

СЛАВЕ НИКОЛОВСКИ – КАТИН
ЃОРЃИ ЛУМБУРОВСКИ

СИЛЈАН МИЦЕВСКИ

КНИГОИЗДАТЕЛСТВО „МАКЕДОНСКА ИСКРА“ - СКОПЈЕ

Бул. „Кочо Рачин“ бр. 10/4
1000 Скопје, Република Македонија
тел. + 389 - 3 - 217 -233/217-234
тел/факс: + 389 - 2 - 3136 - 318
www.makedonskaiskra.com.mk

Едиција: ПОРТРЕТИ

**СЛАВЕ НИКОЛОВСКИ - КАТИН
ЃОРЃИ ЛУМБУРОВСКИ**

СИЛЈАН МИЦЕВСКИ

МОНОГРАФИЈА

Рецензенти

**Академик Владо Камбовски
Благој Стефановски**

Главен и одговорен уредник
Проф. д-р Вера Стојчевска – Антиќ

Уредници
**Фиданка Танаскова
Добрила Сејменова
Снежана Велкова**

Лектура и коректура
Елена Тошева

Ликовно и графичко обликување
Тони Васик

Печати
„Киро Дандаро“ - Битола

Тираж
1.000 примероци

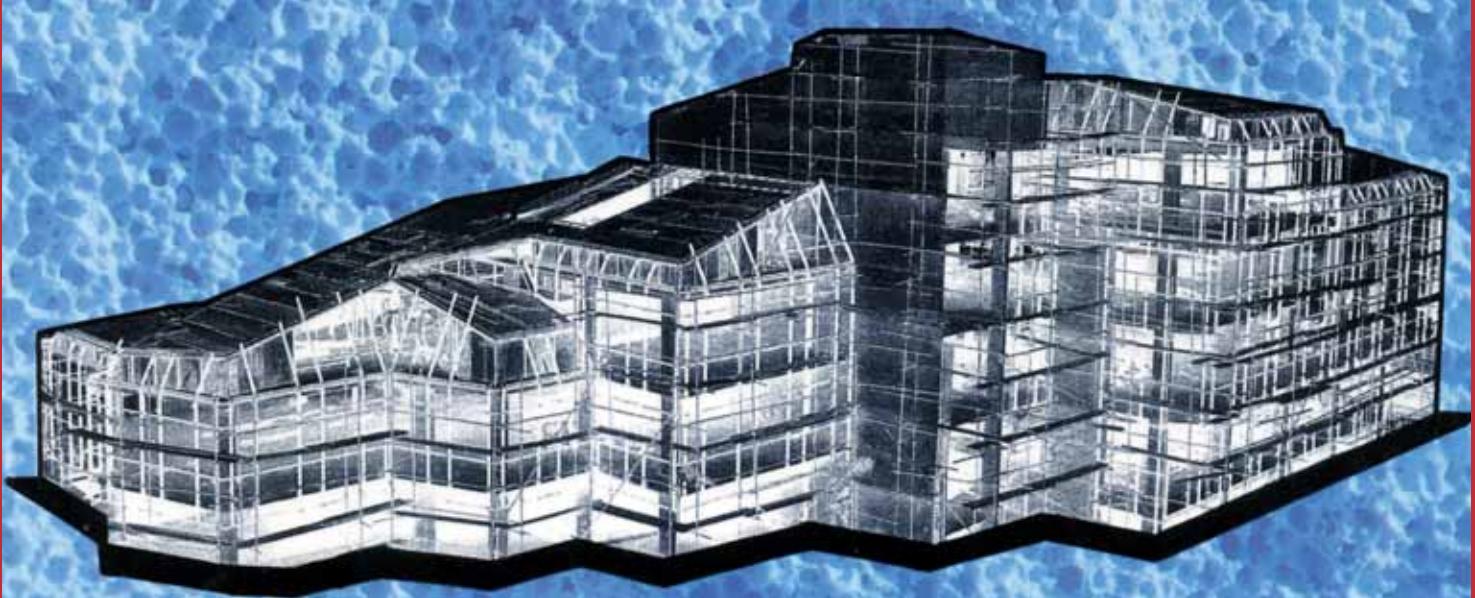
СЛАВЕ НИКОЛОВСКИ - КАТИН
ЃОРЃИ ЛУМБУРОВСКИ

Сиљан
мицејски

Г.П. "ПЕЛИСТЕР" БИТОЛА

Конзулатот на
Република Србија
во Битола

ВОВЕД

Авторите на оваа монографија ме замолија да напишам неколку редови за делото на Силјан Мицевски. Тоа го прифатив со задоволство од повеќе причини:

Прво, во 1996 година ја издадов книгата „Менаџмент и профит“ во која нашироко зборувам за достигнувањата во практиката науката во развојот на менаџерството во светот. Во главата осум се зборува за менаџментот во Република Македонија. Во неа постои и наслов „Професионализмот во раководењето со претпријатие“. Животот е исполнет со позитивни и негативни појави во сите сфери од делувањето на човекот. Се разбира дека позитивните нешта се истакнуваат како би биле патоказ како треба, додека негативните - како не треба да се работи.

Второ, животот и работата на Силјан Мицевски, мене ми послужи за прикажување, а со тоа и за барање, како треба да работи нашето стручно, раководно лице кое управува со претпријатие или друг субјект.

Во спомената книга на страниците 527 и 528 е забележано:

„Примерот се однесува на Градежното претпријатие „Пелистер“ од Битола и на генералниот директор Силјан Мицевски, Примерот покажува како на ова претпријатие не му пречеше во неговиот развој ниту:

- отсутниот почетен капитал
(тргна во освојување на пазарот без никакви средства);
- самоуправувањето во претпријатието;
- концептот на здружениот труд;
- транзицијата, која е во тек во нашата земја.

Оваа приказна почнува на 1 март 1968 година кога за директор на Занаетчиско-молерофарбарската задруга „Уметност“ од Битола беше избран Силјан Мицевски и приказната трае и денес, со амбиција таа да продолжи и во наредниот период. Маркетиншката порака ни зборува: Градежното претпријатие „Пелистер“ гради за XXI век.

Во првите денови на работното ангажирање, овој стопанственик на работа затекна 9 вработени. Техничката опрема на ова општествено претпријатие беше рамна на нула. Таа се состоеше од канти за боја и скали и - ништо повеќе. Новиот директор внесе еден велоспиед на кој се ставаа кантиите и една скала и се носеа на местото каде се бојадисуваа дадени простории. Наредната година бројот на вработените се зголеми на 40 лица. Во 1970 година извршено е припојување кон ова претпријатие на „Монтер“ од Битола. Во „Монтер“ беа вработени луѓе кои работат на електрика и др. Во 1974 година кон ова претпријатие се припоени: градежните работници од „Младост“ од Битола, како и градежниот погон на битолската „Тулана“. Една година подоцна ова претпријатие се јавува како Градежно претпријатие „Пелистер“ од Битола. Во 1992 година тоа ја припои во својот состав битолската „Тулана“, која се наоѓаше во стечајна постапка. Со цел за пробивање на странските пазари тоа формира фирмa ЕИЦ „Пелистер“ во Оберхаузен-Германија, во која се вработени 40 луѓе од битолската фирмa. Градежното претпријатие „Пелистер“ од Битола на крајот на 1995 година брои 1300 вработени. Тоа целосно е приватизирано. Во 1995 година неговиот приход изнесува 25 милиони германски марки, без резултатите од нејзината фирмa во странство.

На прашањето што е тајната на успехот на претпријатието, претседателот на Управниот одбор и генералниот директор на ова претпријатие Силјан Мицевски вели:

- Прво правило - ние од почетокот до ден-денес не сме зеле ниту еден кредит од банките. Само еднаш отстапивме од ова правило. Зедовме кредит само за неколку дена, така што веднаш го вративме. Значи, цело време од 28 години работиме само со сопствени средства.

- Второ правило - не смее ништо да се купи и исплати во колку за тоа нема пари во касата. Не се памети ова претпријатие да покажало загуба или во периодични пресметки или во завршни сметки.

- Трето правило - не смее да не се исплати платата на сите вработени и тоа еднаш месечно.

- Четвртото правило вели: договорените рокови со купувачите можат само да се скратат, а никако да се пролонгираат. Работите мора да се реализираат со договорениот квалитет, итн.

Овие четири и други правила зборуваат за професионално водење на бизнисот, со максимална примена на научните сознанија, после кое не изостануваат успешите на претпријатието.

Трето, поминаа два-тринаесет години од напишаните зборови. Се случија многу големи промени. На пример, во Битола не постои повеќе фабриката за фрижидери која произведуваше и по 1000 фрижидери за домаќинство во еден ден, не постои повеќе „Битолатекс“, ја нема Свиларата „Илинден“, Кожарата „Борис Кидрич“ и други фирмi кои беа

опремени со западно-европска техника и технологија и кои продаваа стоки, главно на истиот пазар. Компањијата на дадени вистини овозможува да се каже дека Градежното претпријатие „Пелистер“ од Битола, сега како акционерско друштво, гордо чекори по битолските, македонските, но и по пошироките простори. Тоа е водено низ времето од паметен, одговорен, сестран стручњак кој има разбирање за промените во времето, во практиката и науката кој со посебни правила и принципи, кои се негови, чекори напред како во животот, така и во работата.

За да биде целосна, на реалната оценка за единката и за претпријатието треба да се додадат и резултатите кои тие ги даваат на државната и општинската каса или каси. Силјан Мицевски постојано и без прекин ги попни споменатите каси во согласност со неговите деловни резултати.

Овој човек исполнет со идеи и енергија не се изразува само во „Пелистер“, туку тој е присутен и надвор од него со бројни активности во науката, образованието, здравството, информативната дејност, политичката, дипломатијата, спортот...

Од големиот број на активности се споменуваат само два настана од спорот. Клучен човек за нивното остварување беше Силјан Мицевски. Првиот е поврзан со ракометот и со одржувањето на XXI ракометен турнир „Трофеј на Југославија“ одржан од 30 јуни до 5 август 1981 година во Битола. На овој настан учествува спортисти од Демократска Република Германија, Советскиот Сојуз, Швајцарија, двете селекции на Југославија и од Социјалистичка Република Македонија. Вториот е поврзан со одржувањето на Првото европско боксерско првенство за кадети 1997 година, одржано од 4 до 14 јули во Битола. Учествуваа 28, а беа поканети 31 држава. На првенството учествуваа боксери од: Албанија, Ерменија, Азербејџан, Хрватска, Кипар, Република Чешка, Англија, Естонија, Германија, Унгарија, Ирска, Израел, Италија, Латвија, Литванија, Македонија, Молдавија, Холандија, Полска, Романија, Русија, Шкотска, Република Словачка, Словенија, Турција, Украина, Велс, поранешна СР Југославија.

Вон. Проф. д-р Ѓорѓи Михајловски

Битола,
21 април 2008

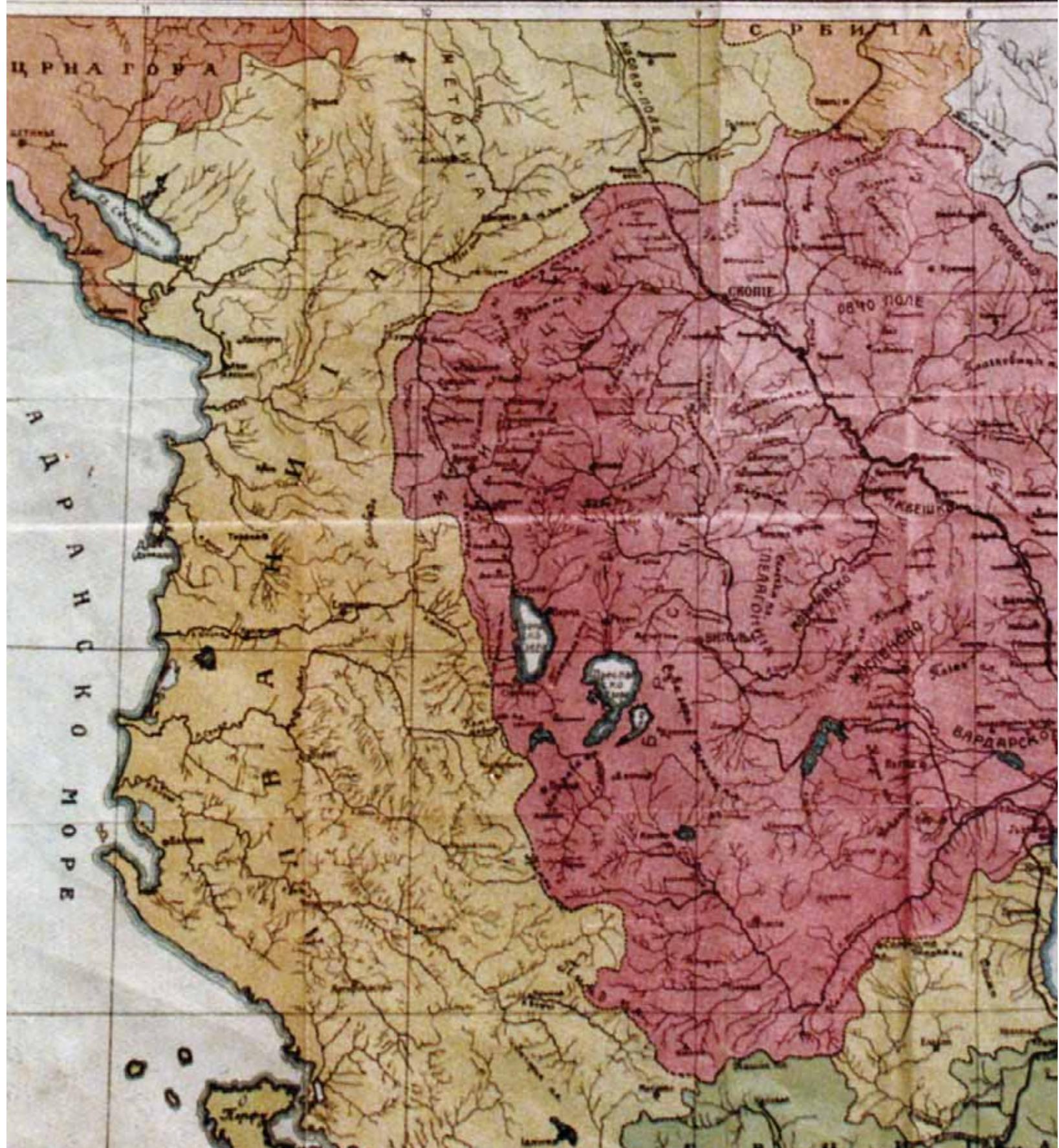

I ДЕЛ

РОДНАТА
ЗЕМЈА
МАКЕДОНИЈА

КАРТА МАКЕ

по програма на Македонските

ДОНИА

народници.

Карта на Македонија од Димитрија Чуповски и Македонското научно-литературно друштво од Санкт Петербург од 1913 година.

Св. Климент
Охридски

ИСТОРИСКИОТ РАЗВОЈ НА БИБЛИСКАТА ЗЕМЈА НА СИЛЈАН МИЦЕВСКИ

Историскиот развој на Македонија, родната земја на Силјан Мицевски е бескрајно долг и трнлив, исполнет со блескави страници на едно величествено истрајување. Тој пат Македонија го минувала низ лавиринтот на времето на една феноменална исклучивост: нација и Црква, кои што конечно се конституираа дури кон половината на ЏЦ век и народ со европски профил, поциран во срцето на Балакнот. Македонија е територија каде што елинската култура и римската цивилизација оставиле бројни траги, а потоа христијанството и исламот долго се бореле за превласт. Сепак, македонскиот народ опстојал под сите видови притисоци и вековни обезличувања и се зачувал со силата на својата исконска култура и традиција. Иако наклонетоста на судбината најчесто ги заобиколувала, сепак, сета логика на долгата и вековна исцрпувачка борба, проследена со востанија и проази, со пркоси и победи, ги научила Македонците успешно да ја совладуваат сурвовата школа на опстанокот.

Во античкиот период Македонија постоела како самостојна држава, робовладетелска, која се наоѓала на територијата на истоимената област, порано нарекувана Ематија. Древната Македонија се граничела на југ со Грција, на запад со Епир, на северозапад со Илираја и на исток со Тракија. Мнозинското население на државата биле македонските племиња Орести, Линкести, Елимиоти и Еродејци. Царот Александар Први (498-454 пред Христос) е првиот обединувач на Македонија. Царот Архелеј силно ја зацрвтил централизацијата и вовел парични и воени реформи, додека во времето на Филип Втори (359-336) Македонското Царство се проширило. Тој ја организирал војската, ги ликвидирал сепаратистичките тенденции, а со битката кај Херонеја (338 година пред Христос) им го нанел на Елините и на целата антимакедонска коалиција најголемиот пораз, издигајќи ја Македонија во една од најсилните држави на Балканот и пошироко.

Наследникот на Филип Втори - неговиот син Александар Македонски или наречен уште и Александар Велики (336-323 година пред Христос) ги продолжил завојувачките походи. Александар ја уништил хегемонијата на Елините и на поголемиот дел од Балканот, утврдена со Коринтскиот конгрес на Лигата во 337 година пред Христос, и со своите походи на исток дошол до Индија. Тогаш Македонија станала центар на една огромна држава која се протегала на три континенти и која го достигнала врвот на својот развој. Но, по смртта на Александар, Македонија како држава почнала брзо да се распаѓа.

Потоа следи доаѓањето на словенските племиња кон крајот на ВИ век и траело до средината на ВИИ век. Освен Солун, тие ја населиле територијата на цела Македонија, мешајќи се со староседелците, создавајќи го, на тој начин, идниот етнички амалгам на Склavinите или Македонците, односно денешните Македонци, кои заедно со античките Македонци имаат право да го носат славното име на Македонија.

За времето на Царството на Самуил, кое траело од 976 до 1018 година, Македонија била една од најсилните држави на Балканот, со престолнина, најпрвин, во Преспа, а потоа во Охрид. Нејзината црква имала ранг на патријаршија. Во рамките на Самоиловата македонска држава влегувале Тесалија, Епир, дел од Албанија со Драч, северна Бугарија, Босна, Дукља и Рашка. Откако Византија успеала да го порази Самуила во битката кај Беласица, за Македонија започнале вековите на робување. Најпрвин Византија, потоа бугарските и српските војувања и освојувања, за, најпосле, турското ропство да се протегне низ пет столетија, сè до почетокот на ЦЦ век.

Епилогот на своето дејствување Македонците го добиле во Илинденското востание од 1903 година, кога во Крушево била создадена десетдневната Крушевска Република. Десетина година подоцна, во Балканските војни, било урнато османлиското владеење на Балканот и во Македонија. Сепак, иако Македонците земале активно учество на страната на сојузничките војски, Македонија не ја добила својата национална слобода. Со договорот од Букурешт во 1913 година, Македонија била поделена меѓу Србија, Бугарија и Грција (на Вардарска, Пиринска и Егејска Македонија). Со договорот во Неј во 1919 година, оваа поделба, за жал, била и формално одобрена.

Својата вековна слобода, но само во вардарскиот дел, Македонија ја извојувала во Народноослободителната борба што ја водела во текот на

Хераклеја,
град изграден во
359 година пред
Христа од Филип
Македонски

Втората светска војна против германско-бугарско-италијанските фашистички окупатори. Во текот на, речиси, петгодишната крвава борба, во која Македонија дала повеќе од 20.000 жртви, во заедница со другите југословенски и балкански народи, македонскиот народ, за прв пат во својата историја, се здобил со своја држано-правна заедница, ногаш Народна Република Македонија, подоцна трансформирана во Социјалистичка Република, а по распаѓањето на бившата Сојузна Република Југославија - во Република Македонија како самостојна и независна држава.

Од 1991 година до денес, Македонија минува низ сцилите и харибите на својата демократска трансформација. Жилаво се бори со тешките економски, социјални, меѓуетнички, верски и други проблеми, кои ја потресуваат од корен. Иако со статус на членка на Обединетите нации, асоцијативна членка на Европската унија, на Советот на Европа и на многу меѓународни организации, македонската млада држава сè уште не може да се ослободи од старите апетити на некои соседи, но и од глобалните интереси на големите држави кои се прекршуваат на Балканот, по распаѓањето на комунизмот во Источна Европа. Македонскиот народ и деловите од него ширум светот, изминативе години заедно се во грч како да се излезе од досега затворениот маѓепсан круг на промените и да се влезе во една релативно помирна фаза на стабилизација на земјата и консолидација на нејзиниот стопански развој врз принципите на пазарната економија.

И покрај негативните појави на политички, општествен, стопански, културен и друг развој, Македонецот, како библиски народ, има верба, надеж и лъбов кон иднината и знае дека ќе опстои сè додека светот светува и векот векува.

Легендарното
Крушево

БИТОЛА, БАБАМ БИТОЛА

Битола, градот на конзулите, како што го нарекуваат, е родното место на Силјан (Циле) Мицевски и неговото семејство. Битола е неговата гордост, инспирација и предизвик. Тоа е градот во кој Циле живее со својата сопруга Виолета и нивното пошироко семејство. Таму тој работи и таму има постигнато значајни резултати како успешен и деловен човек, спортист, активист, градоначалник на Битола, хуманист, како и признат граѓанин на Битола, на Република Македонија и пошироко на овие балкански и европски простори.

Битола е најголем градски центар во Пелагониската Котлина што се протега во југозападниот дел на Вардарска Македонија. Котлината е заградена од исток со Селачка Планина, од североисток со планината Козјак, од север со ограноците на планинскиот масив Јакупица и планините Бабуна и Даутица; од запад со планините: Бушева, Крушевска, Древеничка, Бигла, Баба со врвот Пелистер (2.601 м) и Неретска Планина, кај месното население позната под името „Вичо; и од јужната страна, преку преседлината Кизли - Дервен, се надоврзува планината Ниџе со врвот Кајмакчалан (2.251 м).

Пелагониската Котлина во овие граници опфаќа површина од 3.441 км², од кои 2.427 км² припаѓаат на Република Македонија, а останатиот дел на Егејска Македонија што е востав на соседна Грција. Пелагониската Котлина, иако е заградена со планини, сообраќајно е мошне добро поврзана со соседните и подалечните области.

Битола е расположена на двете страни на реката Драгор, на надморска височина од 590-640 м. Теренот на кој лежи градот е наведнат од запад кон исток, кон котлинското дно. Ваквата местоположба условува пријатна клима во текот на пролетните, летните и есенските месеци. Зимите се студени и честопати градот е обвикан со магла и сињак.

Немсетајќи го градот, во Општината Битола имало 128 населени места. Соред пописот од 1981 година, вкупниот број на населението во Општината изнесувало 138.149 жители, од кои 80.832 жители живееле во градот. Со пописот во 2002 година, пак, во градот Битола живеаат 95.385 жители.

Во близина на Битола се наоѓа археолошкиот локалитет на античкиот град Хераклеја Линкестис, основан во IV век пред Христа од Филип II, владетелот на античка Македонија. Овој антички град доживеал бурна и славна историја испреплетена со просперитети и разурнувања. Со продирањето на словенските племиња кон крајот на VI век, престанал животот на античкиот град Хераклеја.

Со наелување на Словените во Битолско, пропадниците на племето Драговити го основале градот покрај реката Драгор, најверојатно кон крајот на VIII век. По нивното повлекување кон Солунско, Битола останала во областа на Берзитите (Брсјаци), кои стнале мнозинство во градот, додека од Драговитите, се претпоставува, останало само името на реката Драгор.

Берзитит ги претопиле староеделците и набргу градот и околината добиле исклучиво словенско обележје. Првпат името Битола се споменува во една повелба на Цар Самоил од 1014 година под името „Обител“ - старословенски збор што означува манастирски стан, семејство.

Просветителската дејност на св. Климент Охридски била почувствува и во Битола и Битолско. Во градот со голем број христијански храмови - цркви и манастири (обители) св. Климент имал свои ученици и се развива Битолската препишувачка школа.

Самоиловото владеење создало уште поповолни услови за сестран развиток на Битола. Таа станала значаен културен и просветен центар во западниот дел на средна Македонија. Царот Самоил ја избрал Битола за една од своите престолнини и во неа изградил раскошен царски дворец. Тогаш Битола станала седиште на Битолската епископија. По смртта на цар Самоил во 1014 година, византискиот цар Василиј II со војската стигнал во Битолско Поле, го запалил царскиот дворец, но градот не успеал да го заземе. Во Битола во 1018 година била воведена византиска власт. Во тоа време и во Битолско се раширило богомилството, како верско социјално движење со антифеудален карактер.

Во 1334 година Битола, заедно со други делови од Македонија, потпаднала под српска власт. До доаѓањет на Турците градот повторно доживеал стопански и културен напредок. Во 1385 година турскиот војсководец Тимур Таш-паша

навлегов во Битолско, но при заземањето на Битола наишол на херојски отпор. Турците на крајот го зазеле и ограбиле градот и ја разурнале битолската тврдина, а потоа се повлекле на југ. Кончено, под турска власт Битола потпаднала по смртта на Крали Марко во 1395 година. Во прво време Турците ги принудиле, речиси, сите жители да се иселат од градот.

Бројот на македонските Словени во градот спаднал на најниско ниво, а муслимани биле во апсолутно мнозинство. Потребите на стопанскиот развиток ги принудиле Турците да им дозволат на македонските Словени повторно да се населуваат во градот. Тогаш Битола почнала да се вика Манастир и во ЦВИ век таа пропимила мусиманско-словенски карактер.

Од крајот на ЦВ и почетокот на ЦВИ век во Битола почнале да се населуваат Еvreите што биле претерани од инквизицијата од Шпанија и Португалија. Тогаш во градот поголем замав зела трговијата, а се појавиле и некои нови занаети. Еvreите извршиле и некои влијанија врз духовната и материјалната култура на македонските Словени и Турците. Во 1554 години Еvreите во Битола имале 87 семејства. Тие во градот основале своја талмурска школа.

Од турски документи може да се види дека исламизацијата во Битола и Битолско зела поширок замав дури во ЦВИ век. Меѓутоа, дејноста на хритијанските свештеници - калуѓери и епископи не престанала. И покрај слабеењето на турското царство во ЦВИИ век, Битола продолжила да се развива и да добива изглед на убав град во тогашно значење на овој поим. Венецијанскиот пратеник А. Бернард, турскиот географ Хаџи Калсра и патописецот Евлија Челебија ја опишуваат ја опишуваат Битола како важен трговски и културен центар, со околу 3.000 куќи, 900 продавници и работилници, 40 гостилници, голем број џамии, неколку поскорумни цркви, монументален

Плодната Пелагонија денес

Безестен, а подоцна и градски часовник (Саат-кула). Во градот се вршела трговија со жито, кожи, восок, волна, памук, градежен материјал, борина, катран и занаетчиски производи.

Треба да се одбележи дека битолскиот митрополит Арениј, по потекло Македонец, во 1763 година бил избран за последен охридски архиепископ на самостојната Охридска архиепископија.

Во ЦИЦ век Битола постигнала забележителен успех Стопанството е во голем подем, а бројто на жителите се зголемил за неколкупати. Во 1840 година била седиште на Санџак. Кога турските власти го префрлиле седиштето на Румелијскиот пашалак од Софија во Битола, градот станал еден од најголемите административни и воени средишта во европска Турција и голем воен гарнизон. Според патописецот Ами Буе, градот имал околу 40.000 жители во 1836 година. Обемните градежни зафати за потребите на војската и административниот апарат предизвикале расцут на голем број занети. Навлегувањето на новите капиталистички односи не само што ја развиле, туку и ја осовремениле трговијата во Битола. Битолските трговци одржуvalе врски со италија, Автрија, Англија, Франција, Романија, Египет и други. Тие имале свои филијали во Солун, Виена, Лайпциг, Трст, Одеса и други трговски центри. Бројот на работилниците и продавниците во Битола се зголемил на 2.150, а во разни делови на градот се наоѓале преку 20 специјални пазари: Ат-Пазар, Маст-Пазар, Житни-Пазар, Грав-Пазар, Овчи-Пазар и други.

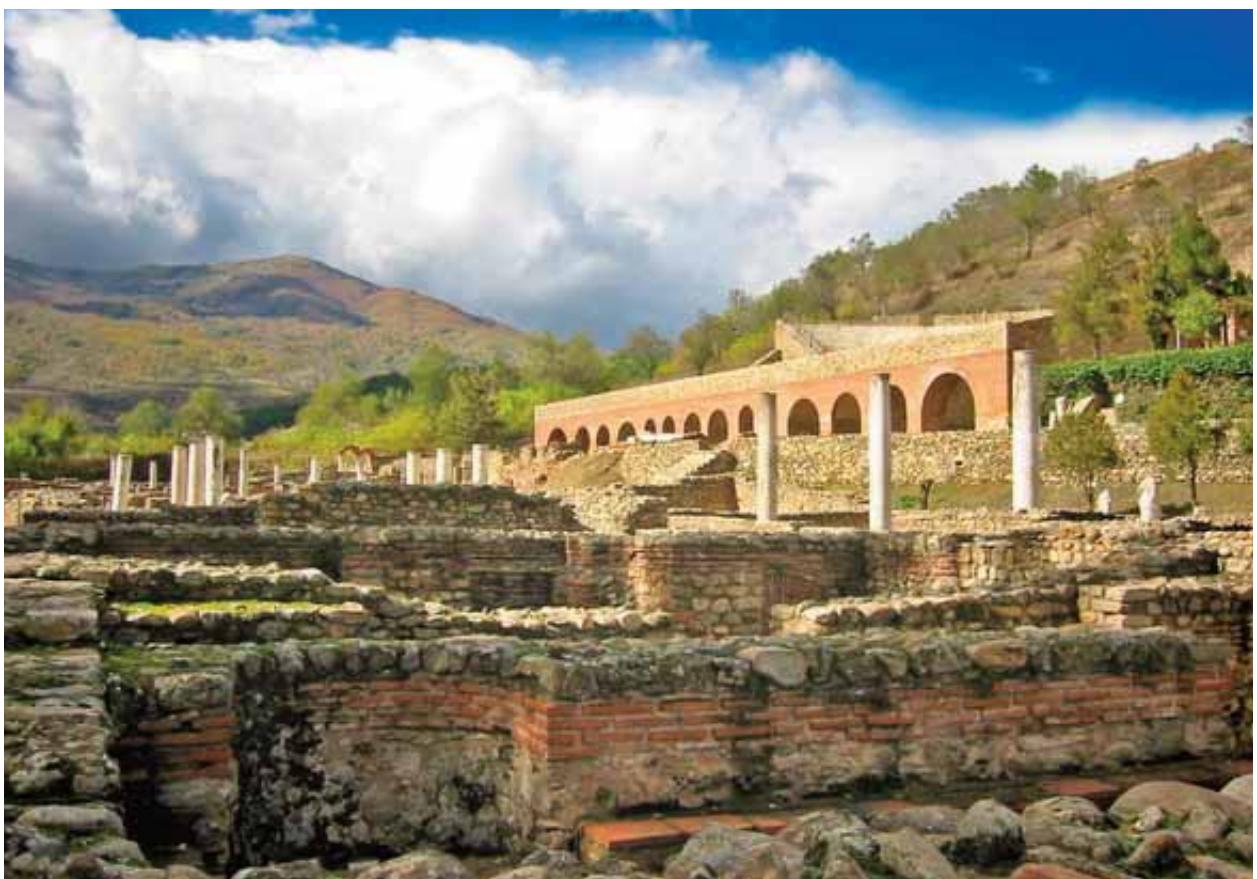
Станувајќи ејалетско седиште, во Битола отвориле свои конзуларни претставништва: Англија, Австро-Унгарија, Русија, потоа Италија, Франција, Романија, САД, Бугарија, Србија и Грција.

Фотографија на
Милтон Манаки
Конзулатите во
Битола за време
на Отоманскиот
период

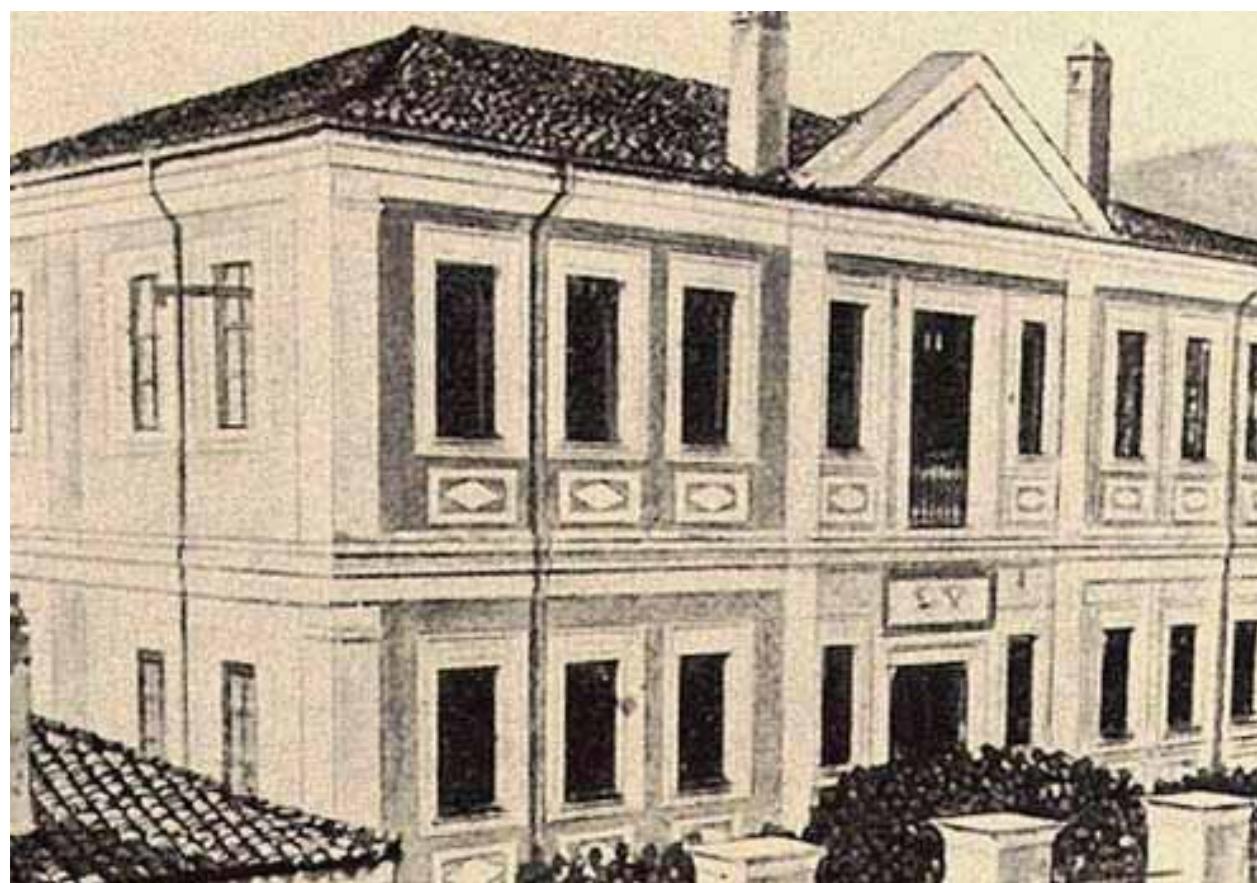

Битола
во Отомскиот
период

Хераклеја денес

Поглед
кон Пелистер

Старата зграда
на Гимназијата
во Битола

БИТОЛА Е СТАРА 1.000 ГОДИНИ

Вљубениците во Битола, кои редовно ја организираат трибината "Битола низ вековите", поведоа иницијатива градот да прослави јубилеј - 1.000 години од името Битола. Тие се повикуваат на артефакти што се чуваат во Музејот на Битола. "Ретко кој град може да се пофали дека има толку старо име. За нас треба да биде гордост и локалната самоуправа треба што посекоро да започне со активности за да го одбележи јубилејот", вели хроничарот на Битола проф. Александар Стерјовски.

Археолозите во Битолскиот музеј ја потврдуваат информацијата. "Во старата Ески џамија, срушена во 1956 година, е пронајдена камена плоча на која со кирилско уницијално писмо е напишано името Битол. Се претпоставува дека плочата потекнува од катедралната црква на Битолското кале и дека ја поставил внукот на цар Самоил Иван Владислав", појаснува Гордана Филиповска Лазаровска, археолог во Музејот.

Оваа таканаречена Битолска плоча е трета по старост пронајдена во Македонија. Своевремено била вградена во Сунгур чауш џамијата, попозната како Стара џамија, на чие место претходно постоела црква. Војсководецот Сунгур чауш ја преобразил во џамија, за што сведочи и турскиот историчар, мајорот Теуфик во својата "Историја на Битолскиот вилает". Плочата во џамијата била поставена како скалило - басамак, врз него се газело, што придонесло текстот да биде видливо оштетен.

Археолозите и историчарите се согласуваат дека плочата настанала при обновувањето на битолската тврдина од царот Иван Владислав. "Академикот Владимир Мошин ја студирал содржината на текстот и претпоставува дека таа датира од 1016-1017 година. На неа, меѓу другото, пишува: "Со помош на молитвите на пресвета владичица Богородица и со застапување на врвните 12 апостоли се обновува градот Битола", кажува Филиповска-Лазаровска. Мермерниот блок со својот видлив текст бил поставен на видно место во тврдината, која денес не постои, зашто при заземањето на градот од Турците битолчани им дале голем отпор, па за казна тврдината, во која се наоѓала и катедралната црква, била урната до темел.

Тимот од Битолскиот музеј, кој работи на истражување на Битолското кале, веќе има изготвено проект за обновување на црквата. Во неа, како што велат, бил крунисан вториот македонски цар Гаврило Радомир, 14 дена по смртта на неговиот татко, цар Самоил. Црквата била сидана со камен, тула, дрвени затеги и со јак хидрауличен малтер. "Таа е единствена по својата структура со две кули на влезот и пет куполи. Во историјата на архитектурата, вакви цркви се јавуваат

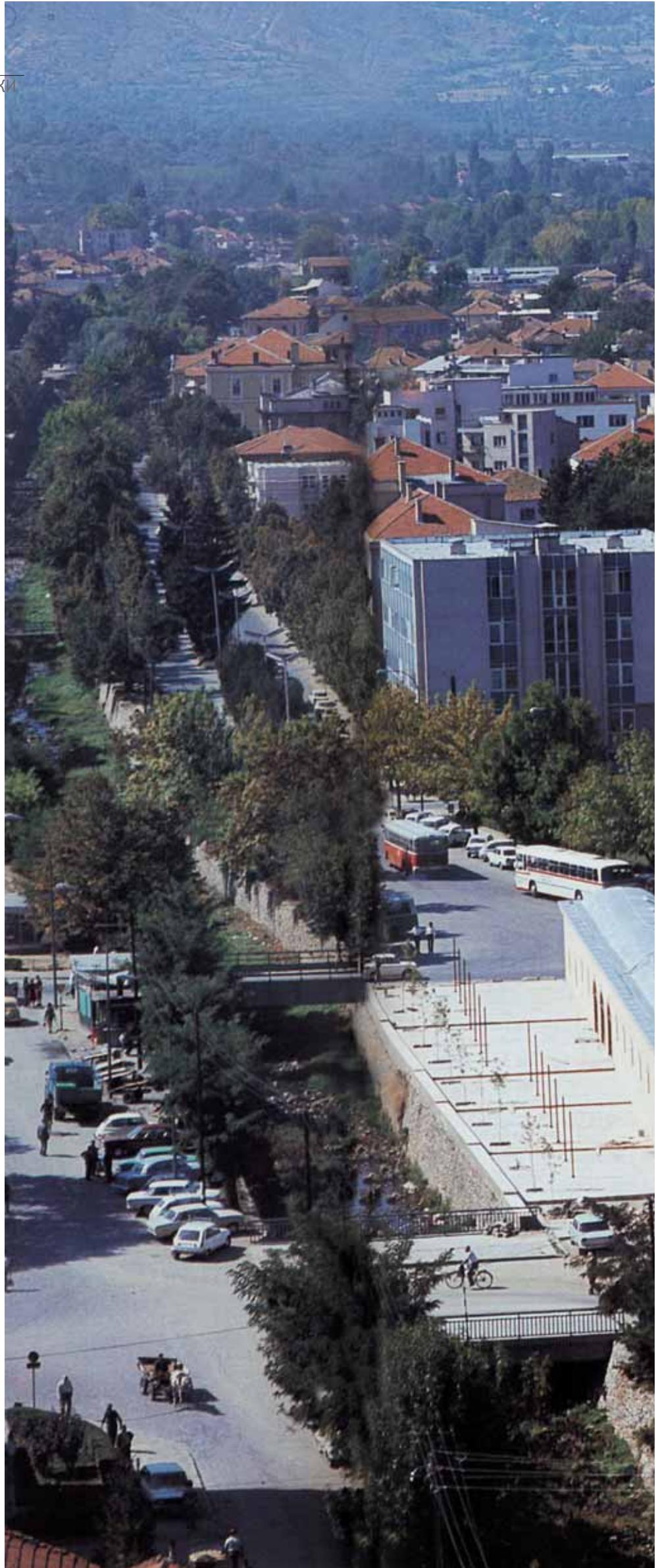
во светот по 13 век, а оваа, која била посветена на успението на Пресвита Богородица, датира од 10-11 век", вели Зоран Алтипармаков, инженер-архитект, виш кустос во Заводот и музеј Битола.

Земајќи ги предвид сите пронајдени и истражени артефакти, професорот Стерјовски уште повеќе се залага за прослава на 1.000-годишниот јубилеј од името Битола.

"Ние сметаме дека е најдобро да се најде една средина и јубилејот да се прослави во 2016 година. Но тоа не би требало да биде само прослава на градот туку треба да се одбележи на национално ниво", вели проф. Стерјовски.

"Кога Сан Петербург славеше 350 години од постоењето, цела Русија вложуваше средства за обновување на градот. Москва е стара 800 години, а Битола само името го носи 1.000 години. Да не зборуваме за фактите што зборуваат дека имало населба многу пред тоа. Ова е уште еден доказ дека не сме дрво без корен".

Вљубениците во Битола формирале и Одбор за изготвување и објавување на битолски енциклопедиски речник по повод јубилејот, но никој не се заинтересирал финансиски да го поткрепи проектот на кој, како што велат, би требало да се работи најмалку 10 години.

Печатот
на ВМРО

+ Гоце Делчев.
G. Delchev

Гоце Делчев
Даме Груев

БОРБАТА ЗА ЗАЧУВУВАЊЕ НА МАКЕДОНСКИОТ ИДЕНТИТЕТ

Во ЦИЦ век, додека во битолските села се воделе борби за зачувување на животот, имотот и честа, во Битола Македонците настојувале да ја преземат целокупната општествена дејност за да си ги задоволат своите еснафско-трговски потреби. Низ таквата борба македонското граѓанство во Битола успеало да отвори свои училишта. Во процесот на преродбата на македонскиот народ, во Битола и Битолско се водела борба за отстранување на грчкиот јазик и се отвориле македонски училишта во сите поголеми цркви и манастири. Во втората половина на ЦИЦ век нараснатите национални сили во Битола и Битолско се вклучиле во борбата за решавање на економските, социјалните и политичките задачи на македонското национално движење. Меѓутоа, Битола станала и средиште на верски судири, на големо-грчка, големо-бугарска и големо-српска пропаганда. Големо-грчките претензии се манифестирале преку дејноста на грчката патријаршија и грчките училишта, а големо-бугарските преку дејноста на новоформираната бугарска црква - егзархија. Така, во Битола се нашле едни против други емисарите на грчката, бугарската, срpsката, католичката, па дури и на романската пропаганда. Ниту една од тие пропаганди не успеала да ги оствари своите политички цели.

Македонските интелектуалци почнале да истапуваат со национални барања за признавање на македонскиот народ како посебна нација на Балканот. Еден од барометрите на овие судири и политички активности и борби, во кои биле испреплетени европските и балканските интереси, покрај Солун, била и Битола.

Организираната национално-ослободителна борба на македонскиот народ, по созавањето на ТМОРО во 1893 година, зеал голем замав и во Битолско. Битола станала најважен центар на ТМОРО во западна Македонија. Битола и Битолско биле испреплетени со широка мрежа на организацијата. Во Битола многу чесето престојувале најистинатите македонски револуционери и раководители на ТМОРО како: Даме Груев, Ѓорче Петров, Пере Тошев, а неколкупати и апостолот на македонската слобода и револуција, Гоце Делчев.

За време на Илинденското востание Битолско, особено потпелистерските села, зеле мсновно и организирано учество во борбата. Многу востанички чети и одреди на народната милиција биле формирани и дејствувајќи во овој крај. Многу села биле изгорени. Најпознати борби биле водени кај Ѓавато, Бистрица, Врањевци, Скочивир, Брод, Рибарци, Новаци и др. За одбележување се пелистерските битки на неколку востанички водени против турската војка и

бashiбозукот над селото Цапари.

Во Младотурската револуција Битола и Битолско одиграле многу значајна улога. На 22 јули 1908 година 3.000 восстаници во Битола ја презеле власта и воспоставиле младотурска управа. Битола и Битолско се нашле и во фокусот на Балканските војни.

Во 1951 година Бугарија ја окупира цела Вардарска Македонија, вклучувајќи ја и Битола. Наредната, 1916 година, оваа окупација во Битола била сменета од силите на Антантата. Изложена на двегодишни бомбардирања Битола многу настрада.

По страдањето и големите урнатини за време на Првата светска војна, Битола се поредува со францускиот град Верден. „Убавиот град на конзулатите“ бил претворен во урнатини. Градошт што во првите години на ЦЦ век броел над 80.000 жители, според пописот од 1921 спаднал на 28.418 жители. Граничната пречка со јужните делови на Македонија и прекинувањето на врските со Солун катастрофалнос е одразиле врз стопанскиот живот во Битола.

Битола е прв град во Македонија што ја почувствува Вторта светска војна. На 5 ноември 1940 година италијански авиони, за жал, го бомбардираа градот. А, по агрејјата на фашичките земји врз Калството Југославија, единиците на дванаесеттата германска дивизја на 9 април 1941 година влегле и ја окупирале Битола. На 18 април 1941 година во Битола влегле единиците на Петтата бугарска армија. И во Битола бугарскиот фашистички окупатор воспоставил своја власт. Со воспоставувањето на окупацијта, започнале тешки денови на глад, терор и денационализаторска пропаганда. Како последица на настанатата состојба, на 2 август 1941 година партиската организација и СКОЈ во Битола организирале масовни илинденски демонстрации, ставајќу му на знаење на окупаторот дека не го признаваат и дека ќе се борат до неговото изгонување.

Битолски
партизански
батальон
Мирче Ацев

На 22 април 1942 година, во пазувите на Пелистер, кај Лавчанска Корија бил формиран првиот битолски партизански одред „Пелситер”, составен од 22 борци. Потоа, на 6 јули 1942 година, на Бигла Планина, бил формиран битолско-преспанскиот одред „Даме Груев”. На 2 август 1942 година овој одред на денот на Илинденското востание, го нападнал и ослободил селото Смилево и водел повеќе борбени акции против фашистичкиот окупатор.

На 11 март 1943 година Битола доживеала голема трагедија. Германските и бугарските фашисти одвеле во логорот на смртта Треблинка во Полска 3.000 битолски граѓани - Ереи, каде што биле убиени.

На 22 август 1944 година била формирана Седмата македонска ударна бригада во кја најголем број од борците биле од Битола и Битолско. Напоредно со овие успеси во Битола и Битолско силно се чувствувала дејноста на НОФ, АФЖ и НОМСМ. Народноослободителните одбори сî повеќе ја преземале улогата на трајна народна власт во овој крај.

Треба да се одбележи дека на Првото заседание на АСНОМ од Битола и Битолско биле избрани 21 делегат од кои 9 делегати зеле директно учество во работата на Заседанието.

Од летото на 1944 година па сî до конечното ослободување, единиците на Седмата македонска ударна бригада и други партизански воени сили во Битолско воделе чести борбени акции и им нанесувале сериозни воени загуби на фашистичките воени сили.

На 4 ноември 1944 година борците на Седмата бригада го ослободиле градот Битола. Така, Народноослободителната борба и народната револуција во Битола и Битолско биле крунисани со полн успех, а за населението во овој слободарски крај на Македонија започнала ерата на слободниот, национален, социјален и стопански развиток исполнет со голем хероизам, ентузијазам и работни победи.

Легенда

Антона Панов
Ристо Стефановски

СЛОБОДАРСКИ ДУХ ВО БИТОЛА

Во триесеттите години на ЦИЦ век во Битола се јавуваат првите градски народни училишта. Бидејќи постојните црковнословенски училишта не биле во состојба да ги задоволат потребите на трговците и занаетчите, во градот се отворале и световни училишта во кои се учело повеќе, а биле воведени нови - световни науки. Кон средината на ЦИЦ век битолските еснафи, во борба со грчката пропаганда, се избориле пред турските власти за отворање на редовно македонско училиште. Тоа било околу 1863 година, со првиот учител Јован Жинзифоф (татко на познатиот македонски поет Рајко Жинзифов). Бидејќи престанало со работа, училиштето повторно било отворено во 1870 година, кога меѓу другите учителствувал и познатиот учебникар Димитар Македонски. Една година пред тоа, во Битола била формирана посебна црковно-училиштна општина, а во зградата на денешното основно училиште „Св. Кирил и Методиј“ работеле посебно машко и женско училиште. Во Битола работела училишта и на други јазици и народности во ЦИЦ век, споредискажувањата на рускиот конзул Скрјабин, во градот работеле две класни училишта и 8 основни, а во почетокот на ЦЦ век 9 основни, 2 средни училишта, гимназијата „Идади Милки“ и учителската школа. По Првата балканска војна овие училишта престанале со работа, а децата се школувале во новоформираниите српски државни училишта.

Покрај овие, во градот постоеле еврејски и неколку грчки училишта што ја служеле на грчката пропаганда. Во 1855 година Лазаристичката мисија во Битола отворила основно училиште во кое се предавало француски, латински и грчки јазик. Во 1888 година постоеле две вакви училишта (машко и женско) во кои доминирала католичката мисија и се викале „француски“ училишта. И протестантите во 1908 година во Битола отвориле свои училишта. Секоја пропаганда во Битола настојувала да придобие што повеќе ученици-Македонци, во што особено била упорна бугарската пропаганда, поради тоа егзархијата доаѓала во судир со учениците-Македонци во Битола.

Во 90-тите години на ЦИЦ век Гимназијата во Битола станала еден од центрите за национална борба. Наставниците-Македонци и учениците барагале наместо бугарскиот, како наставен јазик да се воведе македонскиот јазик. Во оваа Гимназија се школувале низа македонски познати ревоуционери.

Меѓу двете светски војни, пак, во Битола постоеле: гимназија, трговска академија, ниже земјоделско училиште, граѓанска школа, „Радничка школа“, женско француско училиште и во градот, а во селата четиригодишни основни училишта.

Киното
на Манаки
во 1920 година

Театарска група
од Битола
во 1920 година

Битолската гимназија и Трговската академија биле жаришта на револуционерна дејност. Во нив се школувале низа истакнати македонски револуционери, како: Кузман Јосифовски, Борка Талевски, Мирче Ацев, Стив Наумов, Мите Богоевски и др. Во 1944 година, напоредно со ослободувањето на селата и низ Битолско се отворале училишта на македонски јазик, а во градот, покрај основните, се отвориле и средни училишта на македонски јазик.

Вишата техничка школа, што почнала да работи во 1961 година, прераснала во Технички факултет во 1977 година, кога се формирал и основан и Правниот факултет. Повеќе стотици студенти од југозападниот регион на Македонија и пошироко се школувале низ овие висши школи.

Стопанскиот и севкупниот растеж на Битола довел до негово прераснување во втор универзитетски центар на Македонија, кој, покрај вишите школи и факултети од Битола, во својот состав ги обединува високошколските институции од регионот на југозападна Македонија.

На 14.11.1944 година, во Битола била изведена првата театарска претстава на македонски јазик во Републикава, а тоа го означило отпочнувањето со работа на Народниот театар. Во изминатите неколку децении на слободен и творечки развој, Театарот се вброил меѓу најдобрите во тогашна Југославија, освојувајќи нисоки признанија.

Извесни настојувања во областа на науката во Битола се евидентни и пред ослободувањето, меѓутоа, вистински резултати во оваа смисла се постигнати по ослободувањето. Со основањето на ДНУ во 1959 година, со покренувањето на неговото гласило „Прилози“, со формирањето на издавачката дејност „Развиток“ се создале услови за широк замав на науката, литературата, уметноста и на културата воопшто. Сега во Битола активно работат повеќе стотици научни работници, писатели, уметници и слично.

Домот
на културата

Филмската дејност во Битола има значајна традиција. Имено, браќата Манаки се првите сниматели на Балканот. Почнувајќи од 1979 година во Битола се воспоставил Филмкиот фестивал што претставува значаен прозорец во светот.

Во Битола работат и други институции, дејности и асоцијалции од областа на културата: Матична библиотека, Завод за заштита на спомениците на културата и природните реткости, Музеј кој располага со бројни и значајни движни и недвижни споменици на културата, Историски архив со богат фонд на документи од сите периоди и од сите домени на животот, Зооградина и друго. Развиен е аматерскиот живот чии најуспешни претставници се: Републичкиот фестивал на народни и гри и песни „Илинденски денови“ кој повеќе децении успешно ја развива својата дејност, а КУД „Стив Наумов“ и „Илинден“ се вбројуваат меѓу најуспешните во нашата земја. Исто така, постои и Спомен-домот на културата наменет за одвивање на културно-забавниот живот, а се посветува соодветно внимание и грижа за развојот и на физичката култура на битолското подрачје. Затоа, со своите илјадници вработени во општествениот сектор, Битола во периодот по ослободувањето се вбројува меѓу современите, модерни и развиени центри во Република Македонија.

Треба да се нагласи дека во 1994 година, кога градоначалник беше Силјан Мицевски, во општината Битола имало 86.176 жители и таа се сметала во групата општини со најголем број жители во Република Македонија. Во однос на 1981 година бројот на населението се намалил за 4.706 жители, а тоа е значителна емиграција иако се работи за една поразвiena општина. Во 1994 година градското население броело 75.386 жители, а селското 10.790 жители. Истата година во општината се забележани 25.969 домаќинства, а просечно едно домаќинство имало по 3,3 члена. Во однос на народносната структура на населението во сите населби, освен во една, грото го сочинува македонското население. Во некои села, како во Нижеполе, Магарево и Трново живеат Власи. Во Нижеполе и Трново живее и албанско население, чие учество изнесува околу 22%. Во 8 села во незначителен број, односно со учество од 1,1% до 0,3% живее и српско население. Во градот, пак, Битола, 95% се паѓа на македонското население, 4% на албанското и 1% на влашкото население.

Библиотеката
Св. Климент
Охридски

Милтон Манаки

ЗНАЧАЈНИ ИСТОРИСКИ ЗНАМЕНИТОСТИ ВО БИТОЛА

ХЕРАКЛЕЈА. Се смета дека Хераклеја ја основал Филип ИИ, кој на градот му го дал името на митскиот јунак Херакле, според него, родоначалникот на античката македонска династија. Поставена како важна станица на важниот пат Виа Егнација, во времето на Римското Царство, Хераклеја, според записите, ќе го носи царското име Септимија Аврелија Хераклеја. Жителите на овој антички град, на спомениците поставени на плоштадот, цитирале стихови од Хесиод, поет што живеел девет века пред нив, а ѝ подигале споменици и на Немезида, во чест на правдата и судбината, во кои длабоко верувале. Веднаш до плоштадот бил грандиозниот римски римски театар, како место за беспощедни борби и крвави спектакли. Врз темелите на паганските храмови, во В век, никнуваат христијанските градби, а во нив раскошните мозаици по кои и денес Хераклеја

Анфитеатарот
во Хераклеја

има светска слава, зашто мозаиците во нартексот на Големата базилика во единствена композиција ги прикажуваат изгледот и структурата на христијанскиот космос.

Градот Битола, формиран во близина на Херакелја, продолжил да ги негува христијанските традиции, па не случајно неговото име произлегува од „обител“ - манастирско братство, што добило соодветно толкување во другите јазици во кои градот се нарекува Монастир. Иако со понов датум на настанување, комплексите во околината на градот нудат слика за даменшните времиња на манастирските братства (манастирите во Велушина, Крстоар, Цапари итн.). Сепак, јадрото на Битола, по ЦВ век, добило ориентални знаци, па бројните џамии, амами и безистени биле во служба на важниот административен центар на Румелија, подоцна познат како „град на конзулатите“.

СААТ КУЛАТА. Не е познато кога битолската Саат Кула е изградена. Пишуваните извори од ЦВИ век споменуваат една саат кула, но не е јасно дали станува збор за истата. Некои веруваат дека Цаат кулата е изградена во пепиодот на турското владеење, во 1830 година, кога била изградена и црквата Цв. Димитриј. Легендата вели дека турските власти собрале околу 60.000 јајца од целците домаќинствата од Битолцко и ги измешале истите во матепијалот за врзевање на камените блокови за сидовите да бидат многи поцврзти.

Инак Саат кулата има правоаголна основа и е висока 30-тина метри. Во близина на врвот, има една правоаголна тераса со железна ограда. На секоја страна од оградата има железна козолна конструкција на која има светилки кои го осветлуваат часовникот. Првобитниот, оригинален часовник бил заменет во текот на Втората светска војна со часовник бил даден од страна на нацистите, бидејќи во градот имало германски гробишта од Првата светска војна.

Саат Кулата

ЦРКВАТА СВ. ДИМИТРИЈА е изградена во 1830 година од доброволни прилози на локалните трговци и занаетчии. Таа е единствена однадвор, како што сите цркви во Отоманското Царство требало да бидат, но со ретко импресивна внатрешност, раскошно украсена со канделабри, изрезбaren олтар и изгравиран иконостас. Според некои теории, иконостатот е дело на Мијачките копаничари. Нејзина најимпресивна својство е сводот над страничните галерии со моделирани фигури на Исус и на апостолате.

ЈЕНИ ҆АМИЈА (НОВА ҆АМИЈА) се наоѓа во централниот дел на градот. Таа има четвороаголна основа, врз која има купола. Во близина на џамијата има и минарет кое е високо 40 метри. Денес, во неа се наоѓа уметничка галерија во која се одржуваат постојани и повремени изложби. Неодамнешните археолошки ископување открија дека таа е изградена врз стара црква.

ИСАК ҆АМИЈАТА е наследство од познатиот кадија Исак Челеби. Во својот простран двор има неколку гробници, атрактивни поради нежните, измоделирани фигури на саркофазите.

Јени ҆Амија

СТАРАТА ЧАРШИЈА се споменува во оисот на градот од ЦВИ И ЦВИИ век. Денешниот безистен не се разликува многу по својот изглед од првобитниот. Безистенот има 86 продавници и 4 големи желзни порти. Во продавниците обично се продавало текстил, но денес се продаваат и прехранбени продукти.

ДЕБОЈ ИМАМОТ е турска бања. Не се знае кога била изградена. Во голем степен била разрушена, но по поправките го задржала својот првобитен излged: прекрасна фасада, две големи куполи и неколку помали. Посебно место во севкупнот живот на Биола им припаѓа на: Хераклеја Линкестис, Музичкото училиште, Библиотеката „Свети Климент Охридски”, Тумбе Кафе, реката Драгор, Велушка Тумба, Бара Тумба, Аеродромот „Логоварди” и Широкиот Сокак.

Старата Чаршија

Дел
од Широк Сокак

БИТОЛА ДЕНЕС

Битола е главен економски индустриски центар во југозападниот дел на Република Македонија. Голем број од најголемите компании во Републиката се наоѓаат во Битола. Пелагонскиот земјоделски комбинат е најголем производител на храна во државата. Водниот систем „Стрежево”, е најголем во Република Македонија и има најдобри технолошки единици и можности. Трите термоелектрани на РЕК Битола произведуваат речиси 80% од струјата во земјата. Фабриката за фрижидери „Фринко” беше водечка компанија за електрични апарати. Битола, исто така, има значајни капацитети во текстилната и прехранбената индустрија.

Битола е домаќин и на десет почесни конзулати и тоа на: Бугарија, Хрватска, Франција, Велика Британија, Грција, Русија, Словенија, Турција, Романија и

Поглед
на центарот
на Битола

Покгед
кон Пелистер

Покгед
кон Пелистер

Србија чиј почесен конзул е Силјан Мицевски.

Планината Баба како да ја надгледува Битола поради својата височина, која е трета највисока планина во Република Макеоднија, по Кораб и Шар Планина. Нејзиниот највисок врв е врвот Пелистер (2601 м). Други високи врвови се Два Гроба (2514 м), Ветерница (2420 м) Голема Чука (2188 м), Бабин Заб (1850 м) и др. Ова прекрасна планина ја дели Пелагонија од Преспанското Езеро, а со своите две глочерски езера, фауната и флората претставува вистинска реткост. Исто така, карактеристично за планинскиот масив Баба е тоа што на превојот „Гавато“ ги расцепува реките во регионот, така што тие или течат кон Јадранското или кон Егејското Море.

Баба Планина, заедно со Националниот парк „Пелистер“, според пишувањето на неговиот директор Петар Василевски, се наоѓа на јужниот дел од Република Македонија и, како член на Родопскиот систем, ја претставува најјужната планина која има алпински карактеристики. Истиот е оддалечен само 15 км од Битола, 65 км од Охрид и 30 км од Преспанското Езеро и зафаќа површина од 12.500 ха, со надморска височина од 700 до 2601 м. Релјефот на планината Баба со врвот Пелистер го сочинуваат повеќе врвови, повисоки од две илјади метри од кои најимпересивен е Пелистер (2601 м). За национален парк, уште на просторите на поранешна Југославија, „Пелистер“ е прогласен на 30 ноември 1948 година. Со тоа се зголемува неговото значење во севкупната историја на македонската држава.

Основниот феномен на „Пелистер“ е петоигличестиот бор молика, реликт од терциерот и балкански ендемит, кој е откриен од страна на австрискиот ботаничар Гризебах во 1839 година. Пелистеровиот масив е испресечен со поголем број живописни планински реки, но, посебно атрактивни се двете глочерски езера, Големо и Мало, наречени „пелистерски очи“. Големото, кое се

Големото Езеро
на Пелистер

Реката Драгор

Легенда

наоѓа на надморска височина од 2218 метри, долго е 233 метри, а широко 162. Малото се наоѓа на надморска височина од 2180 метри, долго е 79, а широко 68 метри. Едното е длабоко 14,5, а другото 2,6 метри.

Вегетацијата на „Пелистер“ има специфично ботаничко значење и претставува природен арборетум. Тука растат 88 видови дрвенети растенија, класифицирани во 23 фамилии. Планинската вегетација на „Пелистер“ се расчленува на повеќе растителни асоцијации - заедници (19), сојузи (11) и редови (7). Од областа на дивата фауна на „Пелистер“ живеат 62 вида животни, меѓу кои се издвојуваат: еленот, срната, дивокозата, дивата свиња, мечката, рисот, зајакот, волкот.

Во Националниот парк „Пелистер“ строго заштитената зона зафаќа површина од 1500 ха, во која е сочувана автентичноста на природните состојби, вредности и убавини, а мелиоративната зона зафаќа површина од 6800 ха, од која со посебна програма се користат шумите и шумските пасишта. Туристичката зона зафаќа 4200 ха, а на неговата територија се наоѓаат голем број културно-историски споменици. Во селата Трново, Магарево, Цапари, Ротино, Маловишта има цркви и манастири, а во месноста Палиснопје има споменик од Илинденското востание.

Со просторниот план за уредување и зонирање на Паркот, изграден е туристички центар кај селото Нисце Поле, хотел „Молика“, а има и детско доморалиште и неколку планинарски домови и зони за одмор и рекреација.

Центарот
на Битола

II ДЕЛ

**РОДОСЛОВИЕТО
НА
СИЛЈАН МИЦЕВСКИ
ЦИЛЕ**

Селото Прострање

Панорама
на Битола

РОДОСЛОВИЕТО НА СИЛЈАН МИЦЕВСКИ

Битола е родното место на човекот кому му е посветена оваа монографија. Тоа е познатиот битолчанец Силјан Мицевски, кој е трета рожба на среќните родители. Циле, како често го викаат неговите блиски, е роден на 16 октомври 1945 година. Тогаш во семејството Силјанови славјето било големо и радоста немерлива, особено за мајката Василка и таткото Јован (Јонче како што сите го викале) Мицевски. После првата рожба, братот Благој и сестрата Нада, трета среќа бил Силјан кој дошол во ова семејно гнездо како најмалечко чедо.

Неговите корени по татко се од селото Прострање. Селото Прострање, кое е сместено во јужниот дел на општина Другово на надморска височина од 570 метри, го посетивме во пролет кога природата ја истурила сета убавина врз тој македонски крај. До него се доаѓа по асфалтен пат кој е во употреблива состојба. Таму сретнавме неколку луѓе, кои беа љубезни и ни кажаа повеќе податоци за селото. Така, од нив дознавме дека во него постојано живеат четириесетина жители додека во време на викендите и во летните месеци ги има и стотина. Селаните се занимаваат со земјоделство од неразвиен вид како и со сточарство но во последно време се помалку и помалку бидејќи во селто живеат претежно стари лица.

Од писаните документи за Кичево и Кичевско дознавмадека за селото Прострање е карактеристично тоа што во него има дури четири цркви што е реткост за тој крај. Првата веднаш на влезот во селото е Св Петка градена околу 1920 година. Најголема е Св Никола која е градена на почетокот на 19 век. Селаните празникот Св Никола - зимски го имаат за своја домашна и селска слава.

Порано селото Прострање било сместено на локацијата позната како „Селце“, над сегашното село. Таму сега нема ништо освен старата црква посветена на Св Богородица.

Во седумдесетите години на дваесетиот век е изградена црквата „Св Атанасиј“, која е на локација каде и порано имало верски објект.

Сега во селото жителите се занимаваат и со собирање на шумски плодови, чаеви и други растенија на падините на близките планини.

Во разговорите што ги водевме со Циле, бевме информирани за целата негова животна приказна. Меѓу другото, тој раскажа за следното:

Мојот татко Јован (Јонче) е роден во селото Прострање кое е на границата на

Василка, мајката на Силјан и Јонче, таткото на Силјан

СИЛЈАН МИЦЕВСКИ

општината Кичево со Демир Хисар. Деветмина биле во фамилијата. Силен столб на Мицеви беше мајка ми, која по сите основи и адети, многу ги почитуваше родителите на својот сопруг. И затоа имаше извонредна слога и ретка хармонија во цврстата семејна заедница.

Јонче беше посинет во Битола. Со питом карактер, послушен и добар, тој беше миленик на сите околу него. Вреден и умен, не штедејќи се нималку, сакал да му помогне секому, а за него - ако останеше и колку ќе имаше. Велше скромно оти доста му е, бидејќи и малкуто му е многу кога другите немаат воопшто.

Неговата верна другарка Василка (Васе како што ја викаа) беше и неговиот столбовник и вистинска статура на фамилијата. Васе, личната стамена чупа и невеста, а потоа и мајка, беше исклучително посветена на својот дом, сопругот и, над сè, на децата - најголемото богатство и продолжувачи на долгата лоза на Мицевски.

Јас ја обожував мојата предобра мајчиња. Многу бев среќен кога ќе ме погалеше по бујните коси, кога со приказни ме заспиваше, седната до мојата перници. А во утрата или навечер кога ќе ми намачкаше шеќер на лебчето, слатко ќе го поделев со моите другарчињата на сокакот.

Мама Васе неизмерно ми се радуваше кога носев само петки. Кога рецитираав со врсниците, кога победував на натпреварите, кога ги пеев серенадите под пенџерите...

Таа не штедеше никогаш комплименти ниту за својата снаа Виолета (или како што често ја нарекувале комшиите - Силјаница). Сакаше гордо и со сета љубов да ја прикаже таква каква што е - лика и прилика за својот син, за фамилијата. Затоа, не ретко и Виолета вели дека родителите на нејзиниот избраник - свекорот и свекрвата, ги уважувала како свои родители и дека таа убава традиција на почет сака да ја пренесе и на нивното потомство.

Ваквите исклучително значајни и квалитетни семејни односи и поврзаност останаа во мојата меморија, толку колку што бев сведок, толку колку што запаметив од богататиот живот на слога и хармонија на моите претци.

Мојот татко цели 18 години работеше како чирак, чесно и многу вредно. Се сеќавам како еднаш поминувајќи низ хотелот „Македонија“ за да одиме на фудбалски натпревар купив весник и отидовме на стадион. Но, по грешка сум земал два весника „Нова Македонија“. Кога го забележа тоа татко ми, се сврте и ми рече да одам назад и да му го вратам едниот весник на трафикантот, зашто така сум му ја зел заработка. Беспоговорно се вратив веднаш. Му се извинив за ненамерната грешка и на продавачот му вратив еден примерок од „Нова Македонија“, зашто не беше мој.

Мајка ми Васе, со срце и душа големи како океан, беше посветена на своите чеда. Јас бев секогаш оној веселиот, позитивниот, ама и жилавиот, тврдокорниот и упорниот. Кога ќе научев нешто, морав тоа да го имам и да го направам. Поразличен бев во многу гестови и потези од брат ми и сестра ми. Мајка ми е од позната богата, доста угледна фамилија. Мажена со тути златници. Здраво семество бевме, бидејќи мајка ми многу грижливо го одржувааше заедно. Таа целосно беше посветена на компактноста и на среќата на таа цврста генерациска идила.

Инаку, да се вратиме малку назад и да потсетам дека дедо ми наликувааше на македонската револуционерна икона Гоце Делчев. Дедо ми Силјан, по кога и јас сум крстен, по потекло буфчанец, Егејска Македонија, беше од зафатена фамилија. Имале свои ширни полиња, големи лозја, дуќан. Беше бакалција, чорбација и угледен комшија и ортак со тројката Миновци и Давковци кои имаа доста познавање и осет за трговија на големо. Бакалницата се наоѓаше кај

мостот во Битола каде подработуваше понекогаш и татко ми за да стекне навики, да помага и да заработка.

Баба Елена (Силјанова, како што ја викаа по битолски) беше мила итра жена. Позната и ценета домаќинка. Како малечок трајни ми се спомените кога ме земаше во скотовите и ми ги раскажуваше најубавите бајки и сказни. Долго ме држеше во прегратките и ме милувала со топлата рака бабина.

Во пријатниот разговор, во кој откривме дека Силјан Мицевски не е само бизнисмен, туку дека тој е и одличен раскажувач, човек кој живо се сеќава на минатото. Така, во еден од разговорите не информира за следното:

Еден ден, кога имав не цели пет години, седев дома со мвојата сакана бабичка, додека 12-годишната сестричка отиде со дедо на лозје да му прави друштво и да се растрчува и игра меѓу лозите.

Кинисаа дедо ми и сестра ми, но, само што стасале кај Ветеринарната станица, на дедо ми му се слошило. Паднал како покосен пред очите на ужаснатото девојченце. Испуштил душа тука од фатален срцев удар.

Таа трагедија многу болно, иако малечок, ја доживеав. Се сеќавам како беше во дворчето кога силно и ширум се отвори поратата. Со плач, крикови и трчање се втурна сестра ми, испаничена, викајќи: „Дедо ми умре, дедо ми умре!“ Близку до портата стоеше баби ми. Шокирана, таа се онесвести. Сите, кои веднаш се насобраа, долго не можеа да ја повратат. Преплашени, ние дечињата се вртевме наоколу за да видиме дали нашата сакана бабичка ќе си дојде побргу на себе.

Докторот Мино стори сè што можеше и умееше. За среќа, спасителна беше неговата интервенција. Кога конечно виде оти е поарна, си отиде. И други доктори поминаа. Доаѓаа за да не се случи нешто полошо, и сè да биде под контрола. Околу полноќ и тие заминаа, како и насобраните комшии и близката рода.

Татко ми цело време бдееше над својата мајка. Ја тешеше и го молеше Бога сè да биде добро. Најсреќен беше кога баба ми ги отворила очите и прозборе.

Му даде ишарет на син ѝ Јонче да дојде поблиску до неа. Тогаш му ја откри тајната која ја знаеше само таа и дедо ми што го прости Господ. Стануваше збор за скриеното злато во кантинија од сирење. Му го кажа местото каде што беа закопани златниците. Отидоа таму и ги најдоа кантите. Ги извадија и татко ми Јонче ги нареди кај себе. Гледајќи ги, кој знае што размислувал. Поради својата голема чесност, ги чуваше така за ниедна пара да не фали, па да му префрлаат нему за тоа. По некое време дојде Мице и ги зема златниците.

Легенда

МЛАДЕШКИТЕ ВРВИЦИ

Силјан Мицевски уште како основец во училиштето „Кирил и Методиј“ бил доста динамично и дружељубиво дете. Правел и споделувал младешки лудории и сî она што носи и í приличи на возраста. Така било и како гимназијалец во „Јосипи Броз-Тито“. Тие години се еден незaborавен дел од младоста, со сета убавина што ја има овој прекрасен период од животот.

Следела одлуката каде натаму да продолжи со образоването, со студиите. Морал да реши во која насока ќе одат неговите идни патеки.

Правниот факултет во Белград бил популарен и привлечен. Со кумот кроеле планови што да сторат. Се запишале на истиот и секоја недела патувале на патот Битола-Белград, Белград-Битола со куп обврски на факултет, но и со натпревари со клубот. Било пренатрупано. Се немало доволно време и за студии и за спорт. А се знае дека спортот му бил во крвта кој долго, до ден-денешен, останува да трае како Цилева огромна љубов, занимање, хоби... , да биде живот на свој начин...

Но, и покрај толкуте напори, самоодрекувања и распнатост на многу страни, увидел дека мора да сврти нов лист. Тогаш решил дека е најдобро и да ги финишира универзитетските студии и да е тука во комшилуќ, поблиску до своите. Не губел време. Се запишал на Економскиот факултет во Прилеп. Како што и не губел време во годините од средношколските денови до дипломец по економските студии.

Циле станал најмлад директор прво на една, па на друга фирма. Влегол со сета младешка понесеност, амбиција и решеност да успее. Бидејќи нема што не може да се направи кога се има упорност, капацитет, умешност и визија. Резултатите му се лична карта и најверните показатели.

Во рекордно време, тој во 1975 година во Прилеп го завршил Економскиот факултет со висок просек. Но, тука не запрел. Отишол понатаму. Предизвик му била науката. По извесен период, магистрирал во Софија, на отсекот Економија и менаџмент.

Инаку, Циле многу добро го зборува рускиот јазик, од ученичките години има солидно познавање на францускиот и англискиот, но сепак најдобро го владее рускиот.

Инаку Циле по струка е економист и формацијски градежник. Меѓутоа спротот е голем дел од неговиот живот - од младоста, до денес, до утре и засекогаш. Се разбира, пред сî, ракометот. Токму ракометните волшебства и сета таа магија

Поглед
кон Старата
чаршија

Панорама
на Прилеп

на паркетот, атмосферата која го понесувала од првата до последната минута и сè заедно го повеле овој голем вљубеник на ракометот. Љубовта кон спортот е од таков интензитет и димензии што никогаш ниту ќе престане, ниту некој може да поsegне да му ја подистави од емоциите. Имало меѓуфази, имало најразлични пулсативни амплитуди, но во конечна смисла и кога е играта на паркетот во прашање, и кога судењето било предизвик, тој ја давал најсилната поддршка за овој спорт на кондиција, уметност, работа, талент, знаење, досетливост, магичност и благородие.

Може многу нешта да се заборават или да се маргинализираат, да се стават на трето, петто или стото место, меѓутоа, кога се портретира големиот Силјан Мицевски, спортувањето и неговата љубов, наречена ракомет, се огромни. Тука и не смее да се потфрли, никогаш и по никоја цена.

Битолска архитектура

ВИОЛЕТА - ВЕЧНАТА ЉУБОВ

Животот пишува романи. Токму тако „романизиран“ живот е на двоецот Мицевски, со сї она што ја чини прекрасна сагата на нивните заеднички инспиративни децении под ист кров. Идилата се родиле уште во средношколските денови. Кога заискриле емоциите, за потоа и да пламнат и силно долго да траат, што би се рекло - љубов е тоа довека.

Речиси и да растеле и младувале заедно. Така некако му доаѓа кога макар само малку се сирнува во заедничката долговечност, почитта со првите емотивни навеви на убавицата, мома Виолета, и бујновитото момче Силјан.

Таа втора година во Средното економско училиште, а Силјан само година плус е во гимназиските клупи. Случајното вкрстување на погледите низ битолските сокаци ќе биде и почеток на нежната љубовна симфонија чии ноти нежно одекнуваат и денес. Таа со вита става, пемператментна ученичка, тој стасит, личен гимназијалец кој отпervo под око ја меркал тинејџерката. Кога веќе тешко се скртувале, а уште потешко се контролирале емотивните турбуленции, тој почнал да станува многу понастојчив и њ го пресретувал патот, само за да ја допре, макар најмалку и најнежно за раката. Колку за почеток. И доволно. Таа, сепак како видриче бегала. Се криела. Му ја заметкувала трагата.

Циле скроил планови, смислил стратегии за да ќе пријде во вистинскиот момент и тоа да не биде неуспешно, туку напротив. И најважното - од неговата голема симпатија да не добие негативен одговор.

Тоа се случило кога Виолета излегла од кинопретстава. Циле од околу свртел покрај Поштата и, следејќи ја низ темните улички, горел од желба само да ќе пријде, и нека нема ни допир, ама барем да ја праша, да ќе каже нешто, малку срцето свое да отвори.

Виолета, кога веќе ќе било јасно оти очигледно личниот Циле ќе оди зад неа, сї уште избегнувала да се најдат очи во очи. Иако и неа срцето и било море немирно, а нему му се бранувала душата, сепак, не можело тук-така да се случи - љубов.

Какви ли сї досетки не измислевал, каде ли сї не ја следел и пред порти, си велел, ако треба ќе стои и серенади со тајфата ќе је пее и стихови најубави ќе је реди, само симпатија нејзина да освои. Но, сепак, тешко се реализирало.

Конечно, отпорот бил „скршен“ и двајцата еден кон друг почнале да изразуваат симпатии. Желбата била немерлива, истрајноста исто така. Само различни им биле приодот и, секако, многуте ниви карактеристични, а и оригинални тактични потези. Ги споила љубовта засекогаш. Најубави денови и месеци биле

Легенда

Легенда

нивните трперливи состаноци и исчекувањата на љубениот и љубената навечер. Долгите прошетки низ Широк Сокак, низ корзото и паркот биле многу емотивни кога тие, край големите дрвја загледани во звездите, во најплатонската голема нивна идилична атмосфера, ја кроеле својата иднина.

Бргу летнале месеците. Не сакале многу ниту да им се развледкуваат работите. Еден ден решиле. Одлуката паднала. Виолета на 22, а Циле на 23 годиншина в возраст да ја крунисаат нивната врска со брак. Кога тоа им го соопштиле на своите најблиски од семејствата, од нив тоа било примено со благослов, големи симпатии и одобрување.

Направиле свадба голема, со сите адети, по сите семејни правила. Планирале да се земат во февруари 1968 година, но бидејќи бабичката на Виолета ја прости Господ, затоа и свадбата ја поместиле. Во септември Виолета и Циле пред матичар застанале, се заветиле на вечност и на верност. Го започнале својот брачен пат кој е долг, инспиративен, ја започнале својата заедничката сага на фамилијарната лоза Мицевски. Виолета останал вечната љубов на Циле.

Во меѓувреме, Виолета ги завршила студиите на правниот факултет; го положила и правосудниот испит. Стажирала 2-3 години во Апелациониот суд во Кривичниот оддел. Иако ги исполнувала услови кога требала да стане судија, а предлогот за неа минал и на координативното тело, тоа не се случило.

Тоа навистина ја револтирало Виолета; го напуштила Судот и конкурирала во Електродистрибуција за директор на Општиот сектор, со положен правосуден испит и со сите можни услови за тоа место. На оваа должност била избрана без никакви пречки. Со двојно поголема плата од судиите, во Електродистрибуција останала десет години. Но, се измешале некои партиски прсти и по некое време Виолета заминува.

Во светото семејно спокојство, таа е задоволна и среќна, исполнета со љубовта од нејзиниот Силјан и од најмилите. Ги имаат прекрасните потомци -

Виолета и Силјан

ќерката Татијана, која е мајка на Бојан и Марија. Виолета е вистинската оаза на фамилијарната горделивост. Сите мигови, сите деноноќија кога заедно се на собир, кога ги споделуваат и испишуваат најубавите страници, тие значат сî, а тоа е животот.

Нивната ќерка Татијана е единстваната рожба на Виолета и Силјан. Таа завршила гимназија во Битола, а фармацевтски студии во Скопје, исто како и нејзиниот сопруг Зоран, со кого среќно живеат заедно со синот и ќерката. Татијана има способност и капацитет да работи за себе. Зоран, исто така, целосно је поддржува во нејзината намера и ја отвориле веледрогеријата „Еврофарм“ со свои аптеки во Битола, Крушево, Скопје, Македонски Брод. Се шири синџирот на аптеки кои ги има и во болници и големите маркети, како „Рамстор“ итн. Зетот Зоран се определил за наука и е асистент на Факултетот за фармација. Татијана е много упорна и успешно плива во водите на овој доста специфичен бизнис кој бара 24-часовно ангажирање.

Малку пошироко, сестрата Нада Цилева, со која Силјан најмногу е поврзан, го обожавала отсекогаш. Своето помало братче го викала во истата спална кога ѝ доаѓале врсничките и цела ноќ терале шеги, разговор, песни и разни муабети. Другарките на Нада многу го сакале Цилета иако бил помал од нив.

Сестрата имала обичај рано да се буди и тоа било со музика од радиото. Тие моменти, тие утра ги памети Циле, бидејќи му се драги спомени и од сестрата и од нејзините верни другарки.

Со братот Благој помалку се дружел, зашто кога завршил тој осмолетка, се запишал во средно-техничкото училиште „Здравко Цветковски“ во Скопје, машинска насока. Значи, рано излегол од Битола. Кога се вратил отишол војска да служи. Следела женидба и, нормално, секој бил на своја страна со свој живот, а со малку заедничко детство и младост.

Легенда

Легенда

Легенда

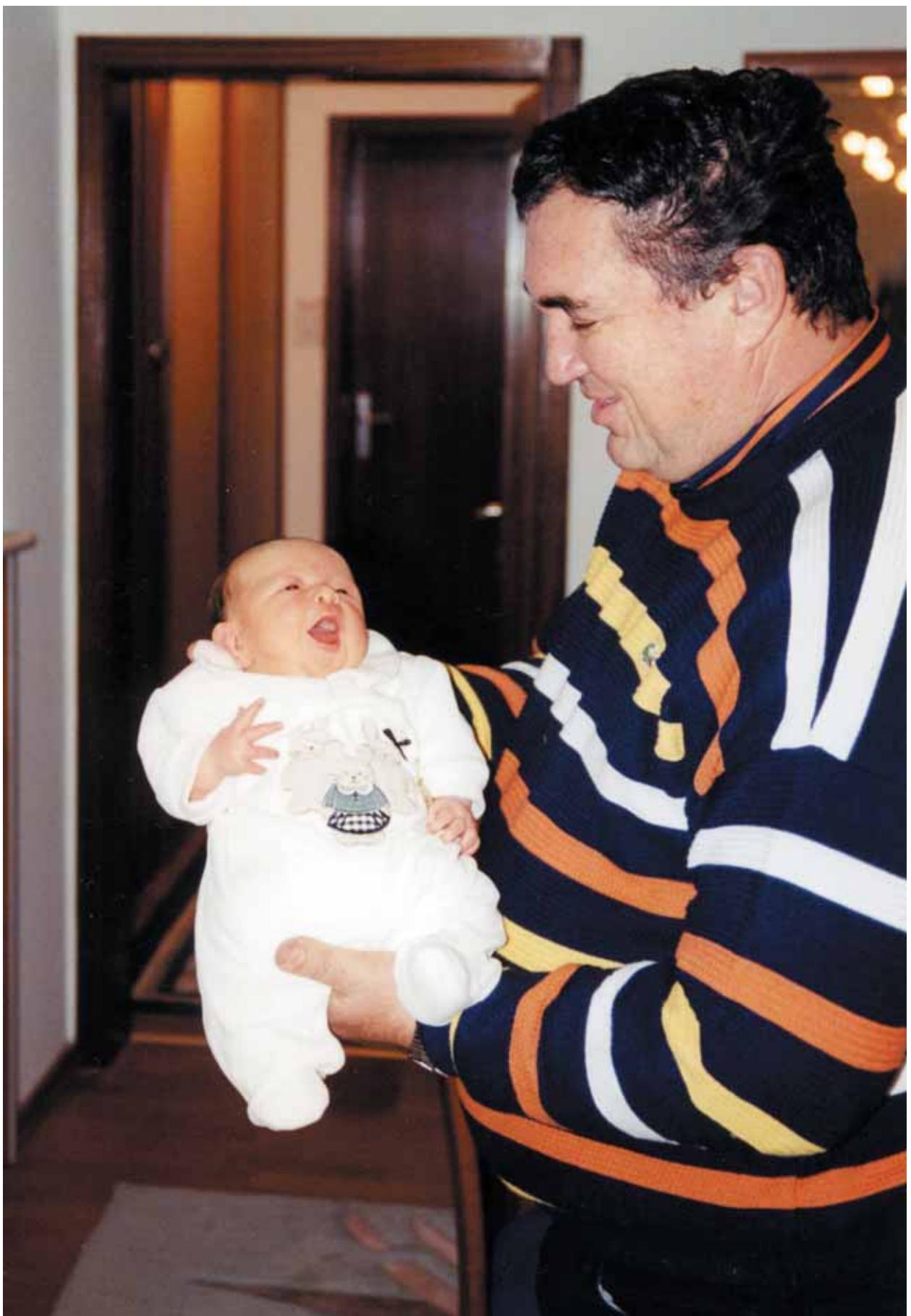
Свадбен момент на семејствата Мицевски и Стерјеви

Најсреќниот момент за Татјана и Зоран

Силјан со својата
ћерка Татјана

Силјан со
внукут....

- Виолета со
ВНИК....

Семејствота
Мићевски
и Стерјови

Семејствата
Мићевски
и Камбовски

Среќните
родители
Татјана и Зоран

Среќните
Виолета и Силјан

Легенда

Среќните
Виолета и Силјан

Среќните
Виолета и Силјан

ФАРМАЦЕВТСКАТА КОМПАНИЈА ЕУРО-ФАРМ

Виолета и Силјан или Циле, како што милува таа да го вика својот сопруг се заедно од гимназиските денови, а од февруари 1969 година, кога стапиле во брак, се заветиле да бидат заедно до крајот на животот.

Во многу успешниот и хармоничен брак ја имаат ќерката Татјана која е родена на 4.9.1974 година во Битола. Таму го завршила основното и гимназиското образование, за потоа да се запише на Фармацевскиот факултет во Скопје. Таа е дипломиран фармацевт и е основач, сопственик и генерален директор на

Среќните
Виолета и Силјан

Семејството
Мицевски

фирмата Еуро-фарм. Таа е специјалист-фармацевт, а пред прагот на титулата магистер. Мажена е за Зоран Стерјев асистент на Фармацевскиот факултет во Скопје, магистер на науки, кој насекоро ќе биде доктор на науки.

Тања и Зоран имаат две дечиња, Бојан, роден на 19 ноември 2002 година и Марија родена на 1 март 2005 година. Бојан е ученик во второ одделение во ОУ „Кузман Јосифовски - Питу“, во Скопје, а Марија оди во француска градинка. Бојан е идолот на дедо Циле, а Марија е лепотицата на баба Виолета

Фармацевтската компанија Еуро-фарм, е основана во средината на 2000-тата година. Основач, сопственик и генерален директор на фирмата е дипл. фармацевт Татјана Стерјева, ќерката на Виолета и Силјан Мицевски

Почетокот на функционирањето на фирмата е поврзано со 9.12.2000 година, кога во Скопје е отворена првата аптека од синџирот аптеки - Еуро-фарм. Оттогаш па до денес евидентен е постојан подем во развојот и унапредувањето на компанијата. Денес Еуро-фарм е компанија во чиј состав влегуваат 11 аптеки ширум Македонија, сместени на елитни локации (Рамстор, Веропулос, клинички центри) и веледрогерија која е високорангирана според прометот со лекови на територијата на Р. Македонија. Бројот на вработени, исто така, е во постојан пораст. Во компанијата моментално се вработени 53 лица од најразличен профил (25 од нив се дипломирани фармацевти, а останатите се фармацевтски техничари и друг технички персонал). За правните и економските дејности на компанијата ангажирани се стручни консултантски куќи.

Во 2006 година компанијата Еуро - фарм го доби ексклузивитетот да биде претставник на реномираната германска компанија Dr. Wolz за територијата на Македонија, Србија, Албанија и Косово. Истата година го доби ексклузивитетот и за Microlife - една од најдобрите светски компании за производство на апарати за мерење притисок, дигитални термометри и други дигитални мерни инструменти, на компанијата Alfa која произведува медицински потрошени материја и Diapharm – Галенска лабораторија Ниш.

Веледрогеријата Еуро-фарм од неодамна е и ексклузивен застапник и увозник на неколку светски познати медицински, дерматолошки и козметички линии: NeoStrata (САД), Heliocare (САД), Alpecin, Plantur (дел од палетата на Dr. Wolff – Германија). Исто така, Еуро-фарм е активно вклучена и во развојот на научните и културните настани во Р. Македонија, преку поддршка на социохуманитарни акции и институции.

Во 2008 година во компанијата Еуро-фарм комплетно е спроведен и завршен процесот на стандардизација по ИСО 9001:2000 и ИСО 14001:2004

Со формирањето на веледрогеријата Еуро-фарм се започна со работа на предвидено промовирање, естаблирање и освојување на поголем дел од фармацевтскиот пазар во Република Македонија. Од денешен аспект може да се каже дека таа е веледрогерија која соработува и врши промет со лекови од сите реномирани домашни и светски фармацевтски компании кои се присутни на фармацевтскиот пазар во Република Македонија: Алкалойд, Јака 80, Реплек, Lek, Krka, Pliva, Belupo, Hemofarm, ICN Galenika, BosnaLek, Merck Sharp & Dohme; Glaxo; Astra Zenica; Scherig; Byk Gulden; Serono, Novartis, Eli Lilly, Alcon, Bayer Pharma, UPSA и др. За постојаниот подем на нашата компанија, голема заслуга имаат комитентите: околу 500 приватни аптеки од различни градови од Република Македонија, како и јавните здравствени центри и установи од нашата држава, кои ја прифатија понудената соработка и се верни комитенти и деловни партнери.

За да ја поедноставиме комуникацијата со нашите клиенти, формирајме стручен тим кој работеше на креирање на можност за воведување на електронски систем на нарачки преку Интернет. Овој проект успешно заврши на почетокот

Легенда

Легенда

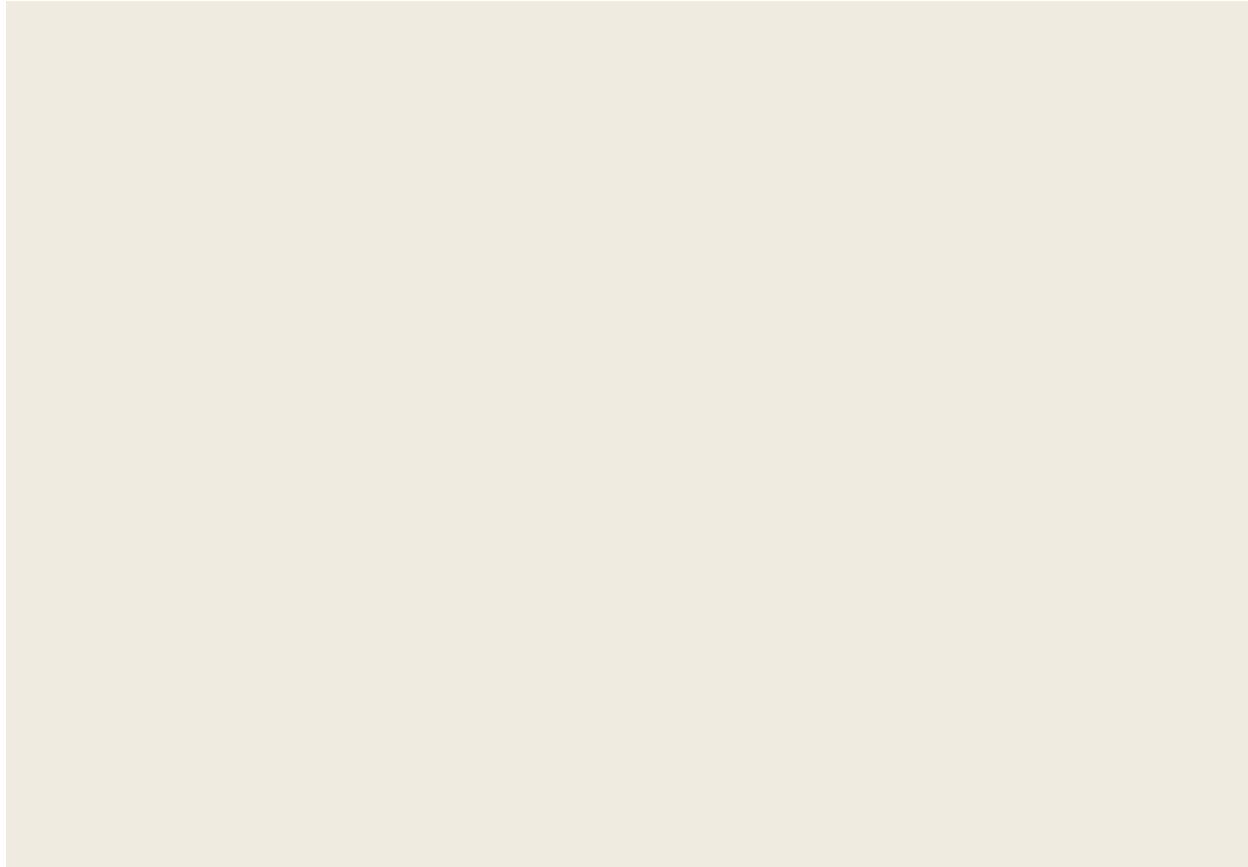
на 2005 година и беше презентиран на Собранието на фармацевти во Р. Македонија. На тој начин Еуро-фарм се промовира како прва и единствена е-веледрогерија која има сопствено софтверско решение за нарачка на лекови преку Интернет, на што посебно сме горди.

Од почетокот на 2006 година започна втората фаза од планираниот развој на фирмата. Во оваа фаза се залагаме и ќе се залагаме за воспоставување на деловни односи со реномирани странски фармацевтски компании кои до тој момент не се застапени на пазарот во Р.Македонија. Првите резултати веќе се достапни. Веледрогеријата Еуро-фарм веќе е ексклузивен застапник и увозник на производите од производствените палети на реномираните германски производители Dr.Wolz Zell и BioDiat, Microlife, и Alfa1. Со тоа не завршува оваа фаза од нашиот развој. Ние и понатаму сме отворени за воспоставување на деловна соработка со странски реномирани производители кои се заинтересирани за влез во Р.Македонија и околните пазари. Од наша страна на сите заинтересирани може да им ја понудиме нашата желба за соработка, нашата професионалност и стручност кои сакаме да ги докажеме и на дело пред секој нов деловен партнери.

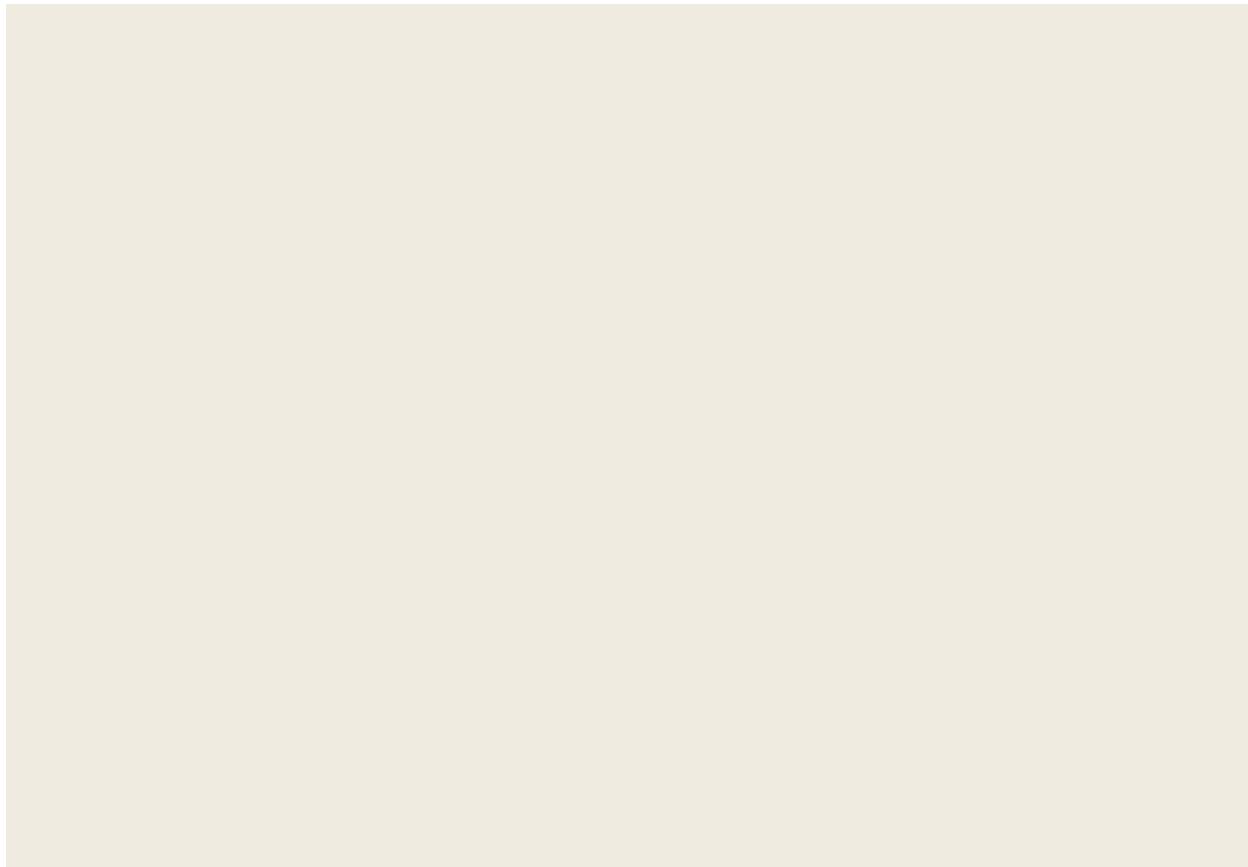
Компанијата Еуро-фарм поседува 10 современи, модерни, идентично дизајнирани аптеки ширум Македонија. Четири аптеки се лоцирани во Скопје, три во Битола и по една во Крушево, Македонски Брод и Демир Хисар.

Зацртаната стратегија на менаџментот на Еуро–фарм се однесува на развојот во областа на аптекарското работење, во селектирањето на стручен и професионален персонал, во застапеноста на поголем број производи (лекови, помошни лековити средства, додатоци на исхрана итн.) во аптеките, потоа во професионален, срдечен и пред сè стручен пристап во работата со пациентите и целосно почитување на компанииското лого „Ние постоиме за да се грижиме за Вашето здравје“.

Легенда

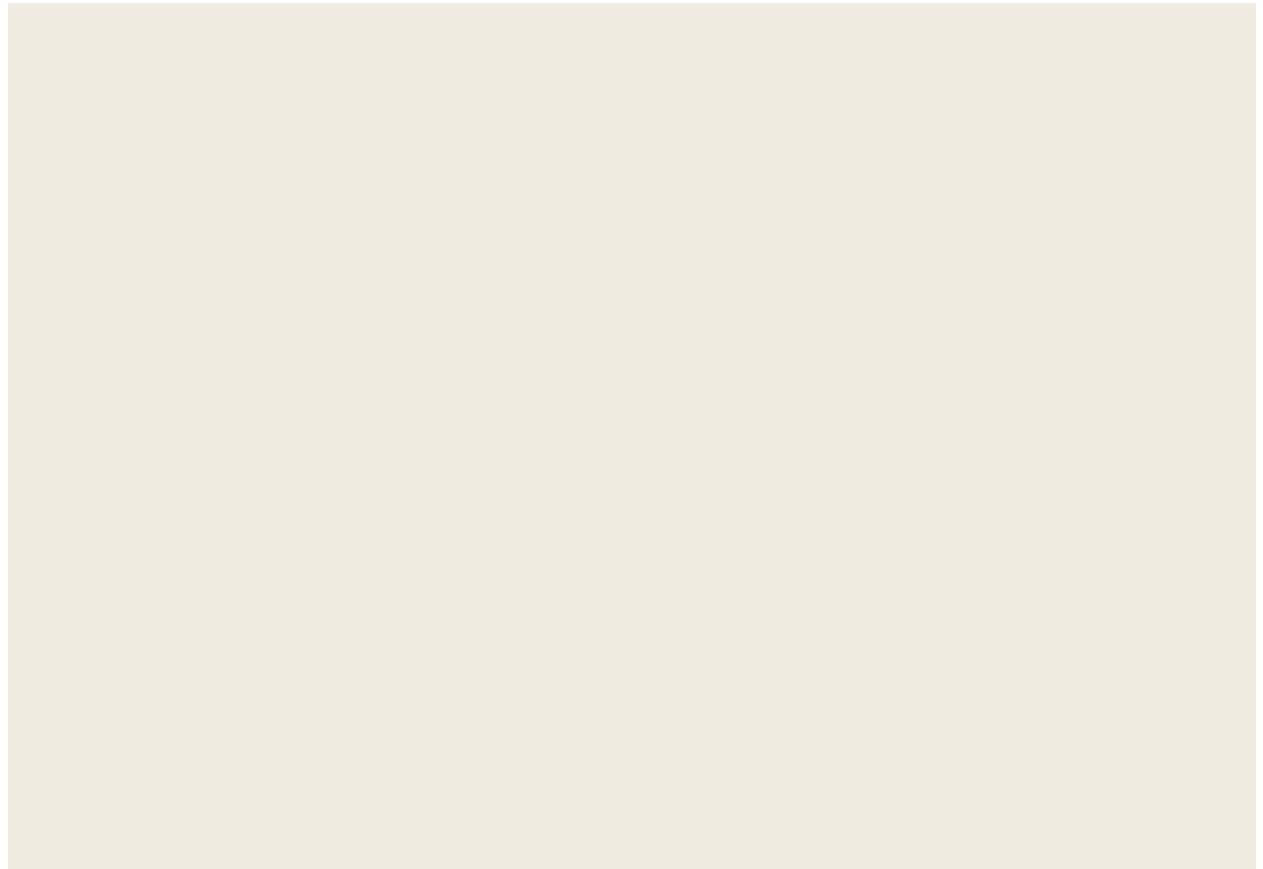

Легенда

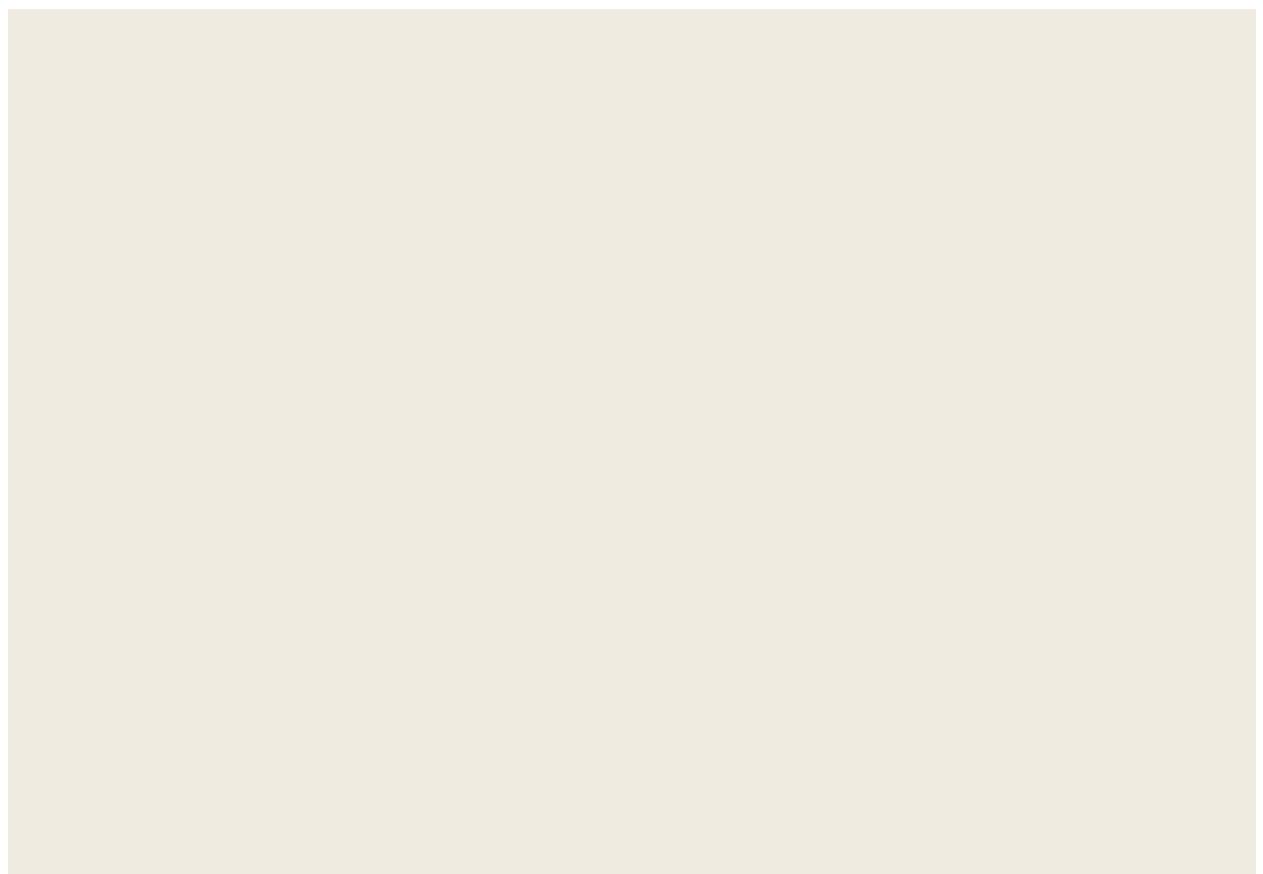

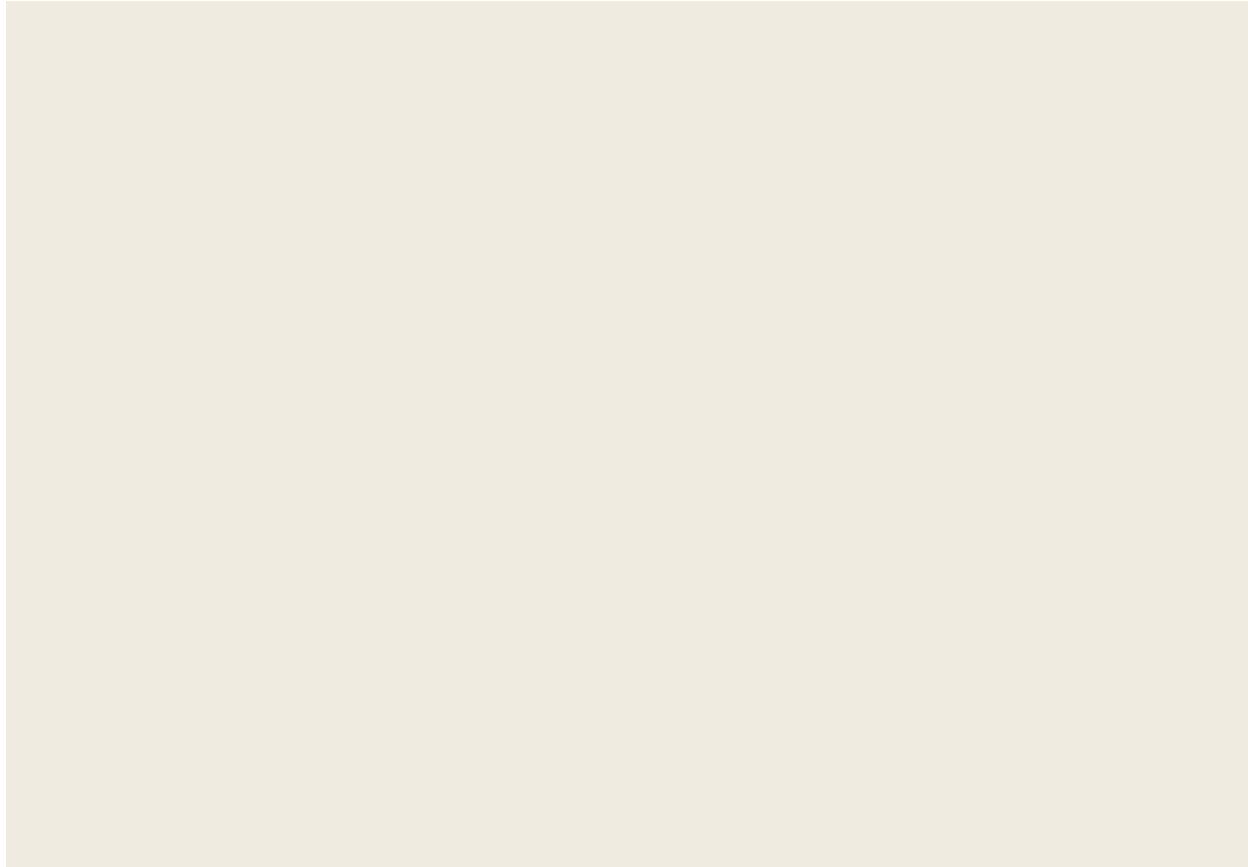
Легенда

Легенда

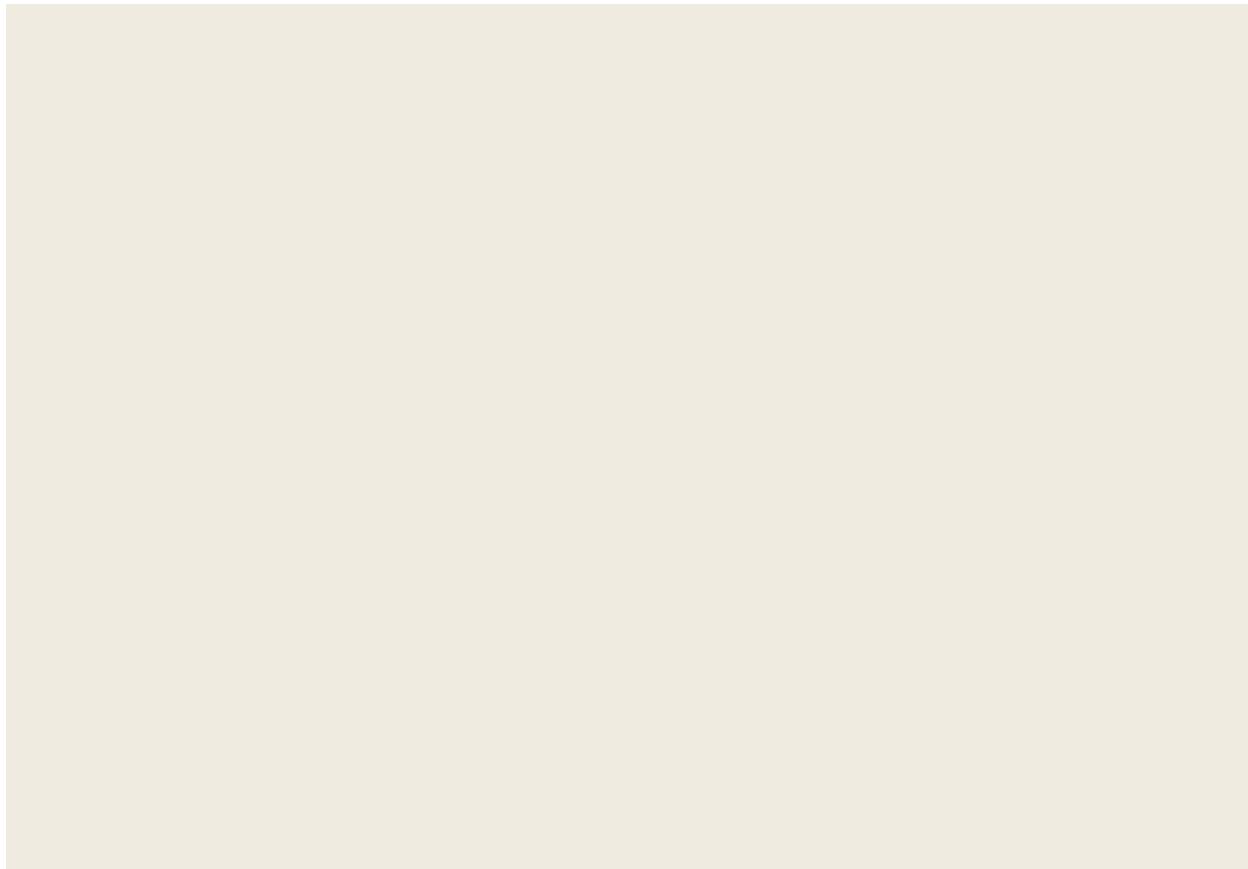

Легенда

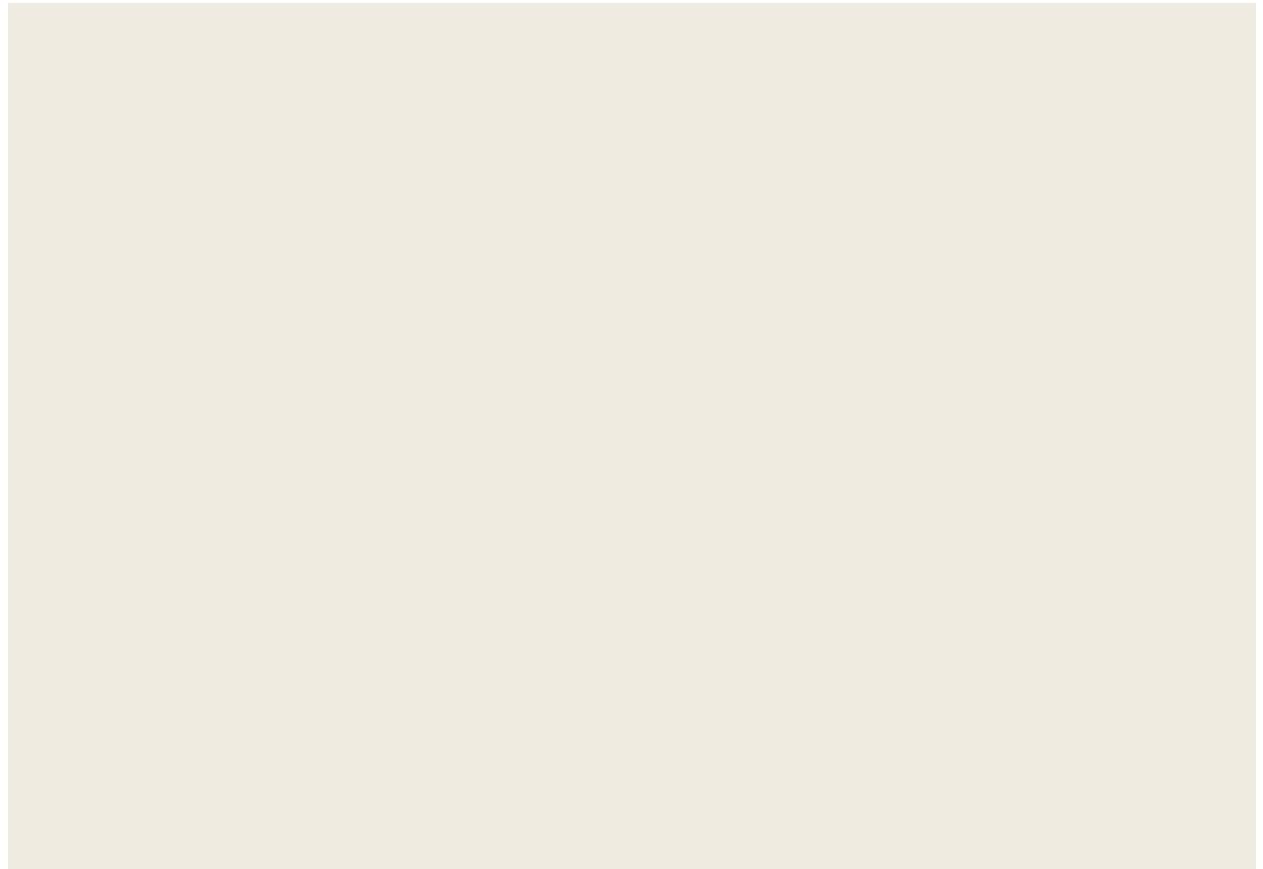

Легенда

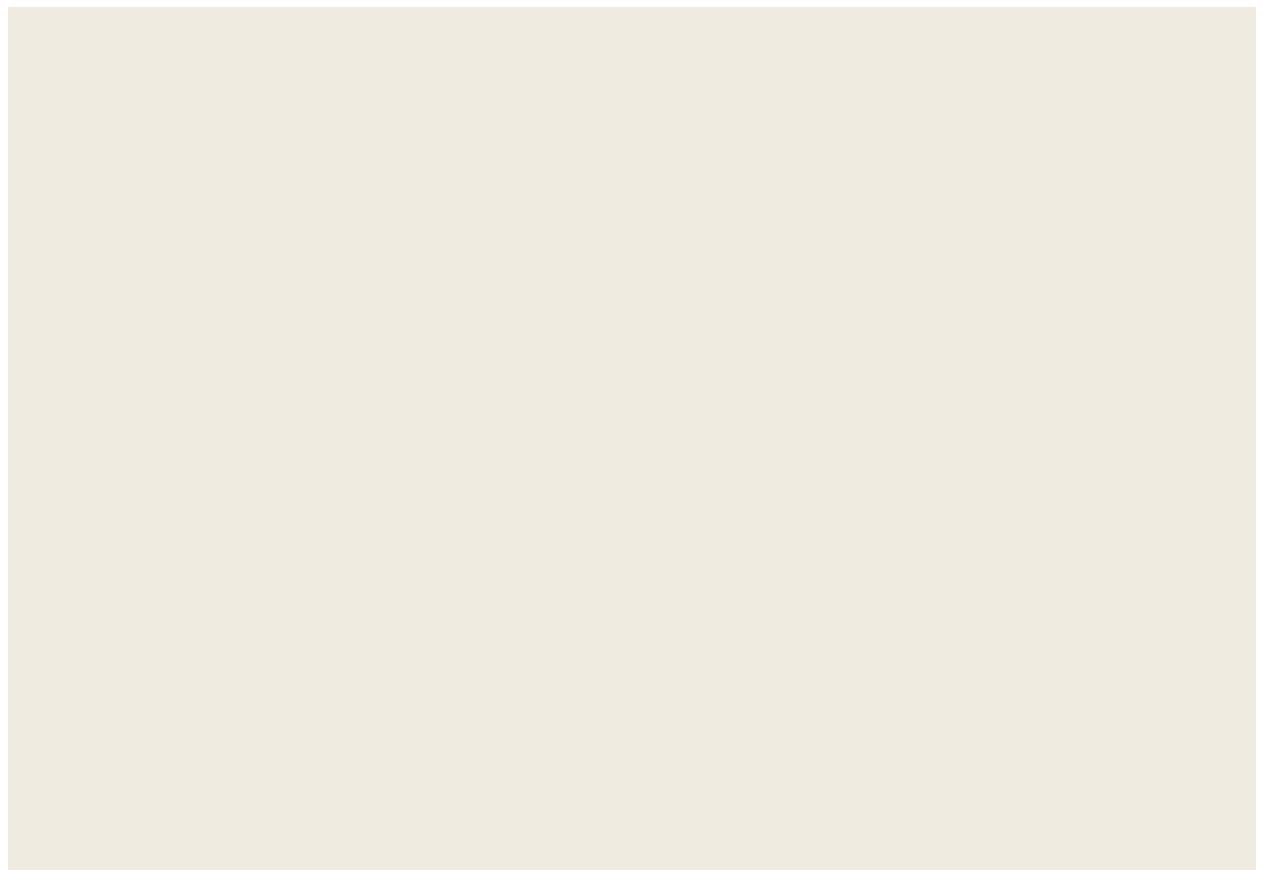

Легенда

Легенда

Легенда

РОДОСЛОВНОТО ДРВО НА МИЦЕВЦИ

1)

Јонче и Васа Мицевски

(Родословието на Силјан Мицевски)

ДАМЈАН ЕЛЕНА
Прострање Прострање

ВАСИЛ ЕЛЕНА
1884-1975 1886-1976
Прострање Прострање

Посвојување

СИЛЈАН ЕЛЕНА
18-- 19- 18- - 196
Прострање Прострање

Велјана Миле Олга Диме Парошка Кирко Флорина
18 - 18 19 - 19 19 - 19 19 - 19 19 - 19 19 - 19 19 - 19
Прострање Качарево Качарево Јабука Јабука Прострање Прострање

Јонче Васа Драги Нада Коле Даница Илија Олга
1915-1971 1917-2001 19 - 19 19 - 19 19 - 19 19 - 19 19 - 19
Прострање Прострање Мак.Брод Мак.Брод Битола Велес Велес

Спиро ?
19 - 19 19 - 19
Качарево Качарево

Михајло Надежда Силјан Виолета Благој Даница
1929-1980 1935 1945 1946 1938 1943
Битола Битола Битола Битола Битола Битола

Зоран Зорица Љупчо Бети Тања Зоран Боби Билјана Драган Анета
1958 1961 1961 1963 1974 1973 1968 1968 1965 1968
Битола Битола Битола Битола Битола Битола

Марија Дарко Михајло Бојан Марија Кристијан Кристина Иван Јулијана
1984 1989 1985 2000 2003 1989 1989 1990 1992
Скопје Скопје

Легенда

Легенда

Среќниот
брачен пар
Виолета и Силјан
Мицевски

2)

Флорина и Кирко Арбовски
Прострање

Дамјан	Елена
Прострање	Прострање

Матеј	Ивица	Васил	Елена
2005	1996	1884-1975	1886-1976
?		Диме Катерина Пеце	Флорина Кирко
1977	1975	18-18	18-18
		Прострање	Прострање

Раде Васил Илија Велика Триме Елена Менка Цане Милка Милчо Олга
 1954 1949 1937 1938 1946 1945 1940 1951 1953 1953
 Скопје Д.Хисар Д.Хисар Австр.Австр. Битола

Тоше Гоце Лила Горан Ели Сашо Паца Тони Билјана

Љиља Александар Даниел Илија Мила Драган Силвана

Илија Аце Александар Јован Николче Фра?? Ели Ви??

3)

Коле и Даница Дамјановски
Битола

Дамјан	Елена
Прострање	Прострање

Васил	Елена
1884-1975	1886-1976

Коле	Даница
1921-1998	1921-1996

Кире	Љубица	Боне	Мира
1949	1954	1947	1953

Данчо Филипина	Сашо Марија	Павлина
1982	1978	1973

Љубица	Ѓорѓи	Сашка
2006	2007	2004

4)

Палошка и Диме Дивљаци
Јабука

Дамјан Елена
Прострање Прострање

Василь Елена
1884-1975 1886-1976
Прострање Прострање

Диме Дивљаци Парошка
-1923 -1925
Јабука Јабука

Веселка Драган Мите Ружица Трајана Миле Перица Ленче
Белград Белград Јабука Јабука Јабука Јабука Јабука

Зорица Зоран Ленче Слободан Бладо Вера
Јабука Јабука Јабука Јабука Јабука

Гордана Влада Јелена Пећа Дејан Бранкица Срђан Данијела Александра
1976 1978 1977 1976 1976 1975 1976 1978
Белград Белград Белград Јабука Јабука Јабука Јабука Јабука

Гаша Синиша Душица Драган Мирослав Мирјана Игор Мирослав Танја
1976 1978 1980 1984 1987 1977 1971 1986 1978
Јабука Јабука Јабука Јабука Качарево Качарево Јабука Јабука

Мирослав Ненад Милева Влада
1986 1986 1986 1987
Јабука Јабука Јабука Јабука

Страњиња Вељко Бојан Анђела Данијела Милица
201 2007 2008 2003 2003 2007
Београд Јабука Јабука Јабука Јабука Јабука

Јелена
1999
Качарево

5)

Спиро и Елена
Качарево

Дамјан Елена
18 - 1805 18 - 18
Прострање Прострање

Васил Елена
1884-1975 1886-1976
Прострање Прострање

Спиро Елена
1923 1920
Качарево Качарево

Јово Зорица Грозда Драге Мара Лудвиг
1941 1948 1948 1949 1944 1937
Панчево Панчево Врање Качарево Качарево Качарево

Марина Милан Грозде Снежана Ненад Славица
1982 1976 1958 1965 1962 1966
Врање Врање Качарево Качарево Качарево Качарево

Топлица Сања Слободан Дарко
1985 1986 1989 1991
Качарево Качарево Качарево

Стеван
2005
Качарево

6)

Нада и Драги Карамфиловски
Македонски Брод

Дамјан Елена
18 - 1805 18 - 18
Прострање Прострање

Васил Елена
1884-1975 1886-1976
Прострање Прострање

Драги Нада
1928-2001 1929-2006
Мак. Брод Мак. Брод

Мирко Богданка Радослав Нада Миле Љубица Коле Зорица
1947 1951 1948 1958 1958 1949 1952
Прилеп Прилеп Кичево Кичево Кичево Битола Битола

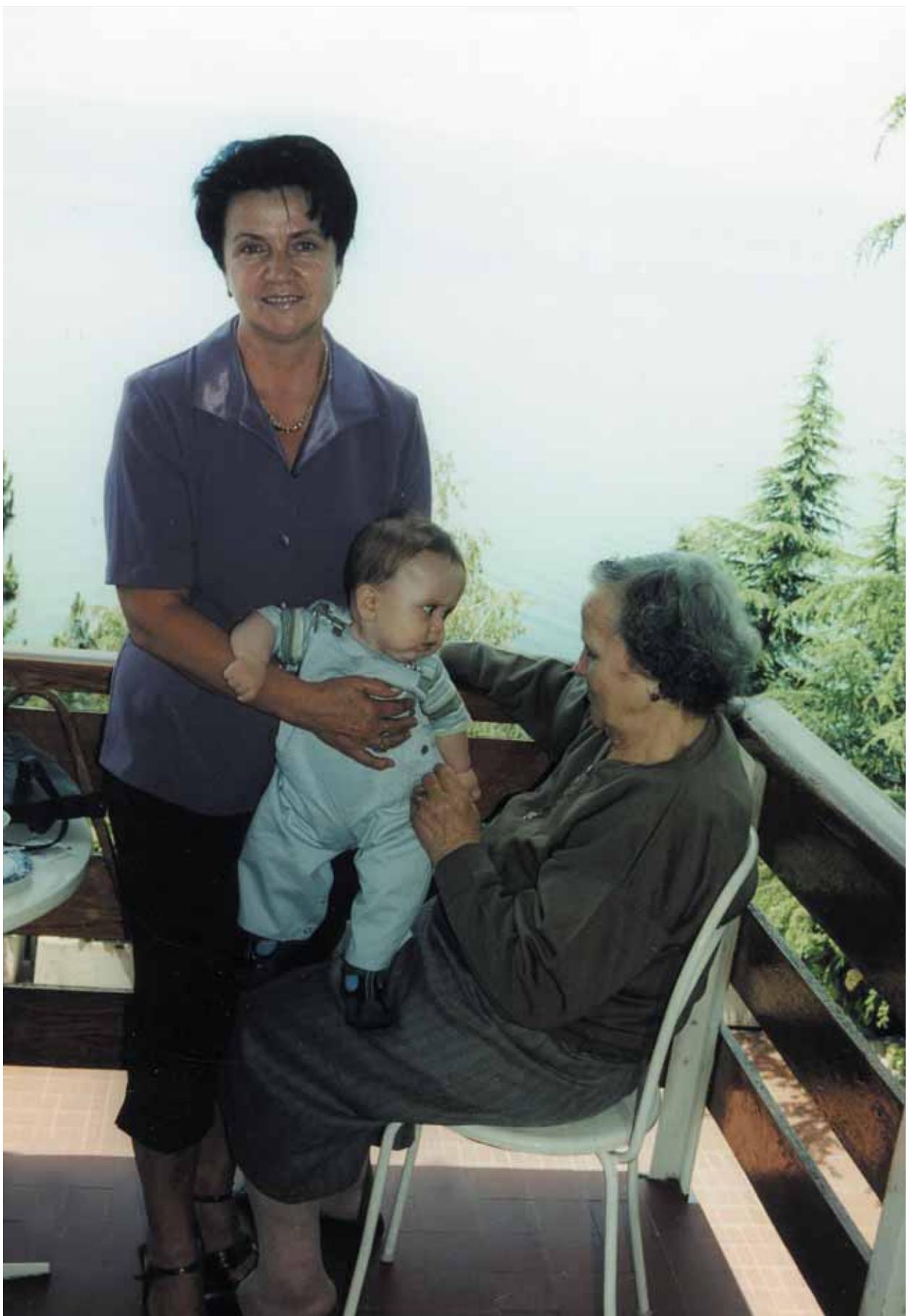
Драган Билјана Сашо Јулe Горан Далиборка Тони Ирена Саво Маријана
1975 1972
Прилеп Прилеп

Марјан Ратко Адријана Љупчо Оливера
Австр. Австр. Австр.

Давид Давор Андреј Марија Петар Ратко Мила Мирјана Тијана Антонио

Кристијан

Анамарија Марко Филип Кристијан

Легенда

Легенда

7) РОДОСЛОВИЕТО НА ВИОЛЕТА

Јордан Талија

Петар Вера
1921-1990 1925-2007

Јорданчо Нада Златко Силјан Виолета Милчо Виолета Иванчо Цветанка
1950 1955 1953 1945 1946 1957 1963 1957 1959

Горан Неткица Јулијана Зоран Тања Петар Мартин Дејан Верица
1979 1978 1984 1973 1974 1984 1991 1982 1986

Бојан Марија
2000 2003

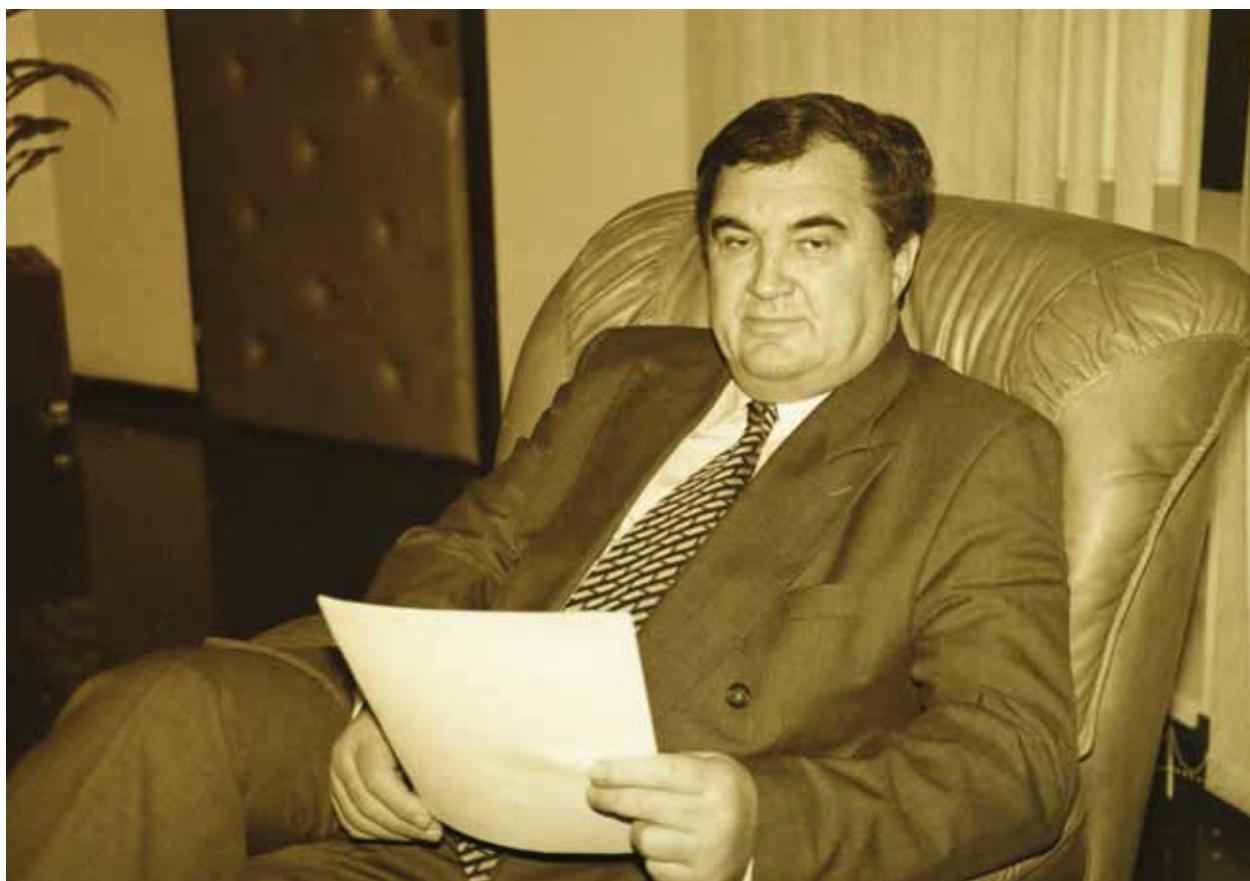
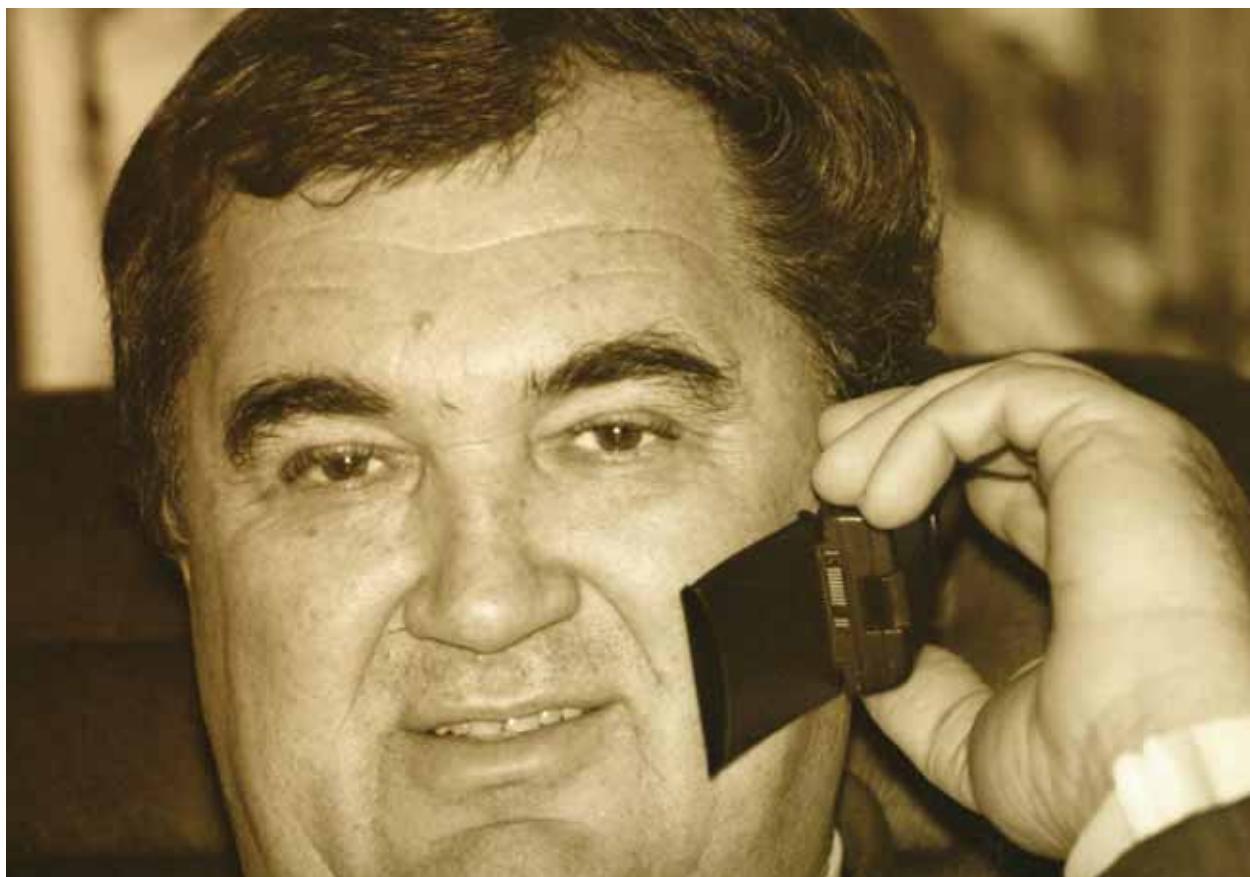
Легенда

III ДЕЛ

**СТОПАНСТВЕНИКОТ
СИЛЈАН МИЦЕВСКИ
ЦИЛЕ**

СИЛЈАН МИЦЕВСКИ

ПАТЕКИТЕ НА РАЗВОЈОТ НА МИЦЕВСКИ

Работните почетоци во првите денови на Силјан Мицевски датираат од 1 март 1968 година кога во Молеро-фарбарската задруга „Уметност“ е примен како младо, надежно момче, како млад кадар кој ветува. Бил примен на секретарско-благајничкото место.

И, само по една година и половина откако станал во колективот, веќе се наметнал со својата посебност, со размислувањата и предлозите за утешнината на „Уметност“. На распишаниот конкурс за директор на малата фирма со големи планови, тој се пријавил. Едногласно бил избран за прв човек. Со тоа и почнала една нова развојна историја и неговата нова успешна животна страница.

Од тогаш стартуваат и успешните чекори на фирмата и забрзаните професионални нагорнини. Веднаш проструиле нови идеи и веќе се компонирал поинаков пристап на пазарот за „Уметност“. За истата задруга која започнала толку скромно во битолската чаршија, со едвај десетина вработени кои немале ниту средства за работа, ниту канцелариски материјали. Се импровизирало со картонски кутии, со најосновните бои, четки, кофи... Се купило велосипед за да ги разнесуват материјалите по објектите. Меѓутоа, восхитувачки биле ентузијазмот и решеноста да се успее по секоја цена.

Инаку, историскиот право на молеро-фарбарската задруга „Уметност“ започнала моќне скромно на 1 март 1968 година. Почетокот бил мошне тежок, но тоа бил и предизвик. Задругата немала практично никакви средства за работа, ниту канцелариски материјал. Меѓутоа, овој ентузијазиран колектив имал нешто повеќе: голема желба да успее и да се потврди во битолското стопанство. И, навистина, на крајот од годината биле вработени уште толку, меѓутоа во 1970 година веќе колективот броел 65 работника кои оствариле 2.210.000 тогашни југословенски динари, што било пет и половина пати повеќе кај вработение, а истовремено 14 пати повеќе од остварениот вкупен приход во почетната година.

Натаму успехот се знае: 1971 година веќе биле 122 вработени со вкупен приход од 4.600.000 динари; 1972 година - 148 вработени и 6.400.000 динари вкупен приход; 1974 година - 166 вработени и 12.550.000 динари вкупен приход. На крајот од 1976 година Задругата „Уметност“ веќе броела 242 вработени кои реализирале вкупен приход во износ од 28.000.000 динари. Значи, од почетната, сиромашка година, „Уметност“ во периодот од неполни осум лета, бројот на вработените го зголемил за 23 пати, а финансиските резултати покажале скок од 180 пати. Секако, ваквиот подем и ваквата слика го истакнале овој колектив меѓу првите битолски стопански организации, не по големината на финансите, туку по акциониот радиус и вклопувањето во современите текови во стопанството.

Таквиот успех на „Уметност” бил крунисан со уште поголем вкупен деловен резултат во остварувањето на концепциите и во остварувањето на општинската политика за окрупнување на градежно-оперативниот потенцијал, кој што единствено како таков ќе можел да одговори на потребите за да даде свој придонес во интензивната станбена и останата капитална изградба. Тој резултат бил во остварувањето на интеграцијата помеѓу таканајдените „мали градежници”: „Уметност”, „Солидна работа”, градежниот погон при КИБ „Битола” и „Млад сидар”, што ја поттикнале синдикалната организација на „Уметност”, а ја поддржале и заеднички ја оствариле со помош на Општинскиот Синдикат за услужни дејности во Битола.

Оваа акција била крунисана на свечениот чин на 7 март 1977 година кога работните луѓе од сите овие организации, непосредно по пат на референдум, се изјасниле за здружување и окрупнување на градежништвото и градежното занаетчичество.

Градежно-занаетчиското претпријатие „Уметност” не можело да ги постигне оние деловни резултати, кои, во секој случај, се за почит, ако во целост не се почитувале и негувале исклучително важните внатрешни односи во колективот. Имено, сите прашања поврзани со производството и развојот на организацијата биле разгледувани и донесувани од самоуправните органи по претходна иницијатива на тогашните општествено-политички структури, Сојузот на комунисти и Синдикатот. При тоа, за што поуспешно разрешување на проблемите и тековните прашања, од витална важност за колективот било редовното информирање на работниците, поради што Синдикалната подружница го оставарила принципот на непосредно решавање на проблемите на најдобар можен начин. Како органи на самоуправувањето во „Уметност” делувале: Работничкиот совет, Деловниот одбор, Одборот за меѓусебни односи, Комисија за самоуправна работна контрола,

Силјан Мицевски
на кафе

како и други повремени комисии кои во текот на годината ангажирале поголем број од вработените. Сите овие аспекти биле на дневен ред и пред Синдикалната подружница, чии ангажирања во тој период биле на реализирањето на одредбите на Законот за здружен труд што произлегувал од уставните одредби.

Деловните резултати на ГЗП „Уметност“ од Битола, исто така, биле очигледен доказ за високата продуктивност на работниците од колективот. Треба да се има предвид дека „Уметност“ цели седум години постигнувало висока продуктивност на трудот врз основа на целосното ангажирање на сите вработени во колективот, при тоа надминувајќи се себеси за остварување на подобри резултати и издвојувајќи што повеќе средства за проширената репродукција. За таа цел, често пати биле организирани смени за навремено довршување на објектите, а истовремено тоа била виза за добивање нови работи. Солидарноста на вработените дошла до израз посебно на објекти чија континуирана изградба барала постојан ангажман и не дозволувала прекин на процесот на работата, така што на работа биле проведени многу денови предвидени за одмор (саботи и недели). Во 1976 година „Уметност“ го сторила првиот поголем чекор во набавка на неопходната механизација со помошта на која за само за три месеци (октомври-декември) реализирала вкупен приход еднаков на периодот јануари-септември.

Претпријатието „Уметност“ на крајот на 1976 година имало 42 висококвалификувани работници, 79 квалификувани, 68 полуквалификувани и 35 неквалификуни работници, а тројца со висока стручна подготовка, еден со виша стручна подготовка, 10 со средна стручна подготовка итн.

Овој кадровски потенцијал, иако бил добар, се настојувало и со Самоуправната интересна заедница за вработување и со Училиштето за занимање да се доквалификуваат голем број од вработените. Сите вработени биле организирани во посебни бригади од кои секоја за себе претставувала работна и економска

Поставување на камен-темелник

единица, па според тоа наградувањето се вршеловрз основа на остварените резултати во бригадата. Системот на наградување бил еднаков за сите вработени врз база на ценовниците и актите усвоени од Собирот на работните луѓе. Овој начин на мерење на трудот и резултатите од него не дозволувал неоправдано изостанување од работа, со оглед на тоа дека самите вработени не трпеле неработници во своите бригади, бидејќи тие влијаеле за намалување на нивните лични доходи. Од тука произлегува и заклучокот дека тоа може да биде и еден од факторите за повисоката продуктивност.

Кој друг, ако не Синдикалната подружница, сторила многу за подобрување на стандардот на вработените во „Уметност“. Нејзина заслуга била што меѓу првите во Битола, ако не и први, работниците на „Уметност“ почнале да добиваат топол оброк на самото место на работа, т.е. на самиот објект и тоа бесплатно. Додека оваа замисла се реализирала, Синдикатот вложувал големи напори за изнаоѓање соодветни решенија, со оглед на тоа што организацијата била хетерогена, вработените се наоѓале на многубројни и често отдалечени објекти.

Вториот голем успех што го остварила Синдикалната подружница бил на полето на решавање на станбеното прашање на вработените. Сите кои поднеле барање за добивање станбени кредити биле решени позитивно. Покрената била иницијатива од страна на Синдикалната подружница за тие вработени на кои не им е решено станбеното прашање да изгради своја станбена зграда со околу 20 стана, со што „Уметност“ го решила станбеното прашање на сите вработени во текот на таа година. За остварување на оваа концепција, Синдикатот предложил финансиска конструкција според која биле ангажирани слободните парични средства од вработените заинтересирани за ова, како и доброволно работно учество на сите вработени во деновите за одмор - саботите и неделите, покрај средствата од придонесот за станбена изградба. Овие три ставки го обезбедиле потребното учество за стартување пред банката за добивање долгорочен станбен кредит, со што конструкцијата во целост била остварена.

Дел од
механизацијата
на ГП Пелистер

Хигиенско-техничката заштита била посебна грижа на Синдикатот во „Уметност“. Пре сї, грижата била изразена во следењето на употребата на заштитните средства од страна на работниците, така што дотогаш не била регистрирана ниту една потешка повреда или заболување на работното место. Заштитата подеднакво била застапена како во механичкото, така и во обезбедувањето од температурни влијанија. Голема била улогата на Синдикатот во организирањето на дневниот, неделниот и годишниот домор. Автобусот наменет за ваквите цели секој работен ден ги носел работниците до градежните објекти, а во викендите или празниците бесплатно ги носел до излетничките места Пелистер и Отешево, Претор и Охрид. За организирано, семејно летување за време на годинишниот одмор „Уметност“ изградил две викендици со вкупно осум апартмани во Асамати, на Преспанското Езеро, во кои три смени преку летото можеле да престојуваат околу шеесет семејства.

Културно-забавниот живот бил, исто така, забележително присутен во работата на Синдикалната подружница. „Уметност“ бил претплатен на театарски претстави. Често, работниците заеднички посетувале кино-претстави, а најомилени им биле историските. Во сопствените простории било уредено културно катче при што се правел напор да се зголеми бројот на библиотечниот фонд со наслови кои ги интересираат вработените, особено од домашни македонски и југословенски автори. Одреден број работници биле членови на КУД „Илинден“, познато културно-уметничко друштво кое во тој период настапувало широк Европа.

Грижата за обезбедување високостручни кадри била, исто така, дел од работата на Синдикалната подружница на „Уметност“. Така, во почетокот, тројца студенти на Архитектонско-градежниот факултет користеле стипендии од таа работна организација. Програмата, во таа смисла, предвидувала стипендирање на нови високостручни кадри од различни профили.

Изведување на канцелариски и теренски работи

Зградата на ГП
Пелистер

Населба.....

Хотел „Молика“
дело на
ГП Пелистер

Објект.....

Легенда

РАСТЕЖОТ НА ГРАДЕЖНИОТ ГИГАНТ „ПЕЛИСТЕР“

Битола, градот со триесетвековна историска традиција е важен културен, образовен и стопански центар во Република Македонија. Со извонредна географска положба, сместен на завршетокот на плодната пелагониска низина и подножјето на планината Пелистер, оддалечен само 30 км од Преспанското Езеро и 70 км од Охридското Езеро, овозможува одлични услови за планински, летен и зимски туризам. Помеѓу многите стопански дејности во стоилјадниот град важно место завзема и градежништвото.

Почетокот на работата на ГП „Пелистер“ датира од 1968 година, кога работеше под името „Уметност“, занимавајќи се со градежно занаетчиство. Од 1977 година почнува да се занимава со покрупни зафати на градежни работи и тогаш се формира голема градежна оператива со фузирањето на четирите помали градски оперативи: „Млад сидар“, „Солидна работа“, градежниот погон на КИБ „Битола“ и „Уметност“. Со константен подем и рапидно темпо на пораст, ГП „Пелистер“ станува комплетен изведувач од проект, преку градба, па сè до предавање на објектот по принципот „клуч на рака“. Денес ГП „Пелистер“ има своја проектантска организација, центар за развој и АОП, комплетна градежна оператива, свои фабрики за бетон, сопствен машински и возен парк, столарски, молерофарбарски, армирачки погони, комплет занаетчиство за сите фази на објектот, а врши услуги и по пат на инженеринг. ГП „Пелистер“ брои околу 1000 вработени, од кои 20% се високостручни кадри, 60% КВ и 20% НКВ работници. Резултатите постигнати во последните две децении не останаа незабележани од општествената заедница. ГП „Пелситер“ е носител и добитник на низа признанија, награди и пофалници од општински и републички карактер. Земајќи ги предвид сите досегашни работни успеси, како и планот за перспективен развој, слободно може да се рече дека ГП „Пелистер“ е способен да ги изврши најсложените и најодговорните задачи од градежништвото.

ГП „Пелистер“ изведува градежни, градежно-занаетчиски и инсталатерски работи на сите објекти од високоградба, нискоградба, хидроградба, реконструкција, санација и адаптација на постојни објекти во земјата и странство, било со сопствените капацитети или по пат на кооперација. Гради и продава станови за пазар и други видови објекти. Врши услуги по пат на инженеринг во земјата и странство, угостителство и трговија со градежни материјали на големо и мало. Организира и врши ископи и транспортни услуги со градежна механизација за потребите на градежната оператива и други нарачатели. Изготвува инвестиционо-техничка документација за сите видови на објекти, како

Зградата
на ГП Пелистер

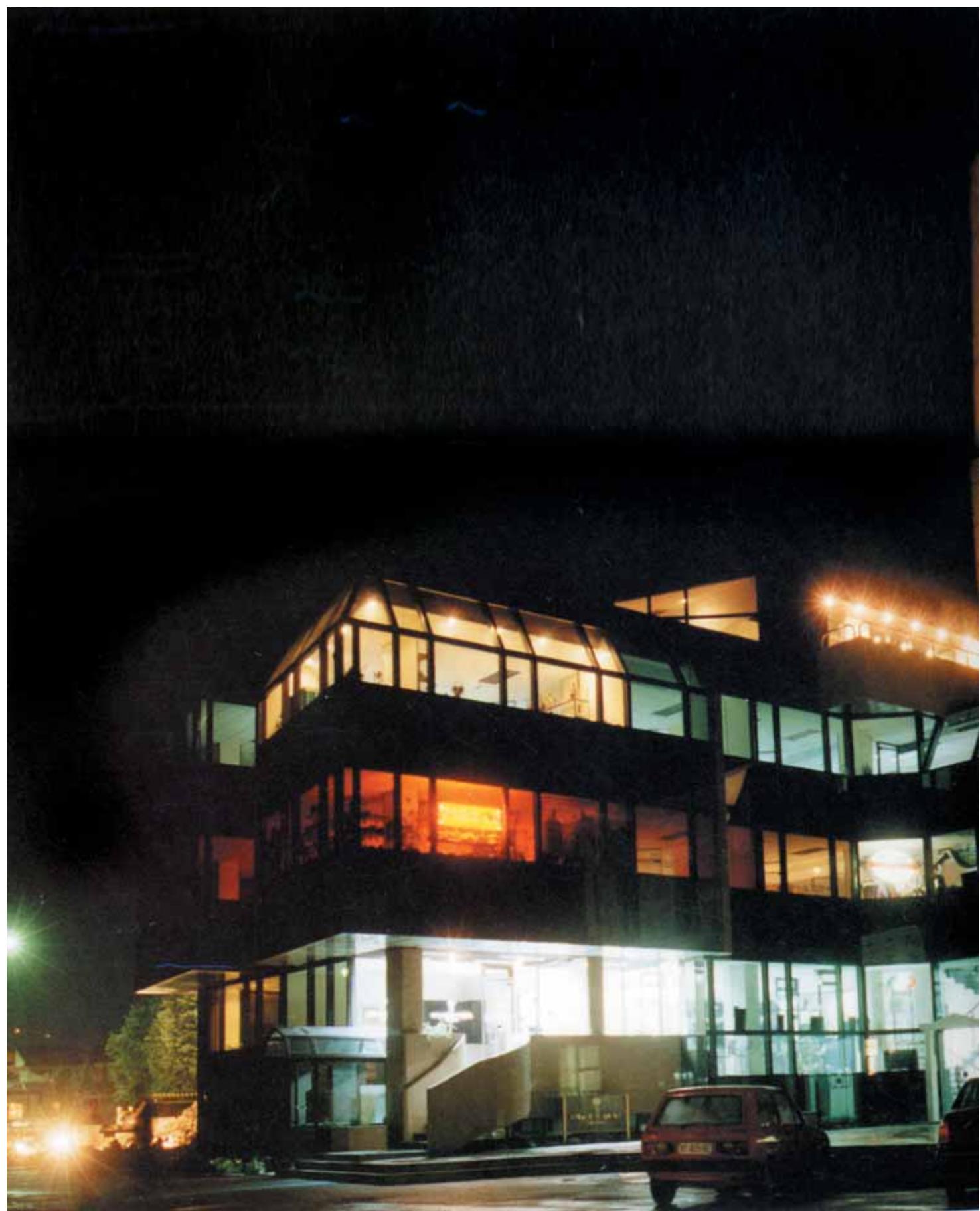
РЕК Битола

станбени, индустриски, комунални и други и врши стручен надзор на изградбата и изведувањето на работите врз истите. Еве дел од широката градителска палета:

Стоковна куќа „Тетекс“ - Битола; Стоковна куќа „Магнолија“ - Битола; Кафе-слаткарница „Хамби“ - Битола; Стопанска банка - Битола; Фреј схоп - Меџитлија; Трговски центар Б.Л.Р. - Битола; Мала сцена „Дом на културата“ - Битола; Завод за здравствена заштита - Битола; Физикална терапија - базен - Битола; Управна зграда на ХМС „Стрежево“ - Битола; СУЦ „Ѓуро Салај“ - Битола; ОУ „Елптида Караманди“ - Битола; Централна работилница „РЕК“ - Битола; Фабрика за млеко - Битола; „Кип и автоматика“ - ТЕ РЕК - Битола; Гаража за тешка механизација „РЕК“ - Битола; Силоси „Жито Битола“ - Битола; Магацин „Прехрана“ - Битола; Пекара - Крушево; Дом за пензионери и стари лица - Битола; Детско одморалиште - Пелистер; Спортско-рекреативен туристички центар - Нико Поле; Станбена зграда - Софија; Факултет за журналистика - Софија; Микроакумулации „Југотутун“ - Демир Хисар; Површински коп Рудник „РЕК“ - Битола.

Поставување на камен-темелник

ПОСТАВЕНИ ТЕМЕЛИТЕ НА ГП „ПЕЛИСТЕР“

Синдикална организација на „Уметност“ во заедница со Општинскиот синдикален сојуз во Битола (Синдикат на услужни дејности) покренала иницијатива за окрупнување на битолската градежна опредива и занатство во есента 1976 година. Големината на иницијативата до толку била позначајна што современите движења во стопанските структури во областа на градежништвото биле проследени со мошне брзиот развој на техниката, технологијата и воопшто сè повеќе го насочувала општественото организирање на трудот кон создавање крупни и моќни интеграции во целина.

Иницијативите се преточиле во конкретна реализација. Така, на 7 март 1977 година „малите градежници“ се здружиле. Интеграцијата меѓу овие колективи била резултат на потребата од следење во чекор на интензивната станбена изградба (околу 100 станови годишно), на крупни зафати во областа на стопанството и нестопанството, односно севкупна реализација во оваа област од околу 1.000.000.000 тогашни динари. Ваквите состојби, односно перспективите, ги поттикнале да го забрзаат процесот на здружување на средствата и трудот во посилна организација, подготвена да се зафати и носи со растечките проблеми на ова поле во чии производни односи човекот ќе биде основен фактор на трудот, единственото мерило.

Новата, интегрирана работна целина на здружен труд го добила името „Пелистер“ и во почетокот броела околу 400 вработени, од кои 100 биле новопримени, а вкупниот приход на крајот на годината требало да изнесува околу 90 милиони динари, односно три пати повеќе од 1976 година.

Ако бројките имаат најголема сила на убедливост, тогаш значењето на оваа најнова битолска организација е мошне големо, а успехот на овој план му донела полна афирмација и на Синдикатот воопшто. Притоа, во Градежното претпријатие „Пелистер“ биле формирани следниве погони.

АРМИРАЧКИ ПОГОН

Произлезено од потребите на ГП „Пелистер“ во развој, во 1976 бил основан Армирачкиот погон со основна дејност подготовка и монтажа на бетонска арматура за армирано-бетонски конструкции, чиј раководител е Зоран Стефановски, дипломиран градежен инженер.

Во почетокот Погонот работел со осум работници-армирачи (еден високо квалификуван, тројца квалификувани и четворица неквалификувани работници) на отворен простор, а поголемиот дел од производниот процес се изведувал

Легенда

рачно, со месечен капацитет од 20-25 тони подготвено и вградено железо.

Во 1980 година била изградена хала за подготвка на арматура и биле набавија специјални машини, како на пример, машини за сечење и исправање, како и машини за виткање на арматурата. Така, Армирачкиот погон на ГП „Пелистер“ прераснал во еден современ погон за производство на бетонска арматура. Во склоп на погонот почнале со работа и два крана за манипулација со бетонско железо, односно утовар и растовар на истото.

Паралелно со развојот на ГП „Пелистер“ и растењето на потребите од оваа стручна гранка во градежништвото бројот на вработени достигнал и до 28 работници од кои 20 биле висококвалификувани армирачи, еден палир и еден тенички раководител дипломиран градежен инженер, кои месечно произведувале 60-80 тони арматура и истата ја вградувале во градежните објекти на ГП „Пелистер“ и на други градежни фирмии и индивидуални градежни објекти - во периодот од 1985 до 1995 година.

Во 1999 година во погонот работеле 15 високо квалификувани армирачи, палир и технички раководител, но по потреба, тој број многу брзо се дополнил до 30 армирачи од редовите на работниците кои биле ангажирани на други работни задачи во фирмата.

Долгогодишно било присуство на Армирачкиот погон на ГП „Пелистер“ на градежните објекти во градот Битола, градското подрачје, целата држава и надвор од неа. Тој константно одржувањал квалитетот и стручната изведба, како што и го запазувал факторот време, стручен надзор во согласност со градежните пресметки и законските прописи од градежништвото во двете фази на работата на погонот - производство на бетонска арматура и монтажа на истата. Затоа, Армирачкиот погон на ГП „Пелистер“ бил на врвот од оваа дејност во регионот на градот Битола.

Легенда

БЕТОНСКА БАЗА

Според зборовите на градежниот инженер Зоран Стефановски, бетонската база, односно фабриката за бетон, работела и работи во рамките на ГП „Пелистер“ од самите почетоци на фирмата, а осовремената е во 1983 година со нова машина за производство на готов бетон, чиј технички раководител е Зоран Стефановски.

Основна дејност е производство на готов бетон од сите видови-марки во согласност со градежните правила и законските прописи кои важат во градежништвото. Се произведуваат обичен бетон од МБ15 до МБ40, специјални бетони по потреба со додавање на адитиви се разбира согласно потребите и градежните законски прописи за употреба на бетонот во градежните објекти.

Секој произведен метар кубен готов бетон подлежи на контрола на квалитетот од страна на Институтот за испитување на материјалите на Македонија и за секој издаден бетон се прави атест за квалитетот на истиот кој се врачува на нарачателот по негово барање.

Бетонската база располага со две машини за изработка на готовиот бетон со капацитет од 24 до 27 м³/х и машина за исто производство со капацитет од 18 м³/х која по потреба произведува готов малтер за сидање и малтерисување. На располагање има и 2 скрепер-кранови, силоси за чување на цементот со капацитет од 300 тони складиран цемент, две депонии за агрегат од сите потребни фракции со капацитет преку 5.000 м³ - гранулација и песок.

Покрај двете линии за производство на готов бетон и готов малтер, Бетонската база на ГП „Пелистер“, преку Работната единица „Механизација“ е обезбедена и со специјални возила - „миксери“ за транспорт на бетонот како и бетонската пумпа за вградување на бетонот.

Производниот процес во Бетонската база го извршуваа двајца високо квалификувани машинисти, еден квалификуван помошен работник и технички раководител дипломиран градежен инженер.

Бетонската база покрај тоа што ги задоволува потребите од готов бетон на матичната фирма, работи и за други градежни фирми, како и физички лица при индивидуална градба и, како целата фирма, брзо и квалитетно ги опслужува потрошувачите однадвор, согласно правилата и законските прописи во градежништвото.

ПОГОН ЗА ПРОИЗВОДСТВО НА МОНТАЖНИ ЕЛЕМЕНТИ И ДРУГА БЕТОНСКА ГАЛАНТЕРИЈА

Ова е нов погон во развојните циклуси на ГП „Пелистер“ кој работи континуирано од средината на 1997 година, а чиј раководител е, исто така, Зоран Стефановски.

Основна дејност му е производство на готови бетонски елементи кои се користат во градежништвото за потребите на ГП „Пелистер“, како и за други потрошувачи.

Се произведуваат сите типови на улични и бавчански ивични елементи, бетонски огради, капаци, елементи по нарачка, како и монтажни плочи. Погонот располага со челични калапи и со калапи од пластични маси, апарати и направи за вградување на бетонот и за манипулација со готовите производи, со кран за нивно депонирање и утовар.

Во овој погон обично работат четворица квалификувани работници, магационер и технички раководител.

Дел од зградата на
Пелистер

Легенда

Легенда

УСПЕСИТЕ НА ГП „ПЕЛИСТЕР”

Новата ражба на ГП „Пелистер” била крунисана и официјализирана на свечениот чин на 7 март 1997 година, кога вработените од сите овие организации, најдемократски, на референдум, се изјасниле за здружување и окрупнување на градежништвото и градежното занаетчичество, што навестувало дека на пазарот ќе бидат фактор на кого мора да се смета.

Интеграцијата на „малите“ во голем организациско-структурен стопански субјект, во Градежното претпријатие „Пелистер“ бил и старт на едни нови развојни хоризонти за кои допрва требало да се чуе и знае. Ниту малку не бил лесен мегданот за опстој и пробив, меѓутоа директорот Силјан Мицевски и неговиот раководен тим, се разбира со исклучителната работливост на докажаните мајстори, најавиле „нова пролет“ во градежната мапа на Битола, а потоа и многу пошироко. Скептицизмот бил заменет со оптимизам, сомнничавоста со восхит, а резултатите биле најголемиот демант. На тој начин, создадениот капитал бил и темел и кров, особено што со здравата управувачка рака се пребродиле искушенија, окружувња и сопки, а немало позајмување и кредити кои потоа ги цедат фондовите.

Директорот Силјан Мицевски со најблискиот стручен тим кроел планови за исчекори во транзициско-трансформираниот галоп. Визијата за успешни пробиви ги добила своите практични, конкретни валоризации. Мудро, со големо познавање на приликтите и со стручно-тактички потези успешно ја водел и ја води фирмата во новите времиња.

Така и почнал сї поевидентниот залет на битолските градежници, во област која од месец во месец, од година во година, му носи сї позначајни поени на „Пелистер“. Од деветтите вработени во оние први години и пробиви на „Уметност“, па сї до 1.200 вработени во новиот стопански фактор, и со финансиски ефекти кои се милионски бројки.

Зафатите на ГП „Пелистер“ се доста смели, квалитетни и постојано проширувани. Тоа проектира и изведува и најсложени градежни и градежно-занаетчиски работи од областа на високоградбата, нискоградбата и хидроградбата. Не само во Битола. Директорот Силјан Мицевски со својот тим излегол и надвор од битолската територија, кон Прилеп, Скопје, како и кон Бугарија, Германија и Русија... Во развојните фази се формирани нови погони, нови работни единици, нови зафати и се редат нови успеси.

Присетувајќи се на тие први десетина години, директорот Силјан Мицевски раскажува каква била startната позиција на „Пелистер“ кога требало да си го пробива нималку лесниот пат меѓу тогашните градежни организации, познатите „Бетон“, „Гранит“, „Пелагонија“, а подоцна и „Маврово“. Кога тоа било

предизвик да се најдеш „рамо до рамо”, меѓу „големите”. Меѓу другото, тој вели:

„Со комплетно престројување, максимално ангажирање и кадровското екипирање, „Пелистер” ни случајно не е аутсајдер меѓу „постарите браќа”, туку внесува поинакви канони, донесува свежа идеја и поинаква развојна стратегија, стипендира стручен кадар, се шири.

Одамна беше времето на четките и кофите со бои. Тие се заменети со булдожери, багери, камиони и проектантски одделенија. Станаа веќе препознатливи по центарот за развој и автоматска обработка на податоци (АОП), по својата фабрика за бетон, сопствениот машински и возен парк, столарски, молерофарбарски и армирачки погони, комплет занаетчиштво за сите фази на објектите, вршењето услуги по пат на „инженеринг” и уште многу позиции од широката палета на нивната препознатливост.

Никнуваа нови станбени згради, капитални објекти и многу градби кои го воздигнуваа името на „Пелистер” во „должини и широчини”.

На голем фронт се работеше во РЕК „Битола”, што беше предизвик за секоја фирма да е дел од градбата на циновскиот комплекс. Во 1978 година веќе почнаа ангажманиите во Термоелектраната и во Рудникот. Во силната конкуренција, вработените на „Пелистер” се надминаа себеси, поточно дојде до израз нивната моќ за мамутски зафати.

Од втората половина на 1984 година, оваа градежна работна организација успешно стартуваше и при откривката на јаловината на рудникот „Суводол”, за што беа набавени и голем број транспортни возила и соодветна механизација, што со другите кадровски екипирања беше респектирана алка во синџирот на градбата. Особено со квалитетот, со доследното почитување на роковите и со партнерскиот однос на заемниот респект.

РЕК Битола

Станбен објект
дело на
ГП Пелистер

Станбен објект
дело на
ГП Пелистер

ГРАДИТЕЛСКА НАДМОК

Приватизацијата е стокмена како модел според кој низ законските параграфи и варијанти таа е спроведена со најбезболни решенија за вработените и за доброто на фирмата. Поминати се сите неопходни скалила. Дадени се проценти на едни, а поволности на други според направените сондажи и договори, за во конечната сметка да биде позитивно заокружувањето.

Првиот човек Силјан Мицевски е доминантен сопственик. Правото на управување му го довериле неговите содружници, верувајќи дека така устроената целина ќе биде заедничкиот, успешен дом за сите кои својата егзистенција или утрешнината на нивните деца и блиски ја гледаат и натаму во разгранетата дејност на „Пелистеровата“ градителска моќ.

Бидејќи токму со обединувачкиот поход, односно исклучителната работа на сите сегменти од високоградбата, нискоградбата, хидроградбата, реконструкцијата, санацијата и адаптацијата „Пелистер“ стави потпис под долг список на објекти во Република Македонија, во екс-Југославија, во Бугарија, Германија, Русија и други земји. Би ни требало голем простор за да се набројат сите, но еве само некои покарактеристични како дел од личната карта на фирмата.

Станува збор или за проекти „клуч на рака“ или пак за различни нивоа сè до најсложени градежни зафати:

- РЕК „Битола“, „Транскоп“, „Млекара“, Техничкиот факултет, спортски сали, управни згради, магацини, пекарници, хотелот „Молика“, детското одморалиште „Пелистер“, спортско-рекреативниот центар, живинарски фарми, браната во „Суводол“, трговски центри, хала за мермерни производи во Прилеп, повеќе црковни храмови, бензиски пумпи, складиште на „Жито Битола“, колекторот и канали на Црна Река, улици, патишта, мостови и на други реки, водоводи и друго во Република Македонија.

Кога станува збор за списокот на објектите изградени надвор од границите на нашата земја и тука горделиво може да се каже дека ги има поприлично. Како илustrација да посочиме само неколку: стамбени згради и факултетот за журналистика во Софија-Бугарија, хелиодромот во Косово, пречистителната комора за вода, како и бинго-центар во Хамбург, стамбено-деловни згради во Берлин и Келн, Медиан хотел-Хановер, новоградби во Мајнц, дом за нега на стари лица во Фројндерберг на Мајна и училиште во Келн.

Колку за илustrација: ГП „Пелистер“ е првата македонска градежна фирма што склучи четири-милионски договор за градба на хелиодром за германските сили на Косово.

Ставајќи потпис покрај оној на германскиот офицер Бартелс, директорот Силјан Мицевски се обврза и да го исполни ветеното за рокот и за квалитетот што беше со многу благодарност и комплимент проследено и возвратено од силите на КФОР на Косово. Тоа беше значајна промоција која му отвори нови можности и му донесе нови работни ангажирања на овој битолски своевиден градежен „амбасадор.“

Градежната фирма „Пелистер“ доста градежни зафати има во Јакутск во Русија и во разни делови на екс Ју-државата. Сите тие култни постигнувања ја лансираа оваа фирма во орбитата на респектиран партнери и изведувач. Секако овенчан со многу восхит и со многу признанија, угледни награди, меѓу кои градската, 4-то ноемвриската на Битола (1979 и 1996) и уште низа други во различни места, градови и земји.

Скромно, ќе ви рече првиот човек на „Пелистер“, Мицевски, дека тие им припаѓаат на сите вработени, оти се нивно дело и заслуга. Иако, нели, во тој систем на функционална пирамида, директорот и неговите раководни тимови ја заокружуваат целината на успешните страници на оваа угледна компанија од градежниот сектор која денес е рамо до рамо со регионалните, а не само со домашните гиганти во областа во која конкуренцијата е беспоштедна, остرا, некогаш и „разурнувачка“.

Заокружувајќи го овој мини-портрет на дел од „Пелистеровите“ успешни години под „диригентската палка“ на првиот меѓу првите Силјан Мицевски, восхитно е кога може да се сумира импозантниот биланс, иако премалку е кажано за сè она што е досега сторено.

ГП „Пелистер“ е гигант на градежната симфоничност, бидејќи на својата Битола и на многу села и градови во Македонија и светот им даде објекти кои обележуваат епоха.

Ентериер на објект
изграден од ГП
Пелистер

Компанијата има своја проектна организација, центар за развој и АОП, комплетна градежна оператива, свои фабрики за бетон, сопствен машински и возен парк, стапларски, молерофарбарски, армирачки погони, комплет занаетчиство во сите фази на објектот и врши услуги по пат на инженеринг.

ГП „Пелистер“ брои повеќе од илјада вработени, од кои четвртината се високостручни кадри, а повеќе од половината се квалификувани и се со друга различна пракса.

Во сумарумот на билансните заокружувања, треба да се потенцира дека фирмата изведува градежни, градежно-занаетчиски и инсталатерски работи на сите објекти од висока и ниска градба, хидроградба, реконструкција, санација и адаптација на постојни објекти во земјава и светот, било со сопствени капацитети или по пат на кооперативни односи. Гради и продава станови за пазар и други видови објекти. Врши услуги по пат на инженеринг исто така, како на тукашните, така и на пазарите во други земји, а врши услуги во угостителството и трговијата со градежни материјали на големо и мало.

Исто така, во тој мозаик на тоа што сî може да направи и направил „Пелистер“ спаѓа и организирањето на ископи и транспортни услуги со градежна механизација за потребите на соодветна оператива и други нарачатели.

Секако, изготвува и инвестиционо-техничка документација за секаков вид на објекти како што се станбени, индустриски, комунални и други и врши стручен надзор на изградбата и изведувањето на сите работни позиции.

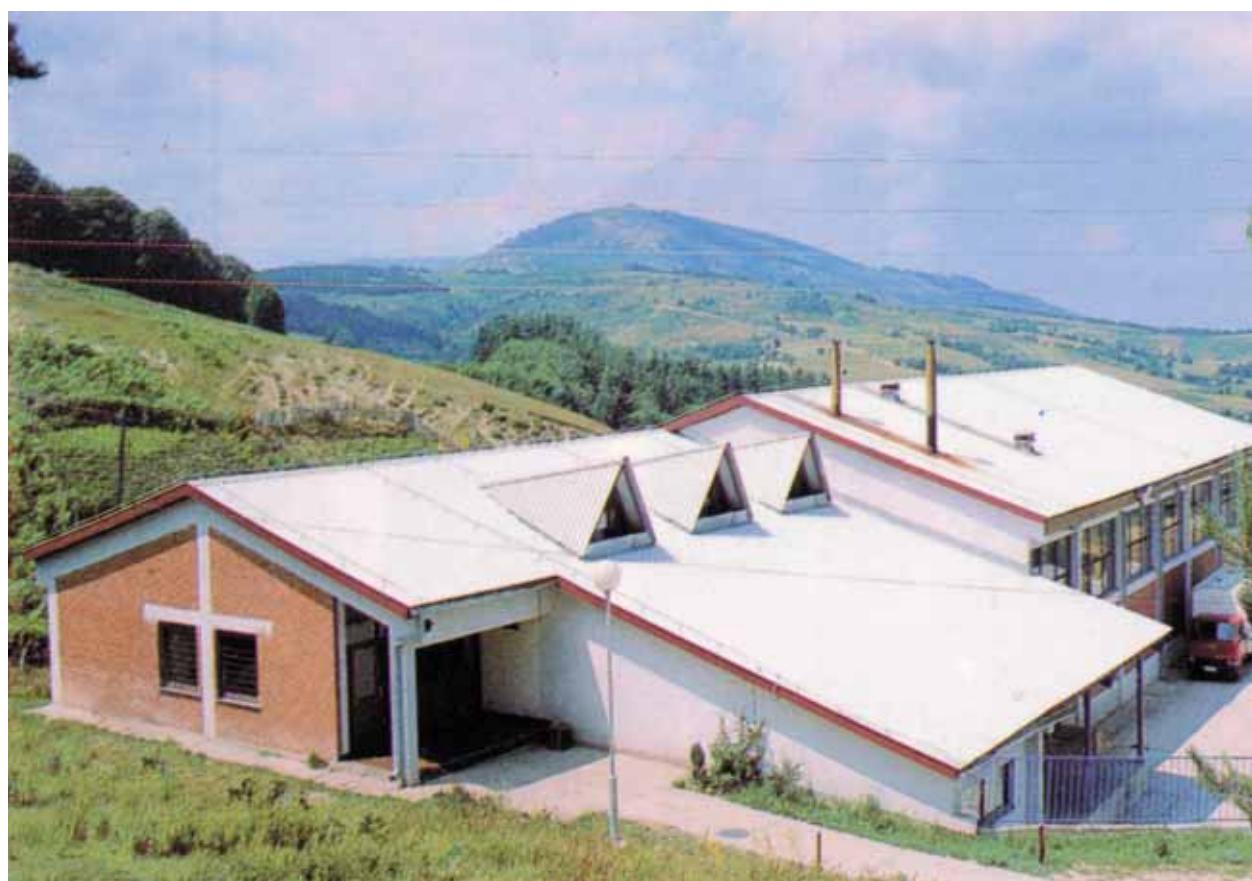
Сево ова во конечна сметка зборува оти триесетте и повеќе лета на ГП „Пелситер“ ја вброји оваа фирма во гигантите на градежната „фела“.

Ентериер на објект изграден од ГП Пелистер

Станбен објект
дело на
ГП Пелистер

Објект, дело
на ГП Пелистер

СИЛЕН ГРАДЕЖНИК, ПРИЗНАТ КВАЛИТЕТ, РЕСПЕКТИРАН ПАРТНЕР

О текстот за ГП „Пелистер”, објавен во ТВ Ревијата во 1995 година, меѓудругото, се вели:

Туристичкиот свет на Македонија одамна веќе го има градежното претпријатие „Пелистер“ во својот регистар на можни изведувачи и на најсложените зафати, не само градежни и архитектонски, туку и најсуптилните современо обликувани зданија во оваа сфера, по принципот клуч на рака. За тоа сведочат многу од градбите на овој колектив во земјава. Тој неодамна прослави 25 години на својата работа.

Го стори тоа мирно, достоинствено, како што им прилега на големите. Без помпа и еуфорија, како што го мина и патот долг 25 години, а во него и низ него многи и многу работа што и не оставаше време за свртување назад, туку постојано во битка за денот, за нова задача, за нова битка со времето што доаѓаќе, за и утреда победат и во од, камен по камен, како што вели народот, буквално камен по камен да градат посрекни денови за себе и своите семејства, за генерациите што беа „пелистерци“ и останаа машинисти, багеристи, мајстори, палири, алатничари, управувачи, инженери, економисти, комерцијалисти или, како што вели нивниот директор Силјан Мицевски - Циле:

„Немавме време да застанеме, од нас се бараше работа, ја баравме и ја наоѓавме. Какви времиња; некогашни-сегашни, вакви и такви, за нас секогаш исти, секој ден иста грижа што ќе работиме утре, каде, бригади се тоа. Тоа нî одржа, тоа нî води напред, не научивме друго и не забележавме дека нешто се менува; работевме и кога можеше, а дали можевме поинаку, и денеска ние исто, бараме работа за утре кога ќе ја завршиме денешната. Така веќе дваесет и шест, дваесет и седум години.“

Почнавме на први март 1968 година, мислам бевме деветмина, сите млади ентузијасти, силни и смели. Формирајме задруга. Денес сме 1.300 вработени, имаме фирмии и во Германија. Не знам, навистина не знам која е, на пример, вредноста на фирмата денеска. Знам само дека сî е наше во неа. Никогаш не сме имале кредити. Добро ни оди, - зборува така првиот и денешен директор на градежното претпријатие „Пелистер“ од Битола, синоним, заедно со своите работници, за истрајноста, вредноста, упорноста и постојаноста во работата на таа армија, секогаш исправени градители на битолски „Пелистер“. На нивниот пример, велат битолчани, и споредбата со нивниот планински убавец не е игра на зборови и не е случајна.

Работиме сî, од проект до клуч на врата: високоградба, нискоградба, хидроградба (малите акумулации во Анска Река), го градевме РЕК, работиме сî, градиме сî.

Имаме околу 40 инженери.

Стипендираме со години на ред, имавме отворен конкурс за архитетки и градежници долгги години. Во еден период, имавме над 80 наши стипендисти. Кадарот е клучот на успехот, вели нашиот соговорник додека пребарува по минатото да каже, но концизно:

Имаме и многу кооператни: електричари, лимари, водоводции, бравари.

Има работа.

Не правам многу разлика меѓу ова и она време. Постојано треба работа. Постојано треба да си во готовност. Се бара добар извршител, ама треба трчање. Не паметам период кога сем биле опуштени.

И туланата е наша.

Со приватизацијата почнавме први во градот. Сто насто се трансформирајме според законот. Целокупниот капитал на фирмата го откупува работниците со пари од дома што, ќе се согласите, не е честа појава.

Моментно и постојано сме најангажирани во РЕК Битола. Ако си добар извршител не е тешко да добиеш работа. Најголем дел од ангажманот ни е таму. Работиме и на санирањето на основните училишта оштетни од битолскиот земјотрес. Ја добивме работата зашто знаеја дека ќе ја завршиме на време, некадо со почетокот на учебната година.

Најголем дел од бруто-продуктот го прави механизацијата. Градежното претпријатие „Пелистер“ има околу 100 возила, многу багери, нашата механизација е димензионирана да ископа и да транспортира еден милион и петстотини илјади кубици земја.

Објект, дело
на ГП Пелистер

Просекот на примањата е 9 илјади денари. Константа во нашата политика на плати е 15 до 20% повеќе од другиот еснаф. Нашите имаат и други бенефиции. И тоа редовно, во континуитет. Нема кај нас, ако има! Работиме да има. Но, сите цени, сите калкулации се прават врз основа на норма и се заработка врз таа основа.

Мислам доста ви реков, - забележа во еден момент нашиот љубезен сговорник, господин Силјан Мицевски, откако претходно по телефон беше потсетен за друга, исто така, веќе договорена средба. „Отспротива е Дане, нашиот секретар, тој знае повеќе ако имате уште прашања.“

Пишувајќи што зборува и како зборува господин Мицевски, и заборавив дека нешто прашав пред повеќе од еден час, освен што во почетокот замолив за кусо потсетување на изминатиот пат, пат долг 27 години, започнат во далечната 1968 година од група ентузијасти кои во сиве овие години чекореле еден ден пред времето и стигнале каде што стигнале.

Осми септември - Денот на осамостојувањето на Македонија е свечено обележан со повеќе пригодни манифестации.

По повод празникот, во село Кишава е поставен камен-темелник на ново училиште што ќе го гради битолскиот градежен неимар, градежното претпријатие „Пелистер“ од Битола. Училиштето зафаќа површина од 700 квадратни метри, ќе има 8 училиници, а ќе може да прими и до 300 ученици од селата Граешница, Острец, Лажец и Кишава. Инвестицијата чини над 400.000 германски марки. Уште една потврда за нераскинливата врска на градежниците на „Пелистер“ со својот град, уште една алка во нагорниот пат на овој колектив. А само да потсетиме, овој ангажман „пелистерци“ го добија во фаза кога веќе неуморно работат на санацијата на 11 основни училишта во општината или 15 училишни објекти оштетени од земјотресот што го погоди нивниот град.

Објект, дело на ГП Пелистер

Објект, дело
на ГП Пелистер

10-ГОДИШЕН РАЗВОЈ НА ГП „ПЕЛИСТЕР”

Од молеро-фарбарска задруга со девет вработени, задругата прерасна во градежна работна организација со 600 вработени и доживеа 10-годишен подем, а преку стипендирање и до сопствен стручен кадар. Возниот парк и тешката механизација во ништо не заостануваат зад другите конкуренти. Во план е изградба на административна зграда, вели директорот Силјан Мицевски.

Тој, исто така, го изјави за весникот „Пелистер“ од Битола следното:

- Пред десетина години од областа на градежната оператива на нашево подрачје делуваа организации со седишта надвор од Битола. И, искрено речено, немаше некоја поголема иницијатива за формирање на таква фирма која успешно ќе може да се носи со силната конкуренција на веќе афирмираните градежни работни организации, како што беа „Бетон“, „Пелагонија“, а подоцна и „Маврово“. Но, нешто подоцна, односно кон крајот на шеесетите години, никнаа неколку задруги кои изведуваа градежно-занаетчиски работи. Една од нив беше и Молеро-фарбарската задруга „Уметност“ која се формира во 1968 година со 9 вработени. Под ова име, „Уметност“ работеше до 1977 година. Тогаш, по иницијатива на Општинскиот синдикален совет и на Извршиот совет при Општинското собрание, беше направено окрупнување на расцепканите градежни организации „Млад сидар“, „Солидна работа“ и градежниот погон на КИБ „Битола“ со „Уметност“. Тоа значи дека во 1977 година беше создадена Градежната работна организација „Пелистер“ со основна дејност - проектирање и изведување на сите видови градежни и градежно-занаетчиски работи од областа на високоградбата, нискоградбата и хидроградбата.

- Новата организација бараше комплетно престројување, - ни рече во почетокот на разговорот Силјан Мицевски, - зашто од дотогаш занаетчиска организација требаше да прераснеме во голема градежна оператива која ќе биде подготвена, барем во почетокот, рамноправно да се носи со силната градежна конкуренција во градот, а подоцна да се потврди како една од посолидните градежни организации на ова подрачје. За остварување на ваквата цел од вработените се бараше максимално ангажирање, но и кадровско екипирање. И, свесни дека високостручниот кадар во оваа област е дефицитарен, самоуправните органи во нашиот колектив, а по иницијатива на другите општествено-политички организации, донесоа одлука за стипендирање на неограничен број студенти кои ќе се определат да студираат градежништво и архитектура. Можеме да се пофалиме дека на ниту еден студент кој изразил желба да биде наш стипендист не сме му ја ускратиле желбата. А, како разултат на ваквата политика, денес ГРО „Пелистер“ располага со над триесетина високостручни кадри од областа на градежништвото. Со ваквата политика на

стипендирање и обезбедување стручен кадар продолжуваме и понатаму.

Но, перманентно со обезбедувањето на стручен кадар мораше да се мисли на механо-опремувањето кое, според мислењето на Мицевски, во овој момент е најважно за навремено, квалитетни и, во крајна линија, рационално изведување на работите врз објектите. За таа цел, четките требаше да се заменат со булдожери, багери, камиони, кранови..., а за нив беа потребни големи финансиски средства.

- Домаќинското работење на нашата градежна работна организација до тој период ни овозможи оваа опрема да ја обезбедиме исклучително со сопствени средства. Ваквото вложување не нî оптовари со никакви камати, со што ни се создадоа услови набргу овие основни средства да се множат и да се обновуваат, така што денес ГРО „Пелистер“ има возен парк и тешка механизација која со ништо не заостанува зад другите конкуренти.

Квалитетот и навременото предавање на објектите беше еден од условите редовно да се добива работа. Се чувствуваше растежот на организацијата во која моментно има околу 600 работници во постојан работен однос.

- Во досегашниот период нашата ГРО и покрај тешките услови на стопанисување работи со успех, - ни вели понатаму во разговорот Силјан Мицевски. Тоа значи дека досега не знаеме за загуба, што овозможува вработените навремено да примаат личен доход кој, според нашите согледувања, е над просечниот личен доход во групацијата, а во согласност со самоуправните спогодби за стекнување и распределба на личниот доход на ниво на групациската гранка. Но, ваквите успешни резултати не доаѓаат сами по себе. Тие, пред сî, се резултат на добрите меѓучовечки односи што владеат во колективот и се едни од предусловите кои гарантираат посветла иднина за организацијата.

Објект, дело
на ГП Пелистер

Објектите што ги има досега изведено, на ГРО „Пелистер“ му овозможија да има добра референца, па слободно можеме да речеме дека му се отворени вратите кај сите инвеститори што сакаат објектот да биде навреме и квалитетно завршен. Тоа во секој случај овозможи, во прв ред на ова подрачје каде што работи, „Пелистер“ да има добри деловни односи со РЕК „Битола“, СИЗ за домаќување, ЗИК „Пелагонија“ со сите свои организации, „Жито-Битола“, СИЗ за непосредна детска заштита, СИЗ за здравство и здравствена заштита и други. А, сè повеќе, освен во Битола, ГРО „Пелистер“ добива работа и во соседните општини.

- Но, за поуспешно работење, - ни вели Мицевски, - една од поголемите пречки ни е тесниот простор за поголем замав. Во таа смисла правиме одредени напори да добиеме своја деловна зграда. Имено, за таа цел имаме добиено локација и сите потребни документи за непречено градење, а проектот за овој објект го изработивме во нашето проектантско биро. Ревизијата, пак, согласно законските прописи, е извршена од страна на Заводот за заштита на спомениците, бидејќи локацијата се наоѓа во близината на историски споменици на културата, а за што беше потребно да се задоволат и одредени критериуми што ги наметнува локацијата и близината на ваквите објекти. Токму затоа, со право се надеваме дека потребните процедури околу почетокот на изградбата на објектот ќе завршат до почетокот на новата градежна сезона со што ќе го решиме проблемот со работен простор, а и градот ќе добие мошне атрактивен објект како што е зацртано во урбанистичкото решение на Битола.

За десет години работа на полето на градежништвото ГРО „Пелистер“ има постигнато навистина извонредни резултати. Дека е така потврдуваат и големиот број плакети, признанија и благодарници кои ги красат витрините на Организацијата. Меѓу нив е и највредната. Тоа е „4-та Ноемвриската награда“ што се доделува секоја година за постигнати извонредни резултати, а која Собранието на Општина Битола на ГРО „Пелистер“ ѝ ја додели во 1979 година.

Објект, дело на ГП Пелистер

ИЗГРАДБА НА ОКОЛУ 600 СТАНОВИ

За градежната оператива и успехите на овој план соговорник е техничкиот директор, дипл. инж. арх. Никола Димитровски

Големото учество во изградбата на нови станови е дело на вработените во ГРО „Пелистер“ кои во почетокот граделе куки од приземје и кат, сега со механизацијата способни се да градат и најкомплицирани објекти, во редот меѓу најдобрите градежни организации во градот.

- Основната дејност на ГРО „Пелистер“ е изградба на објекти од високоградба, како и изведување на градежни зафати од нискоградбата и хидроградбата. Така и почнавме. Но, за разлика од сегашната состојба, во почетните месеци, а тоа беше во 1977 година, почнавме да градиме објекти само од приземје и кат, зашто толкави ни беа и можностите, - вели техничкиот директор, Никола Димитровски. - Меѓутоа, со квалитетно и навремено извршување на работите успеавме да се наметнеме кај инвеститорите, така што набргу почнавме да добиваме и објекти со поголема вредност кои бараа извршување на работите со поголем квалитет. А, тоа ні натераа да размислуваме и да набавиме соодветна градежна механизација, без која е сигурно дека не ќе можевме да се носиме на пазарот со посилните. Механизацијата ја набавивме со сопствени средства.

- Во овој 10-годишен период на ГРО „Пелистер“, работниците успеале да изградат и да предадат во употреба околу 600 станови, а тоа значи дека годишно граделе по 60 станови. Нивните вредни раце, покрај другите, ги изградија и станбените згради, таканаречени „крстови“, улицата „Партизанска“, потоа комплексот на станбени згради во Брушничко-лавчанскиот реон па во Ушици „Карпош“ и во други реони низ градот.

- Добрата организација во работата, како и стручноста што ја покажавме при изградбата на становите беа едни од факторите постојано да добиваме работа, - истакнува Димитровски. - Со ваков тренд продолжуваме и понатаму, а имајќи го предвид тоа дека становите што ги градиме редовно ги предаваме во употреба во оптималниот рок што ни го овозможуваат и временските прилики на нашево подрачје. Ете, на прагот сме да предадеме уште 99 станови чија изградба ја почнавме во почетокот на годинава. Сто станови за пазарот почневме да градиме и во наредната - јубилејна година, а планираме одреден број на станови да изградиме и за СИЗ за домување. За овие десетина години ГРО „Пелистер“ беше вклучен и врз изградбата на повеќе административни, индустриски, образовни и други објекти, меѓу кои ќе ги споменеме административната зграда на ХМС „Стрежево“, ОУ „Елпида Караманди“, ЕМУЦ

, „Гуро Салај”, Млекарницата на ЗИК, на неколку згради во Медицинскиот центар и други. Но, не ретко изведуваа работи и врз адаптации, реконструкции и дограмба на повеќе објекти низ градот. Реномето што го постигнаа работниците на ГРО „Пелистер” не остана незабележан и пошироко зашто во последно време се добива работа и во некои соседни општини.

- Успесите што ги постигнавме се обемни, - нагласи Димитровски и додаде дека за нив најзаслужни се работниците, а особено градежната механизација. - Имено, - вели тој, - во нашиот возен парк и на секаде низ градот можат да се забележат три кранови, четириесет камиони со над 400 тони носивост, пет булдожери - од тежок тип, три утоварувачи, три багери, два валци, а располагаме и со современа фабрика за бетон и високо опремена работилница за подготвка на бетонско железо. Располагаме и со современа механичарска работилница во која работат дваесетина стручни лица.

Станбен објект

Станбени објекти,
градби на
ГП Пелистер

Станбени објекти,
градби на
ГП Пелистер

Објект, дело
на ГП Пелистер

Објект, дело
на ГП Пелистер

IV ДЕЛ

*СИЛЈАН
КАКО СПОРТИСТ
И СПОРТСКИ
РАБОТНИК*

СИЛЈАН МИЦЕВСКИ

Сијан Мицевски
повеќегодишн
претседател на клубот

ракометен клуб
Пелистер
Еврокар
Битола

НЕЗАБОРАВНО МИНАТО

Зарем можат триесет и петте, па и повеќе години поминати во ракометниот клуб, да се окарактеризираат со десетина реченици во кои пак треба да бидат отрнати личните секавања како играч, па потоа и ракометен судија и пред се и повеќегодишен член на управи, раководства и претседател, кога тие претежно биле исполнети со концепциите и желбите да се даде значаен придонес за успехот и афирмацијата на клубот. Тоа е еден цел живот поминат со преокупации и желби, залагања и придонеси, да се овозможи организирано и успешно натпреварување. При ова посебно што треба да се нагласи е непрестаната желба и на низа други спорчки работници, играчи, љубители на ракометот да посветат дел од животот за "својот" клуб. Сите нас секогаш не водеше една мисла дека мора да дадеме се од себе, да се заложиме до максимум, често да ги заборавиме личните, фамилијарните и работни обврски, за интересите на клубот. Во таквите концепции и настојувања другарството, довербата, солодарноста беа на прв план и овозможуваа резултатите да бидат евидентни, познати и за секаква пофалба. Колегијалната ангажираност, самопреговорот, одликувала голем број генерации и лица што "поминаа" низ клубот но, ти оставија своите позитивни белези и карактеристики за секогаш. Како и што е клубот. Вечно на сите.

Легенда

Циле
со ракометари
на Пелистер

На спортски
натпревар

ПЕЛИСТЕР НЕГОВА НАЈГОЛЕМА ЉУБОВ

Кога станува збор за Силјан Мицевски речиси целиот негов живот веќ е врзан за ракометниот клуб 'Пелистер'. Полупарниот Циле преку 35 години е во РК Пелистер. Најпрво како ракометар, потоа како судија а по завршувањето на неговата играчка кариера станува и прв човек на битолскиот прволигаш. Под раководството на Силјан Мицевски, РК Пелистер ги постигна најголемите

услеси не само на битолскиот ткуку и македонскиот ракомет воопшто. Денес Силјан Мицевски – Циле е прв почесен претседател на клубот.

Кога станува збор за неговите плавнови врзани за ракометот, негова огромна желба е Пелистер Там да стане еден ден европски шампион. Познавајќи го него еден ден тоа сигурно ќе се оствари.

Легенда

РАКОМЕТОТ - ВТОРА ЉУБОВ

Клубот „Пелистер“ бил подоцнежна ражба на спортското друштво „Работник“, поточно на спортското разгранување до звездени височини, според зборовите на Силјан Мицевски. Тоа се почувствува особено од доаѓањето на тренерот Томе Атанасовски кога ракометот во Битола се поставува на поцврсти основи. Томе како стручњак кој завршил Факултет за физичка култура во Белград, а играл кошарка и ракомет, всушност имал еден поинаков пристап. Бил и тренер и родител и педагог. Тој водел целосна сметка за младите спортстици од нивните утра, до нивниот сон. Целодневна била неговата грижа за да не се случи интензивниот ангажман на играчите да се одрази врз учењето, врз резултатите во образованието, како средношколското, така и факултетското.

Голема била дисциплината, ама и неопходна. Со повод и причина, тој спроведувал посебен режим и водел максимална грижа. Младите момчи пред секој тренинг прво морале да дадат отчет за расположението, за проблемите ако ги имаат, за тоа дали кај некој нешто не е во ред и, секако, да споделат и радост и задоволства.

На крајот од годината, била вообичаена глетката кога со сведотствата доаѓале кај својот омилен тренер. Некои добивале и книга-дар за одличен успех, некои биле посрамежливи зашто за влакно не добиле сè петки и се многу добри. Меѓутоа, прво се одело кај Томета-дифовецот, а потоа отрчувале дома да се пофалат кај родителите за успешно завршената година.

Инаку, зборното место каде што било првото „поклонение“ на отчетноста за добрите успеси и за секаквите потешкотии било пред соблекувалните и пред управните простории.

Се знаело, станало практика веќе, дека од кај девет па докај единасет саатот, таму бил „Хајд паркот“. Доколку било потребно за некого и да затреба некаква интервенција, тогаш „бате“ Барбако го преземал случајот в раце и сè се решавало бргу, без разлекување и чекање.

Имало многу случки и весели, па крајно комични, секакви - и тажни и весели моменти кои се знаат и паметат. Колета, на пример, едвај го убедиле да ја напушти Битола. Бил крупно момче, онакво со гради распетлани од маиците отворен, а пантолани последен моден крик, а ла бренд по кој очите момиски шарале. Па и велосипедот марка „рог“ бил од поретките.

И Вангел Симев-Овцата многу бил заразен со ракоментните магии. Многу вреден играч и немал којзнае колку време за учење, па не било чудно некои од оценките да „претрпеле“ од немањето време. Арно, ама, кога отишол на ДИВ

во Белград, тој дипломирал како доста солиден битолски спортсит.

Или Лазе кој бил агилен и редовен на секој третинг во текот на годината. Кога бил прашан како му оди школото, тој секогаш одговарал дека проблеми нема. На крајот не испаднало сепак дека нема проблеми, бидејќи имал и слаби оценки. Значи непријатна ситуација, иако се знаело дека младоста и спортските напретања, желбите, можностите не одат секогаш рака под рака, па имало од сї по нешто.

Кога излегло на видело работата, отишол Барбако и позвонил на вратата каде што живеел Лазе. Излегла мајка му. Ја прашал дали е тој дома. На потврдниот одговор, Барбако влегол во дневната соба и му удрил една баѓи жешка шлаканица на Лазета. Мајка му зачудено гледала што се случува, не знаејќи која е причината. Учителот го зел Лазета за рака и право со него заедно отишле во учителската школа. Таму напишале жалба со барање да се направи проверка на објективноста на оценувањето, бидејќи имало доволно аргументи и сомневања за тоа. Набргу, на вонредниот состанок одржан во училиштето, биле направени анализи и проверки и максимално коректно и фер, била усовена жалбата на учениците. Конечниот исход бил дека Лазе ја поминал школската година со добар успех.

Барбако многу го помагал Клубот и не се штедел ниту себе, ниту своите пари. Од професорската плата делел и давал, покривал трошоци, плаќал струја... Не било чудно што, кога ќе запрашале некои од спортистите за кого се повеќе - за татковците или за Барбако, да кажеле дека се за Барбако. Ценеле момчињата сї она што и за нив и за ракометот го правел тој вљубен ентузијаст и спортски фанатик.

Инаку, клубот „Работник”, на пример, постојано создавал нови квалитетни играчи во ракометот во Битола. Тие што не успевале да дојдат до место во

Циле со ракометните легенди на Пелистер Стевче Стефановски и Пепи Манасков

екипата, си формирале нова тајфа. Така и почнал ракометниот клуб „Пелистер”, клуб кој ќе стане вистински бренд што ќе трае со децении, сî до денешни дни.

Тренер на „Пелистер” бил Љубо Христовски, а пак управната гарнитура ја сочинувале највлијателни директори. Тие биле и креација и закон за екипните формации. Голема била моќта, ама најголема поддршката и помошата.

Во таа исклучителна вљубеност во ракометот, кога била голема саможртвата на младешките пулсации, денови и ноќи не се жалеле само за да се биде дел од таа магија на паркетот, трибините, тренинзите, другарите и успесите. Да ги минат сите фази на онаа максима, еден за сите, сите за еден. Така и се градел тимскиот успех од поединците, така и се афирмировала родната Битола по салите и турнирите низ цела Македонија, поранешна Југославија и низ Европа. Кога Циле со своите соиграчи, сомисленици, содружници и пријатели за спортот сториле многу, а и спортот им дал, им возвратил многу. Взајмната љубов траела и ќе трае, како што вели и Циле Мицевски.

Затоа, времепловно подзирнувајќи по малку во годините на зенитот на ракометните години и во „Работник”, но, над сî во „Пелистер”, во и по клубските натпреварувања, да споменеме дека тој му се посветил и на судењето. Се амбицирал и, бидејќи во неговата животна филозофија било дека нема што не може, се разбира кога зависи од човекот, тој ги положил сите потребни тестови, ги минал сите фази на овој статусен дел и станал меѓународен судија. Добил сертификат од светски формат.

Силјан Мицевски бил делител на правдата во сите лиги, од градските до републичките, сојузните и, секако, на меѓународни натпревари. Така, кога на предизвик му се парирало со предизвик, тогаш самосвојно се компонирале желбите и предизвиците.

Според неговите зборови, тој судел и бил многу правичен за да го избегне

Силјан Мицевски-
Циле зборува
за ракометот

„репертоарот“ на публиката кога делителот на правдата е пристрасен и навивачки настроен.

Меѓутоа, многу настани се случиле во тие ракометни години на клубските успеси и падови. По некое време, на пример, кога ракометните лиги биле поделени на зони, „Пелистер“, поради низа причини и состојби, испаднал од втората лига. Испаднал, ама никако не мирувал. За да застане на здрави нозе и да продолжи во новоосвојувачките лигашки походи и позиции, го замолиле Силјан Мицевски да се врати во Клубот. Тој имал доста резерви од познати причини, но од срце сакал да помогне. Затоа, решил и отишол во контролори и тоа во сојузната елита. Така, почнал да биде на столчињата кога се одвивале натпреварите во најмоќното натпреварување на Првата југословенска ракометна лига.

Како резултат на неговото добро работење на еден турнир во Љубљана бил прогласен за најдобар судија, на некои други добил многу комплименти во медиумите, за што добил корпус признаници, дипломи и пехари. И покрај неговата скромност и одбегнувањето да зборува за да не биде сфатен како фалбаџество, факт е дека делата зборуваат за неговата втора љубов - ракометот.

Дури 12 години, речиси, бил незаменливо име, авторитет кому зборот му тежел, а гласот бил пресуден во ракометниот сојуз на Југославија. Затоа, со право може да се каже дека недвосмислено во ракометната пирамида имал неизбришливо место и тоа е дел од хронописот на овој спорт, но тоа е и дел од неговиот живот. Не напразно се велело дека Силјан Мицевски е „ракометен пациент“. Или бил на работа, или бил на ракомет. Се борел лавовски и помагал максимално за својата градска гордост „Пелистер“.

Кога отпаднале своевремено од Првата лига, „Партизан“ од Бјеловар и

Среќна ракометна генерација

,,Пелистер” од Битола, тогаш Мицевски досетливо и борено до „последната капка пот”, упорно го наметнал ставот дека мора да се одигра мајсторка, па кој ќе победи тој ќе остане во друштвото на најдобрите.

Каква била таа трескавична борба, стратегија и вложен максимум! Какви сî не егзибиции биле направени, какви сî не контакти и лобирања направени бил тогаш Циле Мицевски. Мислата и целта биле едно - „Пелистер” мора да успее во мајсторката со „Партизан” без оглед на сî.

Цел роман може да се напише само за таа година кога биле подготвките, кога се кроеле стратегиите како да се успее. И сопрругата на Силјан - Виолета како анегдота раскужва дел од тогашните настани, исчекувања и комични сцени. Како на пример кога заедно отишле на море. Отишле таму, а Циле ја рекол да си најде другарка за друштво, бидејќи ќе мора тој по цел ден да го нема, оти куп обврски му стоеле над главата. Ќе мора рано цела недела да биде на турнирот „Трофеј на Југославија” што се одржуval во Тиват. Наутро излегувал, навечер се прибирал.

Сепак, се исплатил сиот труд, вредело тоа деноноќно трчање. Конечно дошла мајсторката. Таа се играла во Белград. На ракометниот ринг биле „Пелистер” од Битола и „Партизан” од Вјеловар.

Цел навивачки караван од Македонија дошол во салата, а атмосферата била пеколна. Целиот напревар бил „инфарктен”. Се играло со многу егзибиции и се водела беспощедна борба, за секоја топка и за секоја минута.

Квалитетната борбеност, подготвеност и навивачкиот делириум го сториле своето. Пелистерци славеле.

Битолчани ги победиле бјеловарчани. Разликата била четири гола и белградската публика со овации го поздравила триумфот на „Пелистер”, кого цело време силно го бодрела. Значи, сî завршило најдобро. Славјето било

Дел од
ракометното
рakovodstvoto

големо „Пелистер“ останал во сојузното елитно натпреварување.

Но, за да се има силен тим кој ќе биде не само респектиран противник, туку и страв и трепет ширум сите бивши ју-простири, морало да се екипира тимот со добри играчи. Оваа идеја и потреба Мицевски ја разменил со Ѓорче Михајловски. Разбран човек, заслужен активист, добар патриот, силен битолчанец. И Ѓорче бил да се изнајде начин да се зајакене клубот и Битола да биде фактор во ракометната елита. Публиката не смеела да се остави без трофеј, без трофеен тим, без успеси и славје.

Така, кога со Михајловски ја усогласиле стратегијата и Циле добил целосна и морална и материјална поддршка, тогаш тргнал во реализацирање на концепцијата. Професионалиите Маринковски и Станковски од Скопје како најдобри ракометари биле по мерка на вкусот и критериумите на Силјан и тренерите.

Но, веднаш се судриле со Боге Сотировски. Кавгата била жестока, а исходот од состанокот неизвесен. Мицевски не попуштал. Бранел здрава концепција и затоа решил да оди до крај, без пардон, не знаејќи дека игри се играат зад грб и дека ќе бидат тешки битките. Меѓутоа, уверен бил дека мора да се добие битката зашто аргументите биле несоборливи, спортот бил во прашање, а не задкулисни сценарија на моќни профитерски кланови.

Кога седел во Скопје во ресторанот „Кај Јоле“, во Клубот на писателите и порачал мені, му дошол на масата познатиот спротски новинар од Радио „Скопје“, Гоце Сипковски. Му открил на Цилета дека спротивната тајфа се спрема да го „рибаат“, при што му кажал и за некои работи со непријатни сценарија, недолични за личностите кои биле уфрлени во игра.

И само што почнал состанокот, Боге се нафрлил со сите орудија, поддржан од дружината околу него. Значи, било јасно дека тоа било подгответено за да биде

На ракометен
натпревар

диектно нападнат Силјан Мицевски. Точно секој имал задача што ќе каже во оваа трагикомедија за да си ја одигра улогата. Тоа била вербална војна со различни „орудија“.

Циле слушал и не му се верувало дека кујни, чаршии, тајфи и мокници кројат вакви драмски заплет. Кога завршил Бого, тогаш почнал Силјан да зборува. Изнервиран од неправдите и атакувањата, тој им рекол дека сето тоа што го зборуваат и нивните предавања за спортот, ако ги слушал од некој друг, ќе се трудел да сфати, ама кога тоа го слушнал од човек кој најмалку личи тоа да го каже, бил многу изненаден. И тогаш рекол: „Е, па, за какви авторитети и добронамерност може да стане збор?“ Тогаш, ?? и додал дека тие не се надлежни, ниту можат да си земат такви и толкави ингиренции. Вистинската адреса била Ракометниот сојуз. Тој бил одговорен, возвратил Циле. Тоа биле решенија од статутот на сојузниот орган, а сї друго, речено народски, било лук и вода. Бркале вештерки, бидејќи знаеле добро оти сї било покриено со закон, а не со такви игри.

Завршила таа трагикомична седница, но како резултат на таа, почнале да доаѓаат инспекции во Клубот со цел да се проверат сметките. Имало дадено десетина-петнаесет илјади марки, меѓутоа сите трансакции и исплати биле покриени со одлуки на управниот одбор. Затоа сї било чисто. Во Клубот никогаш немало црни пари, ниту бели фондови, ни тајни сефови, ниту подземје! Сї било вадено на мегдан. Сите учествувале во донесувањето на решенијата за доброто на спортот и на публиката во Битола, бил категоричен Циле и другарите-активисти.

Мора да се каже дека помошта на Ѓоре била многу голема. Имено, дошле нови играчи, се вnel еден победнички дух кај екипата и управата и се ределе успеси кои биле огромен мотивирачки фактор за тие генерации и за водечките луѓе и на „Пелистер“, но и во градот. Екипата, со одличните играчи, со компактноста и резултатите, се искачила на второто место, веднаш по „Металопластика“. Навистина, клубско вивнување било тоа кон височините на ракометното небо, како што ни кажа Силјан Мицевски.

Стасал „Пелистер“ и до европските. Се вброил во елитното друштво на стариот континент. Европските ракометна федерација предвидувала натпревар меѓу најмоќните. „Пелистер“ стасал да си ги одмери силите во Германија. Голема борба, силно-мотивирачко витештво на паркетот. Немало респект кон противникот, ами се одело само на победа. Не доаѓала во предвид некоја малодушност, напротив. „Пелистер“ стасал до највисокото трето место во Европа. Успех голем како освоени небесните врвови на Монт Еверес. Спортска Битола била на нозе. Чудесно. Во аналите на клубската историја со златни бројки и букви е запишано местото број 3. Европската тројка. Што би се рекло со новинарски жаргон - бронзен ракометен европски медал за „Пелситер“. Гордост за паметење. Успех за восхит.

Требало да се продолжат овие звездени патеки. Бидејќи составот бил многу квалитетен, со борбени и надарени момци и со многу амбициозна управа. Се сеќава натаму Мицевски како функционирале како едно тело. Играчи од разни клубови, од разни ју-простори. Но, „Пелистер“ бил еден. Кога дошол Пепи Манасков онака слабичок, со винџакна на него, го прашувале кои му се условите за да потпише за тимот. Тој бил искрен па рекол дека услови не поставува, туку сака да има пари исхрана и удобен покрив над главата. По разговорите сето тоа било средено. Добил договор плус и пет илјади марки. Студирал на Вишата земјоделска школа и му останале уште два испита, бидејќи заминал за Франција. Пепи Манасков станал големо ракометно име во Македонија и Европа. Битола

му била портата од која кинисал на тој успешен поход.

Инаку, според зборовите на Циле, играчите на клубот биле наградувани и биле мотивирани, оти со договорите за верност и поттик добивале кој десет, кој повеќе илјади марки, зависно од името и квалитетот. Така и се кренал „Пелистер” до најголемите височини.

Во толкуте натпревари и контакти, усогласувања, разлики, заедничко усогласување со значајни клубови од екс-југословенското поднебје, останало да се раскажуваат доста случки и настани кои од сегашнава дистанца изгледаат поинаку, вели Мицевски. Така, на времето, лично го замолил претседателот на РК „Црвена звезда“ да му пушти „Пелистер“ бод-два на наптпревар кој го играле во Велес. По мислење и премислување, некако превагнала наклонетост да им се пушти бод, бидејќи со „Црвена звезда“ односите им биле доста солидни. Но, тоа не се случило.

Или при средбата „Вардар“ - „Борец“, кога веќе „Вардар“ бил влезен во Четвртата зона, а за „Борец“ пласманот висел на конец. Тогаш му дошле и му понудиле многу пари на Цилета. Но, тој ги одбива. Немало простор за ниту еден збор, а не за договарање и подмитување. Нема пријателство, туку само правда и витештво, игра, бил категоричен Мицевски.

Голема била поддршката на секој план за ракометот, за „Пелистер“. Само од фирмата „Пелистер“ се одвојувале по 900.000 марки годишно и сето тоа се правело за разовј, за поктрепа и за одржување на врвниот спорт во Битола. Целиот град пулсираше на некој начин во ритмот на овој спорт со верната многуилјадна публика.

Силајн Мицевски не ретко ќе каже дека некои луѓе го доживувале како постојан претседател на Клубот. А, претседател бил само четири години. Меѓутоа, продолжил да работи со истата посветеност и голема љубов без разлика на која позиција бил или не. По него, прв човек станал Пеџо Пуеро, па следи директорот на шеќераната, итн.

Една од
генерациите на
клубот

Веќе споменавме за низа настани кои се трајно меморирани и незаборавни на Цилета, а јасно е дека ги има што не им се знае бројот. Премногу. Затоа во толкуте многу години на битки, работа, стратегии, пари, бодови, турнири, првенства, квалификации, имало сè и сешто. Деценији се во прашање.

Но, во исто време треба да се нагласи дека во текот на тие спортски години, Силјан минувал и низ морални искушенија. Надминувајќи ги успешно, но со многу прекршувања во себе (кога морал да им се спротивстави на повисоки и помоќни авторитети), тој се калел и прекалувал како чесен и објективен спортсист и судија. Затоа, за него спортувањето и судењето се како брусен камен кој го дооформувале, кои го усвршувале Силјана пред сè како човек, а потоа и како судија и како спортсист.

На ракометната превар

После спортски
напредувач

Награда за Силјан
Мицевски-Циле

ДЕЦЕНИСКИ УСПЕСИ НА РАКОМЕТНИОТ КЛУБ „ПЕЛИСТЕР“

Се навршија 40 години од формирањето и постоењето на ракометниот клуб „Пелистер“ од Битола. За овој период, клубот успеа да се афирмира не само во земјата, туку и во странство, здобивајќи се со широко реноме на колектив кој го негувал спротското витештво. Во изминативе четири децении битолскиот клуб, кој го носи името на врвот Пелистер (2601 метри надморска височина) што се извишува над падините на Баба планина, постигна забележителни спротски резултати. Патот до таквиот успех не беше лесен, ниту едноставен, зашто од мала и недоволно афирмирована екипка, битолската се вброи меѓу позабележителните на поранешните југословенски простори, а со востановувањето на македонската држава успеа да ја потврди својата неприкосновеност, освојувајќи ги едноподруго најзначајните трофеи во државното и куп-натпреварување. Со тоа клубот ги афирмира и потврди многубројните желби на низа ентузијасти, ракометари, лъбители на овој спорт, навивачи, кои вложуваа максимални напори и средства да се надвишат проблемите, да се прескокнат слабостите, да се трасираат патишта за нови дострели.

„Пелистер“ е клуб со реноме какво што може само да се посака. Покрај признанијата и трофеите, освоени на спротски план, „Пелистер“ е добитник и на повеќе државни и меѓународни признанија и е носител на највисоката општинска награда „4 Ноември“. Повеќе пати екипата и нејзините поединци биле вбројувани меѓу најдобрите во градот и Републиката.

Всушност, првиот ракометен клуб во Битола се викаше „Работник“, а потоа се формира „Пелистер“, за потоа истите да се фузиионираат во името „Пелагонија“, а после тоа клубот го добива името „Пелистер“, кое и најдолго го задржува.

При крајот на 1995 година кон името „Пелистер“ е додадено и името на познатата битолска фирма „Евро-кар“, чии сопственици се Пеце Пановски и Александар Анастасовски, така што сега екипата настапува под името „Пелситер Еврокар“.

Обично, Силјан Мицевски, повеќегодишен претседател на клубот, меѓу другото, за ракометот вели:

- Зарем можат триесет и петте, па и повеќе, години поминати во ракометниот клуб, да се окарактеризираат со десетина реченици во кои, пак, треба да бидат отргнати личните сеќавања како играч, па потоа и ракометен судија и, пред сè, и повеќегодишен член на управи, раководства и претседател, кога тие претежно биле исполнети со концепциите и желбите да се даде значаен придонес за

успехот и афирмацијата на клубот. Тоа е еден цел живот поминат со преокупации и желби, залагања и продинеси, да се овозможи организирано и успешно натпреварување. При ова, посебно што треба да се нагласи е непрестанатата желба и на низа други спортски работници, играчи, лъбители на ракометот да посветат дел од животот за „својот“ клуб.

- Сите нас секогаш нî водеше една мисла - дека мора да дадеме сî од себе, да се заложиме до максимум, често да ги заборавиме личните, фамилијарните и работни обврски, за интересите на клубот. Во таквите концепции и настојувања другарството, довербата, солидарноста беа на прв план и овозможуваа резултатите да бидат евидентни, познати и за секаква пофалба. Колегијалната ангажираност, самопрегорот, одликуваа голем број генерации и лица што „поминаа“ низ клубот, но ги оставија своите позитивни белези и крактеристики засекогаш. Како и што е клубот. Вечно на сите.

Исто така, за Првото европско првенство во бокс за кадети, оддржано во Битола 1997 година, Силјан Мицевски ќе нагласи:

Денес, на крајот од ова првенство, со задоволство можам да констатирам дека сите овие денови во практика беше манифестирано нашето добро познато гостопримство и дека сите лъбители на оваа благородна вештина уживаа во една вистинска боксерска претстава која, се надевам дека за сите лъбители на боксот, ќе биде уште едно позитивно искуство крунисано со вечно пријателство и сеќавање на деновите минати во Битола и Република Македонија.

Честитки за освоените медали, за покажаната покртвуваност во презентирање на боксерската вештина и конечно честитки за фер и спортските борби.

Првото Европско првенство во бокс за кадети, Битола '97, го прогласувам за затворено, рече, меѓу другото, господинот Силјан Мицевски.

Легенда

СПОРТСКИТЕ РАБОТНИЦИ РЕКОЈА ЗА ЦИЛЕ И РК „ПЕЛИСТЕР“

ДИМЧЕ МИНОВСКИ

Силјан Мицевски на пошироката јавност е познат, најпрво како ракометар, потоа како републички и сојузен судија, како човек кој има најголеми заслуги што години со ред битолскиот ракомет опстојуваше и рамо до рамо се носеше со тогашните југословенски и европски елитни ракометни клубови, како граѓанин на Битола кој прв стана градоначалник при непосредни избори, но и како долгогодишен успешен раководител.

Со него на чело, ГП „Пелистер“ стана градежна организација со европски и светски имиџ, иако почна како задруга со десеттина луѓе и како една од првите приватни фирмии во поранешна Југославија.

Го сака спортот, културата, уметноста, но сепак малкумина знаат дека е еден од битолските рекордери во однос на гледани филмови. Години со ред беше најредовен посетител на битолските кино сали.

Силјан Мицевски во ракометот се вклучи во најраната младост. Негова прва љубов беше ракометниот клуб „Работник“, а негови први тренери Tome Атанасовски-Барбако и Лазе Лазаревски. Со ракомет почна да се занимава во времето на големиот битолски ракометен антагонизам кога постоеја повеќе ракометни клубови и кога публиката беше поделена на неколку навивачки табори. Конкуренцијата беше голема. Мицевски натаму се определи ракометната кариера да ја продолжи како републички ракометен судија, а потоа и како сојузен судија и делегат.

На чело на битолскиот ракомет застана брзо по создавањето на еден од повеќето клубови. Односно, тогаш кога РК „Пелагонија“ по неколкуте квалификации во 1971 година за прв пат во својата историја избори место во силната Прва лига на тогашна Југославија. Веднаш потоа, веќе како афирмирана ракометна личност, станал член на Управниот одбор на Ракометниот сојуз на Македонија и на Ракометниот сојуз на Југославија. За Силјан Мицевски се знаело и слушало низ цела Југославија, како што бил случај и со РК „Пелагонија“. Бил ракометен авторитет подеднакво ценет и вреднуван, како и на просторите на Македонија, така и на просторите на Југославија. Бил човек што не жалел труд, пари и време. Бил на чело на ракометните работници кои заедно со него на повеќе наврати го одведоа РК „Пелистер“ на европската ракометна сцена. Од ракометот се повлече заедно со една поголема група ентузијасти, кога на чело на РК „Пелистер“ стигна нова гарнитура ракометни работници.

Водејќи го клубот со смисла на човек кој секогаш знаеше да ги одбере најдобрите соработници, години со ред неговата неизмерна љубов, ГП „Пелистер”, беше една од најдобрите фирмии во Македонија. „Молика”, „Стрежево” и бројни други стамбени згради и објекти станаа симболи на современото градежништво.

Силјан Мицевски, истовремено, постојано бил присутен и во спортскиот и во севкупниот друг живот на Битола. Години со ред беше активен во СОФК-а. Веќе неколку мандати бил претседател на Сојузот на спортиви, а во Битола ќе се памети и по тоа што стана прв градоначалник избран на непосредни избори.

Силјан Мицевски и денеска е присутен на секаде. На спортските терени и на други манифестации. Но, сега како поклоник на спорот и како човек што сака својот град да го гледа како чекори напред. Од неодамна е почесен конзулат на Република Србија во Битола, за што јас му честитам и му посакувам многу среќа и успех.

БЛАГОЈ СТЕФАНОВСКИ, претседател на Управниот одбор на клубот

Тоа што ќе го доживеете во ракометанта сала во нашиот град не е сон, ниту копија од сличните во развиена ракометна Европа. Овие пет илјади грла, кои френетично навиваат за својот миленик „Пелистер Еврокар” и каде секој од нив има своя ракометна приказна, или „пожолтена” фотографија, анегдота за легендите на битолскиот ракомет: Барбако, Пеце Димитровски, Чатлето, Боне, Пеце-Црниот, Стамато, Пепи Манасков и други, потоа за диригентот на најголемиот „хор” на светот Мате Шундовски, за „Чкембарите”, за Силјан Мицевски без кого „Пелистер” и Битола немаше да бидат она што се денес, модерен, убав, развиен и ракоментен центар во срцето на Балканот, во најкултурниот и најопеан град - Битола.

Силјан со Благој
Стефановски

И затоа сите тие од срце сакаат нивниот миленик да се натпреварува со најдобрите во Европа, зошто нивното задоволство не е само во победата, туку и во надигрувањето, во желбата за познатата битолска ракометна школа, да дознае уште еден спортски противник повеќе.

Дали оваа генерација одлични ракометари, големи спортисти, вистински борци за освојување на ракометниот Олимп, ќе ги остварат соништата на сите генерации, е прашање на кое одговор ќе даде студениот јануари.

Спортски е да се надеваме на успех.

ЗОРАН ЗЕЧЕВИЌ - тренер на „Пелистер-Еврокар”

По освојувањето на ракометниот куп на Македонија, „Пелистер-Еврокар” се здоби со право да учествува во Купот на победниците. Искуството на тренерот Драган Нишевиќ придонесе да се елиминираат исландскиот и израелскиот претставник, меѓутоа со ангажирањето на Зоран Зечевиќ за нов тренер на екипата се создадоа уште поголеми услови за пробив во самата завршница на ова натпреварување. Зоран Зечевиќ од 1987 до 1990 година ги бранеше боите на „Пелистер”, потоа замина да настапува во Италија, каде и беше тренер, за конечно повторно да се врати во клубот со силен мотив и задача за поголеми успеси.

- Пласманот во полуфиналето на КПК е шанса на оваа генерација, што не треба да ја пропушти. Ќе дадеме сї од себе да ја елиминираме полската екипа и да се најдеме меѓу четирите најдобри екипи во Европа. Полската екипа „Искра“ е мошне цврста и хомогена, со робусни ракометари, но, сметам дека шансите се на наша страна. Преку нивната елиминација нам ни се отвораат нови перспективи, нов пробив кон европските височини.

НАСТАПИ ВО СТРАНСТВО

ИХФ - Осминафинале:

15.11.1986 - Атлетико (Мадрид) - Пелистер
22.11.1986 - Пелистер - Атлетико

ИХФ - Елиминацији:

03.10.1987 - Етибискулери (Турција) - Пелистер
10.10.1987 - Пелистер - Етибискулери

Осминафинале:

31.10.1987 - Пелистер - Усам (Ним - Франција)
22.11.1986 - Усам - Пелистер

ИХФ - Елиминацији:

30.10.1988 - Стравод (Кипар) - Пелистер
10.10.1987 - Пелистер - Стравод

Осминафинале:

10.12.1988 - Пелистер - Бањик (Карвине, ЧССР)
17.12.1988 - Бањик - Пелистер

Четврфинале:

11.03.1989 - Форферц (ДДР) - Пелистер
22.11.1986 - Пелистер - Форферц

ЕХФ

29.08.1993 - Пелистер - Пивоварне (Словенија)
05.11.1993 - Пивоварне - Пелистер
03.09.1994 - Пелистер - Ска Минск (Белорусија)
11.09.1994 - Ска Минск - Пелистер

КПК 1995 - 1996 година

08.10.1995
Пелистер - Роар Роскилде (Данска)
14.10.1995
Роар - Пелистер
11.11.1995
Пелситер - Хапоел (Реховод-Израел)
Хапоел - Пелистер
18.01.1996
Пелистер - Искра (Килус - Полска)
24.01.1996
Искра-Пелистер

,,Пелистер Еврокар" 1995-1996

СЕЌАВАЊА И ВПЕЧАТОЦИ

Развојот на ракометниот спорт на пошироките екс-југословенски простори беше еден од факторите и во Битола, група ентузијасти, вљубеници во спорот да се обидат да формираат ракометен клуб и да им овозможат на младите да се натпреваруваат и за организации рано да настапуваат. По неколкуте одржани состаноци беше одлучено клубот да се вика „Работник“ и под тоа име ги постигна и првите успеси. Нешто подоцна во градот се формира и уште еден клуб, „Пелистер“, меѓутоа со тоа се „поделија“ кадрите, така што беше констатирано дека ќе биде поубаво во градот да постои само еден клуб. По фузионирањето тој го доби името „Пелагонија“, а нешто подоцна клубот се нарекува „Пелистер“. Од тој период, од тие први почетоци има низа заслужни имиња меѓу кои нејчесто се споменуваат Сотир Шундовски, Јонче Андоновски, Никола Карапиловски, Петар Илиев-Пуеро кои придонесоа клубот да се организира онака како што треба и да им овозможи на квалитетните ракометари Трајковски, Димитровски, Багески, Костадиноски, Дамјановски, Нашоку, Крстевски, Јусуфовски и многу други да го покажат својот талент.

Од тогаш досега низ клубските управи, простории, состави, продефилираа многу имиња, кои оставија и вградија дел од себе, од своето постоење за афирмацијата и успесите на клубот. Повеќето од нив нема никогаш да бидат заборавени. Влезени се во легендарната историја на „Пелистер“.

ЉУБО ХРИСТОВСКИ

- Заедно со Барбако во Битола се зафативме да организираме „мал“ ракомет за кој уште на почетокот имаше голем интерес меѓу младите. Работевме со желба за успех, со ентузијазам, без никакви парични надоместоци. Во клубот бев ангажиран 32 години и под мое раководство, откако пет пати едноподруго, бевме прваци во Македонија, успеавме да влеземе во Првата ракометна лига. Низ моите раце поминаа голем број ракометари.

ПЕЦЕ ДИМИТРОВСКИ

- Со ракометот започнав да се занимавам од училишните клупи, а подоцна по настапите во Пелистер заминав во Ниш, но сепак спомените од битолскиот клуб ми се неизбришливи. Мислам дека бргу ја завршив својата кариера, но посебно сум среќен што во оваагодишна генерација настапува и мојот син Златко. На клубот, на генерацијата ракометари, им посакувам натамошни успеси.

РИСТО КОСТАДИНОВСКИ

- Долги години бев и играч и тренер во екипата. Со клубот ја поминав младоста, се изградив како личност и човек, како спортсист кој никогаш не се одвојувал од овој спорт. Нема да ги заборавам другарувањата, патувањата, успехите. Се радувавме на секоја победа, на секој поуспешен пласман. Битола ја афирмировавме токму и преку нашите ракометни постигања.

НИКОЛА КАРАНФИЛОВСКИ

- Со Шундовски и Андоновски работевме тимски. Претежно се базирараме на играчи од нашата средина. Имавме квалитетни ракометари. За ангажманите и настапите играчите ништо не добиваа, честопати на натпревари ги носевме со приватни возила. Не стануваше збор за давање на некакви парични средства. Нешто подоцна започнаа да се ангажираат играчи од Скопје, Босна и речиси од сите краишта на поранешната југословенска држава.

МАТЕ ШУНДОВСКИ

- Уште на почетокот со првите настапи ракометниот клуб „обезбеди“ армија навивачи. Почекував дека некој треба да ги води, па така станав „диригент“, на почетокот само со настојување да ме поддржуваат во спортските довикувања, а потоа се облекував во фрак, пуштав гулаби, се качував на мотори и што ли не уште друго. На тој начин дадов своевиден придонес во афирмацијата на клубот и неговите навивачи. Ние на секаде бевме почитувани, зашто навиваме на спортски начин. На тој начин мене сите ме запознаа, јас едноставно станав „диригентот Mate“. Таков и ќе останам до крајот на мојот живот.

Навивачки караван
на еден натпревар

СИЛЈАН МИЦЕВСКИ, ЕДЕН ОД НАЈЗАСЛУЖНИТЕ ЗА РАКОМЕТНИОТ ПОДЕМ ВО БИТОЛА

Бо списанието „Скок 7” од 20.03.1996 година е објавен текст за Силјан Мицевски, во кој, меѓу другото, се вели:

„Заштитен знак” на Градежното претпријатие „Пелистер” и на РК „Пелистер” во Битола е „сивиот волк”, многу успешниот деловен човек и спортски активист - Силјан Мицевски. Успесите на овие колективи се тесно поврзани со неговото ангажирање, самопрегор и мудрост што резултира со забележителни резултати во двете сфери - градежништвото и спортот.

Неговата подготвеност да ризикува, со мошне разивено чуло и сензибилитет за реалноста и прагматичноста, поттикнуван и поддржуван од натпреварувачкиот дух, од младите години во редовите на ракометниот клуб „Работник” од Битола, даваат резултати.

Силјан Мицевски деновиве е „оптоварен” со натпреварувањата во КПК И прави разни комбинации - екипата да биде подготвена за нови успеси не само за клубот, туку и за Републикава. Полн со енергија, но и со пријатно чувство за разговор за „Скок”, деновиве прифати да ги изнесе своите размислувања за својата голема и вечна љубов - ракометот.

Спомен од минатото. - Со репрезентацијата на Југославија

1995/96 година

08.10.1995	Пелистер - Роар Роскилде (Данска)	28 - 2
14.10.1995	Роар - Пелистер	26 - 20
11.11.1995	Пелистер - Хапоел (Израел) Хапоел - Пелистер	23 - 21 14 - 23
18.01.1996	Пелистер - Искра (Полска) Искра - Пелситер	28 - 20 26 - 20
20.03.1996	Лемго (Германија) - Пелистер Пелистер - Лемго	

- Ex... градот ќе биде - вулкан! Германците, најверојатно, досега се немаат сретнато со таков амбиент, каков што ќе им подгответиме... „Чкембарите”, мислам,

ќе бидат со нас во „вистинска атмосфера“ во која ќе ги пречекаме гостите. Полуфиналето на Купот на националниот куп - победници е најголемиот успех на ракометниот спорт во Републиката и битолскиот клуб... Затоа, мислам, екипата заслужува да ја се обрне поголемо внимание од одговорните инстанце во Републиката. Порано добивавме средства од СИЗ за физичка култура и ОХФ куповите, но сега сме препуштени сами да се снаогаме. Меѓународните купови се најинтересни и најатрактивни натпревари, каде доаѓа до излраз квалитетот на екипите, а публиката има прилика да се запознае со нивот на играта во светот и да ужива во егзибициите на врнивте спортисти.

Ние како нив, ја пишуваме новата историја на ракометниот спорт во Македонија, високиот успех е плод на многу луѓе ангажирани во и околу клубот во Битола, успех на Управниот одбор на чело со претседателот Благоја Стефановски-Баге.

Екипата и во Лемго ќе биде достоен репрезентант на македонскиот ракомет, а во реваншот во Битола се подготвува ракометна фешта! Како се стигна до овој значаен успех, со кој е крунисан еден долг пелистерски циклус? Да ги вратиме сеќавањата.

- Имате право... Прво не може да се заобиколи името на Томе Атанасовски-Барбако, кој е пионер и учител на ракометато во „ефендискиот“ конзулски град. Тој, заедно со Ефто Ефтимовски се првите пионери и на другите мали спортови во градот. Имиња кои заслужуваат да имаат место во историјата на развојот на спортовите во Македонија. Јас играв во РК „Работник“- пролетерски клуп, деца на работници, ентузијasti вљубени во малата топка. Доживеав многу радости, ама и судиски неправди, кои беа причина повеќе во 1960 година да почнам да судам и да напредувам до сојузен ранг. Сепак, на моја голема жалост, судиското „тркало“ битно, ден денес, не е изменето...

Циле со?

Еден куп фотографии. Секоја за себе е рпиказна.

- Еве, гледајте ги фотографиите од тогашните терени... Битола уште од почетокот беше спортски град, ракометен центар... Од „Работник“ во кој имаше над 40 играчи се роди „Пелистер“ и стана најголемиот сопераник на „Работник“. Ако некој тогаш ми речеше дека јас ќе бидам најголемиот „навивач“ на „Пелистер“ не знам како ќе реагирам. Ама се случи што се случи, во Битола остана само „Пелистер“ и клубот во 1970 година ги собра сите ракометни вљубеници околу себе...

Незаборавни моменти од натпреварите во минатото што ја одбележуваат историјата на клубот?

- Има многу... Впрочем, спортот сам по себе е едно доживување. Но, неколку натпревари нема да ми се избришат од спомените... Се секавам на Горажде, град во Босна, каде игравме квалификации со ФАП од Прибој на Лим. Цело време водевме, до пет минути пред крајот на натпреварот И имавме предност од 8 голови разлика. Но, тогаш на сцена стапија двајца „величествени“ судии од Црна Гора и не само што ја анулираа предноста од 8 голови, туку пред самиот крај досудија и пенал. Го загубивме мечот и така бевме елиминирани од Втората сојузна лига. По натпреварот дојде до инцидент. Претседателот на Собранието на Горажде И други функционери од градот нî посетија, не поддржаа и јавно го искажаа своето мислење дека судиите нî „ограбиле“. Тоа беше една сатисфакција за нас, без ефект. Слично на тоа се случи во Цетиње, во 1968 година, кога против домашниот „Ловќен“ првото полувреме заврши во наша полза со резултат од 9-1. Конечниот 10-9 во корист на „Ловќен“. Зарем е потребен коментар? Овој случај е за Гинисовата книга!

Меѓутоа, незаборанвата средба - „мајсторка“, беше во Белград против повеќекратниот државен првак „Партизан“ од Беловар. Тој наптревар го сфатиме,

Циле, ... и Благој
Стефановски

да се биде или не, значи хамлетовски. Цела недела не склопив око, деновите мина на релација Битола-Белград. Беше живо И фреквентно... Се влечеа потези на полноќ. Тогаш успеавме, се квалификувавме во Првата сојузна лига на Југославија. Оттогаш ние го трасираме патот кон Европа. Токму така... После тој натпревар направивме радикални организациони измени во клубот кои денес нî доведоа во европската ракометна сцена.

Трнлив е патот на „Пелистер” до ова полуфинале. Како се справувал со пречките на патот?

- На таквите појави и тенденции се навикнавме. Многу луѓе во организација на тогашниот Сојуз, не можеа да замислат да патуваат до Белград и затоа правеа сî за да испаднеме и да нî нема во лигата. Знаевме и преземавме вистински мерки за „амортизирање“ на таквите размислувања во РСЈ и клубовите.

Не беше воопшто лесно. Сега е друго време.

За жал, имаше заплоби да се попречи патот на „Пелистер“ и од луѓе во некои средини од Републикава, но, сега тие не заслужуваат да се споменат.

Очигледно во „Пелистер“ со години ништо не се препушти на случајот.

- Видете, денес не може екипа да се натпреварува во европските купови ако многу наивно се организира и целата работа ја препушти на времето и текот на натпреварат.

Тука има разни движења, интереси, спротивности, сето тоа треба да се знае, да се решава елегантно. Така?!.. Впрочем, патот И резултатот на машката ракометна репрезентација во Чешка најдобро тоа го „илустрира“. Таа лоша епизода и лекција треба да се запамети и анализира.

Вие сте член на Управниот одбор на Ракометниот сојуз на Македонија. На што треба да се посветитоголемо внимание во ракометната организација?

- Ако сакаме да градиме односи што ќе вродат со плод, прево треба да ги обврзeme сите клубови кои се натпреваруваат во Супер-лигата (машки-женски) да формираат пионерски и младински екипи за кои ќе се најде форма да се натпреваруваат. Без тоа, не треба да се овозможи настан на екипите во Супер-лигата. Второ, судиите се многу значаен фаќтор во развој на ракометната игра. Затоа треба да се утврдат критериумите и стандардите на судење. Без тоа, тешко ќе се вклопиме во европските ракометни трендови.

Во тој контекст, време е да се размислува контролните судии да се издвојат од судиската организација и да формираат своја „асоцијација“ во рамките на РСМ.

Како се работи со младите в овашиот клуб?

- Ние имаме 6-7 селекции пионери, младинци и постари младинци. Тоа е изворот на „Пелистер“, без разлика на играчите кои ги ангажираме од другите клубови и од странство. Пеце Димитровски, Ристо Костадинов, Зоран Јаневски и други наши поранешни асови денес работат со младите. Тоа е голема и благодарна работа што дава резултати.

Има ли политика во спортот?

- Спортот, декларирано, е најдобриот амбасадор на една земја. Настаните, не само на „Пелистер“, туку и на други наши спортски колективи во странство, говорат за успешната афирмација на земјава. Значи, спортска политика или политика во спортот има и треба да има. Меѓутоа, тоа не подразбира мешање на партите во спортските организации. Тоа би значело „убиство“, на спортот!

Да споменам само една епизода во врска со политиката во спортот: како член на Претседателството на РСЈ во 1991 година бев водач на патот на младиснакта репрезентација на Југославија во Багдад-Ирак. На турнирот учествуваа шест репрезентации. Синот на Садам Хусеин, во својство на Претседател на

Олимпискиот комитет на Ирак, го отвори турнирот И за целло време беше рака под рака, по арапски обичај, со синот на кувајтскиот емират, кој исто така бил претседател на Азискиот комитет. По нашето враќање, наскоро Ирак го нападна Куважт, со што започна Заливската војна. Ден-денес се чудам како двајцата синови на двајцата раководни државници можеа да бидат така близки. Е, тоа е спортот, ги зближува луѓето.

Кои се вашите очекувања, до каде ќе стигне „Пелистер, организација на РСМ и...?

- Во „Пелистер“ се ангажирани многу лубители на овој спорт. Имаме целосна меѓусебна доверба и поддршка за сите потези што се повлекуваат. Имаме млади селекции. Наши играчи има во сите македонски клубови. Видете ја само „Јафа-промет“ од Ресен, каква сила преставува во Супер-лигата, а таму играат 80 отсто наши поранешни играчи-битолчани.

Верувам дека РК „Пелистер“, ќе ја има потребната поддршка од РСМ и финансиската помош од Министерството за образование и физичка култура, особено за европските куп-натпреварувања, каде се репрезентира македонскиот ракомет и спортот на нашата земја!

Овие размислувања на Силјан Мицевски значат верба за поголеми остварувања во ракометниот спорт на Републиката. Повеќе од 30 години спавеникот даваше голем придонес во растежот на клубот, кој сега со почит се споменува во ракометна Европа. Лемго ќе треба да се гледа само како попатна станица од долгата зачртана маршрута на РК „Пелистер“.

Со почит и воздивка им посакуваме успех!

? Циле И ??

На ракометен
напревар

Циле со?

СОН ЗА ВРВОТ НА ЕВРОПА

За РК „Пелистер Еврокар”, носител на двојната круна во сезоната 1995-96 година, објавен е пригоден текст во списанието „Сок”, во 1996 година, во кој се вели:

„Наша цел е во ова првенство да ја освоиме двојната круна и да се пласираме во третото коло на Купот на националните куп победници. Доколку успееме, тоа ќе претставува голем успех и исполнување на сите наши зацртани планови за оваа сезона“.

Овие зборови на претседателот на клубот, Благој Стефановски, изречени на конференцијата за печат со новинарите, пред почетокот на годинашната натпреварувачка сезона, на најдобар начин ги исказаа мошне амбициозните планови на Управниот одбор на „Пелистер Еврокар“, за сезоната која измина.

Ракометарите на „Пелистер Еврокар“ се победници на домашниот куп и нови шампиони во ракометната Супер лига. На тој начин тие станаа носители на двојната круна што претставува извонреден успех на оваа генерација ракометари. Оваа екипа, која доминираше на домашната ракометна сцена, својот извонреден квалитет го потврди и на меѓународната сцена, каде што со пласманот во полуфиналето на Купот на националните куп победници, го постигна својот најголем успех во меѓународните натпревари. Недостасува само неколку секунди концентрација на натпреварот со „Лемго“ за „Пелистер Еврокар“ да ја освои и Европа.

Кога станува збор за домашните натпреварувања, луѓето од Управниот одбор најчесто знаат да кажат:

- титулите И трофеите се наша обврска. Ние не можеме и не смееме да помислим да влеземе во било која натпреварувачка сезона без желба И цел да освоиме еден од трофеите. Тоа е императив за сите нас, членовите на Управниот одбор, без разлика дали сум јас или некој друг претседател на клубов - вели деновиве првиот човек на РК „Пелистер Еврокар“, Благој Стефановски, кој и покрај огромните обврски што ги има како директор на Народниот театар или како пратеник во македонското Собрание и во разните други собраниски и фестивалски тела и комисии, целото свое слободно време му го посветува на ракометот.

Сега, коа „Пелистер Еврокар“ стана носител на двојната круна, Управниот одбор на битолскиот прволигаш за себе си постави нова цел. А, таа е: титулите и трофеите да бидат обврска за меѓународната сцена.

- Без никаква намера да го потценувам домашното Првенство или Купот, сепак морам да кажам дека ние од неодамна почнавме да сонуваме нов сон. А тој е како да ја освоиме Европа!

- Успехот на домашната сцена е обврска за нас, да успееме и на меѓународната сцена, зашто само на тој начин ќе можеме да придонесеме за наша меѓународна афирмација, како и за меѓународна афирмација на македонскиот ракомет, - се надоврзува на зборовите на Стефановски, членот на управниот одбор на „Пелистер Еврокар”, Силјан Мицевски, кој е еден од најзаслужните, не само за сегашниот, туку и за сите претходни успехи на битолскиот ракомет.

„Пелистер Еврокар” со големи амбиции ќе стартува и во Лигата на шампионите, каде што ќе може два натрпевари да ги игра на туг терен.

Во Лигата на шампините за нас нема туг терен, зашто во тоа нетпреварување сите терени во Македонија ќе бидат за нас домашен терен, - ни вели Стевче Стефанковски.

Инаку, за што поуспешен настап на европската ракометна сцена, „Пелистер Еврокар” планира да ангажира неколку засилувања, чии имиња засега се уште се држат во тајност!

Луѓето кои што се блиски на „Пелистер”, обично велат: кога Силјан Мицевски нешто ќе науми, тој тоа мора и да го исполни. Оттаму И големиот оптимизам за настапот на „Пелистер Еврокар” во Лигата на европските шампиони.

- Оваа сезона, по мое длабоко убедување, е една од најуспешните за нашиот клуб. Успеавме да ја вратиме шампионската титулар во Битола, а воедно И да го здржиме купот. Посебно добар успех постигнавме во Купот на националните куп победници, каде што стигнавме дури до полуфиналето. Тоа што не успеавме да го елиминираме „Лемго” колку И да ні боли сите нас, ни најмалку не треба да ні депримира, зашто тоа е извонреден успех на оваа генерација ракометари, кои што на големо разочарување на сите нас, немаа сили да издржат уште неколку секунди И да се искачиме на покривот на Европа, - истакнува Мицевски.

Сега, кога „Пелистер Еврокар” го доживеа својот целосен триумф на домашната ракометна сцена, во моментите на најголемата радост, кај сите ракометари, без исклучок, видлива е и огромната болка за испуштената прилика со „Лемго” за „Пелистер Еврокар” да се пласира во финалето на Купот на националните куп победници.

Дури и најискрениот Стевче Стефановски не може да ја скрие својата тага за иапуштената историска шанса.

- Во спортот радоста и тагата секогаш одат заедно или една покрај друга. По секоја победа се заборава било кој пораз, но јас и моите клупски другари додека сме живи ќе се сеќаваме на нашата победа против „Лемго” во Битола, која за нас значеше и најголем пораз. Таа „победа” ќе ја паметам цел живот. Затоа и сега, по секој наш триумф, сите ни є веднаш го враќаме филмот на натпреварот со „Лемго”, кој што го имавме в раце, а успеа да триумфира во Купот, - ни вели Стевче Стефановски кој што, поради амбициозните планови на „Пелистер Еврокар” за идната сезона во Купот на европските шампиони, одлучи да ја продолжи својата голманска кариера, а дури потоа да му каже довидување на ракометот. За евентуално збогум не сака ни да помисли, зашто Стефановски веќе неколку сезони интензивно се подготвува за ракометен тренер.

- По триумфот на „Пелистер” во домашниот куп и првенството за Битола велат дека е ракометен храм. Ни најмалку нема да претераме доколу речеме дека битолчани живеат за ракометот. Но, последните успехи како да ги разгалија битолските навивачи, кои што започнаа да се „палат” само за меѓународните натпревари.

Со оглед на тоа што во домашното првентво сї беше одамна познато, тоа во

финишот стана и неинтересно и за најзагреаните „Чкембари”.

Како да се задржи публиката во салата кога „Пелистер Еврокар” игра на свој терен и со „Повардарие” од Неготино или со „Јафа Промет”, е прашање кое што ги интересира луѓето од Управниот одбор на битолскиот прволигаш.

- Дека Битола е ракометен град, се знае не само во Македонија и во екс-Југославија, туку и широк Европа. Без никакво претерување можам да кажам дека имаме најракометна публика во светот. Такви навивачи нема ниту еден друг клуб. Но со нашите успехи како на домашната, така и на меѓународната сцена, без погрешно да бидам сфатен, ние некако како да ги разгаливме нашите навивачи кои што сонуваат и живеат за европски натпревари. Во оваа прилика сакам да нагласм дека и нашиот сон како и нивниот е „Пелистер Еврокар” да стигне што подалеку на европската ракометна сцена. Но, затоа тие навивачи треба да знаат дека до Европа се доаѓа преку домашните натпревари. Оттаму мене тешко ми падна што во моментот кога во последниот натпревар против „Младост” ни беа полни срцата, трибините во спортската сала „Младост” беа полуупразни, - вели членот на Управниот одбор, Слободан Најдовски.

Во сезоната што измина најсреќен од сите што го носеше дресот на „Пелистер Еврокар” беше капитенот Александар Зарков, кој ја имаше таа привилегија прв да ги прими трофеите за Купот и првенството.

- Нема што тука да се каже. Сè се виде на паркетот. Оваа сезона ние немавме Конкуренција во Лигата и доколку не го доживеавме шокот што го доживеавме со „Лемго”, нашиот триумф ќе беше уште поубедлив, зашто немаше да загубиме некои натпревари, кои што во нормални ситуации би ги добиле со пионрската екипа. Но, и по освојувањето на Купот реков, а и сега по освојувањето на титулата повторувам: Во овие моменти на голема радост никогаш нема да го прежалам поразот од „Лемго”. Ни самиот не знам колку пати ја имаме видено видео-снимката и никако не можам да сфатам како можевме во последните минути од готово да направиме вересија. Таа победа против „Лемго”, која за нас беше најголем пораз, ќе ја паметам цел живот, па дури и тогаш кога би станале европски прваци, - со најискрени зборови ни вели Зарков.

Во моментот на големата радост поради освојување на првенството на ракометарите на „Пелистер Еврокар” посебно тешко им паѓа одредени обвинувања што стигнаа на нивна адреса од некои клубови дека „Пелистер Еврокар” на некои свои противници намерно им ги препуштил бодивите. Посебно доста ги погодија „пелистерци” обвинувањата од „Огномак” за натпреварот со „Вардар Ватростална”.

- Право е на секој да бара алиби за своите неуспеси. Но, никој не може да каже дека ние на некои натпревари не сме се ангажирале доволно и намерно сме им ги препуштиле бодовите. Тоа посебно се однесува и за натпреварот со „Вардар Ватростална” во Скопје, кој што го игравме по оној шок-натпревар со „Лемго”. На тој натпревар со „Вардар” ние не знаевме каде сме и можеше да ќе победи дури и било која пионерска екипа, зашто сè уште бевме „гроги”, а јас велам и денес не сме закрепнати од шокот што го доживеавме, - одговара на обвинувањата Боро Чурлевски, еден од најдобрите ракометари на „Пелистер” изминатата сезона.

РИТЕРИ СО МЛАДЕШКО СРЦЕ

Според пишувањето на весникот „Скок 7“ од 1996 година во врска со Меморијален ракометен турнир на ветераните „Боне Трајковски“ во Битола, новинарот Менде Младеноноски ќе напише:

Секавањата бледнеат, но за среќа никогаш не исчезнуваат. Напротив, во одредени моменти тие навираат со сета своја убавина и топлина.

Иако во спортската сала „Малдост“ во Битола беше доста ладно, сепак на сите пристуни во салата им беше топло во душата и срцата. А имаше и зошто. По речиси четврт век, љубителите на ракометот во Битола повторно имаа можност да уживаат во мајсториите на ракметните виртуози како што се Пеце Димитровски, Благоја Багески, Ѓорѓи Гајдов, Славко Матовски... кои настапија за своите екипи на меморијалниот турнир „Боне Трајковски“ посветен на прерано починатиот поранешен голман на „Пелистер“.

Со своето учество на турнирот екипите на „Пелистер“, „Борец“ и „Работнички“ (екипата на „Тиквеш“ не допатува поради лошите временски услови) ветераните на овие три екипи на најдобар можен начин му се оддолгија на незаборавениот Боне Трајковски.

Една од генерациите на клубот

Навистина беше вистинско задоволство да се ужива во акциите и головите на Димитровски, Багевски, Тутарков, Гајдов, Стојанов итн. Посебно се истакна голманот на „Борец”, Кирков, кој што бранеше како во своите најдобри денови.

Иако со своите 68 години беше убедливо најстар на теренот, ракометарот на „Работнички”, Славко Митовски играше како момче и со право беше прогласен за најдобар играч на турнирот. Тој беше вистинска атракција на турнирот.

Сега веќе починатиот Боне Трајковски беше извонреден голман. Но, на овој и голманот на „Борец”, Кирков, покажа дека бил одличен голман. Зато жирито воопшто не се двоумеше кога му го додели признанието најдобар голман на турнирот.

Жирито немаше тешка задача и при изборот на најкорпулентен ракометар, зашто со своите килограми Славко Петровик од „Пелистер” беше далеку најкорпулентен.

Турнирот донесе и едно изненадување. И покрај тоа што важеше за фавори, бидејќи играше пред своите гледачи, ракометарите на „Пелистер” кои што по годините беа далеку „нај...“ екипа, го освојиа дури третото место. Пехарот на турнирот благодарение на подобрата гол-разлика го освои екипата на „Работнички”, која по нерешениот резултат со „Борец“ (11 - 11) во решавачкиот натпревар за пехарот убедливо го совлада „Пелистер“ со 13-8.

Сепак резултатите на турнирот беа во втор план за што најдобро зборуваа аплаузите што подеднакво ги добиваа и победниците и победените, зашто на турнирот „Боне Трајковски“ победи ракометот и почитувањето.

Заедничкото дружење на заедничкиот јунак беше само круна на прекрасната атмосфера што ги топлеше срцата на премрзнатите гледачи во спортската сала „Младост“, кои сигурно не зажалија што им посветија внимание на некогашните ракометни ритери.

Дел од
раководството на
клубот

ЗА ФИНАЛЕТО - 44.000 МАРКИ

Според пишувањето на „Дневник“ од 12 април, 1996 година во наддавањето за домаќин на финалниот турнир на ракометниот Куп на Македонја, „Пелистер Еврокар“, понудил 1,2 милиони денари.

Имено, „Пелистер Еврокар“ ќе биде организатор на завршниот турнир од Купот на Македонија во ракомет во машка конкуренција, што ќе се одржи на 4 и 5 мај. Тој на лицитацијата за домаќин понуди 1,2 милиони денари (44.000 германски марки) што беше за 500.000 денари повеќе од последната понуда на „Јафа Промет“.

Во женска конкуренција, организацијата на Купот на Македонија ја доби Ракометниот сојуз на Македонија, понудувајќи 130.000 денари, 20.000 денари повеќе од претставникот на „Кометал Горче Петров“. Веднаш беше кажано дека средбите од финалниот турнир во женска конкуренција ќе се одиграат во Богданци.

По одредувањето на домашините на финалните турнири, беа извлечени и полуфиналните двојки.

„Мислам дека и покрај тоа што во полуфиналето ќе играме со традиционално незгодните соседи од Ресен, на финалниот натпревар победник ќе биде „Пелистер Еврокар“, - ни рече претседателот на клубот Силјан Мицевски. „Што се однесува до висината на понудената цена, мислам дека само со продадените влезници ќе се покријат трошоците“.

Дел од
раководството
на клубот

о., Вест", 29 август 2008

РАКОМЕТ - СИЛЈАН МИЦЕВСКИ СЕ ВРАЌА НА ЧЕЛО НА „ПЕЛИСТЕР”

БИТОЛЧАНИ ПОВТОРНО ЌЕ ПРАВАТ ШАМПИОНСКИ ТИМ

Судејќи според првичните, но сè уште непотврдени информации, најскоро на чело на битолскиот суперлигаш „Пелистер Еуролинк”, по пауза од осум години, ќе се врати познатиот спортски работник и бизнисмен, но и најуспешен претседател во историјата на клубот, Силјан Мицевски. Тој беше дел од „Пелистер” цели 15 години, во периодот од 1986 до 2000 година, со два претседателски мандата и седум години како член на Управниот одбор. За тоа време битолчани освоија четири шампионски титули и уште толку пати се закитија со пехарот на Купот на Македонија. Мицевски беше член на УО на Ракометните сојуз на поранешта Југославија, потоа градоначалник на Битола, а и натаму е директор на ГП „Пелистер”, а од пролетва е и почесен конзул на Србија во Битола.

Веста за враќањето на Мицевски во „Пелистер Еуролинк”, која во клубот ниту ја потврдуваат, ниту ја демантираат, несомнено предизивкува задоволство меѓу симпатизерите на овдешниот суперлигаш, кои очекуваат старо-новиот газда да направи шампионски тим и најскоро да ја врати титулата во Битола. Токму таквите амбиции, како што дознавме, биле суштината во разговорите помеѓу Мицевски и акутелното радоводство, кои деновиве се приведуваат кон крај.

Циле со ??

При гостувањето
во Шпанија

Од еден настап во
странство

РАКОМЕТНИ КЛУБ
ПЕЛИСТЕР

Битола
Бр. 03-04
29.05.2008

Врај основа на член 20 од Статутот на ракометниот клуб "Пелистер"-Битола, Иницијативниот одбор на седницата одржана на 22.05.2008 година, расправајќи по однос на состојбата во која се наоѓа ракометниот клуб "Пелистер"-Битола сега и резултатите што ги постигна предходно ја донесе следната:

О Д Л У К А

ЗА ИЗБОР НА ПОЧЕСЕН ПРЕТСЕДАТЕЛ НА РАКОМЕТНИОТ КЛУБ "ПЕЛИСТЕР"-БИТОЛА

Член 1

За почесен претседател на ракометниот клуб "Пелистер" Битола се избира Г-динот СИЉАН МИЦЕВСКИ

Член 2

Одлуката стапува на сила со денот на донесувањето

О б р а з л о ж е н и е

Во годината кога Ракометната Федерација на Македонија слави бо-шеесет години на ракомет во Македонија, а ракометниот клуб "Пелистер" Битола 53 години и за срто ова време има постигнато резултати со кои треба да се гордее градот и Републиката.

За успесите кои се постигнати најфолема заслуга има Г-динот СИЉАН МИЦЕВСКИ со своето ангажирање и успешно водење на клубот овозможи да клубот постигне такви резултати.

Иницијативниот одбор на ракометниот клуб "Пелистер" Битола смета дека во годината кога се слави бо-години на постоење на ракометниот спорт во кој ракометниот клуб "Пелистер"-Битола има многу направено за афирмација на Битола и Република Македонија а Г-динот СИЉАН МИЦЕВСКИ има многу допринесено да тоа биде за афирмација на клубот и градот Битола, па изборот за Почесен претседател е направен правilen и во вистинско време.

Ракометен клуб "Пелистер"-Битола

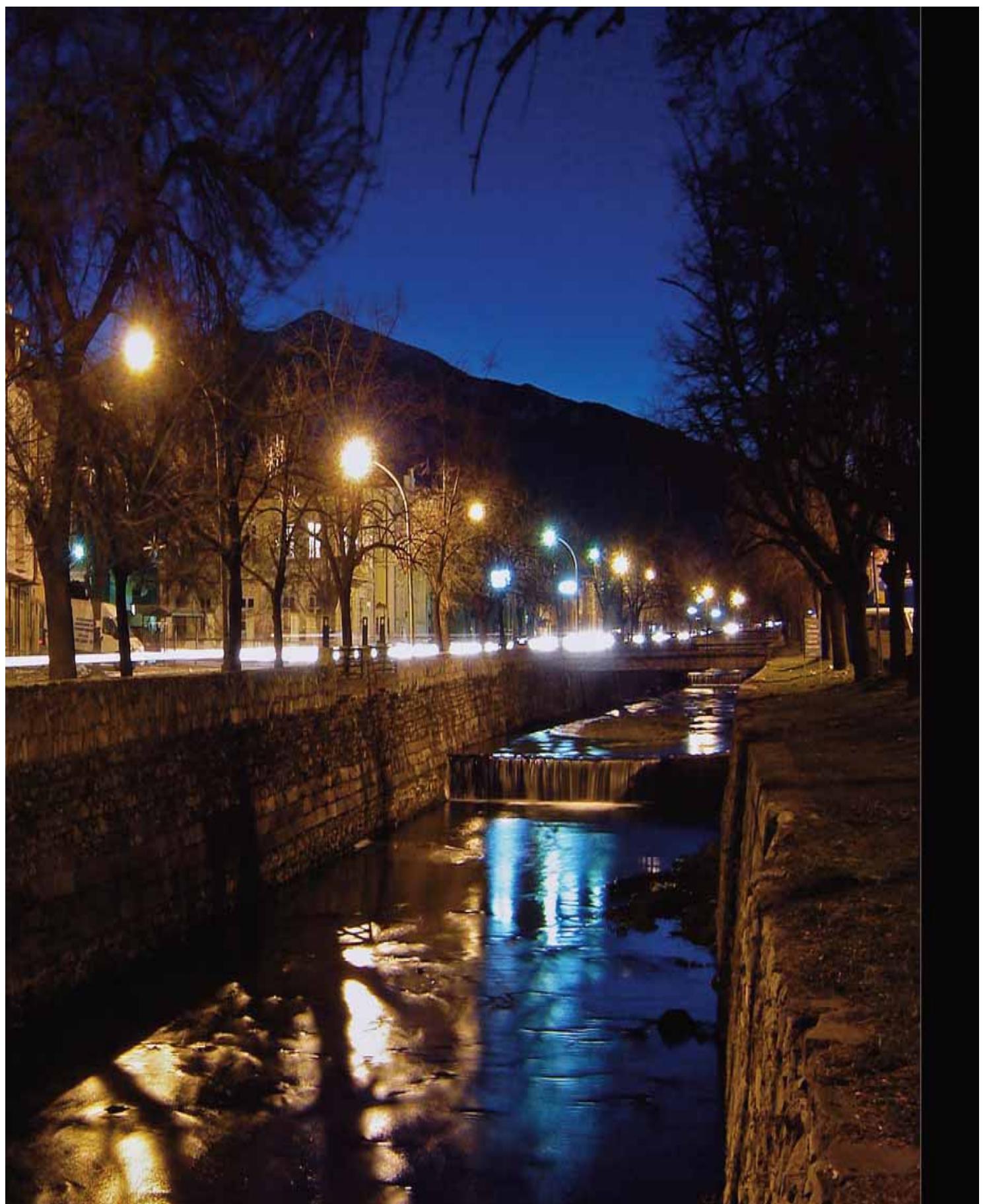
Претседател
Божиновски Ефто

НАЈБИТНА НИ Е
БИТОЛА!

СИЛЈАН МИЦЕВСКИ

КАНДИДАТ ЗА ГРАДОНАЧАЛНИК

ПРЕТСЕДАТЕЛИ И ГРАДОНАЧАЛНИЦИ НА БИТОЛА

Во наредниот текст се претставени претседателите и градоначалниците на Битола, од денот на ослободувањето на 4 ноември 1944 година до денес, а се прикажани според редоследната хронологија на нивниот избор и завршување на мандатот. Треба да се има предвид дека градот извесно време функционирал како посебна општина, додека пак некое време како општина во чиј состав биле и селата од непосредната околина, кои целосно гравитирале кон него.

Од следниот преглед, сосема точно се гледаат луѓето кои ја извршувале функцијата претседател или градоначалник на Битола, како и времетраењето на нивниот мандат:

1. **Крсте Симовски**, за прв претседател на Градскиот народноослободителен одбор е избран на 04.11.1944.
2. **Филип Михаилиди**, за претседател на Градскиот народноослободителен одбор е избран на 24.02.1945.
3. **Ристо Манев**, за претседател на Градскиот народноослободителен одбор е избран на 25.04.1945.
4. **Лазо Хаџи Поповски**, за претседател на Градскиот народноослободителен одбор е избран на 13.08.1945.
5. **Димитар Грданов**, за претседател на Градскиот народноослободителен одбор е избран на 11.01.1946.
6. **Томе Димитровски**, за претседател на Народниот одбор на градската општина е избран на 15.04.1947.
7. **Јанку Влаху**, за претседател на Народниот одбор на градската општина е избран на 22.11.1948.
8. **Борис Трајковски**, за претседател на Народниот одбор на градската општина е избран на 24.04.1952.
9. **Мишко Божиновски**, за претседател на Народниот одбор на градската општина е избран на 25.12.1952.
10. **Ѓорѓи Ѓоргиев**, за претседател на Народниот одбор на градската општина е избран на 13.09.1954.
11. **Јорѓо Ристевски**, за претседател на Народниот одбор на градската општина е избран на 19.11.1956.
12. **Драган Захариевски**, за претседател на Народниот одбор на градската општина е избран на 30.12.1959.

13. **Никола Бакуловски**, за претседател на Народниот одбор на градската општина е избран на 26.11.1962 година, а во 1963 е избран за претседател на Собранието на Општина Битола.

14. **М-р Мито Пејовски**, за претседател на Собранието на Општина Битола е избран на 24.05.1967.

15. **М-р Павле Георгиевски**, за претседател на Собранието на Општина Битола е избран на 18.06.1974.

16. **Владимир Георгиев**, за претседател на Собранието на Општина Битола е избран на 13.04.1982.

17. **Борис Андоновски**, за претседател на Собранието на Општина Битола е избран на 13.04.1984.

18. **Александар Талевски**, за претседател на Собранието на Општина Битола е избран на 14.04.1986.

19. **Д-р Јован Аврамовски**, за претседател на Собранието на Општина Битола е избран на 14.04.1988.

20. **Златко Милошевски**, за претседател на Собранието на Општина Битола е избран на 30.01.1991.

Во функција на привремено Претседателство на Општината Битола, негови претседатели се:

- **Спиро Филиповски**, од 18.05.1994 до 15.07.1994 година.

- **Михајло Горгиевски**, од 15.07.1994 до 18.07.1995 година.

- **Д-р Дејан Ристевски**, за претседател на Собранието на Општина Битола е избран на 18.07.1995.

Силјан Мицевски, за прв градоначалник на Општина Битола е избран на 17.12.1996.

Д-р Златко Вршковски, за градоначалник на Општина Битола е избран на 23.10.2000.

Владимир Талевски, градоначалникот на Битола избран на ??????

градоначалникот Владимир
Талевски со учесници
на Монмартр

ОПШТИНИ НА ПОДРАЧЈЕТО НА ПОРАНЕШНАТА ОПШТИНА БИТОЛА

Собранието на Република Македонија го донесе Законот за територијална поделба и според одредбите на истиот подрачјето на досегашната Општина Битола е поделено на следните општини:

1. **Општина БИТОЛА** со населените места: Лавци, Брушник, Дихово, Нижеполе, Магарево, Трново, Братиндол, Раштани, Долно Оризари, Горно Оризари, Логоварди, Поешево, Буково, Ореово, Трн, Карамани, Крклино и Снегово.
2. **Општина БИСТРИЦА** со населените места: Барешани, Велушина, Породин, Олевени, Канино, Злокуќани, Острец, Граешница, Кишава, Лажец, Драгош, Жабени, Кравари, Оптичари, Меџитлија, Кременица, Крстоар, Горно Егри, Долно Егри и Средно Егри.
3. **Општина НОВАЦИ** со населението места: Гнилеж, Тепавци, Балдовенци, Грумази, Долно Ореово, Паралово, Врањевци, Бильаник, Гнеотино, Тибарци, Суводол, Мегленци, Арматуш, Далбеговци, Долно Агларци, Горно Агларци, Добромирци и Ново Село.
4. **Општина БАЧ** со населените места: Гермијан, Живојно, Совиќ, Добровени, Брод, Велесело, Сливица, Полог и Скочивир.
5. **Општина СТАРАВИНА** со населените места: Маково, Рапеш, Зовиќ И, Зовиќ ИИ, Градешница, Будимирци, Груништа, Орле, Брник, Ивени и Петалино.
6. **Општина МОГИЛА** со населените места: Трновци, Свето Тодори, Подино, Новоселани, Лознани, Ивањевци, Долно Српци, Долна Чарлија, Горна Чарлија, Вашерејца, Беранци и Радобор.
7. **Општина КУКУРЕЧАНИ** со населените места: Црновец, Лопатница, Габловци, Лисолај, Црнобуки, Облаково, Секирани, Драгожани, Драгарино, Ново Змирнево, Старо Змирнево и Древеник.
8. **Општина ЦАПАРИ** со населените места: Ротино, Српци, Рамна, Лера, Доленци, Ѓавато, Кажани, Маловиште, Стрежево, Свињиште, Метомир и Гопеш.
9. **Општина ДОБРУШЕВО** со населените места: Мусинци, Алинци, Путурус, Мојно, Дедебалци, Црничани, Ношпал, Будаково и Трап.

Широк Сокак

Од изборната кампања за градоначалник

ИСКУСТВА ОД ПРВАТА ЛОКАЛНА САМОУПРАВА

Битола со децении стагнира и конечно мора да се направи еден рез, но и исчекор кон нешто ново, кон подобро утре за нашиот град. Единствен, според сите оценки, кој може да одговори на предизвиците на ова време и кој може да направи радикален пресврт кон подобро, е Силјан Мицевски за кого ниту досега немало нерешливи проблеми, ниту ќе има, бидејќи со сї што се зафатил во животот било успешно и максимално професионално направено... Такво беше образложението на Општинската организација на СДСМ при утврдувањето на нивниот кандидат Мицевски при изборите за градоначалник во 1996 година.

Во една дотогаш невидена кампања, медиумски осмислена и програмски агресивна, кандидатот Силјан Мицевски настапи со паролата „Најважна ми е Битола“:

„Јас сум вљубеник во оваа наша прекрасна Битола - најградскиот град во Македонија. Како градоначалник би му го вратил некогашниот сјај, за повторно да биде она што беше, но со нови светлинки на ЦЦИ век. Моите ветувања за овој град ќе бидат само реалност. Во комуналната сфера во нов предизвик: нова програма за одржување на јавната хигиена, нов сјај на Градскиот парк, Шеталиштето, Тумбекафе, реконструкција на старите изведба на нови улици, регулирање на коритото на реката Драгор, обезбедување на нови локации за градба, ревитализација на старата битолска архитектура и поплочување на образоването, културата, спорот, здравството. Со еден збор, најбитна ми е Битола и за неа ќе сторам сї, жителите на овој град навистина да чувствуваат гордост што се битолчани. Би сакал да градам, а не да владеам, ниту да се занимавам со политиканството и интриги. Само така Битола може да оди напред и конечно да тргне од мртвата точка на стагнација. На Битола ѝ треба човек кој ќе гради со љубов, растоварен од интереси и ситносопственичка идеологија, човек кој знае да сака, да гради, да води напред и да го почитува секој свој сограѓанин“.

Како цел на СДСМ и негова лична определба, во кампањата за локалните избори беа пласирани заложбите за заживување на стопанството, ревитализација на индустриските објекти и развој на стопанството.

„За сите веќе имаме подгответни програми кои ја очекуваат реализацијата до колку ја добијеме шансата. Досега таква шанса немавме зашто власта во градот беше во другите партии кои не направија ништо на овој план, а со ветувања

сакаат да го надоместат тоа. За кусо време имаме план да ги ставиме во функција проектите за еколошки чиста Битола, за изградба на топлификација, каскадно уредување на реката Драгор... да отвориме нови дипломатски претставништва и да им овозможиме на младите да растат во подобри услови за што ќе градиме нови објекти за спорт, рекреација и школување", ветуваше градоначалничкиот кандидат Силјан Мицевски.

Виолета и Силјан
на гласање

СИЛЈАН МИЦЕВСКИ, КАНДИЛАТ ЗА ГРАДОНАЧАЛНИК НА БИТОЛА

Нуморен, секогаш расположен за контакти, најголем донатор на сите хуманитарни акции, спонзор во културата и спортот, отворен, срдечен и секогаш подготвен да зборува со секого - тоа се главните карактеристики на Мицевски кои дури и неговите конкуренти и противници не ги оспоруваат.

Малкумина од нас можат да се пофалат со бескрајна трпеливост во секојдневните контакти, со подготвеноста да му се помогне на секого кога ќе се најде во неволја и со желбата да се помогне со финансиски средства секоја културна или спортска манифестација, секоја научна студија или секој позначаен издавачки потфат. Ако кон ова се додадат постојаните средби со пријатели, деловни партнери и врвни луѓе од разни области и разни сфери на делување, тогаш неуморноста и позитивната енергија со која зрачи овој човек е навистина повеќе од очигледна.

Во досегашното свое опстојување како стопанственик, спортски работник и пријател на луѓето од својата околина, не одделувајќи ги ниту според возрастта, ниту според образоването или функцијата која ја обавуваат, се стекна со пријатели широк светот. Затоа не е ниту малку чудно што во последните години речиси нема дојдено ниту една поголема стопанска, државна или спортска делегација во нашиот град, а да не го посети популарниот Циле и неговото ГП „Пелистер“. Сите овие епитети и зборови можеби на некого ќе му прозвучат малку нескромно, но фактите се факти, а пред нив и боговите молчат, би рекле старите.

Во контекст на сите овие кажувања интересен е и податокот дека Силјан Мицевски и како човек и како директор на градежна фирма е без конкуренција најголемиот донатор при изградба на цркви и манастири и најзаслужен што во нашата општина се изградија или се градат толку многу вакви духовни објекти. Можеби токму затоа би била интересна изјавата која ја добивме од канцеларијата на Битолско-преспанска епархија во која се вели дека во последнава деценија на подрачјето на нашата општина се направени повеќе црковни објекти, манастири и цркви, а при нивната градба несебичната и најголема помош е дадена од ГП „Пелистер“ и директорот Силјан Мицевски, кој ниту во една прилика не одбил соработка или донаторство. Особено голем придонес даде и дава во изградата на Спомен храмот „Собор на македонските светители“, кој сега е во градба и ќе биде најголемиот и најзначаен објект од ваков вид изграден кај нас.

ШТО РЕКОА БИТОЛЧАНИ ВО ПРЕДИЗБОРИЕТО ЗА ГРАДОНАЧАЛНИКОТ

Ла се биде градоначалник на вториот по големина македонски град, е гордост, предизвик, многу работа, многу обврски, исполнување на предизборните ветувања и оставени аманети за тие кои доаѓаат.

Во ноември 1996 година како кандидат зад кого застана Социјадемократскиот сојуз на Македонија, Силјан Мицевски имаше исклучително успешна програма која беше креативен спој на понуди и проекти, на решителност, кадарност и храброст. Циле докажа дека како роден битолчанец кој е силно емотивно врзан за својот град, речиси го пребродуваше и неможносто и направи по мандатот да останат вредностите дадени на Битола во неговото време.

Силјан Мицевски е мошне популарен и ценет во Битола. За него имаат извонредно мислење не само спортсите и спортските работници, туку и најголемиот број политички, јавни и културни дејци и неговите сограѓани.

Речиси сите беа убедени дека тој беше вистинската и единствена личност за градоначалник на Битола. Така, меѓу другото, го рекоа и следното:

БЛАГОЈ СТЕФАНОВСКИ, директор на Народниот театар во Битола:

Силјан Мицевски е вистински човек за градоначалник на Битола, зашто токму то е олицетворение на девизата - Секогаш напред. Циле никогаш не знае да застане. За него нема незавршена и невозможна работа.

Стигнува речиси секаде: на своето работно место, во ракометот, културата, политиката...

Сметам дека само Циле може да ѝ го врати сјајот на Битола како конзулски град.

МАТЕ ШУНДОВСКИ, диригентот на битолските „Чкембари“:

Силјан Мицевски е вистинска личност за градоначалник. Тој е најзаслужен што денес ракометот во Битола е тоа што е. Без Силјан Мицевски, „Пелистер“ сигурно не би бил тоа што е денес.

Покрај тоа што Силјан е човек со големо спортско срце, тој е и човек со огромно хумано срце. Речиси нема човек на кого му нема помогнато, без разлика за кого се работи и од која вера и нација е.

Популарниот Циле ќе ја препороди Битола и затоа јас и моето семејство ќе гласаме за него.

СТЕФЧЕ СТЕФАНОВСКИ, голман на „Пелистер Там”:

Циле е човек за XXI век. Огромна среќа е за сите нас што тој се кандидира за градоначалник, а уште поголема среќа ќе претставува за сите битолчани доколку на 17 ноември го избереме за прв човек на градот, зашто со Циле секогаш ќе бидеме први не само во ракометот, туку и во целокупниот спорт, културата, информирањето и стопанствот.

Затоа реков и ќе повторам: Дајте го гласот за кандидатот број 1 на СДСМ, доколку сакате секогаш да бидеме први.

Идниот градоначалник мора да биде вљубеник во својот град, способен да ѝ го врати сјајот на Битола, за повторно таа да стане тоа што беше – најопеана и најубава од сите градови во државата.

Првиот човек мора да знае да живее со проблемите на граѓаните да ги исполнува нивните барања и желби, но пред се мора да биде докажан стопанственик кој не знае за неуспеси, зашто развојот на стопанските тековни и нови продуктивни вработувања се она што е најопходно во ова време на транзиција, смета Силјан Мицевски кандидатот за градоначалник на Битола, кој што во својата оперативна програма меѓу другото предвидува.

Раководејќи се од виталните интереси на граѓаните, на локалните избори ќе обезбедиме услови за:

- конституирање на ефикасни и одговорни совети,
- избор на градоначалник кој ќе ја ужива целосната доверба на граѓаните,
- конституирање на ефикасна и одговорна власт.

НАШИ ПРИОРИТЕТНИ ЦЕЛИ СЕ:

- Енергично ќе се заложиме за надминување на тешката состојба во стопанството.
- Ревитализирање и реафирмирање на индустриските капацитети;
- Нови вработувања и ефикасна развојна политика, со нов инвестиционен циклус,
- Заложби за забрзан развој на малото стопанство, земјоделството и туризмот, услугите, занаетчеството и слично,
- Ние ги знаемо вистинските можности на нашето стопанство.
- Комуналната сфера, како наш посебен предизвик.
- Нова програма за одржување на јавната хигиена/јавни објекти, градски пазар, зелени површини,
- Ќе го вратиме сјајот на Градскиот Парк, Шеталиштето и Тумбе кафе,
- Реконструкција на канализационата и водоводната мрежа,
- Проширување на Филтерската и изградба на пречистителни станици,
- Проширување и одржување на давното осветлување,
- Изградба на санитарна депонија,
- Да дишамо со полни гради во еколошки чиста Битола.

СИЛЈАН МИЦЕВСКИ - ИЗБРАН ЗА ПРВ ГРАДОНАЧАЛНИК НА БИТОЛА ВО 1996 ГОДИНА

Завесата зад вторите повеќепартички локални избори во Битола е спуштена. Силјан Мицевски е првиот градоначалник на Битола и главниот експонент на „четвртата власт“. Со самиот тој факт, ќе влезе во историјата на Битола. Проценките и предизборните анализи се остварија, па според очекувањата, сериозна изборна трка се водеше меѓу актуелниот градоначалник и Томе Делов, кој е победен со изборна предност од 2.646 гласа повеќе.

Вториот изборен круг со одзив од 52,8%, односно 42.387 гласачи што се изјасниле во однос на вкупниот електорат од 72.813 граѓани со право на глас, покажува дека граѓаните ја задржале изборната тензија, доближувајќи се до процентите од првиот изборен круг. Силјан Мицевски својата изборна победа ја оствари со 20.584 гласа, додека Томе Делов освои 17.938 гласа. Третиот кандидат Дејан Ристевски, како што се очекуваше, во вториот изборен круг освои само 3.160 гласа.

Избраницот градоначалник на Битола Силјан Мицевски, не е случаен победник на овие избори, ниту случаен кандидат. Неговата долгогодишна успешна кариера на стопанственик, спортски активист кој со ракометот Битола ја вивна во европски височини, донатор, патрон, покровител и што ли уште не, го создаваа неговиот харизматичен имиц. Човекот кој ветува и исполнува, како што го нарекуваа, во изборната кампања влезе храбро и со сиот ризик на можниот пораз - зашто можеше многу повеќе да изгуби отколку да добие. Неговата беспрекорна кампања со многу поединечен труд на безброј анонимни негови поклоници, максималниот ангажман на штабот и поддршката од партијата, го дадоа очекуваниот резултат.

Веројатно, свесен за поставените обврски и одговорноста пред граѓаните, Силјан Мицевски за брзо ќе пристапи кон реализација на изборната програма, што со сигурност, преку градоначалничката функција ќе му овозможи за наредните четири години да биде главниот репрезентант на Битола.

Неспорно е дека во Битола локалните избори поминаа во најповолен изборен амбиент, со мирна, фер и коректна атмосфера на политичките противници. Ваквите доблести соодветствуваат со политичката зрелост на битолчани. Меѓутоа, најголемата заслуга ја имаат политичките субјекти што учествуваа на изборите и центлменскиот однос на тројцата кандидати со висок степен на меѓусебна респектибилност.

Тоа е и клучниот аспект што го создава постизборниот амбиент, во кој, смилено и компетентно ќе се сумираат сите предизборни идеи и иницијативи. Во тој контекст, стратегијата за реализација ќе добие поширока платформа од опциите на СДСМ, зашто и високите политики ќе бидат приземјени и ќе го отстапат местото на локалните интереси. И уште нешто, по втор пат Битола со изборниот резултат ја обврзува актуелната власт на поголема поддршка, со постизборен амбиент во кој поддршката треба да одрази взајемност и артикулација со гласачката волја на граѓаните.

Изборот за градоначалник на Битола Силјан Мицевски го прослави со шампањско и опкружен од својот многуброен изборен штаб кој во деновите на изборите работеше деноноќно. Во прославата на големата победа беше вклучено и потесното семејство на новиот градоначалник. На свеченоста присуствуваа и голем број битолски новинари, кои во оваа урнебесна атмосфера ги направија и првите интервјуа со новиот битолски градоначалник. Добро расположен и љубезен кон сите, градоначалникот на Битола Силјан Мицевски за средствата за информирање ја даде следната куса изјава:

- Најнапред сакам да изразам голема благодарност кон сите граѓани на Битола, а посебно кон оние што го дадоа својот глас за мене, за довербата што ми ја укажаа. Пресреќен сум што победив во изборната трка за градоначалник на најградскиот град на Републиката. Меѓутоа, уште веднаш сакам да истакнам дека победата не беше ниту едноставна, ниту лесна. Имав солидни противкандидати кои лесно можеше да се случи и тие да победат. Изборот за градоначалник за мене претставува посебна чест, но и голема обврска. Со помош на новоизбраниот Совет на Општина Битола и, се разбира, со помош на граѓаните ќе настојувам да ја оправдам довербата што ми се укажува. Тоа значи дека нема да отстапувам од моето предизборно мото дека Битола ми е најбитна...

По изборната победа за градоначалник

Спроти Новата 1997 година градоначалникот Силјан Мицевски одржа средба со битолските новинари, на која најнапред се осврна на еден од најзначајните настани во изминатата година - локалните избори '96, при што потенцира дека изборите поминаа без никакви проблеми и во фер и коректен натпревар на политичките партии. Дека изборите изминаа во најдобар ред, беше презентиран и податокот според кој битолската општина се вбројува меѓу ретките во Републиката од кои не е поднесен ниту еден приговор до Државната изборна комисија. Градоначалникот Мицевски ја искористи приликата да им се заблагодари на новинарите за благовременото и коректното известување во сите фази на изборите. Меѓу другото, тој го кажа следното:

- Времето пред нас ни малку не е лесно, но ветувањата што им ги дадовме на избирачите и се зацртани во нашата предизборна програма ќе ги исполниме, - истакна градоначалникот Мицевски. Приоритетна наша задача е решавањето на проблемите од комуналната сфера. Првите активности ги започнавме пред новата година, но ако дозволат условите, ќе изведеме и други акции. Притоа, предност ќе им дадеме на активностите околу целосното решавање на проблемите во врска со канализационата мрежа, за конечно градот да се ослободи од старите геризи кои сè уште ги има во некои негови делови. За овој крупен зафат веќе имаме контактирано со Министерството за урбанизам, градежништво и заштита на животната средина, при што ветена ни е помош. Исто така, планираме да го уредиме и Градскиот парк, кој некогаш беше гордост на битолчани, а сега се наоѓа во незавидна состојба. Наша цел е паркот да го уредиме по европски терп: со многу цвеќиња и зелени површини, клупи за одмор, многу детски играчки...

Голем број од новинарските прашања се однесуваа за тоа дали новата градска управа ќе преземе нешто за подобрување на крајно тешката состојба во

Градоначалникот
Силјан Мицевски

која се наоѓа битолското стопанство.

- Веднаш по новата година, - истакна Силјановски, ќе бидат формирани сите комисии на Советот на Општината Битола со што ќе се создадат услови за успешна работа на Собранието. Приоритна задача на Советот ќе биде заживување на стопанството. Во таа смисла, веќе се направени првите чекори. Имено, се вложуваат напори на „Фринко“ да му се обезбедат обртни средства толку потребни за нормално одвивање на производствениот процес. Имено така, со помош на Министерството за развој, се вложуваат напори за отпочнување со работа на фабриката за кожи, како и на некои други битолски капацитети. Напоредно со тоа, се бараат и нови пазари за пласман на битолските стопански производи. Во оваа смисла, водени се и конкретни разговори со турскиот амбасадор (кој неодамна ја посети Битола). Во текот на април се планира стопанска делегација од Битола да го посети зратимениот град Бурса, при што, се очекува да бидат склучени и конкретни договори за стопанска соработка.

На новинарското прашање дали е избран главен архитект на Битола, градоначалникот Силјан Мицевски го даде следниот одговор:

- Главниот архитект е многу значајна функција. Уште повеќе, ако се знае дека Битола изобилува со прекрасни стари зданија и во која се застапени речиси сите видови архитектура. За да се сочувава ова непроценливо богатство, на градот му е потребен искусен и проверен стручњак. Ние сè уште трагаме по таков човек. Дали тој припаѓа на некоја партија или не, најмалку е битно. Многу побитно ни е тој да е добар стручњак и да сака да работи. Веруваме дека најсекогаш ќе најдеме таква личност. Во соработка со Советот, во кој има доста квалитетни стручњаци, верувам дека главниот архитект ќе даде голем придонес во разубавувањето на Битола.

Љубопитните новинари на градоначалникот му поставија уште голем број интересни прашања од кои ги издвојуваме: Дали ќе следува „освежување“ во битолските јавни претпријатија и дали ќе се воспостави ред при вработувањето?

- Нашата основна цел на сите им е добро позната: да имаме поубав и почист град. Тоа значи дека нема да дозволиме градот да ни биде јавна депонија. Ако некој од раководителите на јавните претпријатија не си ја врши работата, нормално е дека ќе биде сменет. Што се однесува до проблемите околу вработувањето и големата невработеност, ќе настојуваме овој сериозен проблем да го решаваме во рамките на нашите можности. Пред сè, ќе се залагаме за поголем ред при вработувањето, - рече градоначалникот Мицевски.

На крајот и едно видување на градоначалникот околу воведувањето на местен самопридонес, пред сè за решавање на проблеми од комуналната сфера:

- Самопридонесот е добра работа, но тој се воведува во средини во кои луѓето имаат добар стандард и, пред сè, пари. За жал, ние не сме таква средина. Во услови кога голем број од вработените нередовно земаат лични доходи или земаат плати во бонови, нема никаква логика за воведување на местен самопридонес. Како општина, треба да бараме други извори за решавање на проблемите. Верувам дека средства ќе се изнајдат и дека проблемите постапно и успешно ќе се решаваат.

Градоначалникот Силјан Мицевски на битолчани им ги честита новогодишните и божиќните празници со искрени желби за добро здравје, среќа во работата и успех во животот. Во пораката до битолските граѓани, Мицевски, покрај другото, истакна:

- Со оглед дека оптимизмот е наша одлика, веруваме дека нашиот град во новата година стопански ќе биде уште поразвиен, културно поиздигнат, инфраструктурно поизграден, туристички попривлечен, спортски познат и

надополнет со нови конзуларни претставништва. Веруваме дека нашиот град ќе биде и почист и поубав. Сето тоа можеме да го оствариме со заеднички сили. Инаку, - рече тој, мојата градоначалничка функција ќе ја извршуваам волонтерски.

Изборот за градоначалник на Битола Силјан Мицевски го прослави со шампањско и опкружен од својот многуброен изборен штаб кој во деновите на изборите работеше денонокно. Во прославата на големата победа беше вклучено и потесното семејство на новиот градоначалник. На свеченоста присуствуваа и голем број битолски новинари, кои во оваа урнебесна атмосфера ги направија и првите интервјуа со новиот битолски градоначалник. Добро расположен и љубезен кон сите, градоначалникот на Битола Силјан Мицевски за средствата за информирање ја даде следната куса изјава:

- Најнапред сакам да изразам голема благодарност кон сите граѓани на Битола, а посебно кон оние што го дадоа својот глас за мене, за довербата што ми ја укажаа. Пресреќен сум што победив во изборната трка за градоначалник на најградскиот град на Републиката. Меѓутоа, уште веднаш сакам да истакнам дека победата не беше ниту едноставна, ниту лесна. Имав солидни противкандидати кои лесно можеше да се случи и тие да победат. Изборот за градоначалник за мене претставува посебна чест, но и голема обврска. Со помош на новоизбраниот Совет на Општина Битола и, се разбира, со помош на граѓаните ќе настојувам да ја оправдам довербата што ми се укажува. Тоа значи дека нема да отстапувам од моето предизборно мото дека Битола ми е најбитна...

Силјан како
градоначалник и
Виолета на прием

Дел од
политичката
активност

Дел од
политичката
активност

ПОЛИТИЧКИ АНГАЖМАНИ

Политиката некогаш е предизвик, некогаш избор, некогаш сплет на околности или можеби судбина...

Силјан Мицевски во политичките води впловил во 1990 година. При партиското преструктуирање, кога и СДСМ доживуваше внатрашни промени и различни комбинации. Како еден од поактивните, доста плоден и уважен од членовите, името на Силјан било ставено на списокот за пратеници во Собранието на Република Македонија од битолскиот крај.

Немал ниту лични интереси, ниту други поводи да бара или да се нуди за да влезе во политиката. Тој ја имал првата, многу силна позиција на директор на ГП „Пелистер“ и не му требале дополнителни обврски кои ќе влијаат на купот задолженија и доброто менаџирање со фирмата. Неговата парола, сепак била дека кога се гради држава, секој треба да помогне колку што може, колку што има капацитет, сила и моќ.

Силјан Мицевски вели дека се залагал пратеникот од Битола да биде од земјоделскиот сектор, од Пелагонија. Од нивите, од лозјата. Човек кој ќе ги знае работите и ќе се бори за доброто на сите. Така, Вељо Тантаров избил меѓу приоритетните имиња.

Во 1996 година со Законот за локална самоуправа се наметнала потребата и градоначалник да биде со посебни услови и со поинакви ингеренции.

А, за тоа се самокандидирал Мицевски. Ни случајно. Во тоа време со министерот за економија бил во посета на Кина. Кога се враќал со делегацијата, циклусот за евидентија на кадри, на можни кандидати, била завршен. Меѓу шестмина е и неговото име. Инаку, никогаш не бил заинтересиран за таа функција. Други ја пикирале и правеле сї за да се најдат на изборната листа.

Откако биле одржани некои средби, откако и од лидерот на партијата ја добил целосната поддршка и тоа безрезервно, тогаш ја прифатил кандидатурата. Се тргнало во голема и добро организирана кампања. Кога ќе се фател на оро, сакал да го игра до крај.

Томе ?? и Дејан Ристевски биле респектирани противници, ама кога ќе се дојде до соочување со народот, тогаш гласачите се тие кои избираат или ги враќаат кандидатите таму од каде што дошле.

Циле убедилво победил на изборите со 8.000 гласови и станал прв градоначалник на Битола во ноовата држава Република Македонија.

Победата била извојувана и претстоела работа. Претстоела реализација на ветувањата и програмските цели и задачи. Уште во предизборието не еднаш го прашувале зошто ли оди во политиката кога ниту поголема плата ќе има, ниту оди за поголем комфор или бенефиции. Но, тој одговарал дека оди да му помогне на својот народ и да стори највеќе што може за неговиот град. Така им одговарал на приятелите, на познатите или непознати сограѓани кои му ги поставувале овие прешања. Четири години не земал плата од буџетот, туку платата која му следувала побарал да биде разделена на работниците. На крајот заминал со чиста совест, а државните пари и не ги чепнал.

За сработеното како прв човек на Битола кој дошол на тоа место без лажни ветувања, фактите ја зборуваат вистината. Тие биле показателите - што ветил, што оставил за себе, колку сторил за својот град. Задоволство му било да каже дека направил доста со неговите соработници. Видлив бил и е Широк Сокак - фасадите биле започнати и продолжени, проектот околу попложувањето на шеталиштето и уредување на Градскиот Парк. Ако во други места цената била 28, каде нив квадратот го попложиле за 13 германски марки, асфалтирале патишта, интервенции имало на водоводот и други зафати, според парите колку што ги имале, а ГП „Пелагонија“ без пари ги дала машините.

Се работело на инфраструктурни објекти и на низа други места. Пријатно е и денес кога среќава луѓе, па и пријатели кои, поздравувајќи го, велат дека требало уште еден мандат да бил градоначалник, бидејќи доста работи тргнале на арно.

Кога му завршил мандатот, тој бил единствен кој го поканил целиот дипломатски кор во големата сала, сите позначајни имиња, значајни директори,

Мићевски меѓу членови на СДСМ

стари и нови советници. Сакал да го споделат заедно збогувањето со главната градска функција, зашто низ Битола за тие години поминале многу делегации, многу личности од земјата и светот од политиката, бизнисот, културата и спортот. Пригода била тоа на опуштена атмосфера да се прикаже и да се размени по некој збор, односно да се слушнат идеи, да се понесат спомени. На иста маса седеле со францускиот амбасадор кој му пружил рака и му честитал за постигнатото.

Од политиката никогаш Циле не се оттргнал, како и што се осема пак и не је „предал“. Свртувајќи го листот, се проследува онаа страница на која се испишани трајните вредносни потези - човеколъбието, добродетелството, хуманитарите активности и многуте донацији. Не се правело тоа за „ловење“ поени или за ловорики, ами доблест е да се помогне на својот род, на знаени и незнаени поединци, организации и клубови низ најразлични форми, канали и начини.

Помагал и ќе помага колку и додека може на испружената рака и многоуте барања, оти е тоа горделивоsaldo на човековата душа. Ме информираше дека уште од првото вработување, од првото печалење па до денес, останал со онаа народна филозофија дека колку повеќе човек дава и помага, толку повеќе со тоа и си олеснува себеси.

Васил Тупурковски
- Циле и Силјан
Мицевски - Циле

Легенда

Легенда

ПАТУВАЊА, ДЕСТИНАЦИИ, ХОБИ

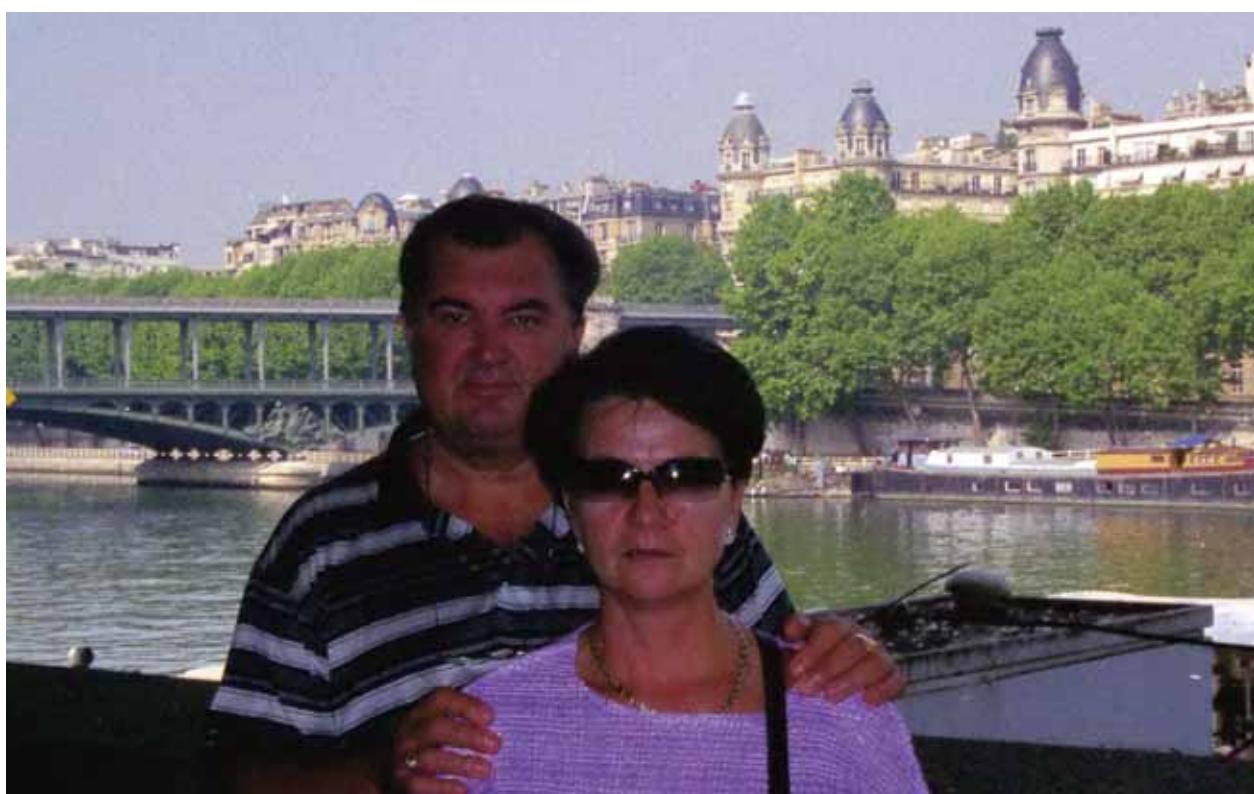
Патувањата уште од младите години останале пасија, желба и немира заради трагањето по нови светови, откривањето нови убавини, земји, обичаи, традиции, бои и раси.

Тоа се нови задоволства и предизвици, кога го спакувате фуферот и заминете во позната или во непозната дестинација.

Циле патувал, патува и ќе патува оти допрва има места кон кои сакаат да заминат со неговата поубава половина, Виолета, која исто така е тандем за патувањата.

Но, Мицевски речиси и да не ја остава празна патната торба и како спортист од едната до другата турнеја, гостување, турнир или пак потоа на состаноците на управните формации на сојузните, како функционер и делегат.

Се присетува на оние долги релации кога со репрезентацијата на екс-Југославија гостувале во Русија. маршрутата била Белград-Москва-Тбилиси.

Легенда

Од посетата на
Кина

Легенда

Една недела за натпреварот во Тбилиси, а три-четири дена во Москва. А тие турнири обично биле во декември кога и аранжмантите таман можело да се поврзат и спојат со дочек на нова година во Русија, што било и останало да се памети како вистинско неповторливо славје во главниот град на голеамта земја.

И не може да се добројат сите места кои Циле ги поминал со спортот, со бизнисот, со другари и пријатели, со сопругата Виолета.

Но, секако поинаква е шемата, подруги се глобротерските патеки и дестинации кога на нив и кон нив патува парот Мицевски. Во последно време, Виолета и Циле практикуваат зимските дни да ги поминуваат во потоплите краеви од другите континенти, онака за своја душа.

Особено не се за седење дома, туку за долго патување пред и по новогодишните празнични недели кога тие заминуваат надалеку и не само тогаш, се разбира. Ги прокрстариле Мајами, Хаваи, Дубаи, Малезија, Тајланд, Сингапур, Куба, Тунис, Израел. Биле и во Турција, Италија, Франција, Русија, Албанија, Бугарија, Унгарија, Чешка, Грција, Германија, Ерменија, Англија, и други земји на различни континенти.

Тоа се незаборавни посети, прошетки, средби, помини, летувања или зимувања. Вистинско духовно богатство и психо-физички релаксации бидејќи насекаде пронаоѓаат нешто ново, непознато, интересно, необично, убаво, уникатно, наповторливо.

Виолета и Силјан ќе патуваат секогаш. Тоа е нивната животна филозофија, реалност и хоби: тоа е нивото задоволство кое ги исполнува. Зашто, зтанува збор за море од настани, од фото сесии, од филмувани стории и, сî заедно, од незаборавни спомени. Затоа велат, ќе патуваат, ќе откриваат нови светови или ќе им се враќаат на оние убавини кои со своите волшебства и не може да не те мамат за повторно видување. Да, куферите се подгответи... !

Срдечно со
претседателот
Глигоров

ДЕЛЧЕВИТЕ ИДЕАЛИ - ИНСПИРАЦИЈА И ПАТОКАЗ

Според пишувањето на „Битолски весник”, од 5 декември 1977 година, на 3 февруари се навршиле 125 години од раѓањето на македонскиот револуционер и идеолог Гоце Делчев. По тој повод во големата сала на Домот на културата се одржала свечена академија на која за животниот пат и револуционерното дело на великанот на македонскиот народ реферат поднел Силјан Мицевски, градоначалник на Битола. Откако потенцирал дека Делчев се вбројува во плејадата сонцељубиви Македонци-револуционери и визионери кои со своето дело, со голема јасност и определеност многустррано ја затемелија нашата денешница, Мицевски истакнал:

- Гоце Делчев своето револуционерно кредо го изгради врз прогресивната мисла на своето време, како и врз сопственото проникнување и сознавање на исконските копнени и стремежи на македонскиот народ за слобода и подобар живот. Неговиот светоглед е проткаен со длабок хуманизам. Гоце се експонира како константно динамична личност на македонската револуционерна арена. Активирајќи се, тој со невиден полет ја засили дејноста на македонското револуционерно национално-ослободително движење. Неговите идејни подвижници од македонското национално-ослободително движење, како и наредните генерации прогресивни македонски револуционери, ги прегрлија неговите идеали како свои. Делчевите идеали се наша испирација и патоказ, пренесе „Битолски весник“ дел од атмосферата и пригодната реч од градоначалникот Мицевски.

Легенда

РЕСПЕКТИ ГРИЖА ЗА БИТОЛА

III о повод 4 Ноември, Денот на ослободувањето, градоначалникот Силјан Мицевски даде интервју за „Битолски весник“: (03. 11. 1999 година)

- За разлика од претходните години овојпат ја имаме поголемо значење на прославата. - Инвестиционата активност во нашата држава е веќе започната, а тоа е добра можност да профункционира градежништвото и другите стопански гранки. По сите прашања со Советот имаме консенсуз. - Верувам дека како

Активност на
Силјан Мицевски
како
градоначалник

сограѓани можеме да направиме повеќе за својот град, вели градоначалникот Мицевски.

* Господине Мицевски, Битола слави 55 години од своето ослободување. Како вие го доживувате овој ден? Како ќе биде одбележан овој јубилеј?

Силјан Мицевски: 4 Ноември го доживувам како еден од позначајните датуми во историјата на нашиот град, дотолку повеќе што оваа година е јубилејна, 55-годишнина од ослободувањето на Битола. Покрај доделувањето на 4-ноемвриската награда и ноќната атлетска трка, за граѓаните ќе биде одржан и свечен-јубилеен концерт на групата „Боеми“ со поголем број нивни гости, познати естрадни уметници. Прославата на јубилејот ќе биде удостоена и збогатена и со присуството на повеќе делегации од нашите збратимени градови.

* Битолското стопанство последниве години, за жал, е во голема стагнација. Како вие гледате на идните можности за развој на Битола?

С.М.: Битолското стопанство е во незавидна ситуација подолг период, поточно од почетокот на транзицијата на општествениот капитал. Завршувањето на сопственичката трансформацијата треба да се случи во првата половина на идната година. Мислам дека тоа е еден од клучните услови за да можеме нормално да се рестартираат капацитетите, кои покрај транзицијата, беа погодени од блокадите на границите и војната вососедството. Познавајќи ја

Признание
за Силјан

кондицијата на тие капацитети се надевам дека нема да биде далеку денот кога ќе можеме да бидеме сведоци на нивното рестартирање. Инвестиционата активност во нашата држава е веќе започната, а тоа е добра можност да профункционира градежништвото, кое ќе може да повлече во производствен циклус и повеќе други стопански гранки.

* Од вашиот избор за градоначалник досега остваривте голем број меѓународни контакти. Кој е непосредниот ефект од тие контакти за Битола?

С.М.: Од почетокот на мојот мандат до денес за Битола пројавија голем интерес странските амбасадори и други странски авторитети. Ние се потрудивме колку што е можно да ги доближиме и запознаеме со Битола. Во овој период се зголеми и бројот на збрратимени градови. Неодамна се збрратимивме со Плевен од Бугарија, а на 11-ово месец ќе биде потписан и меморандумот за збрратимување со градот Јаши од Романија. Во петокот потпишавме протокол за прекуграницна соработка со Корча од Албанија и Кожани од Грција. Ги одржуваме и прошируваме и традиционално добрите односи со порано збрратимените градови, па може да се каже дека ваквата наша активност и соработка заслужува висока оценка.

* Колку сте задоволни од работата на јавните претпријатија и од соработката со раководителите во тие претпријатија, ако се знае дека раководниот кадар во нив може да избран и поставен од Советот, но само со ваш предлог?

С.М.: Во локалната самоуправа на Битола во текот на изминатите три години имаше доста турбуленции, а се одржаа и вонредни локални избори за Советот. Јас уште тогаш, кога еден период ја имав улогата и на совет и на градоначалник, кажав дека нема да поставам на своја рака раководен кадар во локалните јавни претпријатија, туку тоа ќе ја добијат довербата на граѓаните. Така и се случи, па партиите од позицијата дадоа свои предлози, а јас им дадов доверба. Очигледно е дека денес во некои од тие јавни претпријатија работите не одат најдобро. Тоа го знае битолската јавност. За секое решение, кога се оди на некакви промени, нужно е прво одредени работи да се артикулираат. Јас се надевам дека управните одбори ќе си направат свои оценки. Во зависност од оценките, ќе следат и наредните потези, на Советот и моите.

* Каква е вашата оценка за соработката со Советот на Општината?

С.М.: Независно што градоначалникот и Советот имаат различни функции, ние имаме иста цел, а таа е да бидеме во функција на граѓаните. Сметам дека досега и Советот и јас како градоначалник бевме во функција на граѓаните. За реализација на актите во локалната самоуправа нужно е да постои соработка во нашите активности. На мое големо задоволство соработката со Советот досега по сите прашање имаме консенсуз.

* Дали како градоначалник сте задоволни од досегашниот ваш ангажман?

С.М.: Од својот досегашен ангажман и сум задоволен и не сум задоволен. Не сум задоволен што ние како општина добиваме малку средства и, аналогно на тоа, сосема малку можеме да ги задоволите интересите на граѓаните. Но, задоволен сум што со толку малку средства, сепак, многу работи направивме.

* Што вие би им забележале на битолчани како ваши сограѓани?

С.М.: Немам некои посебни забелешки. Верувам дека како сограѓани можеме да направиме повеќе за својот град, ако пројавиме поголема грижа за хигиената во Битола. Никој не може толку да исчисти колку што ни, граѓаните, можеме да извалкаме. Битолчани треба да водат поголема грижа и за зелените површини, со еден вид самозаштита.

ДОНАЦИИ И АМБИЦИОЗНИ ПРОЕКТИ

На Новогодишната средба на градоначалникот Силјан Мицевски со новинарите, одржана на 12 јануари 2000 година, меѓу другото, истакнал:

- Реставрирањето на старите фасади на Широк Сокак и негово реновирање е дел од плановите за 2000 година, најавил градоначалникот Силјан Мицевски на традиционалната новогодишна средба со новинарите, што се одржала на 27 декември во неговиот кабинет. Според него, веднаш по празнициве, Советот за архитектура ќе ги разгледал готовите проекти и веќе во март ќе се распишеле тендерите за конкретна реализација. Проектот бил реално остварлив, уште повеќе што за таа цел биле обезбедени пари, рече Мицевски. Како причина за одложување на реновирањето на Широк Сокак што требало да се направи претходната година, Мицевски ги навел претседателските избори, зашто му било сугерирано да не се започнува со проектот заради можните политички конотации и поврзување со нечија изборна кампања.

За таа година градоначалникот предвидел завршување на реновирањето на паркот. Дотогаш, во него биле вложени околу еден милион марки, рекол Мицевски и притоа им забележал на битолските стопанственици дека не пристигнал ниту еден денар донација, со исклучок на неговата фирма ГП „Пелистер“ која ги изработила бетонските огради. Во 1999 година, Битола добила 100.000 долари од Норвешка за проектот „Чиста и зелена Македонија“ и во 2000 година се очекувала уште една донација која била планирана за еколошко облагородување на градот.

- Ќе има и модернизација и компјутеризација на локалната самоуправа со донацијата од Европската заедница од околу 100.000 марки, потоа реконструкција и доизградба на ободниот канал на Баирот со донација од грчката агенција ETA, во висина од 10 милиони драхми.

- Годинава Битола ќе ја кандидираме за „културна престолнина на Европа“. Кандидатурата ќе ја поднесеме до европските институции и ќе лобираме за тоа кај сите амбасади на странски држави во државата, рекол Мицевски.

ПОГОЛЕМ ЈАВЕН РЕД

Во организација на првиот човек на Битола, г-динот Силјан Мицевски, на 23 февруари 2000 година се одржал состанок со државните и општинските органи во чија надлежност се јавниот ред и мир, комуналната хигиена и сообраќајот во градот. На состанокот во малата сала на Собранието присуствуваше републичките и општинските инспектори (по разни дејности), претставници на полицијата, претседавачот и секретарот на Советот, главниот архитект и преставници на „Транскоп“ и Здружението на такси-превозниците.

Од страна на полицијата биле презентирани податоци за активностите кои биле преземени и требало да се преземаат за одржување на јавниот ред и мир, при што како главен проблем и причина за реакции на граѓаните биле наведени работењата вон дозволеното ноќно работно време на кафеаните, кафулињата и другите угостителски објекти.

Како проблем и од полиција и од пазарната инспекција бил споменат и недефинираниот статус на уличните продавачи. Здружението на такси-превозниците апелирало да се оспособат такси-паркиралиштата и да се отстранат дивите такси-превозници.

На состанокот била промовирана и новоформираната комунална инспекција на градот, која своите дејности требала да ги усогласи со постоечките републички инспектори. Била изразена верба во поголемата ефикасност на инспекциските служби во услови кога взајмно можеле да делуваат опшинските со, од порано постоечките, републички инспектори.

Од страна на секретарот на Советот, Бошко Китановски, биле изнесени факти дека локалната самоуправа ги има донесено сите неопходни одлуки за успешна и непречена работа на општинските инспектори за комунална дејност, патишта и патнички сообраќај.

На состанокот не биле присутни претставници на Основниот суд, но можело да се каже дека повеќето од републичките инспектори по повеќе дејности, па и полицијата, доста поплаки испратиле на сметка на неажурноста на судот. Тие нагласиле дека нивната работа и позиција станувала беспредметна ако не функционира правната држава и ако прекршилелите не ја добијат благовремено заслужената казна.

Дел од „ловот
на вештерки,
во судницата

Ослободителен
акт за Силјан и
Виолета Мицески

ЛОВОТ НА „ВЕШТЕРКИ“ ТРЕБА ДА ПРЕСТАНЕ

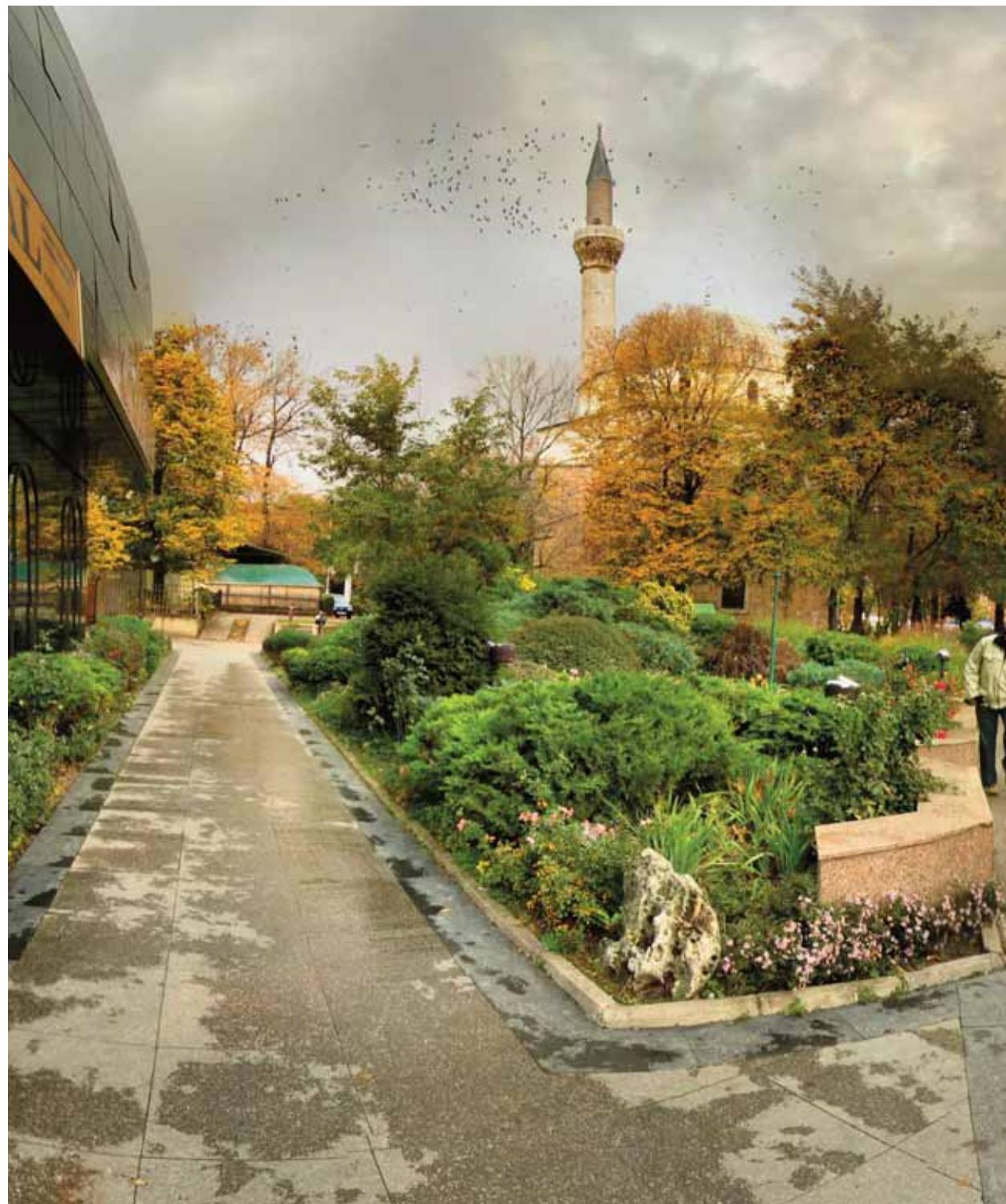
Настаните и случувањата околу аферата ТАТ, сакале или не, предизвикаа големи последици и се одразија во сите сфери на животот. Темата беше актуелна, луѓето беа засегнати и загрижени, тоа брше факт, но мораше да се работи и да се остави на надлежните да работат и да го кажат своето. Страшни притисоци се вршеа врз сите што беа на било каква функција и беше се претворило во вистински ..лов на вештерки“, но не се знаеше кому тоа му користише и по чиј налог се правеше сето тоа.

Еден од заегнатите функционери околу аферата ТАТ беше Силјан Мицевски и неговата сопруга Виолета. Во врска со тоа, Силјан, како градоначалник, за медиумите, на 19 март 1977 година, ја даде оваа изјава:

„Не сум бил ниту штедач на ТАТ, ниту пак сум имал потреба за позајмици од таму. Тоа што сака да ми се импутира е тенденциозно, но се прашувам што е толку страшно да се биде штедач, а особено е интересен податокот дека токму тие кои најмногу ги интересира дали сум штедач или не и целата теза за мојата наводна замешаност со оваа штедилница сакаат да ја базираат токму врз тоа се штедачи на ТАТ, што јас не им го земам за грев. Впрочем, според нивната теза, ако си штедач на ТАТ си криминалец и можат ли така да се етикетираат сите овие штедачи кога се знае дека тоа беше штедилница со сите потребни дозволи за работа, со одобренија добиени и под контрола на Народната банка на Република Македонија. Ако имало пропусти во нејзиното работење треба да одговора некој од таму, а не граѓаните и ние кои сме на истурени позиции во овој град, а единствена вина ни е што е штедилница од Битола. Се шпекулира дури и дека со парите од ТАТ е финансирана и мојата кампања за градоначалник, што абсолютно не е точно и под морална и кривична одговорност најодговорно тврдам дека од оваа штедилница ниту денар не е даден за таа цел!“

Деновиве, како што веќе е познато, поради тоа што Соња Николовска е член на Советот, претставниците од Либералната партија побараа таа да даде оставка од својата функција, а своето идно доаѓање го условија со тоа. Морам да кажам дека јас пред нив побараав оставка од Николовска, но треба да се знае дека таа во моментот не може од објективни причини ниту да дојде, ниту да поднесе оставка. Впрочем, сè до моментот додека не биде потврдена нејзината вина и не биде осудена, само поради квалификацијата „основано сомневање“ не можеме ние да пресудуваме за тоа. Засега, овластено лице од Советот ќе разговара со нејзините адвокати, а сè што ќе значи нови и идни сознанија благовремено ќе ѝ бидат презентирани на јавноста.

За жал, не се застана само на ова, туку против Силјан и Виоела Мицевски беше покрената кривична постапка со притовор, Меѓутоа, по објавата на Кривичниот совет на Основиот суд - Битола дека истрагата против брачната двојка Силјан и Виолета Мицевски, а во врска со евентуалната нивна вклученост во аферата ТАТ, беше завршена, во попладневните часови на 18 април 1977 година, брачната двојка Мицевски беше ослободена од притвор. Оваа брачна двојка во битолскиот затвор поминала 22 дена, а од слобода се бранела откако претходно положила кауција во висина од 750.000 германски марки (во недвижен имот).

Битола

Инаку, Кривичниот совет на Основниот суд - Битола, под претседателство на судијата Тодорка Шишкова, заседавал на 18 април, а во врска со несогласувањето помеѓу основниот јавен обвинител Панче Пејовски и истражниот судија Слободанка Баковска околу прашањето: дали истрагата против брачната двојка Мицевски да се дополни и со сослушувањето на Бошко Иљовски, кој живее и работи во Германија, како сведок или не. По разрешувањето на оваа дилема, брачната двојка Мицевски беше пуштена да се брани од слобода.

Факт е дека сî што правеше Основниот суд од Битола беше незаконско и со кршење на правата на обвинетите, утврдени со Уставот и со Законот за кривична постапка. Тоа се вели во поднесокот од обвинетите Силјан и Виолета Мицевски упатен до Основниот суд во Охрид, со кој се бара да се поништат сите истражни дејствија и акти на Основниот суд во Битола, заради пристрасно водена постапка.

Мицевски во поднесокот навеле дека со решение на Апелациониот суд од Битола за постапување по кривичниот предмет на Основниот суд во Битола против нив, определен бил Основниот суд во Охрид и тоа заради фактот дека скоро сите судии биле штедачи на штедилницата ТАТ. Со тоа, се вели во поднесокот, судиите добиле статус на оштетени лица. Дури, оштетено лице, според нив, бил и истражниот судија Слободанка Баковска која имала влог во ТАТ, што е „*апсолутна пречка за вршење на судиската функција што ја исклучува од постапувањето како истражен судија*“.

Во поднесокот биле наведени законските основи на барањето за поништување на истражната постапка против обвинетите Мицевски, така што било речено дека интересот на истражниот судија како оштетен во истиот случај претставувал личен интерес, што, од друга страна, се претпоставувало лошо расположение на судијата кон обвинетите. Тоа Мицевски го почувствуваше со прифаќањето да се води истрага за сî и сешто, а притоа да бидат обвинети за други дела, неосновано да се притворат и како видни граѓани да се омаловажат, се вели во поднесокот... Може да се заклучи дека таму постоеле, пред сî, лични, а најмалку правни причини, тврдеја тие.

Одбраната на Мицевски предложила сите записници од испитувањето на обвинетите и од сослушувањето на сведоците и наодите на вештите лица, да се прогласат за ништовни, да се издвојат од списите на предметот, да се запечатат во плик, а да се спроведе нова истрага од истражен судија од Основниот суд од Охрид.

Исто така, се укажало дека сопружниците Мицевски се заинтересирани за што побрзо завршување и мериторно судско одлучување, зашто се убедени дека не се виновни.

Инаку, според мислењето на Васко Георгиевски, адвокатот на Мицевски, рекол дека по укинувањето на притворот следи и ослободување од обвинението, со што конечно ќе се докаже дека брачната двојка Силјан и Виолета Мицевски е невина, кое потоа и се реализирало.

По пуштањето од притвор, битолскиот градоначалник беше пречекан со овации од поголема група граѓани, меѓу кои се наоѓаа вработени во ГП „Пелистер”, претпријатие кое Мицевски успешно го води повеќе години, членови на СДСМ, партија во која членува и Мицевски, спортисти, како и голем број други граѓани на кои добро им се познати заслугите на Мицевски за развојот на Битола. Без друго, оваа поддршка од граѓаните придонесе Мицевски да ги пребрodi траумите што ги доживеа во тоа време. Веднаш потоа, од 25 април 1997 година, тој им се врати на должностите директор во ГП „Пелситер” и градоначалник на Битола.

БЛЕСКОТ НА БИТОЛА СО ЛОКАЛНАТА ВЛАСТ 1996-2000 ГОДИНА

Cумирајќи ги четирите градоначалнички години во периодот 1996-2000 година, првиот човек на Битола, Силјан Мицевски, меѓу другото, рече:

Периодот од последното тромесечие на 1996 година во нашата држава се карактеризира со тоа што за прв пат во нашата историја се организирани, односно одржани, локални избори, каде граѓаните непосредно го дадоа својот глас, а со тоа и мандатот на луѓето што го сочинуваат првиот Совет на Општината. На овие избори ми беше доверен мандатот во наредните четири години да бидам градоначалник на Битола.

Сакам да ја искористам оваа прилика и од ова место да ја упатам мојата голема благодарност до оние граѓани на Битола што ми ја дадоа довербата и, уште повеќе, што за време на целиот мандат ја уживав нивната поддршка.

Почетокот на мандатот беше во духот на исполнување на дадените ветувања за време на кампањата. Бидејќи превземањето на функцијата се совпадна со новогодишните и божиќните празници, градот како никогаш дотогаш блескаше. Беше единствен во нашата држава по примерот на западноевропските градови и како да ја најавуваше иднината за поубаво живеење во него.

Но, за жал, уште во првата етапа, веднаш по превземањето на мандатот, во градот се случи најголемата загатка насловена како ТАТ. ТАТ како танеж со многу трауми оставил далекусежни последици во градот. Афера, конструирана и димензионирана, во многу нешта. Им послужи на „недораснатите“ да направат заговор, зашто посакаа да го запрат растот на градоначалникот на Битола и тоа преку непочитувањето на постоечката големина на функцијата градоначалник, измислувајќи притоа мистерија која воопшто не постои.

Но, за жал, звиднувањата се случуваа како што другите сакаа. Предизвикуваа зашеметеност и застрашувачка болка во градот Битола, затоа што вистината за ТАТ многу добро беше скриена и маскирана за јавноста.

Стара вистина е дека на лагата ѝ се кратки нозете. Така, многу брзо се разоткрија „недораснатите“ и веќе на јавноста ѝ стана јасно дека случајот со градоначалникот е чиста политика.

Убеденоста во правдата и правната држава, како и желбата да се успее и да се дознае вистината, ми помогнаа да се извојува победата во процедурата со државата и на тој начин да докажам пред целата јавност колку е прозирна

измамата и заговорот на аферата ТАТ. Оваа последна реченица кажува сî за оние кои сакаат правилно и чесно да ја разберат таа вистина.

Сепак, тоа неметна изолираност од одредени планови, изолираност на некои цели, целосна блокада на работата на новоизбраниот совет на општината Битола за еден подолг период и на тој начин градот се обог во боите на одземената радост.

Тоа беше и причина да се случат новите предвремени избори за Советот на општината. До конституирањето на новиот совет помина подолг период и тоа се случи во април 1998 година, што значи дека овој Совет имаше мандат нешто повеќе од две години.

Во новиот Совет учествуваа своетници од три политички партии и тоа: 10 со-ветници од ВМРО-ДПМНЕ, 7 од Либерално-демократската партија и 6 од СДСМ.

Во оваа пригода сакам јасно да потенцирам дека сите проблеми со кои се скрекававме во тој период не нî поколебаа за остварување на однапред зацртаната цел.

Не го запревме, не го сторнираме оној првиот импулс за поубава Битола. Тој е само одложен за некое време.

Иако извештајниот период го опфаќа периодот од приближно помалку од четири години во суштина, извршувањето на планираните задачи во основа се однесува за период од не повеќе од две и пол години и тоа во прв ред поради опструкциите во првиот Совет и предвремено расписаните втори редовни локални избори во 2000 година.

Во главно, активностите на локалната власт беа лимитирани согласно постојниот закон за локална управа и буџетот.

Сепак, низ паралелата на сите препреки, беа повлечени битни, плодни и далекуперспективни потези за нашиот град, со кое го отпочнавме процесот за враќање на сјајот на Битола. Кога ова го зборувам, пред сî мислам на уредувањето на Градскиот парк, со уредување на комплетна инфраструктура во него, потоа уредувањето на Плоштадот околу Градскиот часовник и Уметничката галерија, уредувањето на коритото на реката Драгор и, како најважен и најактуелен објект, реконструкцијата на улицата Широк Сокак.

Секако оти никој и не треба да очекува дека сјајот на Битола ќе биде вратен во еден мандат. Напротив. Тој процес е отпочнат и треба да се продолжи по тој пат во овој и во наредните мандати. Но, сигурно дека тоа не е сî што е направено на полето на инфраструктурата во градот. Малкумина зананаат дека во овој период е изведена подлога и асфалтирање на над 100.000 м² сообраќајници (улици), изведена е канализација од 3,346 метри и нов водовод од над 2.657 метри цевка. Овие интервенции се направени на 69 улици во градот и 8 локални (селски) патишта.

Вредно е да се напомне дека со пуштањето во работа на новата филтерница минатата година, Битола е еден од ретките градови што го има решено проблемот на водоснабдувањето за наредните 20 години.

Исто така, во почетокот на февруари 1998 година решен е еден долгогодишен проблем на жителите на населбата Баир со изградба на доводниот цевковод од пречник од 200 mm. со кој е решено нередовното водоснабдување на високиот дел од населбата Баир.

Еден од поставените приоритети на своите програмски задачи, уште во предизборната кампања, беше изготвувањето на нов генерален урбанистички план на град Битола. Ова беше императив затоа што стариот урбанистички план веќе во голем дел беше неприменлив, неусогласен со просторниот план на Република Македонија каде Битола се третира како трет регионален центар.

Со носењето на Генералниот урбанистички план како неминовност се наметна изготвувањето на деталните урбанистички планови за градот и селските населби што припаѓаат на општината Битола. За таа цел се пристапи кон изградбата на детални урбанистички планови од центарот кон периферијата на градот.

Во оваа смисла еднакво внимание е посветено како на градот, така и на селските населби. Интервенција во урбанистичките планови е направена во Горно Оризари, Долно Оризари, Братиндол, Лавци, Раштани, Логоварди и Крклино.

Во Горно Оризари изградени се четири дупли монтажни куќи или осум стана за задоволување на потребите на граѓани ко имаат статус на социјално загрозени.

Во изминатиот период вниманието на градскиот архитект на Битола беше насочено и кон изготвување на бројни проекти од значење на нашиот град. Така, директно под негов надзор се изведени главните проекти за нашите најклучни инвестиции како што се проектот за Градскиот парк, Широк Сокак, плоштадот и тоа комплетно со сите фази кои опфаќаат проекти за водовод, електрика, канализација, осветлување, урбана опрема и друго.

Изготвен е Главен проект за канализација на град Битола, како и главен проект за изведување на кајските сидови и партерно уредување со поплочување, осветлување и урбана опрема вдолж реката Драгор, како и многу други проекти кои, убеден сум, ќе се реализираат во наредниот период.

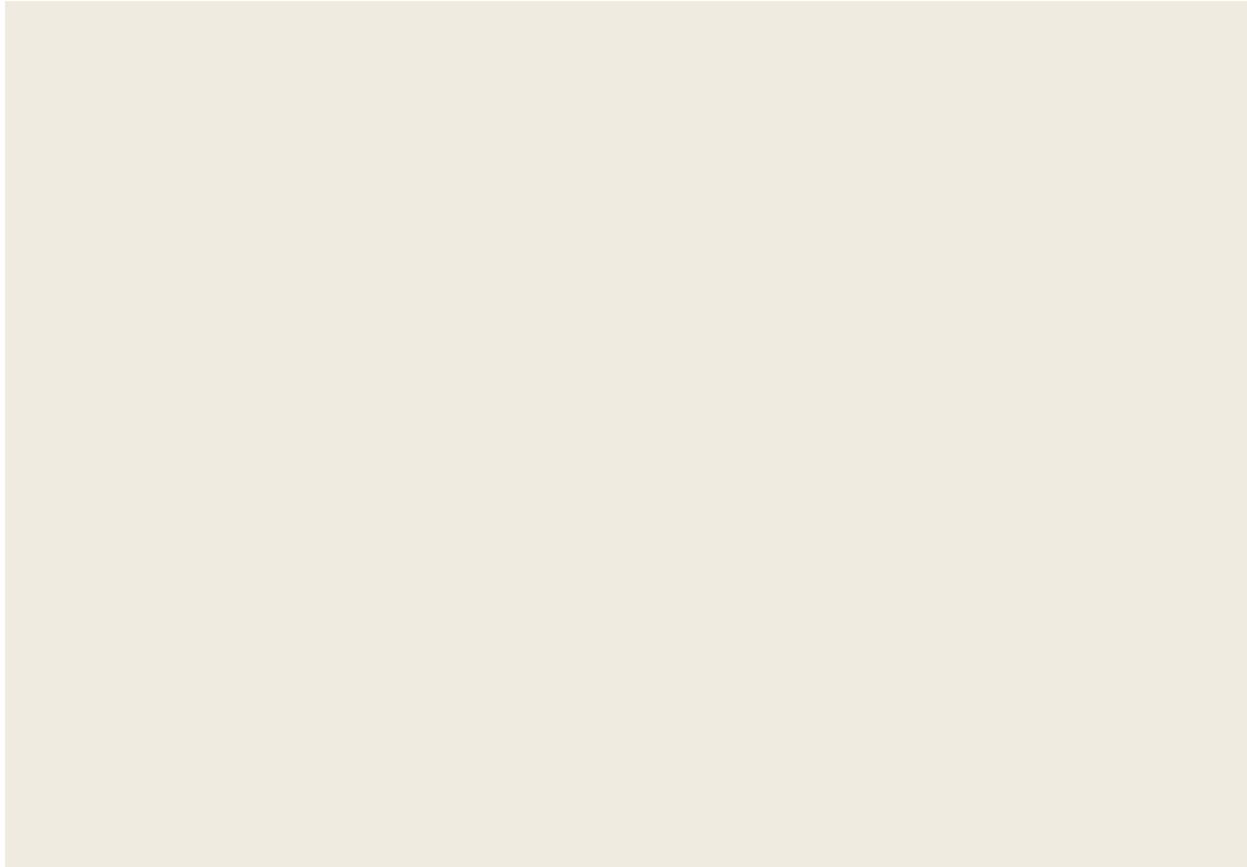
Општо е познато дека во Битола во целиот овој период имаше лимитиран буџет и оттука постојано се јавуваше хроничен недостаток на средства за реализација на програмите. Од тие причини бевме принудени да чукнеме на секоја врата од каде мислевме дека ќе можеме да го дополниме недостатокот на финансиски средства. Од сите тие барања ќе го издвојам последниот проект насловен „За поубава и почиста Битола“ во рамките на проектот „Чиста и зелена Македонија“ од програмата за развој на Обединетите нации од каде добивме донација во вредност од приближно 200.000 германски марки. Овие средства беа употребени за повторно работно ангажирање на 113 невработени лица и обезбедена опрема во вредност од 50.000 германски марки (машини и алати) кои се отстапени на ЈП Комуналец - Битола.

Со оглед на тоа дека ние ја имавме честа да бидеме прва локална власт по донесувањето на законот за локална самоуправа, на нас падна и тежината за изготвување и донесување на сите нормативни акти за нормално функционирање на општината, а се разбира усогласени со постојната законска регулатива.

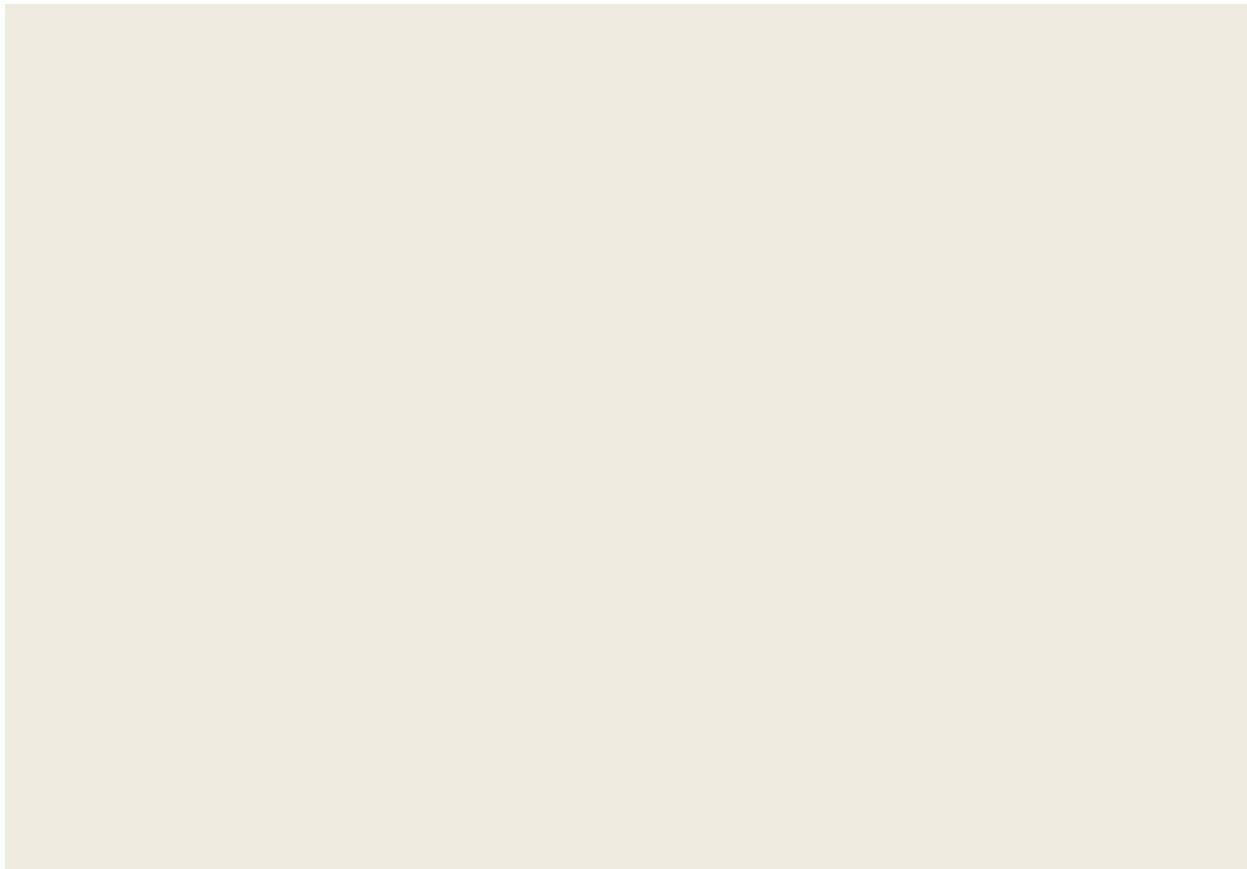
Фактот што од почетокот на мојот мандат па сè до составувањето на овој извештај на нивно барање примив 21 амбасадор од странски држави акредитирани во нашата држава, како и 22 градоначалници од странство, доволно зборува за интересот на странците за соработка со нашиот град.

Во сите тие посети е искористена можноста да се разговара за евентуална соработка на наши заинтересирани субјекти од областа на стопанството, културата, спорот, со еден збор да се отворат вратите ширум за соработка и влез на странски капитал.

Бевме сведоци дека многу такви иницијативи вродија со плод и се реализирани повеќе проекти од разни области. Прекуграницата соработка во изминатиот период во многу ја потпомогна и присуството на многу странски невладини, непартишки организации и фондации чии експерти беа често наши гости.

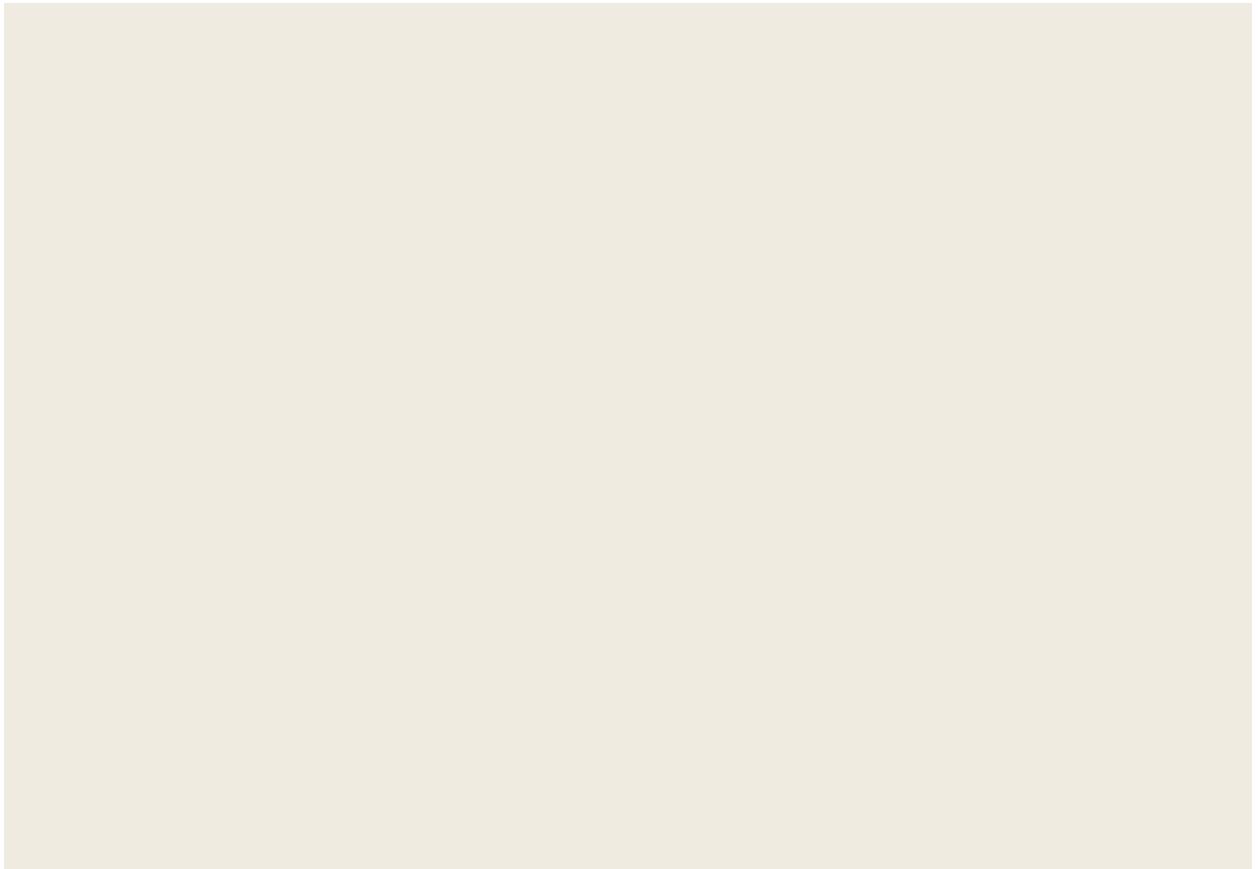

Општината

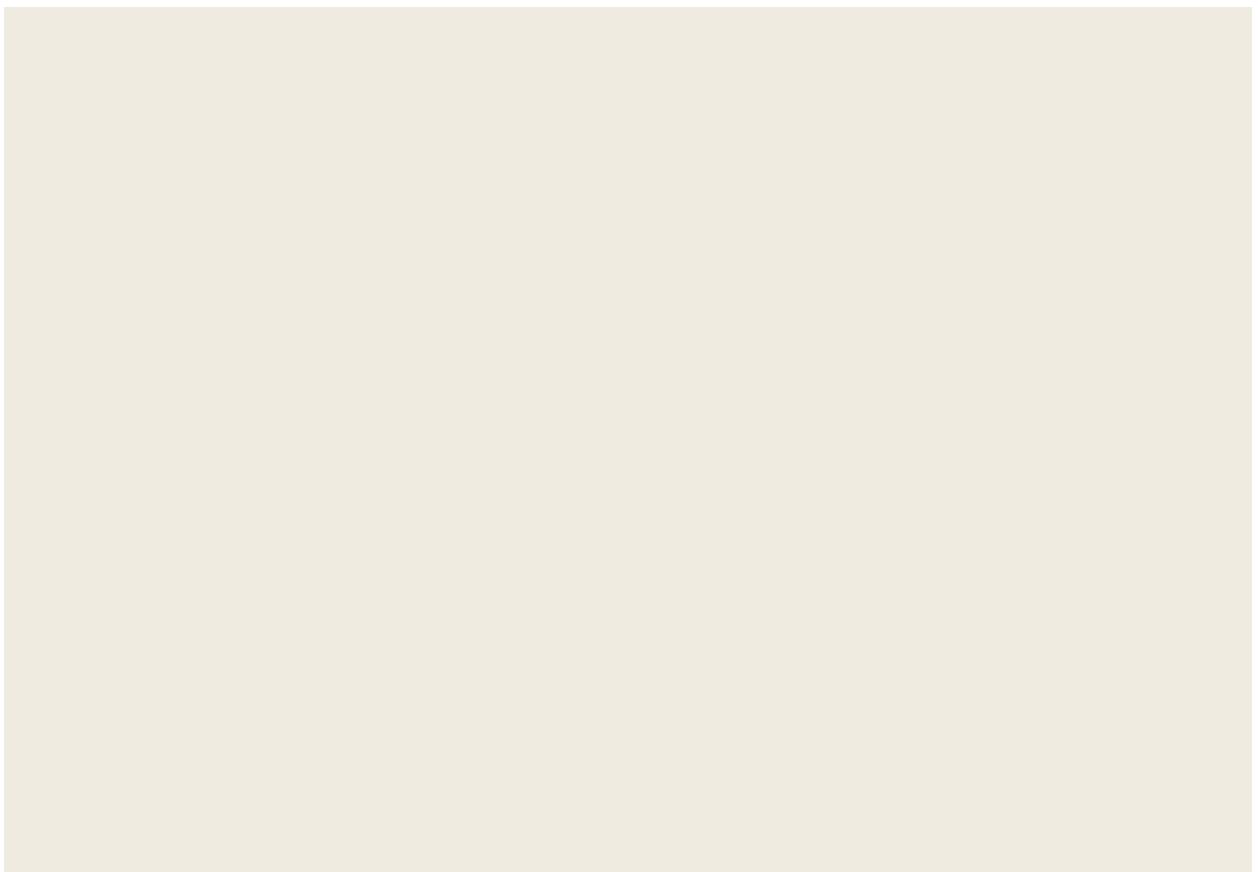

Општината

други нови објекти

други нови објекти

Зградата на
странските
конзулати
во Битола

ВРАЌАЊЕТО НА КОНЗУЛИТЕ

Битолчани и Битола со право се гордеат што нивниот град го носи епитетот конзулски. Покрај Францускиот конзулат, на 17 јули 1998 година на наше големо задоволство профункционира конзулатот на Република Турција, со што и на овој начин се потврди повеќе вековното меѓусебно пријателство. Минатата година беше известен од страна на амбасадорот на Велика Британија во Македонија, господинот Марк Дикинсон, дека неговата влада донеал одлука да отвори Британски козулат во Битола, за која цел бара соодветен простор. Писмо со иста содржина добив и од амбасадорот на Сојузна Република Југославија во Република Македонија, господинот Зоран Јаначковиќ. Но, поради настанатата состојба во соседството, отварањето на овој конзулат беше малку одложено за што верувам дека во скора иднина тоа ќе се реализира.

Кога се зборува за меѓународната активност на нашата општина во изминатиот период, не може да не биде спомната посетата на претседателот на Република Турција, господинот Сулејман Демирел, во октомври 1988 година, кога меѓу другото изрази подготвеност за поголеми донацији во заштитата на културното наследство.

Покрај традиционално добрите односи со досега зратимените градови, во изминатиот период се донесени уште неколку одлуки за проширување на фамилијата на зратимени градови. Така, донесени се одлуки за зратимување со општините: Јаши, Република Романија; општината Сплит од Република Хрватска; Ферара од Италија. Исто така, примена е иницијатива за зратимување со општината Маркам (Торонто-Канада) и општината Марибор, Република Словенија, за кои искрено верувам дека новиот совет ќе ги реализира.

Благодарение на посетите на Епинал, воспоставена е и соработка и со зратимените градови со Епинал, Жанблу од Белгија и Швабишвал од Германија.

Кога зборувам за прекуграницната соработка, не можеме да не посветиме малку внимание на два би рекол, по мислење на многумина, историски документи. Тоа е формирањето на Асоцијацијата на зратимените градови од балканските земји и потпишувањето на Договорот за соработка помеѓу Битола, од една и Корча и Кожани, од друга страна.

Асоцијацијата на зратимени градови од балканските држави е формирана на моја иницијатива и на иницијатива на тогашниот кмет на Плевен, господинот Румен Петков, при заедничката посета на Бурса, Република Турција, за време на нивниот национален празник, во октомври 1988 година. Од идејата до

реализацијата не се чекаше долго. Така, на 26 јуни 1999 година во Плевен е формирана првата Балканска асоцијација на збратимени градови во која, покрај Битола и Плевен, учествуваат уште Едеса (Воден) од Р. Грција, Горњи Милановац од СР Југославија, Бурса од Република Турција и Браила од Романија. Асоцијацијата има статус на правно лице и како таква е регистрирана во надлежниот суд.

Сигурно дека во овој извештај треба да најдат место уште многу активности што се случија во градот. Посебно многуте значајни културни настани со меѓународен предзнак, потоа соработката со разни здруженија на граѓани и женски асоцијации, соработката со спортските организации и месните заедници, грижата за старите, децата без родители, децата со оштетен слух и говор и многу, многу други активности. Нека ми биде простено што поради свечениот караткер на средбата не можам да им посветам поголемо внимание.

Сето ова што досега имавме прилика да го слушнеме сигурно не ќе можеше да се случи доколку не беше соработката помеѓу мене како градоначалник и Советот во целина на едно извонредно ниво каде во најголем дел се води сметка за интересот на граѓаните. На многу пати се потврди моето тврдење дека во локалната власт политика нема. Приоритет треба да бидат градот и интересот на граѓаните.

Такви желби и пораки упатувам и до новите локални власти.

Мислам дека треба посебно да се истакне значењето на медиумите со својата основна определба. Информацијата преку зборот да ја достигне финалната дестинација - граѓанинот како слушател или како читател.

Затоа, мојот збор е зборот благодарност кон сите вас кои го креирате медиумот и кон вашата чест да бидете независни, искрени, веродостојни во употребата на најсилното оружје - зборот.

Легенда

СИЛЈАН МИЦЕВСКИ - ПОЧЕСЕН КОНЗУЛ НА РЕПУБЛИКА СРБИЈА ВО РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

На свечен начин, во присуство на голем број високи гости, на 4 декември, во Битола беше отворен почесниот конзулат на Република Србија, за кој, за прв почесен конзул беше назначен Силјан Мицевски од страна на Владата на Република Македонија, инаку ексградоначалник на Битола и актуелен директор на ГП „Пелистер“ од нашиот град.

Свеченоста на отворањето на новиот, десетти по ред, конзулат во Битола, започна со приемот на амбасадорот на Република Србија во Република Македонија, Зоран Поповиќ, кај градоначалникот Владимир Талески, во неговиот кабинет.

Чинот на свеченото отворање на просториите на почесниот конзулат се случи на пладне, во објектот лоциран на Широк Сокак, непосредно каде што се сместени почесните конзулати на Словенија и на Романија.

Со отворањето на почесниот конзулат на Република Србија во Битола се очекува значително подобрување на градиционално добрите врски меѓу двата соседни народа, а според почесниот конзул Силјан Мицевски покрај збогатувањето на културните, спортските и научните, значително ќе се подобрят и економските врски меѓу стопански субјекти од Битола и околината со фирмите од Србија.

Од отворањето на конзулатот на Република Србија во Битола, своето задоволство го исказа и градоначалникот Владимир Талески, кој истакна дека денес Битола веќе ја надмина бројката од девет конзуларни претставништва колку што кон крајот на ЦИЦ и почетокот на ЦЦ век постоеле во Битола, а најави отворање и на нови конзулати во нашиот град. Заблагодарувајќи се за срдечниот прием на српскиата делегација, амбасадорот Зоран Поповиќ исказа убави зборови за домаќините, меѓу кои и за претседателот на Заедницата на Србите во РМ, Томо Жугиќ.

Инаку, со отворањето на почесниот конзулат на Република Србија, Битола го доби десеттото по ред конзуларно преставништво, меѓу кои има и два конзулати на Грција и на Бугарија, а почесни се конзулатите на Турција, Франција, Велика Британија, Русија, Хрватска, Романија и на Словенија.

(„Битолски весник“, 4 декември 2007)

Од отворањето
на Конзулатот
на Р. Србија

Од отворањето
на Конзулатот
на Р. Србија

Амбасадорот
??.....
градоначалникот
Талевски и конзу-
лот Мицевски

Амбасадорот??....
И конзулот Силјан
мицевски

Зградата
на конзулатите

Српски гробишта
во Битола

КОНЗУЛОТ СИЛЈАН МИЦЕВСКИ

Секому би му годела титулата почесен конзул. Но, кога е таа добиена за престатвување на родната своја Битола, е тогаш е една признателност од повисоките статусни скалила. Името на Силјан Мицевски и претходно било три пати нудено за конзулска функција од Република Турција, како еден од најверните пријатели и силни поддржувачи и лобисти за Република Македонија, сепак таа почетст тој ја одбива од познати нему причини. Понуда стасала и од Украина со изградбата на градежната индустрија, меѓутоа и таа не ја прифатил Мицевски, бидејќи токму во тоа време таму почнала „портокаловата револуција“ и некако како многу да се подизмешале работите, условите и можностите.

Официјално бил повикан и од амбасадорот на Србија во Република Македонија. Иако и пред тоа имало веќе некои најави од екс-амбасадоракта, аматие контакти повеќе ги сметал за неформалени, муабети. И толку.

Кога новодојдениот амбасадор го отворил разговорот на тема - почесен конзул, тој веднаш таа титула му ја нуди и официјално. Значи, сакал, во името на својта држава, Силјан Мицевски, големиот бизнисмен од потпелистерието и пошироко, да стане почесен конзул на Србија во Битола. Намерата била да отворат генелрален конзулат во конзулатарниот град, значи и да се реализира долгогодишната идеја за која се зборувало

- Кога амбасадорот ја отвори темата и ја стави понудата пред мене, почувствува дека тоа јас треба да го прифатам. Така и сторив. Без колебање. Со искрено чувство, вели Силјан Мицевски.

Во декември 2007 година и официјално сум назначен на таа функција - почесен конзул на Србија. Станува збор за претставување на блиска, соседна земја каде има простор за работа, во која и во младиоте спортски години, а и потоа, сум минал еден дел од најубавите периоди на мојот живот. Освен тоа, имаме ние сограѓани од срpsка националност, лојални на втората татковина, со стопанството имаме доста допирни точки, поврзани бизнис-релации, културни размени итн.

Сакам резултати, а не китење со перја. Има простор за интензивирање на постојните и воспосатување на нова видоизменета и интересна соработка на многу полиња. Се раѓаат најразлични иницијативи, се нудат програми, се отвора простор да функционираат старо-новите линкови од и кон Битола, од и кон Македонија.

Така вели Силјан Мицевски, новиот почесен конзул кој дообјаснува дека се нафатил и ја прифатил оваа функција иако е таа дополнителен напор и обврска. Но, се нафатил бидејќи има поле, има волја и има капацитет да стори нешто повеќе.

Првите возвратни програмски пробиви веќе профункционираа на културен план. Изложби, концерти, претстави, гостувања се тоа. Ќе ги има постојано. Што е само еден сегмент, лепезата ќе биде широка на најширок план, само така конзулот ќе го оправда местото и улогата во дипломаските сфера, нагласува Мицевски.

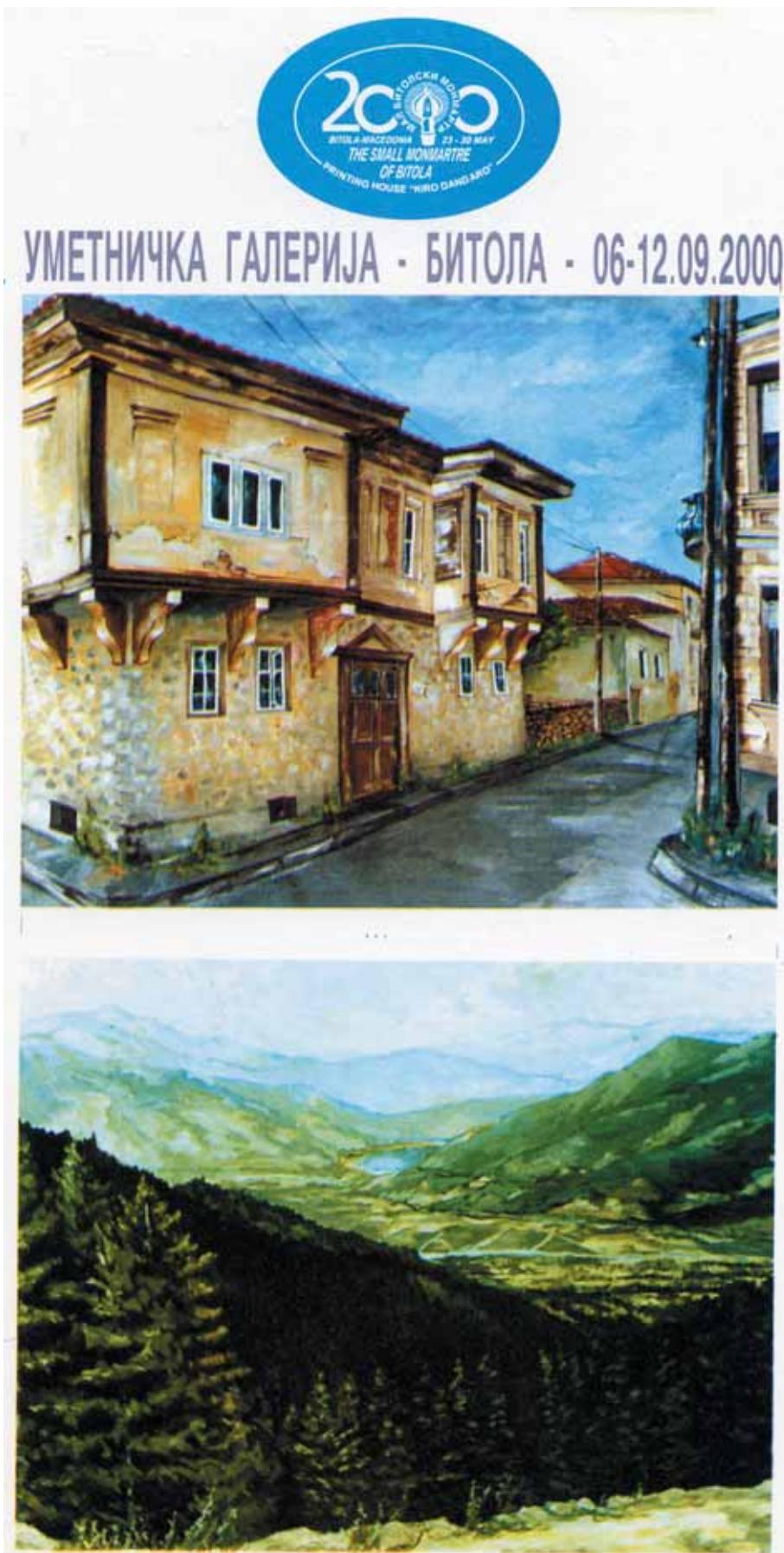
Доделување
подароци

Дел од присутните
при отворањето на
Конзулатот

Прием на гостите
кај градоначал-
никот на Битола

БИСЕРИТЕ НА „МАЛИОТ БИТОЛСКИ МОНМАРТР“

Малиот битолски Монмартр го воздигна името на градот под Пелистер и се чу надалеку за оваа единствена детска ликовна работилница која премостува меридијани, држави, нации, раси, училишта.

Таа спојува уметност, креација, инвенција, идеја, умешност и фантазија на детските девствени создатели.

За време на градоначалничките години, Силјан Мицевски бил силен поддржувач на ова Детско ликовно студио и останал запаметен како човек со многу родителски визии и како прв човек на градот, пред и потоа, кој ги помагал ентузијастите и дечинарата на Малиот битолски Монмартр и се радувал со нив на освоените признанија.

Силјан Мицевски во текот на својот мандат отворал и затворал изложби, примал делегации и учесници, се залагал да се наоѓаат средства за малите

Од отворањето на
една од изложбите

уметници, учествувал во решавањето на проблемите, добивал дипломи, пофалници и посебни признанија и благодарници.

„Малиот битолски Монмартр“ е меѓународна детска ликовна колонија која, во организација на Детското ликовно студио „Кирил и Методиј“, се одржува долги години. За релативно кусо време Битолската ликовна колонија се вброи меѓу најпривлечните манифестации од ваков вид во светот. Учеството на „Малиот битолски Монмартр“ е по пат на меѓународен конкурс што се распишува секоја година, во почетокот на септември. Интересот на младите ликовни творци од светот од година во година е сè поголем. На меѓународниот конкурс за учество на Колонијата во просек учествуваат повеќе од 400 основни училишта и предучилишни установи од повеќе земји во светот, со преку 13-16 илјади детски творби на слободна тема, изработени во речиси сите ликовни техники.

За „Малиот битолски Монмартр“ може слободно да се рече дека претставува вистинска ликовна работилница на децата од светот, чии ликовни творци, иако работат на одредена тема, имаат целосна слобода при изработката на нивните творби. Тие ги негуваат речиси сите ликовни техники и материјали. Во последно време во битолската ликовна работилница сè почесто се присутни и компјутерите.

Најубавите детски цртежи Студиото грижливо ги чува и има формирани повеќе атрактивни и комплетно опремени колекции. Овие колекции без пасош и виза во текот на целата година патуваат во голем број градови во земјата и светот. Така, колекцијата „Бисери на Малиот битолски Монмартр“ имаа можност да ја видат љубителите на ликовната уметност од повеќе градови во Македонија и во светот. Од преображенот фонд детски творби Студиото има отворено и три изложби за Гинис во Битола и Скопје, на кои биле изложени повеќе од 11 илјади детски творби и во Белград, повеќе од 2.500 творби.

Учесници на
битолскиот
Монмартр

ГОВОРОТ НА СЛИКИТЕ

При отворањето на изложбата во 1999 година градоначалникот Силјан Мицевски, меѓу другот, рекол: *Големо ми е задоволството што се наоѓам вечерва меѓу луѓе чие интересирање е проследено со љубов кон ликовната уметност. Говорот на сликите кој доаѓа од сидовите на оваа сала е исполнет со насликаната фантазија на вредните рачиња на младите уметници. Овие нијанси на уметничките остварувања од младите уметници кои нî опкружуваат тута, ако добро ги погледнете, ќе видите во секое од нив постојаност на секоја нијанса - единствен живот.*

И во ова место, на оваа средба, уметноста е оној репрезент на нашиот идентитет која има способност да зборува, да прашува, да чека, да комуницира со нас, со нејзината реализација да го претвори светот во соговорник.

На отворањето на една од изложбите

Овие ликовни остварувања на „Волшебната детска палета“ нам ни ја отвораат вратата да појдеме во потрага по одблесоците на мислата на младите творци. Тие ни промовираат огромен сноп на вредности и затоа ние треба тоа да гочуваме и негуваме.

Секое уметничко дело, па дури и ова што е плод на вредните рачиња на најмладите творци, претставува непресушна постоечка струка на човекот, која се прелива во боите на животот низ брановидната енергија на творечкиот дух на младите амбасадори на четката и бојата.

Само така ние можеме со сигурност да ја идентификуваме уметноста што денес и тука го става својот печат на детски духовен и ментален капацитет, под будното око на вљубеникот во Битола господинот Коста Хаџи Антоновски, кој направи расадник на голем број таленти и на тој начин ја афирмира Битола и нејзината карактеристична архитектура, рекол Мицевски, отворајќи ја изложбата.

При затворањето, пак, на оваа изложба, градоначалникот го потенцираше следното.

Денес кога делата на младите ликовни амбасадори зборуваат погласно од зборовите, во обожаваното светилиште на уметноста од Малиот битолски Монмартр - Битола "99 ја затвораме портата со светата химна на виножитото.

Сета нивна твробра се собра во едно - да бидат среќни за незаборавените дружења во нашиот вековен град Битола.

Денес кога младите гости ќе ги рашират крилата да одлетаат во своите далечини, патем собирајќи ги впечатоците и спознанијата, да ги исрпатиме, но овој пат без збиогум, зошто секоја година Детското ликовно студио „Кирил и Методиј“, градот Битола и Македонија чекаат на новото доаѓање, на нивната младост која е богатство од неменливи вредности.

Учесници на
битолскиот
Монмартр

МЛАДИТЕ АМБАСАДОРИ

Исто така, во 2000 година, отворајќи ја изложбата на Битолскиот Монмартр, Силјан Мицевски, меѓу другото, порача: „Дозволете ми во името на граѓаните на Битола и од мое име да Ве поздравам, а на гостите да им посакам пријатен престој во нашиот град, а воедно да ги убедам дека Македонија и градот Битола со нетпрение чекаа на вашето доаѓање, на вашата младост и незaborавни дружења, што е богатство од неменливи вредности.

Во оваа прилика сакам да ви соопштам дека малите амбасадори од над 30 земји - учесници на Битолскиот Монмартр, предводени од големиот ентузијаст, педагог и уметник, господинот Коста Хаци Антоновски, ќе продолжат да ја развиваат и афирмираат културата и ликовната уметност и покрај многуте потешкотии со кои секојдневно се соочуваат.

Огромниот број на пријавени дела на конкурсот, како и над 200-те пристигнати учесници е уште една потврда дека не се исцрпени сите можности и дека постојат големи потенцијали во ваквата меѓународна соработка за подобро разбирање меѓу луѓето со различни култури.

Сите ние должиме голема благодарност кон организаторот на оваа манифестација, а посебно кон ликовниот педагог и докажан пријател на младите сликари, нашиот угледен сограѓанин господинот Коста Хаци Антоновски, кој со својата долгогодишна и макотрпна работа овозможи и оваа година и во овој монмартовски мај Битола широко да ги отвори своите порти и да ги прими децата од над 30 земји за во наредните денови, сликајќи ги мотивите на предевропската и европската архитектура, сочувана во нашиот град Битола, да направат дела кои ќе побудат во нашите души посебен вид вибрации, бидејќи сликарството е тоа што духовно го обогатува човекот.

Затоа, драги Битолчани, во наредните денови да ги наградиме со внимание, со љубов и насмевка која не може да се купи или украде, зашто извира сама од срцето. На крајот сакам да ви посакам весели детски дружарувања и повторни средби со вашите потврдени пријатели - граѓаните на Битола

А, сега, ја прогласувам XIX Меѓународна детска ликовна колонија „Мал битолски Монмартр 2000“ за отворена, - рекол Силјан Мицевски.

Од активностите
на битолскиот
Монмартр

Признание
за градоначал-
никот Мицевски
на Монмартр

Од активностите
на битолскиот
Монмартр

Од активностите
на битолскиот
Монмартр

Од убавините
на Пелистер

Предел
од Преспа

ПРЕКУ ПЕЛИСТЕР ВО ПРЕСПА

Што „сонува“ градоначалникот Силјан Мицевски за Битола? Дали со доаѓањето на конзулите, градот побрзо ќе се развива стопански и културно?

Се надевам дека ЦЦИ век ќе го дочекаме со нова слика за Битола: ќе го уредиме Широк Сокак, ќе го регулираме коритото на Драгор, ќе го преуредиме комплексот на Градскиот парк, Шеталиштето и Тумбе Кафе, ќе ги легализираме дивоградбите, ќе изградиме пат меѓу Националниот парк „Пелистер“ и Преспанското Езеро, на Пелистер ќе се изгради модерен хотел за државници и дипломати, а со помош на англиската фондација „Сју Рајдер“, Битола ќе добие и современ дом за старци - истакна Силјан Мицевски при нашата неодамнешна средба.

Битола, градот кој со векови опстојува на овие балкански ветрометини, со гордот ги носи имињата: град на козули и клавири, потпелистерска убавица, универзитетски, стопански и културен центар, град-хранителка на Македонија со пространата Пелагонија, град на божицата Талија со својот театар, град на игри и песни со своите фестивали и, конечно - со карактеристична архитектура и културно наследство - најградски град во земјава. Затоа, вистински предизвик за повеќемина политички избраници беа локалните избори од ноември минатата година кога се создаде можноста да се освои градоначалничката фотелја, но и некое од местата во Советот на Општината. Мнозинството граѓани со право на глас не сакаа да ризикуваат и се определија за проверена личност - за Силјан Мицевски (СДСМ), директор на ГП „Пелистер“, дипломиран економист, докажан стопанственик кој во своето триесетгодишно работно искуство не знае за неуспеси, а со учество во бројните хуманитарни активности и докажан спортски работник и вљубеник во ракометот - мошне омилен меѓу битолчани.

Неуморноста и позитивната енергија која зрачи од овој човек се потврдија уште во првиот месец од неговото градоначалствување.

Работиме на дооформување на комисиите и одборите, на избор на вистински луѓе кои ќе го дадат својот стручен квалитет и искуството, независно од нивната партиска определеност, со цел да оформиме комисии и одбори кои ќе бидат од голема помош во работата на Советот. Составот, пак, на Советот е таков во кој гледам вистинска „десна рака“ и се надевам дека многу експедитивно ќе работиме, ни рече Мицевски на почетокот на нашиот разговор.

Не случајно многумина Циле го идентификуваат со ГП „Пелистер”, но посакуваат утре да го идентификуваат и со Битола. Подемот на ГП „Пелистер” започна во 1968 година, со самото вработување на Мицевски. Беше тогаш молеро-фарбарска задруга со десетина вработени. По четири години се интегрира со „Монтер” и нагорниот од го продолжува како градежна фирма. ГП „Пелистер” денес е градежен гигант со над 1.300 вработени, со голем стручен потенцијал што го сочинуваат 130 високостручни кадри - инженери и архитекти. Платите се исплатуваат редовно, се работи и во странство, како во Германија, а наскоро има можност 600 работници да заминат на работа во Казахстан. За успешното работење и ГП „Пелистер” и Силјан Мицевски двапати се добитници на највисокото признание, наградата „4 Ноември”, а минатата година ова претпријатие се најде во изборот на стоте најуспешни фирмии во Македонија.

Токму затоа, на неодамнешните локални избори, битолчани безрезервно гласаа за Циле, сметајќи дека тој и Битола

ќе ја издигне слично како ГП „Пелистер”, иако Битола не е што е и „Пелистер”. Под лупата на битолчани сега се наоѓаат потезите што Мицевски ги влече во кадровското екипирање на неговиот кабинет.

Местото главен архитект е поврзано со иднината на Битола. Кој ќе биде главен архитект и кога ќе биде наименуван?

На ова прашање му посветивме доста внимание, оттаму што токму Битола е град за кој се вели дека е најградски со својата архитектура, а задача на главниот архитект ќе биде да се грижи за тоа наследство, но и да дава виза за сите добри идеи чија реализација ќе значи збогатување на објектите кои се гордост на градот под Пелистер. Се определив таа функција да му ја доверам на Златко Томски, инженер-архитект во ГП „Пелистер”, кој последниве две години беше директор на нашата фирма во Германија, инаку еден од проектантите на „стаклената зграда” во центарот на Битола, автор на повеќе други објекти, солиден инженер кој добро владее неколку јазици.

Во триесетгодишното искуство како успешен стопанственик Силјан Мицевски, познат и како спортски работник и пријател на луѓето без да ги дели според образованитето или функцијата, се стекна со пријатели ширум светот, а стопански, државни или спортски делегации посетата на Битола ја „заокружуваат” со средба со популарниот Циле. И како човек, и како директор на градежна фирма, Мицевски е најголемиот донатор при изградбата на црковни објекти, но ги помага и бројните манифестиции од различен карактер што се одржуваат во Битола и во Републиката.

Господине Мицевски, на кои прашања од вашата идна активност ќе им дадете приоритет?

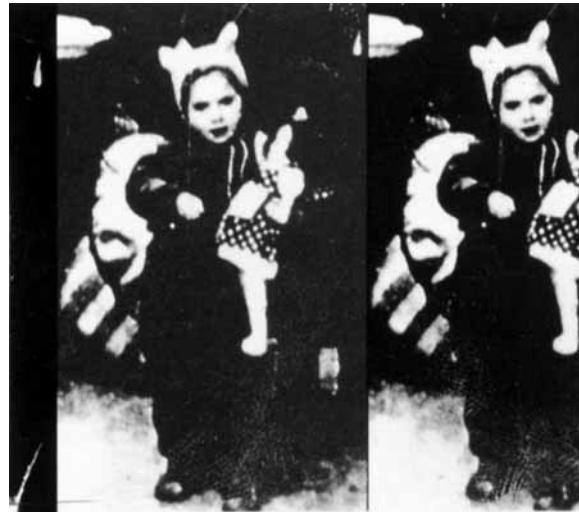
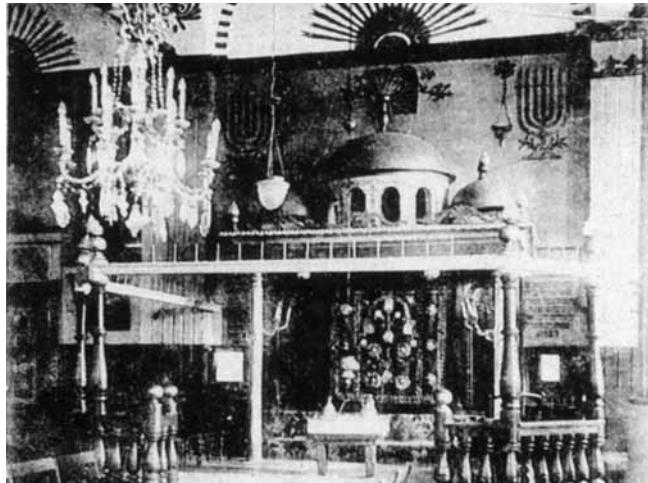
Со целото искуство што го имаме, а со оглед на тоа што добро ги знаеме вистинските потенцијали на нашето стопанство, ќе се залагаме за надминување на тешката состојба со ревитализирање на индустриските капацитети, при што ќе ги искористиме сите можност за инвестиции од фирмии и институции од надвор. Знаеме дека само преку обезбедувањето работа ќе им се помогне на големиот број загрозени семејства кои ја доживеа судбината на стечајните работници. Еве и поконкретно: деновиве контактираме со стопанственици од Турција кои се заинтересирани за реактивирање на Кожарскиот комбинат од Битола, а ангажирани сме да издејствувааме и финансиска помош од Владата и од други извори за опстанок на „Фринко”, фабриката за фрижидери и разладни уреди. Комуналната сфера е наш посебен предизвик. Наскоро ќе дефинираме нова програма за одржување на јавната хигиена и по донесување на Законот за

комунални дејности секако дека ќе настанат статусни и персонални промени во „Комуналец“. Инаку, веднаш штом ќе се создадат поволни временски услови, ќе започнеме со проектот за ревитализација на фасадите и поплочување на Широк Сокак, регулација на коритото на реката Драгор, култивирање на влезно-излезните приоди на градот, а ќе ги искористиме и сите можности за реконструкција на постојните изградби на нови улици и паркинг-простори.

Битола повторно станува конзулски град. Наскоро, во една прекрасна зграда во центарот наспроти Саат-кулата ќе биде отворен конзулат на Република Турција, а веќе една година тука делува почесен Француски конзулат. И други држави се заинтересирани на ваков начин да ги развиваат и продлабочуваат врските со граѓаните на Битола.

Спомнавте дел од проектите кои ќе започнат да се реализираат уште оваа пролет. Вие после 4 години како градоначалник, практично ќе ја воведете Битола во ЦЦИ век. Какви се вашите визии, како ја гледате Битола на стартот од идното столетие?

Севкупната перспектива ја гледам во заживување на стопанството од што ќе призлезат развојни можности за комуналната сфера, образовението, културата, здравството, спортот и сите други дејности. Со помош на членовите на Советот и ангажираните луѓе во комисиите и одборите, како општинската служба, со потенцирање на сите доблести од минатото, но и во чекор со современиот тренд на урбаното живеење во стопански, културен, образовен и спортски центар каков што се стремиме да го направиме нашиот град. И малку поконкретно, освен овие проекти за кои зборував, да споменам дека во нашата програма се и уредувањето на Градскиот парк, Шеталиштето и Тумбе Кафе. Уште сега се работи на обезбедување локации за изградба на индивидуални и колективни станбени згради и легализирање на дивоградбите со деталниот урбанистички план. Ќе работиме на обезбедување квалитетна комуникација (изградба на пат) меѓу националниот парк „Пелистер“ и Преспанското Езеро. На Пелистер, пак, според одлуката на Владата, ќе се гради најмодерен хотел за државници и дипломати, а Битола со помош на фондацијата „Сју Рајдер“ од Англија ќе добие современ старски дом. Со „Малиот битолски Монмартр“ и со Народниот театар насекаде низ светот, а со „Интерфест“ и со Графичкото триенale светот и Европа кај нас. Фестивалот „Илинденски денови“ како наш корен и натаму ќе биде негуван, како и СИ-ДО фестивалот, како наша радост, а „Браќа Манаки“ како наше минато, наша сегашности наша иднина. Битола ја гледам во ракометна Европа, годинава можеби и во самиот врв. Битола заслужува и ќе има нови спроти терени - затворен базен и лизгилиште. На крајот да кажам дека и општините кои произлегоа од нашата нема да ги заборавиме. Исто како и сите села кои се во рамките на Општина Битола. Ефикасно ќе ги решаваме секојдневните животни проблеми на луѓето со обезбедување на квалитетна инфраструктура и организирани образовен, културен и спортски живот, истакна во разговорот за весникот „Деница“ градоначалникот на најградскиот град Силјан Мицевски со уредникот Данка Јанковска.

БИТОЛСКИТЕ Евреи

Легенда

Легенда

БИТОЛСКИТЕ ЕВРЕИ НА ПАТОТ БЕЗ ВРАЌАЊЕ

Mонструозното злосторство, трагичната судбина на 3.268 битолски Евреи депортирани од фашистичката машинерија во логорите на смртта е црна страница од историјата на Битола датира од 11 март 1943 година.

Во знак на сеќавање, тага и должна почит кон илјадниците сограѓани, на Комеморацијата посветена на 57-годишнината од македонскиот холокауст, во 2000 година, градоначалникот Силјан Мицевски, меѓу другото, истакна:

Дозволете ми во името на граѓаните на општината Битола и во мое лично име да ве поздравам, а во исто време на гостите да им посакам добредојде и пријатен престој во нашиот град. Посебно сакам да ги поздравам: Рабинот Аса Хаим од САД, г-динот Јехил Бархајн од САД, проф. Едгар Гафни од САД, г-динот Александар Сингер од Југославија, проф. Џејмс Вилкејман од САД, проф. д-р Давитсон од САД, г-динот Конфорти од Израел и г-динот Албочер од Израел.

Денес, на оваа комеморација посветена на 57-годишнината од македонскиот холокауст, се навраќаат мислите на граѓаните на Битола и на сите нас, на чинот на монструмот и злосторството што го направи фашистичката расна теорија со помош на „доверливи лица“ на полициската управа врз 793 еврејски семејства од Битола.

Само од нашиот град, во тоа тмурно и морничаво утро (11 март 1943) беа одведени 3268 Евреи, наши сограѓани, во логорите на смртта.

Во оваа прилика чувствуваам должност да укажам и да потврдам дека битолчани со длабоко чувство ги негуваат спомените на битолските Евреи со кои четири и пол века ја делеа заедничката судбина како сложни граѓани.

Својата почит ја покажуваат преку најразлични форми, со изградба и обнова на спомениците, јубилеи, комеморации, како и пишаниот збор, така што генерациите кои доаѓаат да имаат сведоштва кон едно човечко постоење - Евреите во Битола.

И токму затоа, во овј нагласен момент, во оваа прилика јас посакувам тој спомен и свеста да ни се единствен дом на светот наш, како суверен застапник и заштитник на разумот.

ОТЧЕТНОСТИ ПОРАКА ПРИ ПРИМОПРЕЛАВАЊЕТО НА ДОЛЖНОСТА

Новоизбраниот градоначалник д-р Златко Вршковски, функцијата ја презел од претходниот градоначалник Силјан Мицевски на 5 октомври 2000 година и најавил дека во тешката и напорна работа што била пред него, се надевал на соработка и помош од општинскиот Совет и од сите други структури, а во интерес на Битола. На свечениот чин на примопредавање на должноста, што за прв пат се организирал во градот, присуствувале многу гости и личности од јавниот живот на Битола.

Примопредавањето на должноста била повод дотогашниот градоначалник Силјан Мицевски да даде кус отчет за изминатиот четиригодишен период и преглед за она што успеал и што не успеал да го направи.

Во изнесениот извештај Мицевски навел дека почетокот на неговиот мандат бил во духот на исполнување на дадените ветувања за време на кампањата и продолжил:

Преземањето на должноста се совпадна со новогодишните и божиќните празници и градот блескаше украсен како никогаш порано. Но, за жал, набрзо се случи најголемата загатка насловена како ТАТ што остави многу далекусежни последици во градот. Афера, конструирана да им послужи за „недораснатите“ да направат заговор зашто сакаа да го запрат растот на градоначалникот на Битола... измислувајќи мистерија која не постои...“, рекол тој.

Во тие настани, Силјан Мицевски ги лоцирал идните слушувања во Битола - блокадата и вонредните избори за совет на општината, што според него, го стесни маневарскиот простор за поефективно делување.

Мицевски ги набележа и успесите што се постигнале во текот на неговиот мандат. Меѓу другото, рекол тој, за одбележување се: *Пуштањето во работа на новата филтерница со што се реши водоснабдувањето за наредните 20 години; изградба на доводен цевковод за Бејзент, изградба на одводен канал за истата населба, инаку финансиран од грчка агенција која инвестираше 10.000.000 драхми; донесувањето на Деталниот урбанистичкиот план; нарачка и изработка на детални планови за „Боримечка“ и „Мал Париз“, со што ќе се овозможи легализирање на дивоградбите; извршена е ревизија и продолжена е важноста на други 24 детални урбанистички планови; изградба на 4 двојно монтажни куќи за социјално загрозени семејства; внесување на „Веро“ и „Балис“ во Битола; изведба на проектите за паркот, плоштадот и Широк Сокак и тоа со сите фази кои*

опфаќаат водовод, канализација, осветлување, урбана опрема; изготвен е главен проект за канализација на Битола; проект за партерно изведување на кејските сидови и партерно уредување со попложување, осветлување и опрема долж Драгор; проект-студија за регионална депонија за цврст отпад, колекторски систем и пречистителна станица, и студија за развој на локалната самоуправа. Тој ги навел и проектите финансиирани од странски фондации како ФАРЕ, „Анатолики”, проектот „Чиста и зелена Македонија”.

Исто така, Мицевски потсетил на фактот дека кај него прием имале 21 амбасадор и 22 градоначалници од градови во странство; дека во тој период биле отворени конзулатите на Франција и Турција; ја набележал посетата на претседателот на Република Турција, Сулејман Демирел; зратимувањето со градот Јаши од Романија, Сплит од Хрватска и Ферара од Италија и особено формирањето на Балканската асоцијалција за зратимени градови.

Соработката со дел од јавните претпријатија беше на очекуваното ниво, а со некои беше многу отежната од многу причини, меѓу кои несоодветниот кадар и комплетната партиска затвореност. За да не се повторуваат грешките, им предлагам на идните советници во составите на управните одбори на јавните претпријатија да бидат застапени претставници од сите политички партии и граѓани, заради остварување на јавниот интерес, а не партискиот, што е многу штетно, особено со случајот ЈП „Комуналец“ - рекол Мицевски.

Мицевски во таа пригода ја изразил благодарноста кон сите субјекти и граѓани кои му помогнале во остварувањето на неговите активности, а Организацијата на жени му врачила благодарница за неговиот ангажман и помош во дејноста на ова граѓанско здружение.

Со наздравица
за тогашноста
и иднината

VI ДЕЛ

СОРАБОТКА
СО ВЕЧНИ ТРАГИ

Македонско-турска
соработка

Размена
на подароци

ГРАДОНАЧАЛНИКОТ (ВАЛИЈАТА) МИЦЕВСКИ СТАНА АЦИЈА

Престојот и учеството на симпозиумот во Анталија, градоначалникот (валијата) на Битола, господинот Силјан Мицевски и неговата сопруга, го искористија за посета и палење свеќи на гробот на Св. Никола (Ноел Баба).

Учествувајќи на Шестиот меѓународен евро-азиски симпозиум во Анталија, општина Кемер, градоначалникот (валијата) на македонскиот град Битола, г-динот Силјан Мицевски и неговата сопруга, г-ѓата Виолета Мицевска, и посетувајќи ја црквата Св. Никола станаа ации.

Тие цело време беа во друштво на г-динот Бахаедин Гунеј, генерален претседател на Евро-азија и поранешен валија на Анталија и неговата сопруга, г-ѓа Серпил Гунеј.

По палењето на свеќи при посетата на гробот и црквата на Свети Никола, сопружниците Мицевски, кои станаа ации, ги посетија и познатите антички локалитетит на античкиот град Мира и античките плочести гробници.

За време на посетата, одговарајќи на поставените прашања од многубројните новинари, г-динот Мицевски рече: „Свети Никола за нас претставува многу значаен светец,” и продолжи: „За нас е приредено едно многу пријатно изненадување да го видиме и доживееме сето ова. Гледајќи го сето ова до нас уште еднаш допре хуманиот дух на Св. Никола, Јунус Емре и Ататурк, така што оваа пријателска соработка и посета посебно нї усреќи сите нас. Палењето свеќи на гробот и црквата Свети Никола, а со тоа станувањето ации, за нас претставува посебно среќен настан,” - вели градоначалникот Мицевски, посебно заблагодарувајќи ни за покажаниот наш интерес.

(Текст објавен во познатиот и најтиражен турски весник „Милиет”)

БИТОЛА ЗБРАТИМЕНА СО ИСТАНБУЛ И БУРСА

По престојот на делегација од Битола во октомври 1998 година, предводена од градоначалникот Силјан Мицевски во Турција, по повод прославата на 75-годишнината од формирањето на современа Турција, во кабинетот на градоначалникот била организирана средба со новинарите.

Притоа, од страна на градоначалникот Мицевски било истакнат срдечниот прием на домаќините на една од централните прослави во Бурса, град од пред две години збратимен со Битола.

Пријателски и срдечен прием од страна на турските домаќини се случи и во Истанбул и Кемер близу Анталија при средбите со генерал Чевик Бир, со уредникот на дневникот „Милијет“, со бизнисменот Шарик Тара и други високи гости од турскиот јавен, политички и економски живот. (1998 год.)

Врз основа на меѓусебно претходно договорена средба, делегацијата од Битола била примена од командантот на Првата армија на Република Турција, со седиште во Истанбул, генералот на армија Чевик Бир. Генералот претходно бил во Битола каде ја посетил Спомен-собата на Мустафа Кемал Ататурк. Задоволен од приемот во Битола, изразил желба да му се возврати посета од страна на градоначалникот на Битола и почесниот конзул на Република Турција во Битола, Михат Цемаил??. И двете посети претставуваат прилог кон соработката меѓу Република Македонија и Република Турција. Напоменуваме дека родителите на господинот Чевик Бир се родени во Битола, што било уште еден значаен импулс кон ваквата блиска средба.

Делегацијата на Битола ја посетиле редакцијата на најтиражниот весник во Турција, „Милијет“, каде што била примена од главниот и одговорен уредник на весникот, Хикмет Билья, со неговите соработници, инаку брат на Фихрет Билья, новинар од истата редакција, кој бил повреден во сообраќјната незгода при посетата на државната делегација на Турција на нашиот град, предводена од претседателот на Владата, Месут Јилмаз.

Градоначалникот на Битола и во оваа пригода изразил жалење за несреќниот случај, интересирајќи се подделно за сите, како тие закрепнуваат. Истовремено, градоначалникот изразил благодарност за понудената помош што била дадена од страна на оваа редакција, во вредност од 5.000 американски долари за децата на настраданото семејство Балтовски од селото Бистрица. Градоначалникот за повредениот новинар предал пригодни подароци.

Градоначалникот на Битола го примил познатиот турски бизнисмен, господинот Шарик Тара, чија градежна фирма работи на објекти ширум светот.

Во таа пригода, било разговарано за соработка во градежништвото во Битола град и пошироко.

Делегацијата од Битола учествувала на симпозиумот што се одржал во Анталија на тема „Меѓународна соработка на земјите од Европа и Азија“. Организатор на шестиот по ред симпозиум било Друштвото за пријателство, култура, наука, уметност и туризам на Евроазиските земји, со седиште во Анкара. Претседателот на ова Друштво бил доктор Бахаедин Ѓунер, екс-авлија на Анталија и Ескишекир, инаку добитник на бројни меѓународни признанија за културна соработка меѓу народите, меѓу кои е и наградата на УНЕСКО.

Симпозиумот се одржувал под мотото на Мустафа Кемал Ататурк „Мир во земјата, мир во светот“, а бил посветен на одбележувањето на 75-годишнината од формирањето на Република Турција.

Делегацијата била примена од градоначалникот на Кемер, познат како туристички центар и со развиено земјоделие, особено со овоштарство и градинарство. Во разговорите домаќините покажале посебен интерес за туристичка размена и меѓусебен извоз на земјоделски производи.

При посетата на покана на градоначалниот на 2,5-милионскиот град Бурса, со кој Битола има потпишано Повелба за збратимување, градоначалникот Ердем Салкер бил домаќин на средбата со градоначалниците на 21 побратимен град од сите континенти на светот. Оваа средба се одржала по повод одбележувањето на 75-годишнината од формирањето на Република Турција, за што Бурса, заедно со Анкара, била носител на државните свечености за овој јубилеј.

Исто така, била реализирана и заедничка посета на комуналните фирми во градот (водоснабдување, канализација, хигиена, екологија и други дејности). Во таа пригода бил посетен и Информативниот центар, Центарот за наука и уметност, како и монументалната библиотека, а се учествувало на повеќе манифестации, меѓу кои, и на централната грандиозна манифестација што се одржала на централниот стадион и градските улици, на кои зеле учество околу еден милион граѓани. Попладнето била организирана заедничка средба со сите градоначалници на која било разговарано за меѓусебната соработка.

На таа средба, посебен интерес за Битола бил покажан од страна на домаќините, која ја знаат како место каде пред сто години се школувал Мустафа Кемал Ататурк. Било разговарано и за конкретната меѓусебна соработка на збратимените градови Битола и Бурса.

Посетата на делегацијата и сите активности поврзани со прославата ја следеле бројни државни и приватни електронски и печатени медиуми во Република Турција. Оценка била дека посетата била мошне корисна и успешна за натамошната заемна соработка и развојот на пријателството.

Од приемот
во Турција

Од приемот
во Турција

Од приемот
во Турција

Срдечен прием
во Турција

Размена
на подароци

Прием на гости
од Турција

СИЛЈАН МИЦЕВСКИ - ПРЕТСЕДАТЕЛ НА ЗДРУЖЕНИЕТО ЗА МАКЕДОНСКО-ТУРСКО ПРИЈАТЕЛСТВО - БИТОЛА

Според пишувањето на „Битолски весник“ од 14 мај 2003 година, во Домот на Армијата на Република Македонија, на 10 мај, се одржало третото изборно собрание на Здружението за македонско-турски пријателство на кое присуствуваје голем број членови, но и симпатизери на ова здружение.

На собранието, покрај вообичаените деловнички точки за вакви пригоди (избор на работно претстедателство, записничари, кандидациона комисија), биле разгледани и усвоени Извештајот за работата на Здружението за периодот од 1999 до 2003 година, како и Ориентационата програма за работа во периодот од 2003 до 2007 година. Исто така, биле усвоени измени и дополнувања на Статутот и избран нов претседател на Здружението.

Краток, но содржински богат извештај за четиригодишното работење на Здружението за македонско-турски пријателство поднел дотогашниот претседател, Никола Талевски. Тој истакнал дека изминатите четири години биле карактеризирани со исклучително тешки услови за работа, имајќи ги во вид економските и политичките услови и конфликтите ситуации кои биле доминантни во Македонија. Сепак, Здружението успеало да ги развије и афирмира своите активности. Во оваа смисла биле формирани подружници како во Канатларци, а бил зголемен и бројот на членството во Битола, Ресен, Охрид, Струга и други места. Поради тоа, членството тогаш броело околу 300 лица.

Во Битола во 2001 година се случиле немили настани, дошло до меѓунационални конфликти и биле опожарени повеќе куќи и дуќани како последица на масакирањето на седумте војници и полицајци од Битола од страна на албанските терористи. Тогаш здружението максимално се ангажирало да нагласи дека единствено соживотот е решение за иднината на Република Македонија.

Во тој четиригодишен период биле одбележани значајни датуми од историското минато на Турција: Денот на независноста и празникот на децата, Денот на младоста и спортот, Денот на Армијата на Република Турција, годишнината од смртта на Кемал Ататурк. Извршена е промоција на книга од д-р Ментер Шахинлер, како и на поетската книга од Булент Еџевит.

Во редот на најзначајните активности бил организиранот меѓународен симпозиум во октомври 2002 година на тема „Македонско-турските односи“.

На крајот било избрано и ново раководство на Здружението за македонско-турски пријателство. За претседател бил избран Силјан Мицевски, актуелен директор на ГП „Пелистер“ и поранешен градоначалник на Општина Битола.

Средби на
Меѓународниот
научен симпозиум

Спомен собата
на великанот
Кемал Ататурк

МЕЃУНАРОДЕН НАУЧЕН СИМПОЗИУМ

Во организација на Здружението за македонско-турски пријателство и соработка - Битола, на 18 и 19 октомври 2002 година, во Битола, се одржал меѓународен научен симпозиум на тема: Македонско-турските односи и врски во светлината на Ататурковата порака „Мир во земјата - мир во светот“.

На Симпозиумот зеле учество еминентни научници и политичари од Република Македонија и Република Турција кои презентирале трудови посветени на историските, економските и трговските, културните, научните и воените врски и соработка меѓу Република Македонија и Република Турција во минатото и тогашноста, со акцент врз потребата од подобрување на истите во иднина.

Организацискиот одбор на Симпозиумот, во согласност со учесниците на истиот, одлучил презентираните и пријавените трудови да ги отпечати во посебен Зборник на трудови на македонски и турски стандарден јазик, со резимеа на истите на англиски јазик.

Одборот оценил дека на тој начин ќе се овозможи содржината на трудовите да биде достапна на македонската и турска општествена и научна јавност, односно ќе ја исполни основната цел на организаторот да придонесе за континуирано подобрување на македонско-турските односи и врски тогаш и во иднина.

Одржувањето на меѓународниот научен симпозиум и печатењето на Зборникот на трудови, главно, го овозможило ГП „Пелистер“ од Битола и неговиот генерален менаџер г-динот Силјан Мицевски.

КАТИН ПО СТАПКИТЕ

КАТИН ПО СТАПКИТЕ

КАТИН ПО СТАПКИТЕ??????

Дел од присутните
на Симпозиумот

Со почит кон
великанот
Кемал Ататурк

Пред споменикот
на таткото на
современа Турција
- Кемал Ататурк

КЕМАЛ АТАТУРК: МИР ВО ЗЕМЈАТА - МИР ВО СВЕТОТ

Во неговата почесна беседа Силјан Мицевски, претседателот на Почесниот одбор, меѓу другото истакнал: *Ја споделувам и ја изразувам мојата голема радост што успеавме заеднички да го организираме овој значаен собир посветен на една исклучително маркантна личност, не само во историјата на Република Турција, туку воопшто за целиот прогресивен свет, личноста на Мустафа Кемал Ататурк - големо име на нашиот век и потоа; воен стратег и оперативец; државник, маршал, револуционер; хуманист и реформатор, пропагатор на мир со соседите. Беше прв шеф на турската држава и затоа народот го овенча како Ататурк - татко на нацијата.*

Битола како град има своя богата историја. Ние сме горди што во таа богата историја свое значајно место има нашинецот од Солун кој ги помина најубавите школски години како ученик во воената гимназија. Тој, тука во Битола, уште на петнаесеттина годишна возраст, возејќи се на отворениот пајтон по Широк Сокак со неговата прва љубов, битолчанката Елени Каринте, опкружен со сè она што се случуваше во градот, му доаѓаше да се вивне како гулаб во високите битолски синила, зашто во Солун дотогаш таков амбиент немаше. Тој беше импресиониран и восхитен од глетката и спонтано, само на нему својствен начин, му се роди мислата дека ќе мора да се труди да го надвиши големиот врв над овој град што се викаше Монастир. Оваа мисла ја имаше секогаш на ум и ја претвори по постојана желба со задача на извршување.

Битола во тоа време беше Западна Европа во мало. Присуството на конзулатите, многубројните дуќанции, трговски куќи, живописната и економски раздвижената чаршија, во душата на младиот Мустафа Кемал ќе му ги отвори портите на космополитизмот.

Наспроти овој модерен бран во битолскиот и солунскиот вилает, односно во целата Румелија, истовремено во Битола єgzистираа најразлични политички пропаганди и судири и точно тука, во воената гимназија во Битола, Мустафа Кемал под влијание на Француската револуција со помош на писателите-просветители Жан Жак Русо, Волтер, Виктор Иго и други револуционери и автори што му „легнаа на душата“, го изгради својот армиран фундамент на зградата што допрва ќе се вивне како монумент на Турција, Балканот и на светот. Овде, во Битола, Мустафа Кемал дојде до сознание дека човекот, од која и да е вера, во суштина е исто битие, само случајно родено ваму, таму или онаму. Тие

длабоко вгнездени сознанија за општите вредности на демократијата и хуманизмот го трасираат неговиот натамошен воено-државнички, реформаторски и дипломатски од. Целата своја позитивна творечка енергија тој ја насочи во правец, баражки спас за гнилото Отоманско Царство пропаднатао во калта на корупцијата, поткупливоста, рушветод и моралната декаденција.

И во овие два дена на симпозиумот ќе размените мислење за македонско-турските односи и врски во светлината на Ататурковата универзална порака - „Мир во земјата, мир во светот“. Ќе се согласите дека особено денеска на секоја држава на Балканот и за самиот регион мирот и стабилноста се насушна потреба, без што не може да се зборува за прсперитетот на ниту една балканска земја, како и за развојот на добрососедските односи... Од тој аспект погледнато, реформите на Ататурк се актуелни и денес. Неговите гледања дека суверенитетот безусловно припаѓа на народот, заложбата за јакнење на позицијата на извршните и правосудните органи на државата, како и ангажирањето во сферата на проширувањето на мрежата на образованите и културата погледнати од денешен аспект, претставуваат радикални промени кои залужуваат да се согледаат и проценат во духот на транзиционите промени во балканските земји и пошироко (процесите во приватизацијата, позицијата на државните институции итн.). Особено е значајно неговото ангажирање за создавање на национална буржоазија во Турција на конгресот на Републиканската народна партија во Измир, 1929 година.

Нашиот преродбеник и револуционер Гоце Делчев велеше дека „светот го разбира како поле за културен натпревар“, а Ататурк вели дека „темелот на државата е културата“. Две мисли кои го опфаќаат надворешниот и внатрешниот

Прием на дел од
присутните

развој и односите на една држава што треба да ја има културата на секој народ.

Денес Република Македонија минува низ државотворни организациони процеси. Во тие рамки многу значајно место заземаат односите со другите држави што треба да се темелат врз реципроцитет, афирмирајќи ја сопствената државност и позиција. Македонскиот народ не може и не се откажува од своето сопствено историско минато, од својата црква и уставно име. Со еден збор, не се откажува и не може да се откаже од својата национална култура, јазик и историја! Тоа никој не смее ниту да го очекува. Ние денес во економијата доживуваме удари, тоа го кочи брзиот развој на земјата. Сепак мислам дека за извесен период ќе бидат надминати сите тие проблеми и отворени прашања. Капиталот - инвестициите веќе се обединуваат во светот, а тоа отвара и дава нови можности за иницијативните личности и институции. Државата, верувам, дека во иднина ќе ги поддржува таквите залагања.

Нашето Здружение за македонско-турски пријателство и соработка од Битола има за цел, во рамките на своите можности, да придонесува за натамошен развој на македонско-турските пријателски односи и соработка во сите сфери. Ние ќе направиме напори не само да сорботуваме на културен план, туку да посредуваме меѓу деловните компании и личности од Турција и Македонија, за заеднички инвестициони вложувања во двете насоки.

Ние живееме под исто поднебје на Балканот, се вариме во заедничко тенџере... Затоа треба да видиме што с' можеме да направиме од интерес на народите и државите од Балканот, посебно меѓу Македонија и Турција. Деновиве ќе разговараме на една определена тема која е широко поставена, во друга

Значајна
македонско-турска
срдба

пригода верувам дека ќе почувствуваам потреба поконкретно да разговараме за прашања што заеднички нѝ интересираат и се од заедничко фајде.

Јас, во рамките на можите можностти, и натаму ќе правам сї работата на Здружението за македонско-турски пријателство и соработка од Битола да биде домаќин и на други вакви слични собири што ќе дадат свој придонес кон подобрување на севкупните односи меѓу нашите две држави. Со таква желба и надеж, уште еднаш, од лично име и од името на Почесниот одбор ви благодарам што допатувавте во Битола да дадете свој придонес на овој симпозиум посветен на Мустафа Кемал Ататурк.

Во организација на Здружението за македонско-турски пријателство - Битола, свечено бил промовиран Зборникот „Македонско-турски односи“ со трудови од повеќемина автори поднесени на меѓународниот научен симпозиум на тема „Македонско-турските односи и врски во светлината на Ататурковата порака „Мир во земјата - мир во светот“, кој бил одржан на 18 и 19 октомври 2002 година во Битола.

Зборникот го промовира госпоѓа Илинка Митрева, тогашен министер за надворешни работи на Република Македонија.

Во Зборникот со свои трудови се застапени: Муран Билхан, Драган Андреевски, Трајан Петровски, Гази Билгин, Савашер Ердем, Шуле Куд, Баскин Оран, Јусуф Хамазоглу, Темелко Ристевски, Енис Тулца, Фахри Каја, Тошо Амповски, Гајур Шех, Кадир Чеби, Мехмед Ибрахимгил, Емин Салих, Ѓунер Исмаил, Ѓорѓи Димовски Цолев, Никола Талевски, Ѓорѓи Лумбировски, Авни Енгулу, Вера Стојчевска-Антиќ, Наум Целаковски, Панде Манојлов, Димитар Смилевски, Нурај Ѓокташ, како и повеќе поздравни говори.

По повод одбележувањето на 75-годишниот јубилеј на Република Турција, во своето обраќање претседателот на Почесниот одбор Мицевски рекол дека Битола е горда на Ататурк и дека тој е дел од историјата на Битола. Потоа Мицевски продолжи со своето браќање и, меѓу другото, рекол:

„Почитувани дами и господа, почитуван амбасадоре на Република Турција во Република Македонија, ваша екселенцијо Мустафа Фазли Кешмир, драги пријатели, членови на Здружението на македонско-турското пријателство и соработка, драги гости.

Дозволете ми во името на граѓаните на Битола и од мое име да ве поздравам на оваа средба, организирана по повод одбележувањето на 75-годишнината од основањето на модерна, современе Република Турција и 100 години од завршувањето на Мустафа Кемал Ататурк на воената гимназија во Битола, како и одбележувањето на 60-годишнината од неговата смрт.

Во втората половина на ЦИЦ век и првата половина на ЦЦ век Битола беше афирмиран европски културен, економски, стопански и политички центар, каде што се случуваа мноштво настани кои пресудно делуваа во текот на историјата на балканските простори и пошироко.

Пред повеќе од 100 години во овој прекрасен објект работеше афирмираната турска гимназија во која се школуваа младите генерации, од кои најголем дел ќе се афирмираат како носители на новите идеи специфични за ЦЦ век. Нема сомнение дека најмарктантната личност меѓу нив што го започна своето школување во оваа воена академија - Мустафа Кемал Ататурк. Тоа се случи во далечната 1896 година, кога како петнаесетгодишно момче дојде во Битола од Солун и тука своето образование го формираше цели три години во текот на кои се изрази формирањето на една историска личност што судбински ќе делува на турскиот народ и држава во нивните напорни патишта за создавање на современа држава.

Битола и битолчани можат да бидат горди и почетстени што една така голема историска фигура, токму во времето на нејзиното созревање, живееше и се школуваше тука. Мустафа Кемал Ататурк, според УНЕСКО, е еден од најбитните државници на ЦЦ век во светот, но за нас, битолчани, тој е човек кој стигна до највисоката државничка функција во својата земја, човек кој стекна светска слава, оставувајќи историски победи што даваат печат и на сегашното битие на модерна Турција.

Среќен и горд е оној народ што создал личност што го симболизира неговото битие, личност која на пиедесталот на хуманоста ги поставува универзалните вредности: патриотизмот, слободолубивоста, мирот и меѓународната соработка како услов за напредок. Нема промена во светот во глобални рамки без поединечни промени. Тој реформатор, тој немирен човечки дух го смени текот на историјата на сопствената земја поради што Мустафа Кемал, сопствената нација го нарече Татко на модерна Турција - Ататурк! За него народите на светот претставуваат едно големо семејство темелено врз хуманитарни вредности. Тој знаеше да каже: „Секое големо движење мора да го најде својот извор во длабочината на народниот дух, праизворот на сите сили и величини“.

На 2 мај, во далечната 1920 година, големото турско Народно собрание го избра за претседател на владата, а само две години потоа Ататурк го симна од престолот султанот и по големата победа врз окупаторските сили на 30 август 1923 година, ја прогласува Турција за република на 29 октомври истата година.

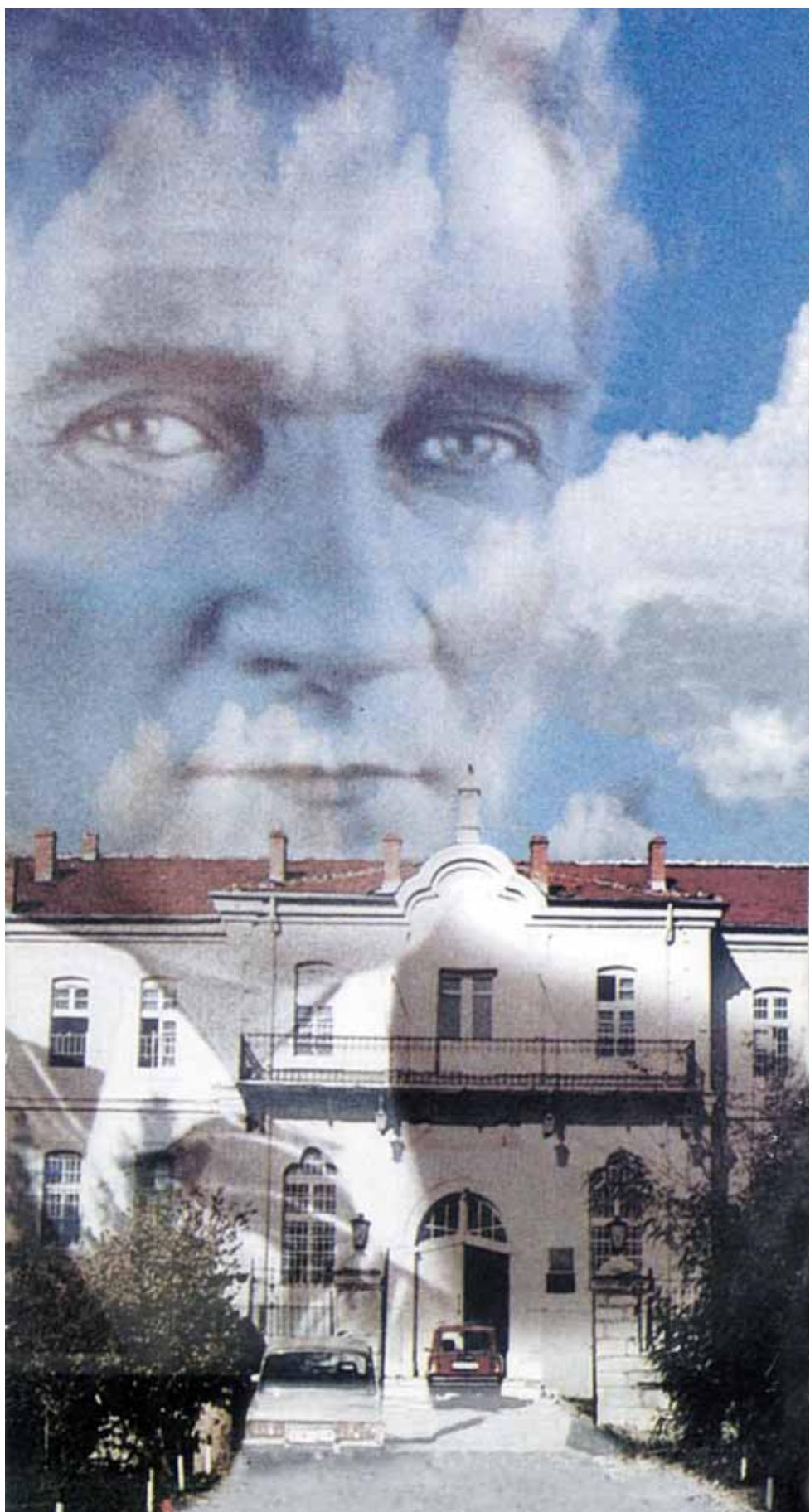
Сите овие значајни датуми, значајни годишници: 75 години од формирањето на модерна Турција, 100 години од завршувањето на школувањето на Ататурк во Битола, пријателскиот народ во Турција достоинствено ги одбележа.

Соопштувајќи му ја на светот вистината дека е решен да создава во вистинска смисла современа и прогресивна држава, турскиот народ ќе се раководи од мотото на својот Ататурк „Мир во земјата - мир во светот!“

На денешен ден пред 60 години почина Ататурк, човекот кој од историската реалност во преобразбата на Турција помина во историските митови и легенди, за да претставува непреценлива вредност за својот народ и мост за соработка и пријателство на сите народи што го сакаат прогресот и мирот.

Водејќи се од оваа мисла, ние битолчани трајно ќе ја изградуваме нашата почит и ќе ја афирмираме мислата дека големите личности од ваков калибар не му припаѓаат само на еден народ, туку на светот во целина. Таквите личности за нас и прогресивните личности на модерна Турција претставуваат поттик и обврска да ги јакнеме пријателството и соработката во милиони конкретни форми што во себе содржат топлина, почитување и хуманизам.

Во тоа име, во името на битолчани, изразуваме благодарност кон нашиот голем сограѓанин и нека му е вечна слава, - рекол меѓу другото претседателот на Здружението на македонско-турски пријателство и соработка, Силјан Мицевски.

ОД ИДЕЈА ДО РЕАЛИЗАЦИЈА

Во завршен збор на Симпозиумот, м-р Ѓорѓи Лумбуровски, меѓу другото, истакна: „*Организирањето на Меѓународниот научен симпозиум посветен на македонско-турските односи и врски во светлина на Ататурковата порака: „Мир во земјата - мир во светот”, претставува потврда за досега највисокиот дострел на повеќегодишната успешна активност на Здружението за македонско-турско пријателство и соработка - Битола. Тоа, всушност, беше и значаен предизвик за членовите на Здружението да се ангажираат и да се обидат успешно да организираат еден така значаен меѓународен симпозиум.*

Сега, на крајот на вториот ден на Симпозиумот, по остварување на сите предвидени активности, се обидуваме да ја дадеме завршната оценка за истиот, имајќи го предвид сè она што беше направено во текот на подготовките за одржување, во овие два дена додека трае истиот, а посебно имајќи ги предвид вашите исказувања и одекот што истите го имаа во средствата за информирање.

Сумирајќи го сето тоа, во својство на претседавач на пленарната седница на презентацијата на трудовите, оценувам дека Симпозиумот, во сите елементи кои што се релевантни за еден ваков меѓународен собир, беше успешен. Зошто?

Изборот на темата за Симпозиумот се покажа како мошне добар, актуелен, предизвикувачки и за научниот и за општествениот потенцијал, како во Република Македонија, така и во Република Турција. Благородноста на познатата порака на големиот Кемал Ататурк, таткото на модерна Турција: „Мир во земјата - мир во светот”, со текот на времето не само што не изгуби од својата вредност, туку напротив, и сега со својата актуелност, стана водечка мисла на сиот прогресивен свет. Токму актуелноста на темата и квалитетните подготовките аа Симпозиумот, придонесоа на Симпозиумот да му се даде исклучително општествено значење изразено преку поздравните говори на: претседателот на Република Македонија (преку свој претставник), претседателот на Собранието на Република Македонија, министерот за надворешни работи на Република Македонија, амбасадорот на Република Турција во Република Македонија, претседателот на Македонската академија на науките и уметностите, градоначалникот на Битола и Ректорот на Универзитетот „Свети Климент Охридски“- Битола.

Успешноста на Симпозиумот се потврдува и со бројот и квалитетот на трудовите, пријавени и презентирани на истиот, како од Република Турција, така и од Република Македонија. Имавме можност да проследиме трудови на

еминентни научници од оваа област, посветени на македонско-турските односи и врски во минатото, сегашноста, а посебно во иднина. Токму во таа свртеност кон индината може да се цени и посебниот скромен придонес на Симпозиумот во остварувањето на неговата основна цел: унапредување на македонско-турските односи и врски.

Огромна заслуга за успешното одржување на Симпозиумот има претседателот на Почесниот одбор, генералниот директор на Градежното претпријатие „Пелистер“-Битола, спонзор на Симпозиумот, иницијатор и потпора на многу активности на Здружението, господин Силјан Мицевски. Без неговата безрезервна и сесрдна морална и материјална поддршка не ќе можеше ниту да се замисли, а камо ли да се одржи овој толку значаен меѓународен собир. Големи се и заслугите и поддршката на Неговата Екселенција, Амбасадорот на Република Турција во Република Македонија, господин Мехмед Ташер.

Успехот на Симпозиумот ќе биде целосен кога Организациониот одбор пријавените и презентирани трудови ќе ги објави во посебен зборник, во разумно време, и на тој начин истите ќе ги направи достапни за пошироката општествена и научна јавност во Република Македонија, Република Турција и светот. Така ќе се постигне желбата на Организациониот одбор трудовите да бидат печатена на македонски и турски јазик, резимеата на английски јазик, а Зборникот да биде промовиран и во Република Македонија и во Република Турција.

Организациониот одбор изразува благодарност кон сите кои помогнаа да се одржи Симпозиумот.

Дел од учесниците
на Симпозиумот

Дел од присутните
на Симпозиумот

Средба на
претседателите
на Р. Македонија
и Р. Турција

VII ДЕЛ

МАКЕДОНСКО - ГРЧКА
СОРАБОТКА

Архитектура
во Битола

БИТОЛА Е ОТВОРЕНА ЗА СОРАБОТКА

Уочество на битолскиот градоначалник на Форумот за економска и културна соработка меѓу Македонија и Грција во Атина

Според пишувањето на „Битолски весник”, од 03. 02. 1999 година, на 29 и 30 јануари во Атина се одржал Форум за економска и културна соработка меѓу Македонија и Грција, во организација на Меѓународниот научен форум од Атина. На оваа средба од Република Македонија учествувале околу 15 претставници, меѓу кои и градоначалникот на Битола, Силјан Мицевски.

Силјан Мицевски на Форумот се обратил со свое видување за економските потенцијали на Битола и со презентирање на културното наследство и можностите што на ова поле ги има Битола.

Тој посебно ја истакнал близината на Битола до Грција и во тој правец можностите за пообемна економска соработка, нагласувајќи дека Битола е на прво место по странски инвестиции кои доаѓаат од Република Грција. Тој нагласил дека позитивните ефекти од грчките вложувања во Битола се евидентни во областа на текстилните доработки, во заедничките вложувања во производството на конзервирани земјоделски производи и производството и пакување на готварска сол, разни видови сокови и слично, како и во развивањето на соработката во производството, увоз-извоз на квасец и млеко-преработувачката индустрија.

Барајќи нови можности за битолските фирми, Мицевски на овој Форум зборувал за интересот на Индустрискиот комбинат „Лозар“ за заеднички вложувања за пласман на вино, минерална вода и јаглен-двооксид за трети пазари, како и за интересот на ЗК „Пелагонија“ за развивање соработка и размена на искуства со слични фирми од грчка страна, особено со институции за развој и унапредување на земјоделството.

Мицевски ги истакнал и потребите за странски вложувања за осовременување на опремата, организацијата на производство и пласман на производите на битолската Пиварница, „Фринко“, Фабриката за кожи, како и градежните фирми во Битола, кои би можеле со грчки фирмии да настапуваат на трети пазари.

Како значајни ефекти во досегашната меѓудржавна и меѓуграницна соработка, градоначалникот на Битола, Силјан Мицевски, ја истакнал и градбата на граничниот премин „Меџитлија“ (во рамките на програмата ФАРЕ) и можнотото вклучување на грчки фирмии, преку концесија, во изградбата на патниот правец М5. Тој позитивно ја оценил и дотогашната соработка на термомелектраните во

Битола и Птолемаида. Мицевски изразил надеж дека наскоро и во Битола ќе биде отворен и некој супермакет од типот на ВЕРО, во каков во Македонија сега пазарат жителите на Скопје.

Присутните на Форумот, во делот за културното наследство и културните можности на Битола, градоначалникот Мицевски ги потсетил дека во изминатите неколку години се направени чекори за културна размена и тоа со настапите на мандолинскиот оркестар и мешовитиот хор на КУД „Стив Наумов”, Народниот театар од Битола и Детското ликовно студио „Малиот битолски Монмартр”. Тој ги нагласил и бројните возвратни посети и настапи на грчки уметници во Битола и тоа театарот „Аморе“ од Атина, денс-театарот „Роес“ од Атина, Камерниот симфониски оркестар на Радио „Салоники“ и сл. Мицевски ги повикал културните работници во двете држави да се организираат и да најдат интерес низ заеднички културни проекти да ја развиваат меѓусебната соработка.

Супермаркетот
Веро во Битола

БИТОЛА И ЛЕРИН СЕ ПОБЛИСКИ

На покана на Комората за стопанство и индустрија на Лерин, во посета на овој град била битолска делегација на чело со градоначалникот Силјан Мицевски, во март 1999 година. Во разговорите станало збор за продолжување и продлабочување на соработката меѓу двата соседни града, а биле разгледани и заедничките цели кои произлегуваат од програмите Интерет 3 и ФАРЕ 3.

Како што е познато, со овие програми се форсира развојот на малите и средните претпријатија и развојот во областа на земјоделството, а Интерет 3 предвидува и соработка со земјите од Европската Унија, за која битолската општина има големи можности, бидејќи се наоѓа во непосредна близина на границата со држава од Унијата.

На состанокот, на кој биле разгледани компаративните предности на двата града и можностите за деловна соработка, биле дадени основните насоки за идните договорања и средби. Следната средба била закажана за 11 март, повторно во Лерин, кога биле конкретизирани и некои определени работи.

Од направените разговори, биле пронајдени се заеднички интересни сфери од областите на земјоделството, енергетиката, екологијата, транспортот и трговијата, а двете делегации пројавиле особен интерес и за заживување на железничката врска Битола-Лерин и поблиска соработка меѓу локалните власти на двете соседни општини.

Панорама
на Лерин

Од средба на
балкански градови

Од средба на
балкански градови

КОНТАКТИ НА БИТОЛА СО КОЖАНИ, КОРЧА И СО ПЛЕВЕН

При дводневната посета на Кожани, Грција, што се реализирала на 26 и 27 март 1999 година, битолскиот градоначалник Силјан Мицевски се сретнал со своите колеги од овој град и од Корча, Албанија. На состанокот била поддржана иницијативата за создавање заедничка структура во форма на Еврорегион. Исто така, било резговарано за сообраќајно поврзување со изградба на модерни автопатишта, како дел од европската мрежа на патишта. Вообичаено се разговарало за соработката во областа на туризмот, културата, стопанството, енергетиката, технологијата, образованието, вработувањето, учеството на младите и на жените во општествениот живот и за заштита на животната средина.

На средбата бил потписан и прелиминарен протокол за соработка, кој официјално беше конкретизиран и официјализиран на состанокот одржан на 16 и 17 април 1999 година во Битола.

Договорот за пријателство и соработка што во Битола го потпишале градоначалниците на Битола и Плевен од Бугарија, Силјан Мицевски и Румен Петков, е можност за поинтензивна врска на стопански, политички и културен план меѓу двета града.

На свеченоста по повод потпишувањето, градоначалникот Мицевски рекол дека зацртани се неколку точки и тоа: обврска на раководствата на двете општини за заемно информирање за својата работа; соработка на полето на сите сфери - култура, спорт, образование и стопанска соработка меѓу субјектите од двете општини.

Градот Корча

Панорама
на Кожани

Панорама
на Плевен

ГРЧКО-МАКЕДОНСКИ ЕКОНОМСКИ И КУЛТУРНИ ВРСКИ

Во широката палета на учество на Мицевски во разните меѓународни проекти, секако била и Конференцијата на тема „Економските и културните врски меѓу Република Грција и Република Македонија”, одржана во Атина на 30 јануари 1999 година.

Земајќи збор на овој доста значаен билатерален собир, градоначалникот на Битола, Силјан Мицевски, обраќајќи им се на присутните во Атина, рекол:

*Почитувани дами и господо,
Драги гости,*

Дозволете ми од името на граѓаните на општина Битола, како нивен градоначалник, да ве поздравам и, истовремено, да ја изразам мојата благодарност кон нашите домаќини и организаторите на оваа средба. Посебна благодарност до професорот Каџанис на чија иницијатива ние се собравме денес во оваа дворана за да дискутираме за можностите за соработка во полето на културата и економијата помеѓу нашите две земји и на тој начин уште ѕднаш да потврдиме дека меѓусебното разбирање е единствен начин да се успее да се создаде доверба каде економијата ќе игра главна улога, бидејќи тоа е општо познато дека добрата економија е добра политика.

На почетокот, би сакал да ги запознаам учесниците на оваа средба со некои основни карактеристики на градот Битола.

Битола се наоѓа во југозападниот дел од нашата земја. Во центарот на Пелагонискиот регион, на 600-700 метри надморска височина и на оддалеченост од 15 километри од границата со Република Грција.

Нашата општина се развива и таа е перспективна заедница со богато културно и историско наследство. Тоа е втор по големина град во нашата земја, универзитетски центар со значајна економска, културна и општествена улога. Битола има прекрасна околина, го има националниот парк „Пелситер“ кој го красат ретки видови флора и фауна. Особено би сакал да го истакнам единствениот петолисен бор „молика“, кој може да се најде само на неколку планини на Балканскиот Полуостров. Накратко, оваа претставува ретка можност за соработка во областа на туризмот во текот на цела година.

Со големо задоволство можам да изјавам дека нашиот град има постигнато големи резултати во надворешно-трговските односи со Република Грција и дека таа претставува трет партнери, а во однос на прашањето на странски инвестиции Република Грција е на првото место во нашиот град. Накратко, би сакал да ги

лоцирам подрачјата каде нашите бизнисмени и грчките бизнисмени го најдоа својот заеднички интерес. Соработката во текстилната индустрија спаѓа во областа на производството на текстилни производи, со учество на грчкиот капитал, а производите се произведуваат за трети пазари. Во Битола, исто така, имаме заеднички инвестиции во производство на конзервирани земјоделски производи и производството и пакување на сол за потрошувачка. Исто така, постои интензивна соработка во производството, извозот и увозот на квасец, во млеко-преработувачката индустрија, производство на сокови и друго.

Се разбира, ова не е максимумот во економската соработка. Затоа во оваа прилика би сакал да го нагласам интересот на економските оператори на општината Битола за двонасочна соработка со грчките партнери во следниве области:

Земјоделско-индустрискиот комбинат „Лозар“ од Битола е заинтересиран за заеднички вложувања на трети пазари за продажба на вино, минерална вода, ЦО2 и друго. Земјоделскиот комбинат ЗИК „Пелагонија“ од Битола, кој е најголем комбинат од овој вид во земјава, има голем интерес за соработка и размена на искуства со слични организации на ранг на институции кои се занимаваат со развој и унапредување на земјоделството. Млечната индустрија, досега, има остварено значајна соработка со Греција и тие се заинтересирани за продлабочување на оваа соработка во инвестирање на странски капитал за модерна опрема со цел проширување на нивните капацитети во производството на млечни производи и сокови.

БИЗНИС - КУЛТУРА

Процесот на транзиција, како и губењето на некои поранешни пазари, ги донесоа неколкуте економски оператори во незавидна положба бидејќи тие мораа да бараат нови технологии кои мора да се во чекор со европската конкуренција. Затоа, Пиварата во Битола, фабриката за фрижидери, Кожарата и други се заинтересирани за заеднички вложувања со странски капитал за модерна опрема и продажба на нивните прозиводи, за што, убеден сум, дека подобноста на законската регулатива за инвестирање и заштита на странски капитал ќе инициира и други бизнисмени да го најдат својот интерес и да инвестираат во нашата економија.

Досега, во рамките на меѓудржавната соработка, попрецизно во прекуграницната соработка, а во рамките на програмата ФАРЕ, граничниот премин „Меџитлија“ е во фаза на изградба, а заедничката определба на двете влади го иницираа реактивирањето на познатиот пат Виа Игнација, со давање на концесија на автопатот M5, како артерија за развој во милениумот во кој наближуваме.

Освен тоа, можам да потврдам, со големо задоволство, дека соработката помеѓу РЕК Битола и Птолемаида е на многу високо ниво во однос на одржувањето и на периодичните и годишните поправки, а исто и во однос на производството на резервни делови за двета рудника и за двете термоелектрани.

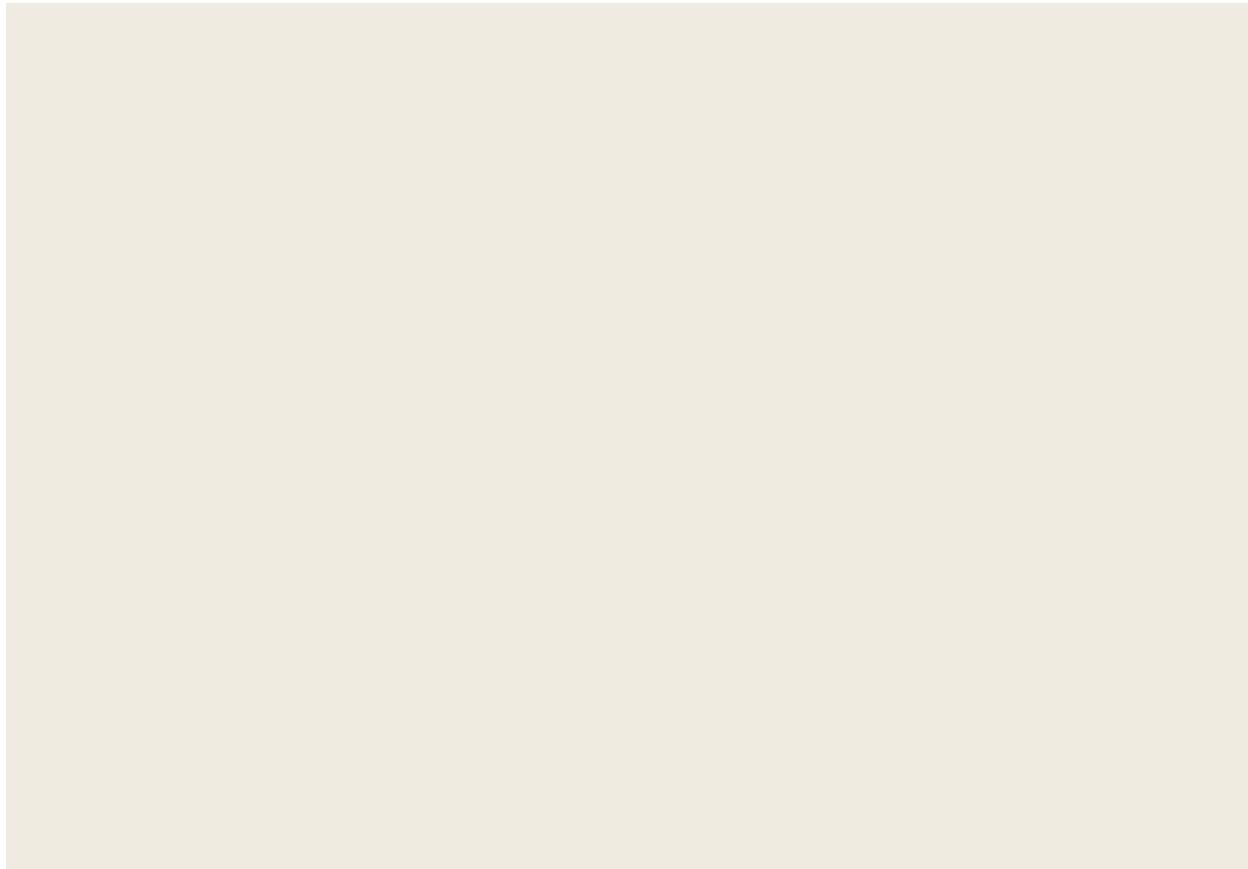
Многу време одамна, Битола имала атрибут на трговски град, за наша среќа и нашите домаќини го имаат овој атрибут, исто така. Ова дава огромни можности за соработка во размената на стоки и во сите други подрачја каде заедничките интереси на партнерите ќе се почитуваат до крај. Се надевам дека во блиска иднина ќе бидам во можност да присуствуваам на отворање на еден модерен супермаркет во Битола од типот на ВЕРО, во какви ние обично купуваме во

Солун

Пустеџ

Албанија

Преспа

Република Грција, а од неодамна постои и во Скопје.

Како што реков на почетокот, Битола го држи првото место во областа на културата во нашата земја долго време. Тоа практично значи дека во нашиот град има културни настани во текот на 365 дена во годината. Кога зборуваме за иднината на културата во меѓународната заедница, наша определба и да изградниме нови консталации во моделот на културната посебност, со она што е автентично за нашиот регион како членови на одредена културна традиција. Традиционалното и автентичното се компатабилни односи во македонските идеи кои исклучително продуцираат свои сопствени вредности. Ете зошто го вреднуваме секој поединец кој во себе ја носи целата човечност, освен неизбежливите разлики во интелектот, талентот, држењето и бојата, бидејќи ништо не му е страно на човекот. Ето зошто сум среќен и зошто сум за сите промени кои сигнализираат една нова слобода со нова свест: дека светот е заеднички за сите нас. За еден свет кој има доволно простор за младешки ентузијазам и креативност.

СОСЕДСКИ МОСТОВИ

Со големо задоволство можеме да истакнеме дека во претходниот период, во областа на културата, Битола имаше неколку успешни соработки со такви организации од Грција. Во тој контекст, би сакал да ги споменам настапите на Мандолинскиот оркестар и на мешаниот хор на КУД „Стив Наумов“ од Битола, Народниот театар од Битола кој е еден од најпознатите театри на Балканот, Детското уметничко студио „Битолски мал Монмартр“ и други, а од бројните грчки настапи сакам да го издвојат театарот од Атина „Аморе“, како и танцувачкиот театар од Атина „Рое“, во изведба на почитуваната Софија Спирату, Камерниот симфониски оркестар на радиото „Салоники“, учеството на грчки ансамбли на Културното лето во Битола „Хераклиски вечери“, како и неколку истакнати музичари.

Затоа, сега предлагам, денес да дадеме ветување дека ќе обезбедуваме услови за уметниците да творат и соработуваат. А тие, од своја страна, во временска димензија, ќе ни демонстрираат нагласени емоции за меѓусебно синхорнизирано дејство во областа на културата. Со нивната координирана функција во областа на музиката - со музички дела координирани со звуци, наместо со зборови, а преку уметноста каде боите и четките зборуваат многу повеќе отколку илјадници зборови, еве го театарот кој ни овозможува да ги изразиме нашите чувства, пишаниот збор кој протекува преку границите од една култура во друга, со тоа што сето ова не би била цел сама по себе, туку ефикасно изразување преку систематски постигања во сите области на културата. На тој начин, уметниците ќе бидат амбасадори кои ја носат културата како своја сопствена специјалност и задача, пергамент украсен со зборови, музични ноти и слики.

Културата за која зборуваме дена е матрица која филтрира и организира животно искуство, заменува и ни дава благотворни визии дека сите спротивности и потешкотии може да се надминат, а да се градат соседските мостови.

Затоа, предлагам да не оставаме сè во областа на идеи, туку да го отвориме патот за практична реализација на идеите.

Во овој момент од историјата, мораме да ги развиваме нашите сили - мора да веруваме дека универзумот не завршува на сидовите на оваа дворана, рекол на крајот од своето излагање градоначалникот Силјан Мицевски.

ПРОТОКОЛ ЗА СОРАБОТКА МЕЃУ ОПШТИНИТЕ БИТОЛА, КОЖАНИ И КОРЧА

Градоначалниците на општините Битола, Кожани и Корча, поаѓајќи од определбите на нивните земји за градење добрососедски и пријателски односи и развивање и унапредување на меѓусебната соработка во сите области од заемен интерес се собраа на една маса во 1999 година. Како основен предуслов за јакнење на мирот и стабилноста во регионот на Југоисточна Европа, тие даваа придонес во напорите на нивните држави за интегрирање во Европската Унија по пат на развивање на прекуграницната соработка и користењето на можностите кои ги даваат ФАРЕ програмите.

Имајќи ја предвид географската близокот и меѓусебната инфраструктурна поврзаност на трите општини, како и традиционалните историски, културни, економски и останати врски, ја исказуваат определбата на нивните општини за развој на меѓусебната соработка и волјата и желбата на нивните граѓани за унапредување на меѓусебната комуникација, се договорија за следното:

Член 1

Градоначалниците ќе остваруваат редовни меѓусебни средби најмалку еднаш во текот на годината во градовите Битола, Кожани и Корча, наизменично, на кои ќе разменуваат мислења за искуствата во функционирањето на локалната самоуправа, проблемите со кои се среќаваат во своето работење, како и за преземање на идни активности за развивање на соработката меѓу нивните општини.

Град 2

Градоначалниците во рамките на своите надлежности и овластувања ќе ги вложуваат сите напори за преземање конкретни активности за воспоставување поблиски економски врски меѓу стопанските субјекти во нивните општини, ќе го поттикнуваат процесот на заеднички инвестиции во одредени проекти од заемен интерес и ќе ги разгледуваат можностите за развој на меѓусебната туристичка соработка.

Член 3

Градоначалниците посебно внимание ќе посветуваат на унапредувањето на инфраструктурното поврзување на трите општини, како составен дел на инфраструктурната мрежа во регионот. Во таа смисла, градоначалниците ќе ги разгледуваат сите можности за меѓусебна соработка во рамките на програмата ФАРЕ за прекуграницна соработка на Европската Унија.

Член 4

Градоначалниците ќе работат на натамошно унапредување на културната, научната и образовната соработка меѓу трите општини и ќе влијаат врз нејзиното збогатување по пат на иницирање на нови форми и содржини на овој вид соработка.

Член 5

Градоначалниците изразуваат посебен интерес за развивање на соработката меѓу трите општини во областа на спортот и за изнаоѓање форми кои ќе влијаат на зближувањето на претставниците на младите генерации на нивните општини.

Член 6

Градоначалниците посебен акцент ќе стават на развивањето на меѓусебната соработка на планот на заштитата на животната средина.

Член 7

Содржината на овој Протокол ќе се менува или дополнува во зависност од потребите и интересите на трите општини, со нивна заемна согласност.

Член 8

Овој Протокол се склучува на неопределено време и стапува во сила со денот на неговото потпишување.

Склучен во Битола, на ден 17 април 1999 година, на македонски, грчки албански и англиски јазик, при што четирите текста имаат еднаква важност. Поптишен од градоначалниците на Кожани, Битола, Корча.

Легенда

VIII ДЕЛ

ПРИЗНАНИЈА
ЗА СИЛЈАН МИЦЕВСКИ
- ЦИЛЕ -

Силјан, Виолета и
Благој

Силјан со свотјот
почитува другар
Благој

Благој Стефановски-Баге

СИЛЈАН МИЦЕВСКИ И НЕГОВАТА ЉУБОВ КОН ЉУГЕТО, СПОРТОТ, КУЛТУРАТА...КОН БИТОЛА

Сакајќи да откријам некои специфики од пријателствувањето со Циле, се наметна прашањето дали со тоа ќе се досегне големината, комплексноста и форматот на овој човек кој е едноставно предодреден да победува. Дали обичните пикантерии од многуте спортски патувања, или поточно ракометни патешествија, со многу искричења карактеристични за оваа спротска игра, заеднички доживувања и менаџерски помагања во издигањата на двата вистински, а, можеби, и единствени бренда на Битола: ракометот и театарот или пошироко, спортот и културата. Комплексноста на заедничкото делување и опстојување во политиката, исклучиво како вградување сегменти од големите спортски настани како: „Трофеј на Југославија“ во ракометот, „Европското младинско првенство“ во боксот, култните натпревари со „Металопластика“, „Гудме“, „Лемго“, ..., вицешампионската титула во ракомет во првенството на СФРЈ, петте шампионски титули во Република Македонија и уште толку во Купот на Република Македонија, меценството и формирањето на Фестивалот „Интерфест“ (на сериозна и забавна музика), доаѓањето на најпознатите театри и режисери во Битола и гостувањето на најдобрите претстави од Народниот театар „Битола“ во светот, а со нив и големите радости од победите, како и тагата и горчината од некои порази.

Зад сите овие настани и дела се крие една голема човечка рака која сака да помага, водејќи се од изреката „Рака која дава не се суши“ и од неговата огромна човечка моќ сè што ќе допре да го претвори во успех. Заради сите тие несекојдневни човечки особони кои ги поседува Циле, не можев да оддолеам да не бидам негов сопатник, сосонувач, градител за поубава Битола зошто и на двајцата „Најбитна ни беше и ни е Битола“.

Гоце Гроздановски, Моцарт

ЌЕ НЕМА ДРУГ КОЈ ТОЛКУ ЌЕ ДАДЕ ЗА РАКОМЕТОТ

Гроздановски Гоце-Моцарт, роден на 24 април 1939 година, во ракометот е од 1955 година како: играч, тренер, судија, контролор, технички директор на клуб. Од 1978 до 2003 година беше вработен во Ракометниот клуб „Пелистер”, а од 2003 па до сега е административно-техничко лице во истиот.

Да се каже нешто за некој кој достигнал многу во одделна дејност, тогаш треба добро да го познавате и да се соживеете со него.

Со Силјан Мицевски сум заедно од јуни 1967 година, веднаш по фузионирањето на ракометните клубови „Пелистер” и „Работник” во новиот клуб „Пелагонија”.

Тој почна како играч. Но, од оправдани причини рано се откажа од играње ракомет. Се вклучи во работата на ракметниот клуб „Работник” заедно со Tome Атанасовски-Барбак, Сотир Шундовски, Славко Петровик и др.

Како член на Управата на ракометниот клуб „Пелагонија” беше еден од водачите на патот на квалификациониот турнир во Плевље, Црна Гора, оддржан од 3 до 6 јули 1968 година, за влегување во тогашната Прва сојузна ракометна лига.

Учествува на сите други квалификациони турнири што се одржуваа во Загреб 1969, во Лесковац 1970 и во Битола од 4 до 7 јули 1971 година, кога екипата на „Пелагонија” за прв пат стана член на Првата сојузна ракометна лига во тогашна Југославија.

Паралелно со членувањето во Управата на „Пелагонија”, а подоцна „Пелстер”, полага за ракометен судија. Се здобива со звање сојузен ракометен судија и во двојка со мене судевме на просторите на цела територија на тогашна Југославија. Но, по четиригодишно судење јас се откажав од судија и полагав за контролор, а и тој мораше да се откаже од судењето, бидејќи немаше партнёр како мене и продолжи да членува во Управниот одбор на клубот и во органите на Ракометниот сојуз на Југославија.

Претседател на ракометниот клуб „Пелстер” беше осум години, а останатот време беше потпретседател или член на Управниот одбор.

Во Претседателството на ракометниот сојуз на Југославија беше два пати по четири години како еден од најквалитетните и највлијателните членови на тоа Претседателство.

Во 1994 година јас заминав од ракометниот клуб „Пелистер” и бев во друг клуб до 1997 година. Се вратив во 1998 и бевме заедно до 20 јануари 2000 година, кога раковдењето на „Пелистер” го презедоа други членови, а тој поради зафатеност се откажа од членување во Управниот одбор.

Член е во сегашниот мандат на Управниот одбор на ракометната федерација на Македонија.

Како што реков, да се каже за некого каков придонес има во некоја работа и што постигнал, треба да се знае многу за него.

За толку да се заљуби во некој спорт, човек треба да има нешто што го натерало да прави така. Случајот со Циле, според мене, може да биде и тоа што во почетокот, покрај ракометот, го сакаше и фудбалот. Но, поразот на „Црвена звезда“ во Атина од 3:0 го натера целосно да се оддаде на ракометот. Имаше стар фијат 1300. Изврши поправки и лично отпатува во Атина. После поразот, како што реков, ништо друго не го интересираше освен ракометот и ракометниот клуб „Пелистер“-Битола.

Некои раководители или тренери во клубовите авторитетот го стекнуваат или со работа или со строг однос кон потчинетите. Тоа што Циле го постигна со и кон играчите и тренерите, не може да се каже која беше таа сила што ги натера сите играчи кои беа во клубот од Битола и пошироко, а ги имаше од цела Македонија и поранешна Југославија, Молдавија, Русија, Украина и други, да го почитуваат толку многу што се плашеа да одат кај него на работното место за да бараат нешто од него, туку тоа го правеа преку мене или тренерите.

Но, и тренери имаше околу десетина кои беа врвни имиња во тогашна Југославија и сите имаа голема почит кон него.

Циле не само што бече уважена личност во Битола од играчите, тренерите и навивачите, туку и кај сите судии, делегати и членови на ракометните органи на Југославија, Бидејќи, тој со својот однос кон работата и луѓето стекна огромен број пријатели во целиот свет. Патуваше со екипата низ цела поранешна Југославија и Европа.

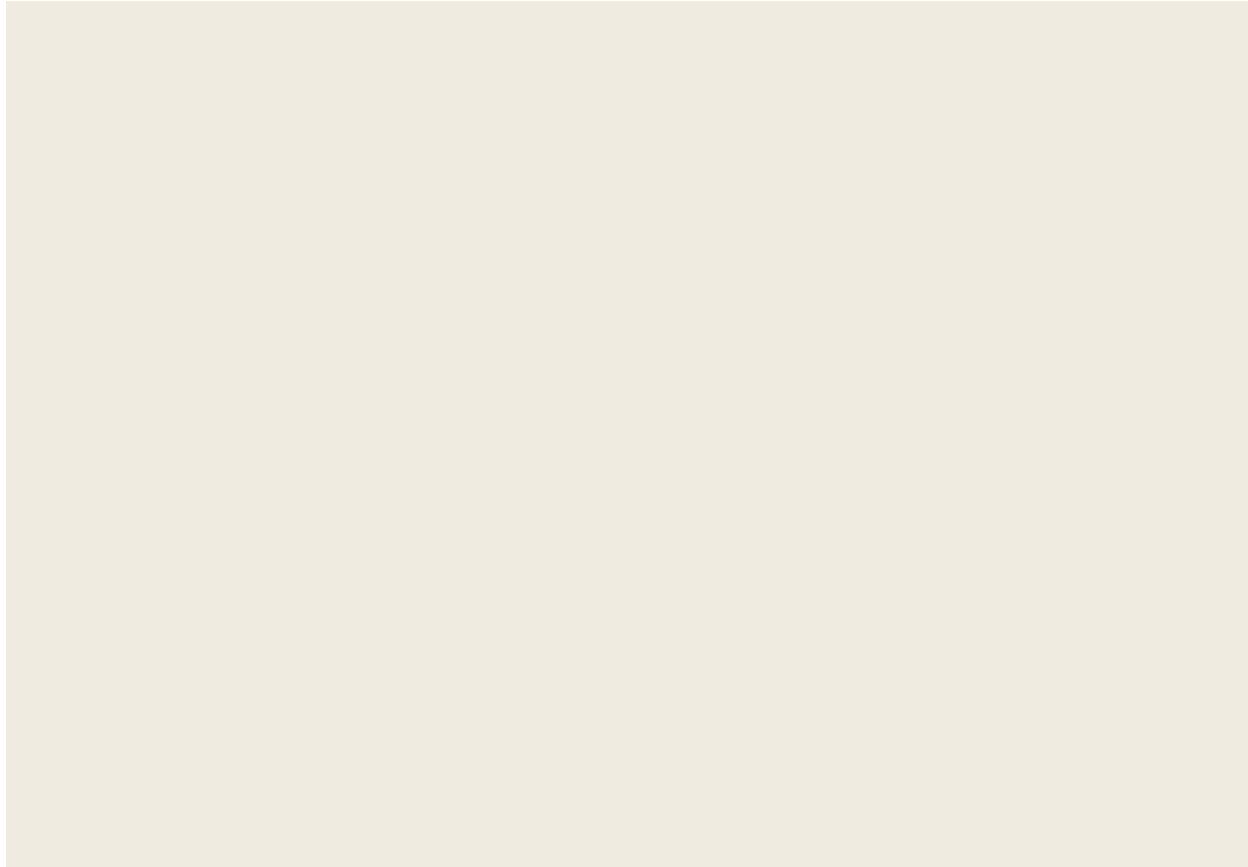

Огромна е заслугата на Циле за сè што постигна ракометниот клуб „Пелситер“ од Битола, а постигна многу. Беше најдобар клуб во Битола, најтрофеен клуб во Македонија и најприфатен клуб во цела екс-Југославија и многу делови во Европа.

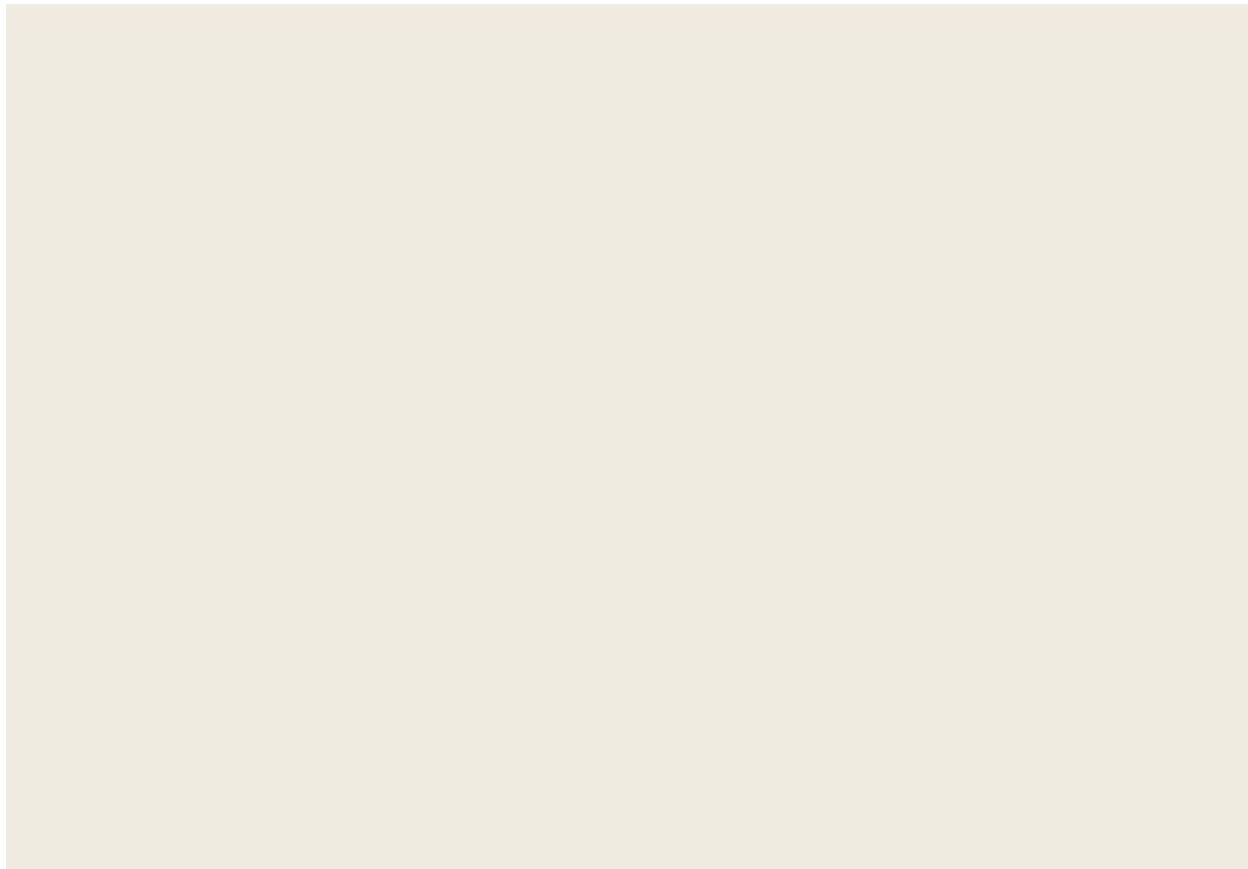
Но, морам да кажам дека, исто така, тој не ја запостави работната организација како директор. Не можам да набројам, за сето тоа време, дали неговите работници некогаш не земале плата на секој 20-ти во месецот. Имаше случаи да дојде пред време од турнеја или подготовките за да земат работнице плата на 20-ти во месецот.

И покрај сите ангажирања на работното место, тој во клубот создаде едно одлично семејство на што треба да бидеме горди и да се восхитуваме.

На крај, да кажам дека нема повеќе да има човек кој толку ќе даде за некој спорт, како нашиот Циле за ракометот.

Легенда

Легенда

ВИСОКИ ПРИЗНАНИЈА ЗА СИЛЈАН МИЦЕВСКИ НА „ОЛИМПИСКИОТ ДЕН“ ВО БИТОЛА

Во рамките на манифестијата „Олимписки денови во Македонија“ во Битола се одржа спортско-културен дел од оваа манифестија под името „Олимписки ден во Битола“.

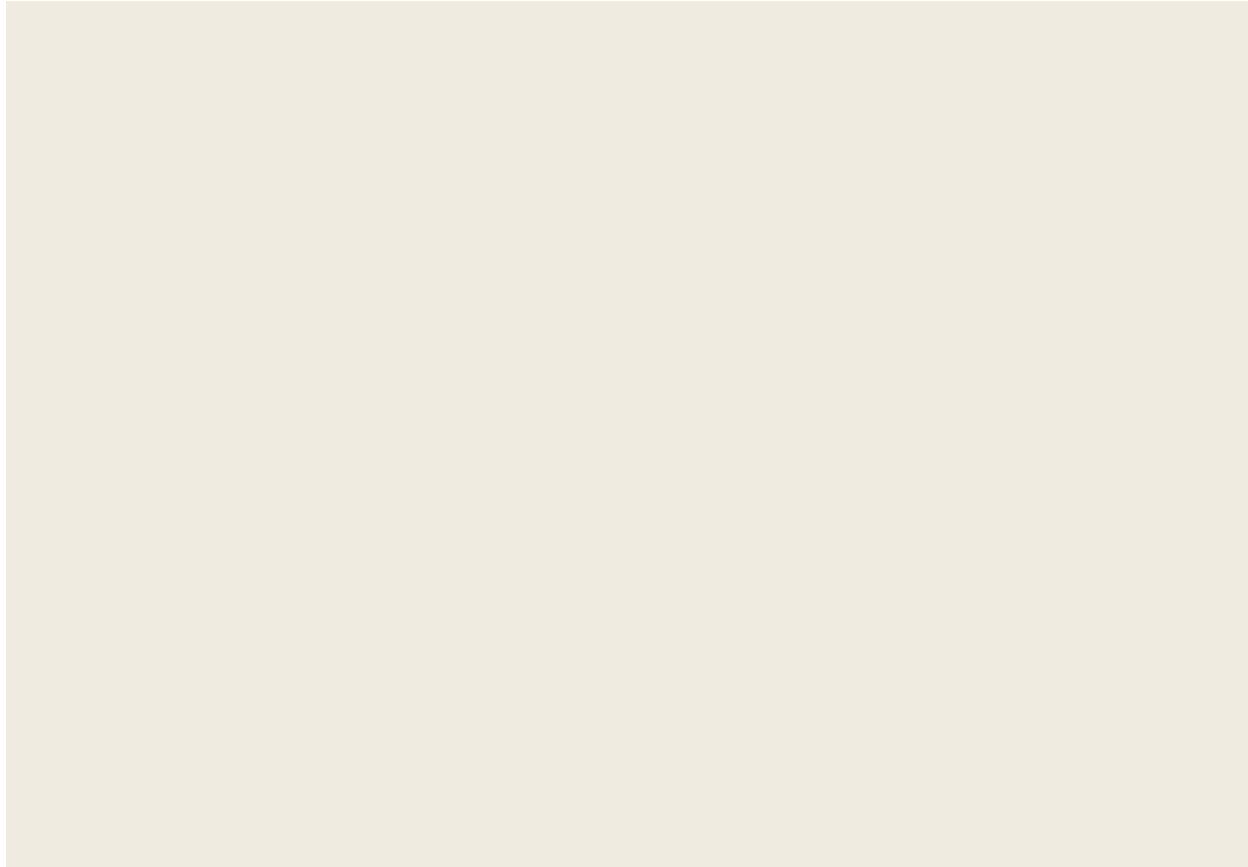
На оваа манифестија претседателот на МОК, д-р Васил Тупурковски, му врачи златна плакета на битолскиот градоначалник Силјан Мицевски, кој што наедно е и претседател на Сојузот на спортови на Битола, за неговиот огромен придонес што го има дадено во развојот на спортот не само во Битола, туку и во Македонија.

За време на свечениот дел од манифестијата на Силјан Мицевски и на Васил Тупурковски им беа врачени и златни плакети на спортскиот неделник СКОК за нивниот голем придонес во развојот на спортот и олимпизмот во нашата држава.

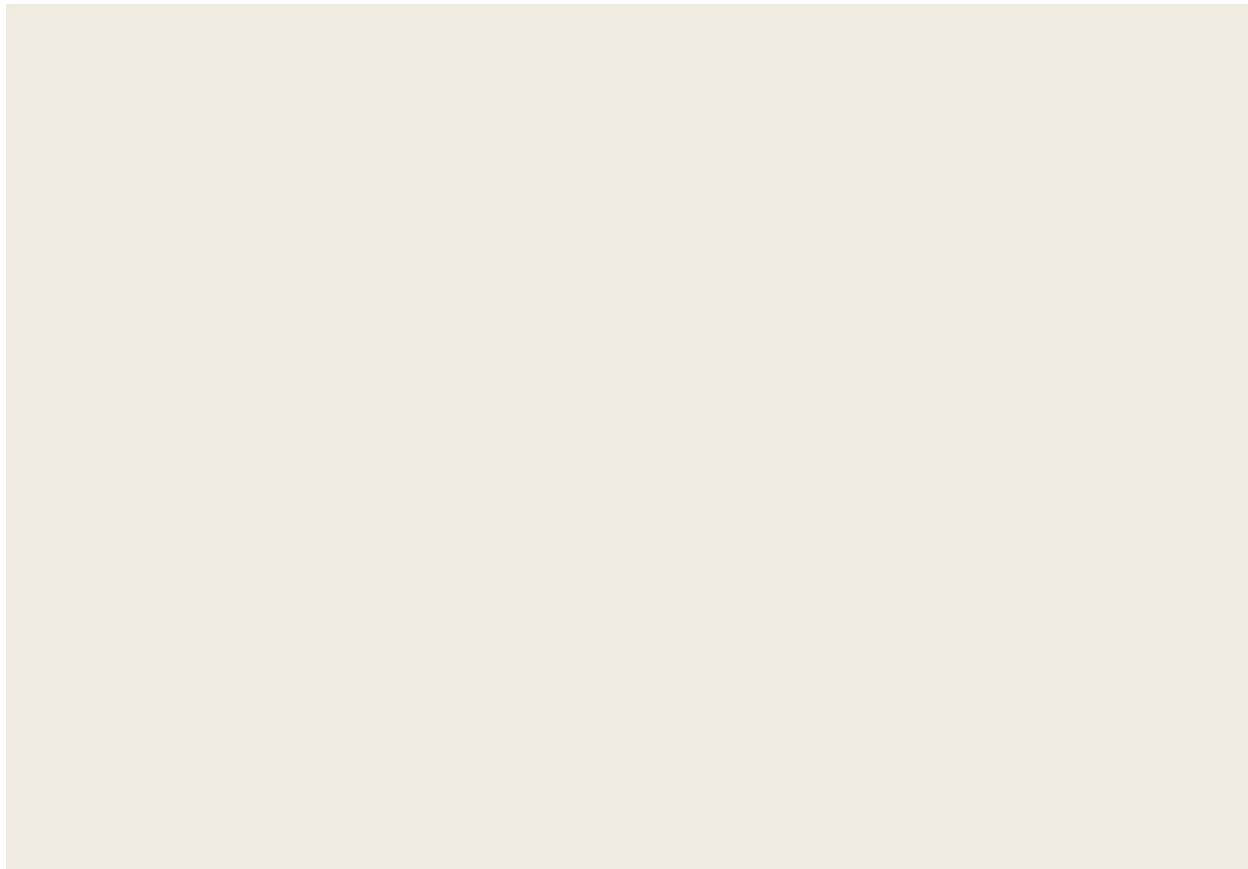
Инаку, во рамките на манифестијата „Олимписки ден во Битола“ поранешните и сегашни македонски олимпијци: Нада Ицева, Стојна Вангеловска и Шабан Трстена, во ОУ „Климент Охридски“ одржаа олимписки час, а во просториите на училиштето се одржа и седницата на Управниот одбор на Македонскиот олимписки комитет, на која беа донесени неколку значајни одлуки.

Треба да се каже дека спортско-културната манифестија „Олимписки ден во Битола“ беше извонредно организирана и дека од сите учесници во олимпискиот караван, Битола како организатор доби големи комплименти.

(„Битолски весник“, 26 февруари 1997)

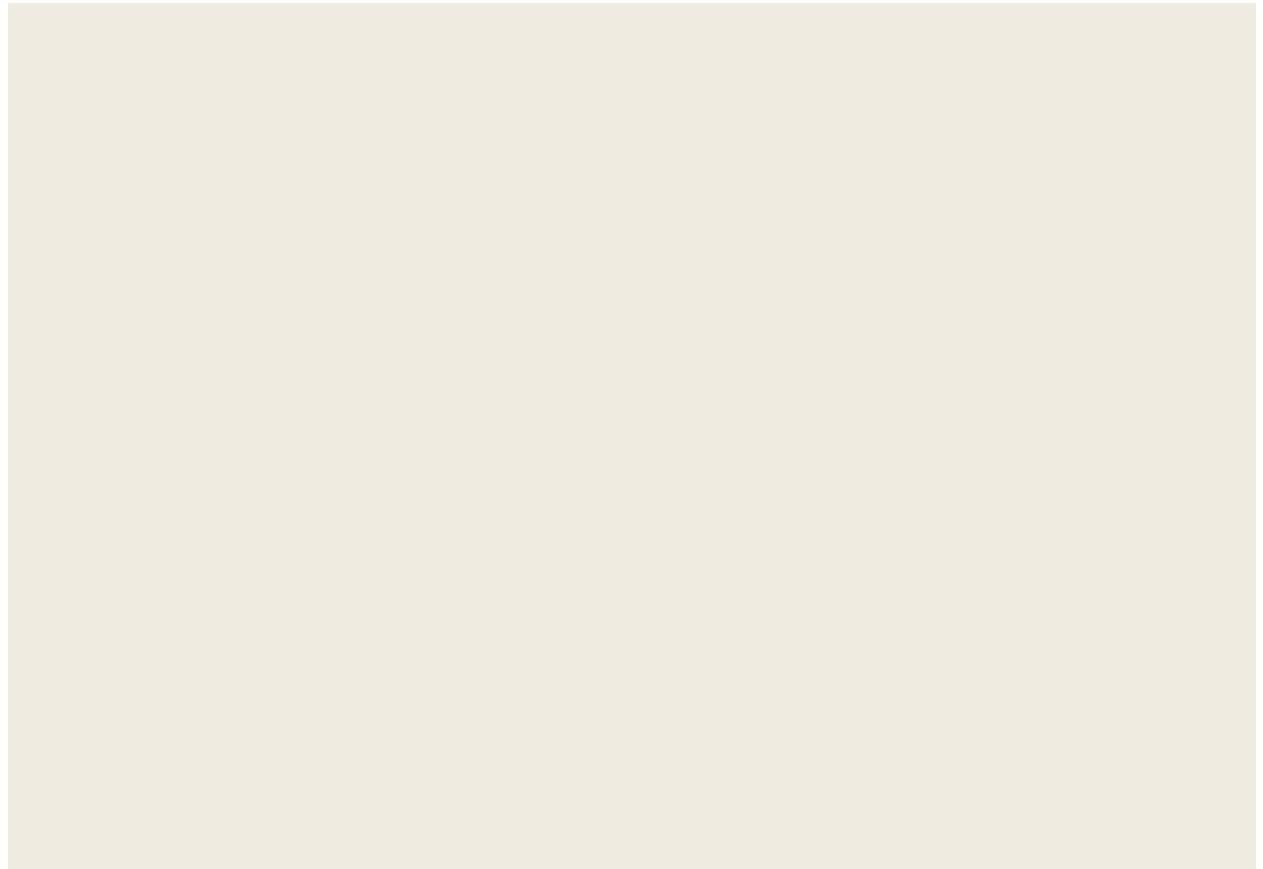

Легенда

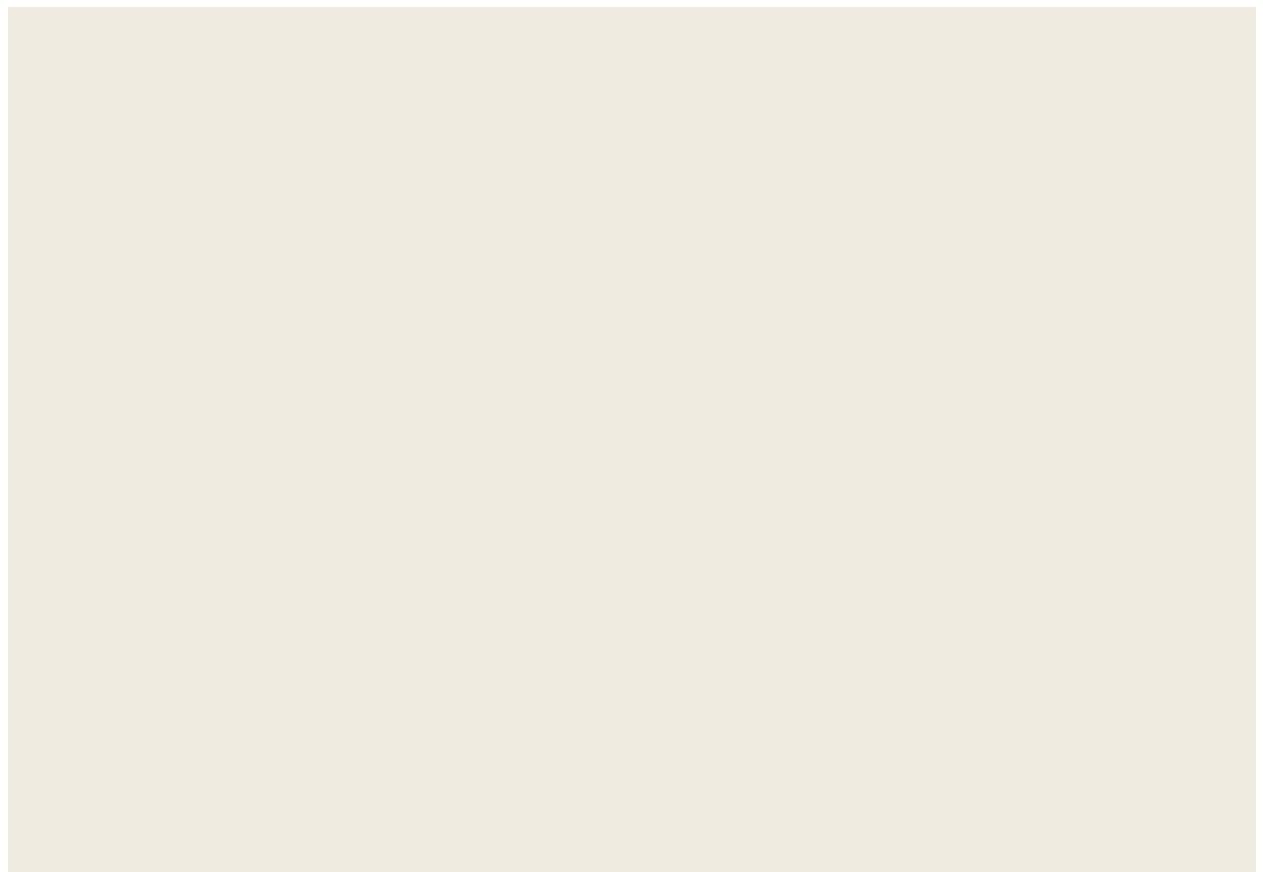

Легенда

Легенда

Легенда

НУШИК И МАКЕДОНИЈА

Легенда

•ЗБОРНИК•

СИМПОЗИУМ, НУШИЌИ МАКЕДОНИЈА

Сфаќајќи го поимот „култура“ во неговото најшироко значење и сеопфатност, се трудам и ќе се трудам да ги создадам неопходните услови за вистински, позитивен натпревар меѓу мојот македонски народ и братскиот српски народ, сї со цел сите активности што сум ги организирал и што натаму ќе ги организирам да бидат насочени кон зближување на двета народа.

Една таква поставеност и активност за мене не претставува посебна тешкотија, туку напротив ми претставува задоволство, ме исполнува и како човек и како конзул, бидејќи јас, по природа, сакам да градам, да создавам, а не да рушам; сакам да афирмирам, и да популаризирам, а не да негирам и минимирам. Ја претпочитам љубовта, а не омразата. Ја сакам вистината, не лагата.

Сакам Деновите на срpsката култура во Македонија, во Битола, да претставуваат мостови за пријателство и соработка и начин за афирмација на уметничкото, вредносто, вистинското кај двета соседни народи, но и кај сите народи во светот.

Сметам дека токму таков мост на соработка и разбирање претставува и Бранислав Нушиќ и темата „Нушиќ и Македонија“. Верувам дека презентираните текстови на трибината, сега претставени во посебен Зборник, ќе ја вршат својата благородна мисија.

Длабоко верувам дека е точна латинската изрека дека „Зборовите летаат, а напишаното останува“, па следствено на тоа дека издавањето на Зборникот ќе ја надмине временската димензија на заборавот и ќе остави белег за една активност, како за сегашните, уште повеќе за идните генерации. Трибината одржана на 5 април 2008 година на тема „Нушиќ и Македонија“ и издавањето на Зборникот на трудови презентирани на наведената трибина се само еден мал фрагмент од мозаикот на активности што Конзулатот и јас како конзул ги преземаме и ќе ги преземаме за натамошна афирмација на македонско-српското пријателство и соработка.

Силјан Мицевски
Конзул на Р. Србија во Р. Македонија

Легенда

Легенда

Легенда

Легенда

На страниците од оваа книга е направено едно кусо, фрагментарно проследување на дел од личните, семејните, спортските, професионалните, деловните, политичките, хуманитарните и други бликоносни живототеченија на битолчанецот по потекло, душа и срце, на патриотот, роднокраен вљубеник и македонски горостас Силјан Мицевски.

Негова замолница беше да направиме скромен опис во оваа монографија, што ги ограничува авторите да не ги допираат височините кои ја воздигнале и многу бавеле?? харизматичната личност од битолската регија, односно тоа да биде портретирање за??/во вистинските дострели и низ призмата на скормноста, реалното и најпотребното.

Но, затоа еве овој хронопис нека биде биографско огледало на познатиот ракометаш, стопанственик, пратеник, градоначалник, активист и почесен конзул - Силјан Мицевски.

Авторите

СОДРЖИНА

Текст	8
Текст	8
Текст	8

CIP Каталогизација и